

1909 ΜΗΤ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Γεωλογίας καὶ Ὀρυκτολογίας ἐτῷ Παρεπιστημίῳ
καὶ διενθυντοῦ τὸν Πολυτεχνείον.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΆΛΛΩΝ ΗΠΕΙΡΩΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΑΞΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΞΕΝΑΓΟΓΕΙΩΝ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΕΠΙ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ 1906—1911

(Κατά τὸ παλαιὸν πρόγραμμα διὰ τὴν
Γ' τάξιν τῶν Ἑλλην. Σχολείων, κατὰ τὸ
νέον δὲ (ΓΣΑ' νόμου) διὰ τὴν Α' τάξιν.)

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

Ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ διδαχθῇ ἡ Γεωγραφία τῶν τεσσάρων ἄλλων Ἡπείρων εἰς τὴν Α.' τάξιν κατὰ τὸ νέον πρόγραμμα, διὰ τοῦτο προσετέθη ἐν ἀρχῇ τοῦ τμήματος τούτου καὶ ἡ φυσικὴ καὶ Μαθηματικὴ Γεωγραφία.

ΕΝ ΑΘΗΝΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ» ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46B — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 46B

ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

1909

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Απριλίου 1906

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Κωνσταντίνον Μπενέτον,

Καθηγητὴν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ

"Ἐχοντες ὑπ' ὅψει τὸν νόμον ΒΤΓ' τῆς 12ης Ιουλίου 1895 περὶ διδακτικῶν βιβλίων τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 10ης Οκτωβρίου 1895 καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπείας τῶν κρατῶν τῶν διδακτικῶν βιβλίων, τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰσακτέων, γνωρίζομεν ὑμῖν, διη ἐγκρίνομεν τὴν γράμμην τῆς Ἐπιτροπείας ταύτης, δπως τὸ ὑμέτερον σύγγραμμα «Γεωγραφία φυσικὴ καὶ πολιτικὴ», τὸ κατὰ τὸν εἰρημένον νόμον ἐγκριθέν, εἰσαχθῆ ἐν τοῖς δημοοίσις, δημοσιοντηρήσοις καὶ ἰδιώτικοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις ἐπὶ πέντε σχολικὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1906—1911.

·Ο· Υπουργός

Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Στέφ. Μ. Παρίσης

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν σφραγίδα τῆς οἰκογενείας τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν τοῦ ἐκδότον.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΟΓΔΟΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἡ Γεωγραφία δὲν ἀσχολεῖται πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν ἔηραν περιγρά-
φὴν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, διότι ἀντὶ τῶν ἀνιαρῶν πρὸς ἀπομνημό-
νευσιν ὄνομάτων καὶ ἀριθμῶν προσφέρει εἰς τὸν μικρὸν μαθητὴν περι-
γραφὰς τρεπνὰς καὶ διδακτικὰς τῆς φύσεως, δηλ. περιγράφει τὰς χώρας
καὶ τὰ θαυμάτια αὐτῶν φαινόμενα. Ἡ σπουδὴ τοῦ ἑδάφους καὶ τοῦ
κλίματος, τοῦ σχήματος τῶν ἡπείρων καὶ νήσων μετὰ τῶν ὁρέων καὶ
πεδιάδων, τῆς κυκλοφορίας τῶν ὑδάτων, θαλασσίων καὶ χερσαίων, καὶ
τῶν ἀνέμων γοντεύουσι καὶ προκαλοῦσι τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν περιέρ-
γειαν τοῦ μαθητοῦ. Διότι πάντα ταῦτα εὑρίσκονται ἐν ἀμεσωτάτῃ
σχέσει πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ζῶντα κόσμον τῶν φυτῶν
καὶ ζῴων, καὶ ἴδιαίτατα πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν καὶ τὴν βαθμιαίαν ἐξέ-
λιξιν τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ. Ἡ Γεωγραφία καὶ ἐν τῇ στοιχειώδει αὐτῆς
μορφῇ ἀναζητεῖ τὰ αἴτια καὶ παραβάλλει, ὅπως λύσῃ τὰ προβλήματα
τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς γῆς, τοῦ οἰκητηρίου τοῦ ἀνθρω-
πίνου γένους. Διὰ τοῦτο ἡ Γεωγραφία εἶναι φυσιογνωσικὴ ἐπιστήμη
καὶ δὴ γεωλογικὴν.¹ Ἡ γῆ ὡς οὐράνιον καὶ φυσικὸν σῶμα ἐν τῇ
παρόδῳ τῶν αἰώνων ἀνέδειξε τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐν ᾧ τὸ πνεῦμα
ἐκτυλίσσεται ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ. Ἡ καθόλου Γεωγρα-
φία δὲν εἶναι πλέον ἀπλοὺν βοήθημα τῆς Ἰστορίας τῆς ἀνθρωπότητος,
ἀλλ’ ἐπιστήμη τῆς φύσεως, παραλαμβάνουσα δὲ τὰ πορίσματα τῶν
Φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἔξηγετ τὰ ποικιλώτατα φαινόμενα τοῦ βίου τῆς
γῆς καὶ τῶν ἐπ’ αὐτῆς οἰκουμένων λαῶν.

Ἡ διδασκαλία δὲ τῆς στοιχειώδους Γεωγραφίας ἐν τοῖς κατωτέ-
ροις Γυμνασίοις (== “Ελλ. σχολείοις”) τῶν πεπολιτισμένων καὶ προη-
γμένων εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν λαῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς πατρίδος τῶν μαθη-
τῶν¹. Καὶ τοῦτο εἶναι φυσικόν· διότι δὲ μικρὸς μαθητὴς πρέπει νὰ μάθῃ

¹ Σημ. Π. χ. ἐν τῇ Sexta τοῦ ἐν Βερολίνῳ Friedrichs-Gymnasium, ἐν τῇ
Klasse IV τοῦ Προγυμνασίου τῆς Βέρνης καὶ ἐν τῇ VII Classe τῆς Division
inférieure τοῦ Collège de Genève.

πρῶτον τὴν ἔκυτοῦ πατρίδα, ἐν ᾧ ἐγεννήθη καὶ ἦς εἶνε πολίτης, καὶ ἀκολούθως ἀπὸ ταύτης, ἦς ἔχει ἀμεσον ἀντίληψιν, νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς γεωγραφικὰς αὐτοῦ γνώσεις καὶ ἐπὶ τῶν γειτονευουσῶν χωρῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἡπείρου, ἦς τμῆμα ἀποτελεῖ ἡ ἔκυτοῦ πατρὶς καὶ τέλος ἐπὶ τῶν ἄλλων καὶ μεμακρυσμένων ἡπείρων. Ἐπειδὴ δμως τὸ νέον πρόγραμμα ἐπιβάλλει εἰς τὴν α' τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων τὴν διδασκαλίαν τῶν τεσσάρων ἄλλων ἡπείρων πλὴν τῆς Εὐρώπης, κατ' ἀνάγκην πράττω καὶ ἐγὼ τοῦτο σήμερον ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας πρώτῳ τεύχει τῆς διδόντης ἐκδόσεως τῆς Γεωγραφίας μου.

Καθ' ὅσον δμως ἀφορᾷ τὴν ταξινόμησιν τῆς Ὑλῆς, ιδίως τὴν γενικὴν ἐπισκόπησιν ἐκάστης ἡπείρου καὶ χώρας, οὐδεμίαν θὰ ἐπιφέρω ἀλλοιώσιν, ὡς κελεύει τὸ νέον πρόγραμμα νὰ τεθῇ εἰς τὸ τέλος. Διότι ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ σπουδάσῃ πρῶτον ἐκάστην χώραν μᾶς φυσικὸν ὅλον ὑπὸ ἔποψιν φυσικὴν καὶ ἀνθρωπολογικὴν καὶ ἀκολούθως μᾶς οἰκητήριον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὑπὸ ἔποψιν πολιτειακὴν. Διότι, ἵνα ἔξηγηθῶσι καὶ κατανοηθῶσι τὰ ἀνθρωπολογικὰ καὶ πολιτειακὰ φαινόμενα χώρας τινός, πρέπει προηγουμένως νὰ ἐρευνηθῇ καὶ κατανοηθῇ τὸ ποιὸν αὐτῆς, ἢτοι ὁ κάθετος καὶ ὁρίζοντιος διακελεισμός, οἱ ποταμοί, τὸ κλῖμα κ.λ. "Ἐχων δὲ τὴν γνώμην, ὅτι ὁ μαθητὴς δὲν πρέπει νὰ βασανίζῃ τὴν μνήμην αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπομνημονεύσεως καταλόγων ἐκ ξηρῶν καὶ ἀγνώστων διομάτων καὶ ἀριθμῶν, δὲν παραθέτω καταλόγους, ὡς κελεύει τὸ πρόγραμμα, διότι ἐκαστος μαθητὴς, τῇ ἐντολῇ τοῦ διδασκάλου, δύναται νὰ τὸ πράξῃ. Μόνον ἐν τῷ τεύχει τῆς Εὐρώπης καὶ Ἑλλάδος θὰ παραθέσω πίνακάς τινας χάριν ἀσκήσεως.

"Ἐν τῷ τεύχει τῆς Χωρογραφίας τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν θὰ προσθέσω, ὡς κελεύει τὸ πρόγραμμα, περὶ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, διότι ἐπαρκοῦσι τὰ ἐν τῷ α' καὶ β' τεύχει ἀναγραφόμενα. Μόνον ὁ διδάσκαλος δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ ἐν αὐτοῖς περὶ Εύρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας ἀναγραφόμενα, ἃτινα εὐχερέστερον θέλει κατανοήσει ὁ μαθητὴς.

"Ἐν Ἀθήναις κατ' Ιούλιον τοῦ 1909.

K. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

---

§ 1. Τί διδάσκει ἡ Γεωγραφία. Ὁ οὐρανὸς ἢ τὸ στερέωμα ὃν εἶναι θόλος κρυστάλλινος, ὡς ἐσφαλμένως νομίζομεν, κατάστικτος ὑπὸ λυχνιῶν, ἀλλὰ χῶρος ἀπειρος καὶ ἀχανῆς, οὐδὲν πέρας ἔχων. Ἐντὸς δὲ τοῦ οὐρανίου τούτου χώρου κινοῦνται ταχύτατα κατὰ νόμους σοφοὺς καὶ αἰωνίους ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ ἀπειρα ἀλλὰ οὐράνια σώματα ἢ ἀστέρες, ἀποτελοῦντες ὅμοι τὸ πανσόφως ὑπὸ τοῦ Παναγάθου Δημιουργοῦ πεπλασμένον Σύμπαν. Καὶ ἡ γῇ δέ, ἐπὶ τῆς ὅποιας γεννώμεθα, ζῶμεν καὶ ἀποθνήσκομεν, δὲν εἶναι δίσκος μέγιστος, ὡς νομίζομεν, ὅταν ἀναβαίνωμεν ἐπὶ τίνος λόφου ἢ ὄρους, ἀλλ' εἶναι καὶ αὗτη σφαῖρα οὐρανία ἀπειρως μεγίστη συγκρινομένη πρὸς τὴν σμικρότητα ἡμῶν. Ἡ γῇ δὲ δὲν εἶναι ἀκίνητος, ἀλλὰ περιστρέφεται περὶ τὸν ἀξονά της εἰς 24 ὥρας καὶ κινεῖται πέριξ τοῦ ἡλίου μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος.

Ἄπάστης δὲ ταύτης τῆς πανσόφως πεπλασμένης Δημιουργίας κορώνις εἶναι ὁ ἀνθρωπος, τὸν ὅποιον ἐπροίκισεν ὁ Δημιουργὸς διὰ τοῦ λογικοῦ. Διὰ τούτου ὁ ἀνθρωπος διηνεκῶς ἐρευνῶν τὴν περιβάλλουσαν αὐτὸν Δημιουργίαν, καὶ πρὸ πάντων τὴν γῆν, ἡδυνήθη νὰ προαχθῇ καὶ νὰ καταστῇ τελειότερος καὶ κυρίαρχος τῆς γῆς. Τούτου ἔνεκα ὁ σπουδάζων καὶ μελετῶν τὴν Δημιουργίαν, τὸ πλάσμα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθώτερος γίνεται καὶ θεοσεβέστερος.

Γεωγραφία λοιπὸν εἶναι τὸ μάθημα ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐρευνᾷ καὶ ἔξετάζει τὴν γῆν, ἵδια δὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν στερεῶν αὐτῆς, διότι αὗτη εἶναι τὸ οἰκητήριον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν πλείστων φυτῶν καὶ ζώων. Ἡ σπουδὴ τῆς γῆς εἶναι μάθημα τερπνότατον καὶ ὀφελιμώτατον, ὡς διδάσκουσα τὸν ἀνθρωπὸν πλεῖστα ὀφέλιμα καὶ τερπνὰ διδάγματα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 2. Διαιρεσίς τῆς Γεωγραφίας.¹ Ἐπειδὴ ὑπὸ πολλὰς ἐπό-
ψεις ἔρευναν τὴν γῆν ἡ Γεωγραφία, διὰ τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο μεγάλω-
μέρη· Α') τὴν γενικὴν Γεωγραφίαν. Αὕτη ἔρευναν τὴν γῆν· 1)
ώς οὐρανιον σῶμα (ἀστρονομικὴ Γεωγραφία ἢ Γεωνομία)· 2) ως σῶμα
φυσικὸν (φυσικὴ Γεωγραφία ἢ Γεωφυσική)· 3) ως φυσιογραφικὸν
σῶμα, διότι συνίσταται αὐτῇ ἐξ δρυκτῶν πλείστων καὶ φέρει φυτὰ καὶ
ζῷα (φυσιογραφικὴ Γεωγραφία) καὶ 4) ως πατρίδα τοῦ ἀνθρώπου (ἀν-
θρωπολογικὴ Γεωγραφία ἢ "Ανθρωπογραφία) καὶ Β') τὴν Χωρογρα-
φίαν. Αὕτη ἔρευναν τὰς ἡπείρους καὶ χώρας τῆς γῆς, αἵτινες εἶνε τὸ
οἰκητήριον τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὸ φυσικὴν καὶ ἀνθρωπολογικὴν ἐποψιν,
πρὸς δὲ καὶ τὴν ὑλικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν τῶν
ἐν αὐταῖς κατοικούντων λαῶν (πολιτικὴ Γεωγραφία ἢ Πολιτειογραφία).

---

¹ Τερπνόν, εὐχάριστον καὶ ὡφελιμώτατον καθίσταται τὸ μάθημα τῆς Γεωγρα-
φίας, καὶ ιδίως τῆς Γεωνομίας καὶ Γεωφυσικῆς, ἂν ὁ διδάσκαλος λαμβάνῃ τὸν
κόπον νὰ διδάσκῃ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς φύσεως ἀμέσως, ἐπιδεικνύων καὶ ἔξηγῶν τὰ
μεγαλοπρεπῆ καὶ θαυμάσια τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς φαινόμενα. Η ἀπὸ τῆς
ἔδρας ξηρὰ διδασκαλία ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου καὶ ἡ ἀποστήθισις τοῦ κει-
μένου, ὅσον γλαφυρῶς καὶ ἄν ἐκτίθενται ἐν αὐτῷ τὰ πράγματα, εἶνε ἀληθῶς ἀνα-
ρόν διὰ τὸν μικρὸν μαθητὴν διδαγμα. "Ινα δὲ καταστήσωμεν τὸ κείμενον σύμ-
φωνον κατὰ τὸ δυνατὸν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νέου προγράμματος, τὰ μὴ ἀνα-
γραφόμενα ἐν αὐτῷ ἐτυπώθησαν διὰ λεπτῶν γραμμάτων μετ' ἀστερίσκου, οὕτως
ὡστε ὁ διδάσκαλος δύναται νὰ παραλείψῃ αὐτὰ κατὰ τὴν διδασκαλίαν. Ἔλαχισται
δὲ προσθῆκαι ἐν τῷ κειμένῳ ἐγένοντο, π. χ. περὶ γεωγραφικῶν χαρτῶν καὶ
ἀτλάντην φύσιστοι θήκη από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΕΡΟΣ Α' ΓΕΝΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΓΕΩΝΟΜΙΑ ή ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

§ 3. Ἀπλανεῖς ἀστέρες, γαλαξίαι, φωτονεφέλαι.
Οταν κατά τινα ἀνέφελον νύκτα βλέπωμεν τὸν οὐρανόν, παρατηροῦμεν ἐπ^ο αὐτοῦ ἀπειρα φωτοβόλα σημεῖα, ἃτινα δὲν εἶναι λυχνίαι κατεσπαρμέναι ἐπὶ τοῦ οὐρανίου θόλου, ἀλλὰ σφαῖραι τεράστιαι τὸ μέγεθος, πολλῷ μεγαλύτεραι τῆς γῆς καὶ τοῦ ήλιου, αὐτόφωτοι δὲ καὶ διάπυροι.

Τὰ οὐράνια δὲ ταῦτα σώματα εἶναι ἐπίσης ἥλιοι, ὅτινα μετρούμενα ἔνει μὲν τὴν τηλεσκοπίου εὑρίσκεται ὅτι εἶναι μόνον 5 ἔως 6 χιλιάδες, διὰ τηλεσκοπίου δὲ ὅτι ἀνέρχονται εἰς 22 τούλαχιστον ἑκατομμύρια. Καλοῦνται δὲ ταῦτα ἀστέρες ἀπλανεῖς, διότι ὡς ἐκ τῆς ἀπειρως ἀφ' ἥμῶν μεγίστης ἀποστάσεώς των φαίνονται ἡμῖν ὡς μὴ μεταβάλλοντα τὴν σχετικὴν πρὸς ἄλληλα θέσιν, ἐνῷ πραγματικῶς καὶ ταῦτα κινοῦνται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, διότι οὐδαμοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀκινησία.

"Απαντες δὲ οἱ ἀστέρες οὗτοι συγκροτοῦσι στρῶμα τὴν σωρείαν παραμεγίστην φακοειδῆ, τὸν λεγόμενον Γαλαξίαν, οὗτινος ἡ περιφέρεια ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων ἀστέρων συνισταμένη, ἐμφανίζεται ἡμῖν ὡς ζώνη φωτοβόλος περιβάλλουσα τὸν οὐρανόν, ἣν βλέπομεν κατὰ τὰς ἀνεφέλους τοῦ θέρους νύκτας. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ περίπου τῆς σωρείας ταῦτης εὑρίσκεται καὶ ὁ ἡμέτερος ἥλιος, κινούμενος ἐντὸς τοῦ ἀχνοῦς μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος.

* Ἐπειδὴ οἱ ἀστέρες οὗτοι διάφορον πέμπουσι λάμψιν, κατέταξαν αὐτοὺς οἱ ἀστρονόμοι εἰς 7 τάξεις, ἔξι ὡν αἱ 6 πρῶται εἶναι δραται ἄνευ τηλεσκοπίου· οἱ τῆς Φήσιοποιηθῆκε από το Ινσπιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Της, ὅρατοι διὰ τηλεσκοπίου, ὑποδιαιροῦνται εἰς διαιφόρους βιτρίμους ἀναλόγως τῆς διαιφόρου λάμψεώς των. Πρὸς εὔκολωτέραν δὲ σπουδὴν αὐτῶν κατέλεξαν αὐτοὺς εἰς ἀστροθετήματα ἢ ἀστερισμούς, εἰς οὓς ἔδωκαν ὄνδρατα ζῷων, ἡρώων τῆς μυθολογίας, ὀργάνων κτλ. Π. χ. Μεγάλῃ καὶ Μικρᾷ Ἀρκτοῖς, Περσείᾳ, Ἀρεδρομέδαι. Οἱ τῆς πρώτης τάξεως ἀστέρες φέρουσι καὶ ὄνδρατα, π. χ. Σείριος, Ἀρκτοῦρος, Προκύωρ, οἱ τῶν ἀλλων δὲ τάξεων σημειοῦνται δι' ἐλληνικῶν γραμμάτων, π. χ. α τῆς Λύρας κ.λ.

*Ἐκτὸς δὲ τοῦ Γαλαξίου τούτου, ἐντὸς τοῦ ὄποίου ἡ γῆ καὶ ὁ ἥλιος εὑρίσκονται, ὑπάρχουσιν ἀλλοι Γαλαξίαι ἢ φωτονεφέλαι (5,800 περίπου), σχῆμα συνήθως ἔχουσαι στρογγύλον ἢ φακοειδές. Τούτων ἀλλαι μὲν εἰνε ἐπίσης σωρεῖαι ἐκατομμυρίων ἀπλανῶν ἀστέρων, τεράστιον ἔχουσαι μέγεθος, ἀλλαι δὲ συνιστανται ἐκ διαπύρων ἀερίων καὶ φωτοβόλων (ύδρογόνου, ἀζώτου).

Εἶναι λοιπὸν τὸ Σύμπαν χῶρος ἀπειρος καὶ ἀχανῆς, ἐντὸς τοῦ ὄποίου κινοῦνται ἀπειροι ἥλιοι κατὰ νόμους αἰώνιους. *Ἐν τῇ σπουδῇ τοῦ σύμπαντος κόσμου, οὕτινος ἡ κατασκευὴ εἰνε θαυμασία καὶ σοφωτάτη, ἀναγνωρίζομεν τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ, ὅστις τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησε.

§ 4. Τὸ ἡμέτερον πλανητικὸν σύστημα. *Οἱ ἥλιοι ἀποτελῶν ἐν μόνον ἀτομον ἐντὸς τοῦ ἐκ πολλῶν ἐκατομμυρίων ἀστέρων συνισταμένου Γαλαξίου, εἰνε σφαῖρα διάπυρος καὶ φωτοβόλος καὶ κατὰ 1,282,000 φορᾶς μεγαλυτέρα τῆς γῆς. Τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ὁ ἥλιος εἰνε τοσοῦτο μέγας, ὅστε, ἐν φαντασθῷμεν αὐτὸν κοῖλον, διὰ νὰ τὸν πληρώσωμεν, πρέπει νὰ ῥίψωμεν εἰς τὸ κοίλωμα αὐτοῦ 1,282,000 σφαῖρας ἵσας τὸν δύκον πρὸς τὸν τῆς γῆς. *Ἀπέχων δὲ ὁ ἥλιος ἀπὸ τῆς γῆς περὶ τὰ 148 ἐκατομμύρια χιλιόμετρα (1 χιλ.=1000 μέτρα), κινεῖται ἐντὸς τοῦ οὐρανίου χώρου, παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν πέριξ αὐτοῦ περιφερομένων πλανητῶν μετὰ τῶν δορυφόρων των, ὑπὸ κομητῶν τυνων καὶ ὑπὸ ἀπειρων διατιθέτων ἀστέρων. *Απαντες οὗτοι συνιστῶσι τὸ ἡμέτερον ἥλιακὸν ἢ πλανητικὸν σύστημα, οὕτινος κυρίαρχος εἰνε ὁ ἥλιος.

* Οἱ πλανῆται εἰς 600 καὶ πλέον ἀνερχόμενοι διακρίνονται τῶν ἀπλανῶν διὰ τοῦ ἡρέμου καὶ μὴ σπινθηροβολοῦντος φωτός των, ὅπερ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ ἥλιου. *Ἐκλήθησαν δὲ πλανῆται, διότι κατὰ τὴν περὶ τὸν ἥλιον περιφορὰν αὐτῶν φαίνονται ἡμῖν ὡς πλανώμενοι ἐν τῷ οὐρανῷ. Πλανῆτης εἶναι ἡ Γῆ, ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ἀρης, ὁ Ζεύς, ὁ Κρόνος κ.λ.

* *Ἐκ τῶν πλανητῶν τούτων οἱ 8 εἰνε μεγάλοι, οἱ ἐπίλοιποι δὲ μικροὶ καὶ

Ἱρατοὶ μόνον διὰ τηλεσκοπίου (τηλεσκοπικοὶ πλανῆται). Ἀπέχουσι δὲ οὗτοι ἀπὸ τοῦ ἥλιου κατὰ τὰς ἔξης ἀποστάσεις: 1) Ἐρμῆς 57 1/2 περίπου ἑκατομ. χιλιόμετρα: 2) Ἀφροδίτη (Αύγερινός, "Εσπερος, 'Εωσφόρος) περὶ τὰ 108 ἑκατ. χιλιόμετρα: 3) Γῆ μετὰ τῆς Σελήνης περὶ τὰ 148 ἑκατ. χιλιόμετρα: 4) Ἄρης μετὰ δύο δορυφόρων, περὶ τὰ 225 ἑκατ. χιλιόμετρα: 5) Οἱ τηλεσκοπικοὶ ἡ ἀστεροειδεῖς, 430 περίπου, περὶ τὰ 313 ἔως 584 ἑκατ. χιλιόμετρα: 6) Ζεὺς μετὰ 7 δορυφόρων περὶ τὰ 670 ἑκατομ. χιλιόμετρα: 7) Κρόνος μετὰ 10 δορυφόρων καὶ τριῶν δακτυλίων ἐγκλεισόντων αὐτὸν κατὰ τὸ μέσον περίπου, περὶ τὰ 1,400 περίπου ἑκατ. χιλιόμετρα: 8) Οὐραρτός μετὰ 4 δορυφόρων, περὶ τὰ 2,840 ἑκατ. χιλιόμετρα καὶ 9) Ποσειδῶν μεθ' ἐνὸς δορυφόρου· ὁ ἀπώτατος πάντων, περὶ τὰ 4,485 ἑκατ. χιλιόμετρα. Ἐκ τῶν 8 μεγάλων πλανητῶν ὁ μέγιστος είναι ὁ Ζεὺς καὶ ὁ ἐλάχιστος ὁ Ἐρμῆς. Τινὲς δέχονται ὅτι μεταξὺ Γῆς καὶ Ἄρεως ὑπάρχει καὶ ἔτερος μικρὸς πλανήτης.

Δορυφόροι καλοῦνται τὰ οὐράνια ἔκεινα σώματα, ἐπίτινα παραχολουμένοι πλανήτας τινάς, κανονικῶς περὶ τούτους περιφερόμενοι καὶ πεσιστρεφόμενοι περὶ ἁξονα. Δορυφόρος τῆς γῆς εἶνε ἡ σελήνη.

Κομῆται καλοῦνται τὰ πυράδοξα ἐκεῖνα οὐράνια σώματα, ἔτινα ἐκτάκτως ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐμφανίζονται, φέροντες κόμην φωτεούλου μακροτάτην πολλάκις καὶ πυρθήνα φωτεινότερον τῆς κόμης. Κατεδείχθη δὲ ὅτι τὰ σώματα ταῦτα οὐδεμίαν ἐπὶ τῆς γῆς δύνανται νὰ φέρωσι βλάβην, ἐνῷ τὸ πάλαι ἐθεωροῦντο ἐσφαλμένως ὡς προάγγελοι δειγῶν.

* Έξ τῶν ἀπὸ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐμφανισθέντων 600 περίπου χρυτῶν οἱ 14 μόνον εἶνε περιοδικοί, ὡς ἐμφανιζόμενοι ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ὥρισμένας περιόδους· οἱ ἐπίλοιποι ἄπαξ μόνον ἐνεφανισθησαν.

Διάτοντας ἀστέρας καλοῦσι τὰ σμικρὰ ἔκεινα οὐρανία σώματα,
ὅτινα βλέπομεν διασχίζοντα τὸν οὐρανὸν κατὰ τὰς ἀνεφέλους νύκτας
ὡς πύραυλοι.

* Ταῦτα ἀποτελοῦσι σμήνη πολλά, ὡν ἔκαστον ἀπειρον ἀριθμὸν διατέτων ἀστέρων ἐνέχει, οἵτινες ὁσάκις προσεγγίζουσι πρὸς τὴν γῆν, ἔλκονται ὑπὸ ταύτης καὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἀναφλέγονται ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῇ διὰ προστριβῆς ἀναπτυσσομένης θερμότητος.

Τέλος οὐρανοπετεῖς λίθοι καλοῦνται μικροὶ ἀστέρες, οἵτινες ἐπίσιμης κινοῦνται ἐν τῷ οὐρανῷ χώρῳ καὶ καταπίπτουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅσα-
κις εὑρεθῶσι πλησίον ταύτης. Συνίστανται δὲ ἐκ πετρωδῶν οὖσιῶν,
ἐκ σιδήρου, νικελίου καὶ δρυκτῶν διαφόρων.

* Ἐξ ἀναλογίας συμπεριένουσιν, ὅτι καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀπλανεῖς ἀστέρες ἦ-
ηλιοι ἔχουσι τηλεοπτικά ὅτι δηλ. ἔκαστος, τούτων ἀποτελεῖ ἕδιον πλανητικὸν σύ-

στημα, τοῦ ὅποίους τοὺς πλανήτας ὡς ἐκ τῆς ἀπείρως ἀφ' ἡμῶν μεγίστης αὐτῶν ἀποστάσεως δὲν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν καὶ διὰ τῶν ἴσχυροτάτων τηλεσκοπίων. "Απειρά λοιπὸν τὰ οὐράνια σώματα, ἀτινα διέπουσι νόμοι τοῦ Δημιουργοῦ σοφῶτας καὶ αἰώνιοι!"

§ 5. **Ἡ Γῆ ὡς πλανήτης. Σελήνη.** Ἡ γῆ εἶναι σφαιροειδής ὁμοία πρὸς παραμέγιστον πορτογάλιον. Αἱ ἀνωμαλίαι δὲ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, ἥτοι τὰ δρη καὶ οἱ λόφοι, συγκρινόμεναι πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ὅλης γῆς εἶναι σμικρόταται. Διὰ τοῦτο δρθῶς παραβάλλουσι ταύτας πρὸς τὰς τραχύτητας πορτογαλίου

* "Οτι δὲ ἡ γῆ εἶναι σφαιροειδής, κατὰ πολλοὺς ἀποδεικνύεται τρόπους" 1) "Ἐκ τοῦ πάρτοτε στρογγύλου σχήματος τοῦ ὄριζοντος" 2) "Ἐκ τοῦ τρόπου, καθ' δρ βλέπομεν τὰ δρη, τὸν λόφους, τὰ χωδωροστάσια, ὅταν πλέωμεν πρὸς τινα παραλίαν, ἢ ὅταν ἀναχωρῶμεν ἐκ ταύτης" 3) "Ἐκ τῶν ἐκλείψεων τῆς σελήνης, αἵτινες αἴτιαν ἔχουσι τὴν ἐπ' αὐτῆς προσπίπτουσαν σκιὰν τῆς γῆς, ἥτις εἶναι πάντοτε στρογγύλη (κυκλική)" στρογγύλην δὲ σκιὰν βίπτει εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μόνον ἡ σφαῖρα· καὶ 4) ἐκ τῆς μὴ ταυτοχρόνου ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἐπὶ τῶν διαφόρων τῆς γῆς τόπων.

"Ἡ γῆ τελεῖ διαφόρους κινήσεις, ἐξ ὧν αἱ σημαντικώτεραι εἶναι ἡ περὶ ἀξονα περιστροφὴ αὐτῆς καὶ ἡ περὶ τὸν ἡλιον περιφορά.

α') Ἡ γῆ περιστρέφεται περὶ νοητὴν γραμμὴν ἡ ἀξονα ἐντὸς 24 ὡρῶν, δπως περιστρέφεται πορτογάλιον, δπερ διεπεράσσουν διὰ θελόνης. "Ενεκκ δὲ τῆς περιστροφῆς ταύτης νομίζομεν, ὅτι ὁ οὐρανὸς περιστρέφεται ἐξ Ἀνατολῶν (Α.) πρὸς Δυσμάς (Δ.), ἐνῷ πράγματι ἡ γῆ περιστρέφεται ἐκ Δ. πρὸς Α. καὶ οὕτως ἔχομεν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα. Ὁ νοητὸς δ' οὕτος τῆς γῆς ἀξων ἔχει μέγεθος 12,700,000 μέτρω περίπου. Τὰ σημεῖα δέ, κατὰ τὰ ὄποια οὕτος διαπερᾷ τὴν γῆν, λέγονται πόλοι. "Οθεν ἔχομεν Βόρειον (Β.) καὶ Νότιον (Ν.) πόλον. Καὶ Βόρειος μὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὃστις κεῖται πρὸς τὴν δεξιὰν ἡμῶν χεῖρα, ὅταν ἔχωμεν τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς Ἀνατολάς, νότιος δὲ ὁ πρὸς τὴν δεξιάν. Καὶ

β') Ἡ γῆ περιφέρεται ἐκ Δ. πρὸς Α. περὶ τὸν ἡλιον εἰς ἐν ἔτος (ἢ 365 ἡμέρας περίπου), ἀπὸ τὸν ὄποιον ἀπέχει περὶ τὰ 148 ἑκατ. χιλιόμετρα. Περιφέρεται δὲ ἡ γῆ περὶ τὸν ἡλιον, δπως πορτογάλιον, δπερ περιφέρομεν πέριξ λυχνίας. Τοσαύτη δὲ εἶναι ἡ ἀπόστασις αὐτη, ὥστε, διὰ νὰ τὴν διέλθῃ σφαῖρα τηλεόλου, διατρέχουσα εἰς ἐν δεύτερον τῆς ὡρας λεπτὸν 840 μέτρα, θὰ χρειασθῇ ἐξ ἕτη περίπου. "Ενεκκ δὲ τῆς περὶ τὸν ἡλιον ταύτης περιφορῆς ἔχουμεν τὰς 4 τοῦ ἔτους ὡρας, φημιοποιηθῆκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

δηλ. ἔσθ (ἄνοιξιν), θέρος (καλοκαίριον), φθινόπωρον καὶ χειμῶνα.
Οὕτως ἡ γῆ ἀνὰ πᾶν ἔτος περιφέρεται περὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ ἑλλειψοει-
δοῦς τροχιᾶς, ἦτοι ἐπὶ κύκλου διάγον πεπιεσμένου, ἐν μέσῳ περίπου
τοῦ ὅποιου κεῖται ὁ ἥλιος. Ἡ τροχιὰ αὕτη προεκτεινομένη μέχρι τοῦ
οὐρανίου θόλου φαίνεται ἡμῖν ὅτι τέμνει αὐτὸν κατὰ κυκλικὴν περι-
φέρειαν, ἐπὶ τῆς ὅποιας νομίζομεν ὅτι ὁ ἥλιος κινεῖται κατὰ τὴν διάρ-
κειαν ἐνὸς ἔτους, ἐνῷ πράγματι ἡ γῆ κινεῖται ἀντιθέτως. Ἐκλήθη δὲ
ἡ περιφέρεια αὕτη ἐκλειπτική, διότι ἐν αὐτῇ ἡ πλησίον ταύτης
γίνονται αἱ ἐκλείψεις τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης.

* Επί της ἐκλειπτικῆς, διαιρουμένης εἰς 13 ἵσα μέρη, εύρισκονται 12 ἀστερισμοί, τὰ λεγόμενα **ζῳδια**, ἐπὶ τῶν ὄποιων νομίζομεν ὅτι κινεῖται ὁ οὐρανός. Εἶνε δὲ ταῦτα τὰ ἔξης: Κριός, Ταῦρος, Αἰδονοί (Ζώδια τοῦ ἔαρος), Καρκίνος, Λέων, Παρθένος: (Ζ. Θέρους), Ζυγός, Σκορπίος, Τοξότης (Ζ. φθινοπώρου), Αἰγόκερως, Ὑδροχόος καὶ Ἰχθύς (Ζ. χειμῶνος). *Απαντά ταῦτα ὅμοι ἀποτελοῦσι τὸ **ζῳδιακόν**. *

Τὴν γῆν παρακολουθεῖ πιστῶς κατὰ τὰς κινήσεις της, ὥσπερ δο-
ρυφόρος, ή δεδιάνυν, ητις εἶνε ἐπίσης σφαιρα πολὺ ὅμως μικροτέρα
τῆς γῆς (=πρὸς τὸ $\frac{1}{50}$ τοῦ ὄγκου τῆς γῆς). "Εχει δὲ ή σελήνη ὅρη,
τῶν ὄποιών πολλὰ εἶνε ἡγείστεια, στερεῖται ὅμως θαλασσῶν καὶ
ἀτμοσφαιρᾶς. Ἐπομένως εἶνε ἀκατοίκητος. Ἀπέχει δὲ ή σελήνη τῆς
γῆς περὶ τὰ 385,000 χιλιόμετρα καὶ περιφέρεται περὶ αὐτὴν εἰς 29
περίπου ἡμέρας, ἔχουσα πρὸς ἡμᾶς πάντοτε ἐστραμμένον τὸ αὐτὸν ἡμι-
σφαιριον. Τόσον δὲ ἀπέχει ή σελήνη τῆς γῆς, ὥστε, δπως δυνηθῶμεν
νὰ φθάσωμεν μέχρις αὐτῆς, πρέπει νὰ θέσωμεν ἐπ' ἀλλήλας 30 σφαι-
ρας ἵσσας τὸ μέγεθος πρὸς τὴν γῆν. "Ενεκα δὲ τῆς μηνιαίας ταύτης
περιφορῆς τὸ πρὸς ἡμᾶς πάντοτε ἐστραμμένον πρόσωπον τῆς σελήνης
ὅτε μὲν φωτίζεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου ὀλόκληρον (πανσέληνος), ὅτε οὐδό-
λως (νέα σελήνη), ὅτε δὲ ἐν μέρει μόνον (α' καὶ β' τέταρτον κτλ.).
"Αν τύχῃ κατὰ τὴν πανσέληνον νὰ εἰσέλθῃ ή σελήνη ἐντὸς τῆς σκιᾶς,
ἢν η γῆ ῥίπτει εἰς τὸ ἀχανές, ἔχομεν ἔκλειψιν σελήνης, ἢν δὲ κατὰ
τὴν νέαν σελήνην διέλθῃ αὐτη πρὸ τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου καὶ καλύψῃ
οὔτως αὐτὸν ὀλόκληρον η μέρος αὐτοῦ, τότε ἔχομεν ἔκλειψιν ἡλίου με-
ρικὴν η ὀλικήν.

§ 6. Κύκλος, μοιραί, δομέων. Κύκλος καλεῖται ἐπιφάνεια ἐπίπεδος, ἐγκεκλεισμένη ἐντὸς καμπύλης γραμμῆς, περιφρεσέας λεγομένης, τῆς ὁποίας ἅπαντα τὰ σημεῖα ἀπέχουσιν ισάκις ἀπό τυνος

ἀλλου σημείου ἐν μέσῳ τοῦ κύκλου κειμένου καὶ κέντρου καλουμένου.

Πᾶσα κυκλικὴ περιφέρεια ὑποδιαιρεῖται εἰς 360° ἵσα μέρη ἢ μοίρας. Ἐκάστη μοῖρα ὑποδιαιρεῖται εἰς 60 πρῶτα λεπτὰ ($60'$) καὶ ἔκαστον πρῶτον λεπτὸν εἰς 60 δεύτερα λεπτά ($60''$). "Ωστε $1^{\circ} = 3,600''$.

"Αν ἀναθῶμεν ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ τόπου, π. χ. λόφου ἢ ὕδρους, θὰ ἔδωμεν πέριξ ἡμῶν τὴν γῆν ὡς μέγιστον κύκλον στρογγύλον, ἐφ' οὗ θὰ ἐπικάθηται ὁ οὐρανός. **Ορίζων** λοιπὸν καλεῖται ἡ περιφέρεια τοῦ δίσκου τούτου, κατὰ τὸν ὅποιον φαίνεται ὅτι οὐρανὸς καὶ γῆ ἐφάπτονται ἀλλήλων.

"Αν τὸν ὄρίζοντα διαιρέσωμεν εἰς 4 ἵσα μέρη, 90° ἔκαστον, ἔχομεν τὰ 4 μέρη τοῦ ὄρίζοντος α') Τὴν Ἀγατολήν, ὅποθεν φαίνεται ἀνατέλλων ὁ ἥλιος β') Τὴν Δύσιν, ὅπου δύει ὁ ἥλιος γ') Τὸν Βορρᾶν, ὅστις κεῖται πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἡμῶν, ὅταν προσβλέπωμεν πρὸς ἀνατολάς· καὶ δ') τὸν Νότον ἢ τὴν Μεσημβρίαν, ὅστις κεῖται πρὸς τὰ δεξιὰ ἡμῶν. Παρίστανται δὲ τὰ μέρη ταῦτα διὰ τῶν γραμμάτων Α. Δ. Β. Ν.

* * * Αν δὲ διαιρέσωμεν τὸν ὄρίζοντα εἰς 8 ἵσα μερη, ἔχομεν κοὶ τὸ Βόρειον Ἀρατολικόν (Β.Α.), τὸ Βόρειον Δυτικόν (Β.Δ.), τὸ Νότιον Ἀρατολικόν (Ν.Α.) καὶ τὸ Νότιον Δυτικόν (Ν.Δ.). Οὕτω διαιροῦντες περαιτέρω τὴν περιφέρειαν τοῦ ὄριζοντος εἰς 16 ἢ 32 μέρη σχηματίζομεν τὰς διαιρέσεις τοῦ ἀγεμοσκοπίου, διὰ τοῦ διποίου δυνάμεθα νὰ ὄριζωμεν τὴν διεύθυνσιν, καθ' ἣν πνέουσιν οἱ ἄνεμοι. Τούτων οἱ 4 λέγονται κύρροι, ἦτοι 1) Ἀπηλιώτης ἢ Ἀρατολικός, 2) Ζέφυρος ἢ Δυσμικός, 3) Βορρᾶς καὶ 4) Νότος. Ἡ διαιρεσίς αὕτη χρησιμεύει προσέτι, ὅπως ὄριζωμεν τὴν θέσιν τόπου τινὸς τῆς γῆς πρὸς τινὰ ἔτερον, π. χ. ὁ Ἄμμηττός κεῖται πρὸς Α. τῶν Αθηνῶν.

§ 7. **Ισημερινός, μέγιστοι κύκλοι καὶ μεσημβρινοί.** "Αν τὴν γῆν φαντασθῶμεν χαρασσομένην ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς μεταξὺ τῶν δύο πόλων, ὅπως ὅταν κόπτωμεν πορτογάλιον εἰς τὸ μέσον, παράγεται κυκλικὴ περιφέρεια, ἦτις καλεῖται **ισημερινός**, ὅστις διαιρεῖ τὴν γῆν εἰς Β. καὶ Ν. ἡμισφαίριον. Οἱ ἐπὶ τοῦ ισημερινοῦ κείμενοι τόποι ἔχουσι διαρκῶς τὴν ἡμέραν ἵσην πρὸς τὴν νύκτα, ἔχουσι δῆλ. πάντοτε **ισημερίαν**.

Μέγιστοι κύκλοι τῆς γῆς καλοῦνται οἱ διερχόμενοι διὰ τοῦ κέντρου αὐτῆς. Τοιοῦτος εἶνε καὶ ὁ ισημερινός.

Μεσημβρινοί εἶνε οἱ μέγιστοι τῆς γῆς κύκλοι οἱ διερχόμενοι διὰ τῶν πόλων τὸ ἡμίσιο τούτων καλεῖται ἡμιμεσημβρινός καὶ τοιοῦτος Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τοι είνε 360 ὡς διερχόμενοι διὰ τῶν 360 μοιρῶν (360⁰), εἰς τὰς ὁποίας διαιρεῖται ὁ κύκλος τοῦ ισημερινοῦ.

Τὸ μῆκος ἑκάστου μεσημέρινοῦ διήρεσαν εἰς 40 000 000 ἵστα μέρη καὶ ἐν τοιούτον ἑκάλεσαν **μέτρον*** ὅθεν τὸ μέτρον εἶναι τὸ $\frac{1}{40000000}$ τοῦ μεσημέρινοῦ.

*Ἐν δὲ χιλιόμετρον ἔχει 1000 μέτρα, ἐν δὲ γεωγραφικὸν μίλιον ἔχει 7,420 μέτρα. *Ἐπιφάνεια ἐνδε τετραγωνικοῦ (□) χιλιόμετρον ἐμπεριέχει 1,000,000 □ μέτρα=1,000 στρέμματα. *Ἐν □ γεωγραφικὸν μίλιον=55 □ χιλμ. περίπου. *Ολόκληρος τῆς γῆς ἡ ἐπιφάνεια ἐμπεριέχει 510,000,000 □ χιλμ. Μία μοίρα τοῦ ισημερινοῦ ἔχει μῆκος περίπου 111 χιλμ.=15 γεωγρ. μίλια.

*Ως πρῶτον μεσημέρινὸν πολλοὶ λαμβάνουσι τὸν διερχόμενον διὰ τῆς νήσου Φέρρου, μιᾶς τῶν Καραϊσιών νήσων (ἐν τῷ Ἀντλαντικῷ Ωκεανῷ), διστις διικρεῖ τὴν γῆν εἰς Ἀνατολικὸν (Α.) καὶ Δυτικόν (Δ.) ἥμισφαίριον. *Αλλοι λαμβάνουσι τὸν διὰ τῆς Γρήνιτς (παρὰ τὸ Λονδίνον) διερχόμενον καὶ ἄλλοι τὸν διὰ τῶν Παρισίων.

§ 8. Κύκλοι παράλληλοι καὶ ζῶναι τῆς γῆς. Κύκλοι φερόμενοι ἐν τῷ βορείῳ καὶ νοτίῳ ἥμισφαίριῳ παραλλήλως τῷ ισημερινῷ λέγονται παράλληλοι κύκλοι. *Ἐκ τούτων ὁ πρὸς Α. κείμενος καὶ ἀπέχων τοῦ ισημερινοῦ περὶ τὰς 23 1/2 μοίρας καλεῖται τροπικὸς τοῦ Καρκίνου, ὁ δὲ πρὸς Ν. τροπικὸς τοῦ Αἰγαίου. Οἱ δύο οὗτοι ἐγκλείσουσι τὴν διακεκαυμένην τῆς γῆς ζώνην.

Οἱ ἀπὸ τῶν πόλων κατὰ 23 1/2 μοίρας ἀπέχοντες κύκλοι καλοῦνται πολικοὶ τούτων ἑκάτερος μετὰ τοῦ παρακειμένου πόλου ἐγκλείσει μίαν τῆς γῆς κατεψυγμένην ζώνην (Β. καὶ Ν.).

*Ἐκτὸς τῶν ζωνῶν τούτων ἐπὶ ἑκατέρου τῶν ἥμισφαίρων ὑπάρχει καὶ ἀνὰ μία εὔκρατος ἡ συγκεφαδμένη ζώνη, κειμένη μεταξὺ ἐνὸς τροπικοῦ καὶ ἐνὸς πολικοῦ κύκλου (Β. καὶ Ν.).

§ 9. Γεωγραφικὸν πλάτος καὶ μῆκος. Ἡ πρὸς Β. ἡ πρὸς Ν. ἀπὸ τοῦ ισημερινοῦ κάθετος ἀπόστασις τόπου τινὸς διὰ μοιρῶν ἐκφραζομένη καλεῖται γεωγραφικὸν πλάτος (Ν.). *Οὐεν διακρίνομεν Βόρειον (ΒΙΙ.) καὶ Νότιον (ΝΙΙ.) πλάτος.

*Ἡ πρὸς Α. ἡ πρὸς Δ. ἀπὸ τοῦ πρώτου μεσημέρινοῦ (Φέρρου, Παρισίων ἡ Γρήνιτς) τόπου τινὸς διὰ μοιρῶν ἐπίσης ἐκφραζομένη κάθετος ἀπόστασις καλεῖται γεωγραφικὸν μῆκος (Μ.). *Οὐεν ἔχομεν ἀνατολικὸν καὶ δυτικὸν μῆκος (ΑΜ. καὶ ΔΜ.).

Διὰ τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους καὶ μήκους ὄριζεται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὑδρογείου σφαίρας ἡ ἐπὶ τινος χάρτου ἡ θέσις τόπου τινὸς π. χ. αἱ Ἀθῆναι ἔχουσι 39° ΒΠ. καὶ 41,30' ΑΜΦ. (Φ.=ἀπὸ τῆς νήσου Φέρρου).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΓΕΩΦΥΣΙΚΗ ή ΦΥΣΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

§ 10. Φυσικὴ τῆς γῆς κατάστασις. Πολλὰ φαινόμενα ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὰ ἔγκατα ἢ σπλάγχνα τῆς γῆς διατελοῦσιν ἐν διαπύρῳ καὶ τετηκούις καταστάσει, ἔχοντα θερμοκρασίαν πολὺ μεγαλυτέραν τοῦ τετηκότος σιδήρου.

Ἐκ τῆς διαπύρου ταύτης καταστάσεως τῶν ἔγκατων τοῦ πλανήτου, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τοῦ σφαιροειδοῦς αὐτοῦ σχήματος, διότι ἡ γῆ εἶναι σφαῖρα διλίγον κατὰ τοὺς πόλους πεπιεσμένη, οἱ γεωλόγοι συμπεράνουσιν, ὅτι ὀλόκληρος ἡ γῆ ἥτό ποτε διάπυρος καὶ ὡμοίαζε πρὸς μηρὸν ἥλιον.

Ἐπειδὴ δὲ ἀπαύστως ἐψύχετο ἡ γῆ, ἡ ἐπιφάνεια μόνον αὐτῆς ἐστερεοποιήθη καὶ ἐσχημάτισε στερεὸν φλοιὸν ἢ τὴν **λιθόδοδφαιον*** αὔτη γινομένη βαθμηδὸν παχυτέρῳ ἐνέκλεισε τὰ διάπυρα καὶ τετηκότα καὶ νῦν εἰσέτι διατελοῦντα σπλάγχνα τοῦ πλανήτου, διπλῶς ἐν τῷ πορτογαλίῳ ἔγκλεισε ὁ φλοιὸς τὸν γλυκὺν αὐτοῦ δόπον. Τότε ἀπαντα τὰ ὕδατα, ἀτινα νῦν συγκροτοῦσι θαλάσσας, λίμνας καὶ ποταμούς, εὐρίσκοντο δέ τιμοὶ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ. Καταπεσόντα δὲ ἀκολούθως ἐσχημάτισαν ἔνα ὠκεανόν, τὴν **ὑδροδόδφαιον** πανταχόθεν καλύψαντα τὴν λιθόσφαιραν· ἐπομένως ἐν ἀρχῇ τότε οὐδεμία οὐδῆργε στερεά.

* Ἐπειδὴ διηγεῖται ἐψύχουντο τὰ διάπυρα τῆς γῆς σπλάγχνα καὶ ὡς ἐκ τούτου συνεστέλλοντο καὶ ἐσμικρύνοντο κατ’ ὅγκον, δὲ ἔγκλεισιν ταῦτα φλοιὸς συνεπτύσσετο καὶ ἐρριτιδοῦτο, καθ’ ὃν τρόπον συμπτύσσεται ὁ φλοιὸς ῥαγὸς σταφυλῆς ἤρας· νομένης. Οὕτω τμῆματα τῆς λιθόσφαιρας ἀναδύσαντα τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀρχεγόνου ὠκεανοῦ ἐσχημάτισαν βαθμηδὸν τὰς ἡπείρους καὶ τὰ ὅρη καὶ διεχώρισαν τοῦτον εἰς δέ μεγάλους ὠκεανούς, ἣτοι Εἰρηνικόν, Ἀτλαντικόν, Ἰνδικὸν καὶ τοὺς δύο Πεπηγότας, βόρειον καὶ νότιον.

Ἐνεκα τῆς τοιαύτης συμπτύξεως ἡ λιθόσφαιρα διερράγη πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως διὰ ῥηγμάτων, δι’ ὃν ἀνεκθλίθεται διαρκῶς ἡ κατὰ περιόδους μέρος τῶν διαπύρων σπλάγχνων ὡς ῥύαξ (πέτρα τετηκοῦτα ἢ λάβα), δόστις σχηματίζει ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ἱραίστεια ἢ πυρίπυρα ὅρη. Ἐπειδὴ δὲ τὰ διάφορα τμῆματα, εἰς τὰ ὅποια ὑπὸ τῶν ῥηγμάτων διεχωρίσθη ἡ λιθόσφαιρα, μετακινοῦνται βραδέως ἢ συνιζάνουσι (βυθίζονται), γεννῶνται οἱ σεισμοί, οἵτινες ὀλοκλήρους καταστρέφουσι πολλάκις πόλεις.

Τὸ ὑπὸ τῆς ὑδροσφαίρας καλυπτόμενον μέρος τῆς λιθόσφαιρας κακεῖ-

ται βυθός, τὸ δὲ μὴ καλυπτόμενον χέρσος (στερεά, ξηρά). Ὁλόκλη-
ρον δὲ τὸν πλανήτην περιβάλλει ὁ ἀήρ ὥσπερ σφαῖρα κοίλη, ἢτις ἀτμό-
σφαιρα ἐκλήθη.

Ἐκ τῶν τριῶν τούτων περιβλημάτων ὡς κατοικία τοῦ ἀνθρώπου
χρησιμεύει ἡ λιθόσφαιρα, τῆς ὅποιας τὴν ὄψιν καὶ κατασκευὴν θὰ ἔξε-
τάσωμεν ἀμέσως, δὲν θέλομεν δὲ παραλείψει καὶ τὴν ἔρευναν τῆς ἀτμο-
σφαιρᾶς καὶ ὑδροσφαιρᾶς, διότι καὶ αὗται εἶνε ἀπαραίτητο: διὰ τὴν
ὕπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν φυτῶν καὶ ζῷων.

Α'. Περὶ τῆς λιθοσφαιρᾶς, ἢτοι τῆς ξηρᾶς καὶ τῶν μερῶν
αὐτῆς καὶ τοῦ βυθοῦ τῶν θαλασσῶν.

§ 11. Θαλάσσιος τῆς χέρσου διαμελισμός. Ἡ χέρσος
δὲν εἶνε συνεχὴς μᾶζα, ἀλλὰ διαμεμελισμένη πολλαχῶς ὑπὸ τῆς θα-
λάστης εἰς διάφορα τὸ μέγεθυς τμήματα, ἢτοι εἰς **ηπείδους**, **χεο-**
δονήδους καὶ νήδους. Ἀπαύστως δὲ ἡ θάλασσα διὰ τῶν κυρά-
των αὐτῆς, τῶν ῥευμάτων καὶ παλιρροιῶν καταθρύπτει καὶ διαβι-
βρώσκει τὴν χέρσον καὶ τὰ τεμάχια ταύτης μεταβάλλει εἰς αροκάλας
(χαλίκια), ἀμμον καὶ ίλύν (λάσπην). Τοῦτο καλεῖται **θαλάσσιος ἡ δρι-**
ζόντιος τῆς χέρσου διαμελισμός.

Ηπείροι καλοῦνται τὰ μέγιστα τῆς χέρσου τμήματα. Πέντε δὲ
ἡπείρους ἔχει ἡ γῆ, ἢτοι **Εὐρώπην**, **Ἀσίαν** καὶ **Αφρικήν**, αἵτινες
συνέχονται μετ' ἀλλήλων καὶ ἀποτελοῦσιν ὅμοι τὸν **Παλαιὸν Κόσμον**,
καὶ τὰς κεχωρισμένας **Αμερικήν** καὶ **Αὐστραλίαν**, αἵτινες καλοῦνται
Νέος Κόσμος. Ἀπασαι αὖται πρὸς νότον καταλήγουσιν εἰς ἀκρωτή-
ρια ἡ αἰγαίματος, πρὸ τῶν ὅποιων κεῖται νῆσος ἡ **Μαρκος**. **Νηδος** λέγε-
ται τμῆμα χέρσου σχετικῶς σμικρὸν πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης
περιβρέχόμενον (Εὔβοια, Κρήτη). **Χεοδόνηδος** δὲ λέγεται τμῆμα
μικρὸν ἡ μέγικ στερεᾶς κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τούλαχιστον τῆς περιφερείας του
συναπτόμενον μετὰ τῆς ἀλληλῆς χέρσου, κατὰ τὸ ἐπίλοιπον δὲ περιρ-
ρεόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης (**Ιταλία**, **Σκανδιναύια**, **Ἐλλάς**). Τὸ μάθημα
πρέπει νὰ γίνη ἐπὶ γάρτου).

Ἐκ τῶν 9,261,240 □ γεωγραφικῶν μιλίων τῆς γηίνης ἐπιφα-
νείας (=510 ἑκατ. γιλιόμ.) 2,470,900 □ γ. μ. εἶνε στερεὰ καὶ
6,790,340 περίπου γ. μ. θάλασσα, ἢτοι τὰ 27 % εἶνε στερεὰ καὶ

τὰ 73 % θάλασσα. "Ωστε ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἔηρᾶς εἶναι πολλῷ μικρότερα τῆς τῆς θαλάσσης.

Νῆσοι πολλαὶ κείμεναι πλησίον ἀλλήλων κατὰ διαδασ ἢ στοίχους σχηματίζουσι πελαγίας συστάδας (ἀρχιπελάγη), αἵτινες ὅτε μὲν εἶναι λειψανα καταβοθισθείσης χώρας (Κυκλαδες καὶ Ἰόνιοι νῆσοι), ὅτε δὲ ἡγαιοτειογενεῖς ἢ κοραλλιογενεῖς. "Οσαι τῶν νήσων κεῖνται πλησίον τῆς ἥπερων, λέγονται ἥπειρωτικαί, δύοι δὲ εὐρίσκονται ἐν μέσῳ ὥκεανῷ, ὥκεάρειοι.

Παράδια ἐν γένει καλοῦνται τὰ ὑπὸ τῆς θαλάσσης βρεχόμενα ἄκρα ἢ χείλη τῆς ἔηρᾶς. Καὶ ἂν μὲν ταῦτα εἶναι χθαμαλὰ καὶ διμαλά, καλοῦνται αἰγαλός ἢ πλαταμών, ἂν δὲ ὑψηλὰ καὶ κρημνώδη, ἀκτή. Ἀκταὶ βραχώδεις καὶ ἀπόκρημνοι ἔχουσι βαθὺν τὸν παρακείμενον βυθόν (Σούνιον, Μαλέα), αἰγιαλοὶ δὲ ἀβαθῆ (Νέον Φάληρον). Μόνον αἱ κοραλλιογενεῖς νῆσοι, καίτοι χθαμαλαί, ἔχουσι βαθύτατον τὸν παρακείμενον βυθόν.

Πετρώδεις τυμπανοί καλεῖται σπιλάς ἢ χοιράς ἢ σκόπελος, ἢν διλίγιστον ἔξεχη τῆς θαλάσσης, ὕφαλος δέ, ἢν διλίγιστον ὑπὸ ταύτης καλύπτηται. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ μέρη εἶναι ἐπικίνδυνα τοῖς ναυτιλλομένοις.

"Η ἀκτὴ καλεῖται σπιλαδώδης, ἢν ἔχῃ πολλὰς χοιράδας, ύφαλους καὶ σπιλάδας. "Αν δὲ ἡ στερεὰ ὡς ὅρος ἀπότομον εἰσχωρῇ εἰς τὴν θάλασσαν, σχηματίζεται ἀκρωτήριον (ἄκρο. Ταίναρον), ἢν δὲ ὡς γῆ πλαταμώδης καὶ ἀλιτενής, γλῶσσα ἢ ἄκρα γῆς (ἄκρο. Δρέπανον).

Ταίνια ἔηρᾶς σχετικῶς στενὴ συνδέουσα δύο στερεάς καὶ χωρίζουσα δύο θαλάσσας καλεῖται **Ισθμός** (Κορινθιακὸς ισθμός).

Βυθὸς ψαμμώδης καλεῖται σύρτις μέν, ἢν ἡ ἄμμος κατὰ τὰς τρικυμίας καὶ παλιρροίας μετακινήται, σιηθὸς δὲ ἡ βράχεα, ἢν ἀκινητῇ, καὶ ταυτία, ἢν διλίγον ἔξεχη τῆς θαλάσσης.

§ 12. Κάθετος τῆς χέρδου διαμελισμός. "Οοεογραφία καὶ πεδιογραφία. "Η χέρσος καὶ καθέτως τῷ ὄριζοντι εἶναι διακμεμελισμένη ὑπὸ τῶν ἐξ οὐρχοῦ καταπιπτόντων ὑδάτων καὶ τῶν χιόνων, ἐξ ὧν σχηματίζονται χείμαρροι καὶ ποταμοί, βαθέως διαβιέρωσκοντες τὴν ἔηρὰν καὶ διαμελίζοντες αὐτὴν εἰς δρη, λόφους, κοιλάδας καὶ χαράδρας· τὰ ὑπὸ τούτων ἀποκοπόμενα τεμάχια τῆς ἔηρᾶς εἶναι ἐπίσης χροκάλαι, ἄμμος καὶ ἰλύς, ἢς βλέπομεν καταφερομένας κατὰ τὰς φαγδαίας βροχὰς καὶ φερομένας πρὸς τὴν θάλασσαν. "Ως ἐκ τούτου καὶ διάφορον τὸ ἀπόλυτον αὐτῶν ὕψος, δηλ. πόσον ὑψηλό-

τερον τῆς θαλάσσης κείνται αἱ κορυφαὶ αὐτῶν, ἐν φαντασθῶμεν ταύτην προεκτεινομένην μέχρι τῶν προπόδων τῶν.

Πεδίον ή **πεδιάς** λέγεται ἔκτασις χέρσου σχετικῶς δύμαλή, ἀνεπισθήτους ἔχουσα ἀνωμαλίας ή καὶ μικρούς λόφους. Καὶ ὅταν μὲν αὕτη μικρὸν τῆς θαλάσσης ἐξέχῃ (μέχρι 300 μ.), καλεῖται βαθύπεδον ὅταν δὲ πλέον, ὑψίπεδον. Ἐνιαχοῦ γῆς ('Ολλανδία, 'Αστραχάνη), ὑπάρχουσι βαθύπεδα, βαθύτερον τῆς θαλάσσης κείμενα, ἕτινα καλοῦνται συγγένηματα. Ταῦτα δὲν κατακλύζονται ὑπὸ τῆς θαλάσσης, διότι προφυλάσσονται ὑπὸ φυσικῶν προχωμάτων.

"Εργμος καλεῖται ἐπιφάνεια ξηρᾶς ἄνευ φυτῶν, ἀνυδρος καὶ ἀκατοίκητος (πετρώδης, ἀμμώδης, ἀλατοῦχος), ώς ἡ Σαχάρα ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἡ Γόβη ἐν Ἀσίᾳ. Χώρα εὔφορος καὶ εύδρος ἐν μέσω ἐρήμου καλεῖται δασις, ἥτις εἶνε γῆς κοίλωμα ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐν Ῥωσίᾳ καλοῦσι στέπνας πεδιάδας ἀγκανεῖς καὶ ἀδένδρους, τῶν ὅποιων ἡ βλάστησις πενιχρά. Ταύτας ἐν Ἀμερικῇ καλοῦσι σαβάνας (δηλ. λειμῶνας), λάνος καὶ πάμπας.

"Τψωμα γης υψους 200 το πολὺ μετρων, οπέρ την πεδιάδα κείμενον, καλεῖται λόφος" οὗτος γήλοφος μὲν καλεῖται, ἀν συνισταται ἐκ γῆς, πάγος δέ, ἀν ἐκ πετρῶν (λόφος "Αρειος Πάγος, Λυκαβηττός) και δρυδόπαγος, ἀν ἔχη τὴν κορυφὴν τραχεῖαν και ὁξεῖαν.

Δοφίσκοι ἀμπώδεις παρὰ τὸν αἰγιαλὸν κείμενοι καὶ συνήθως κατὰ τρεῖς σειράς, καλοῦνται θῆνες. Οὗτοι γεννῶνται τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἀνέμων, οἵτινες κατὰ τὰς ἀμπώτιδας τὴν ἄμμον τοῦ ἀποκαλυφθέντος θαλασσίου βυθοῦ ὀθοῦσι πρὸς τὴν ἔηραν καὶ ἐνίστε καλύπτουσιν οὕτω σημαντικὴν ταύτης ἐπιφάνειαν.

Βουνός ή **όρος** ἐν γένει καλεῖται γῆς ἔξογκωμαχ ἔχον ὑψός μετάζων τῶν 200 μ. Ἡ γύρω καλεῖται λοφώδης ή δρεινή, σταν ἔχη πολλοὺς λόφους ή σηρην.

Ἐπὶ τῶν λόφων καὶ δρέων διακρίνομεν πρόποδας ἢ ὑπωρείας, τὰ κατώτατα τούτων ἄκρα, κλιτῆς, τὰς πλευράς αὐτῶν, καὶ κορυφάς, τὰ ἔξεχοντα ἄκρα, ὃν τὸ σχῆμα ποικίλον (κέρχη, βελόνη, ὀδούς, μαστός, πρηπὼν κλ.).

* Ἡραίστεια λέγονται κωνοειδεῖς λόφοι ἢ βουνοί, δι' ὃν διάφορα ἀέρια καὶ διάπυροι μᾶλις ἀναβάλλονται ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς (ὕαξ, μύδροι). Τὸ δέ περιστειον λέγεται Ψημοτούπηθικες οπέρασιν θεατρικούς σταθμούς (ορόνων, ώς ἡ

Μῆλος καὶ ἡ Ἀντίμηλος, ἐνεργὸν δέ, ἂν καὶ νῦν ἔτι ἐνεργῇ ἢ ἐνήργησεν ἐν ιστορικοῖς χρόνοις, ὡς τὰ Μέθανα καὶ ἡ Θήρα.

* Τὰ μεμονωμένα ὅρη εἶνε σπανιώτερα, ἀτινα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶνε ἡφαίστεια. Συνήθως πολλὰ ὅρη κείνται πλησίον ἀλλήλων κατὰ σειράς ἢ στοίχους καὶ κατὰ σωρείας, γωριζόμενα διὰ κοιλάδων καὶ χαραδρῶν. Οὕτω σχηματίζουσι τὰς σειρὰς δρέων (ὅροστοιχίας καὶ λοφοστοιχίας) καὶ τὰς περιφερεῖς ὁρέων σωρείας (πυρηνώδη ἢ σύμπηκτα ὅρη).

* Πάντα ταῦτα ἦσαν ἐν ἀρχῇ ἐπιψήκτεις πτυχαί (δηλ. βυτίδες) ἢ μεγάλα ἔξογκώματα τῶν ἔξιτερικῶν τῆς λιθοσφαίρας στρωμάτων, αἵτινες διὰ τῆς διαβρωτικῆς ἐνεργείας τῶν δύμηριών ύδάτων καὶ χιόνων διεμελίσθησαν καὶ διεχωρίσθησαν διὰ φαράγγων εἰς διαφόρους χορυφάς.

* Τούτων διακρίνουσι α') τὰς ὑψηλὰς σειρὰς ἢ σωρείας (ὑπὲρ τὰ 1500 μ.) κεκαλυμμένας διαρκῶς ύπὸ χιόνων καὶ παγετώνων. Τοιαῦτα εἶνε τὰ Ἰμαλάῖα ἐν Ἀσίᾳ, ὡν ἡ ὑψίστη χορυφὴ Ἐβερέστη ἢ Γκαουρισαγκάρη ἔχει ὕψος 8,848 μέτρ., β') τὰς μεσαίας (1,500—500 μ.) καὶ γ') τὰς χθαμαλάς.

* **Υδροκρίτης** (ἢ νεροχωρίστρος) καλεῖται ἡ νοητὴ καὶ πολύκαμπτος γραμμή, ἥτις συνδέει τὰ ἀνώτατα σημεῖα δροστοιχίας τινὸς ἢ σωρείας δρέων καὶ χωρίζει τὰ δύμηρα ύδατα κατὰ δύο συνήθως διευθύνσεις.

Τὰ ὅρη φέρουσι δῆγματα μικρὰ ἢ μεγάλα καὶ φάραγγας, καὶ χαράδρας, ἃς ἐκατέρωθεν περιβάλλουσι βράχους καὶ ὅρη. Εἶνε δὲ αὔται κατὰ τὸ πλεῖστον γεννήματα τῆς διαβρωτικῆς τῶν ύδατων ἐνεργείας. "Οπου δὲ ταπεινοῦται ἡ δροστοιχία καὶ ἔνοιηται τὰ ἄνω ἀκρα δύο ἀντιθέτως κειμένων κοιλάδων, σχηματίζεται πύλη, στενὸν ἢ αὐχήν, διὸ ἡδὲ διέρχονται οἱ ἀνθρώποι, αἱ ἀμαξιτοὶ ὁδοὶ καὶ οἱ σιδηροδρόμοι (στενὸν Ἐλευθερῶν ἢ Κάζα ἐπὶ τοῦ Κιθαιρῶνος).

"Οταν τὸ πεδίον καταλαμβάνῃ τὰ ἀνώτατα μέρη δρέων, καλεῖται δροπέδιον, δταν δὲ κεῖται ἐπὶ τῆς πλευρᾶς αὐτῶν, δρεινὴ ἀναβαθμὶς ἢ κλιμακιδὸν πεδίον (δροπέδιον Τριπόλεως).

* Σπήλαια εἶνε κοιλότητες ἐντὸς τῶν δρέων, συγκοινωνοῦσαι διὰ στομάτου μετὰ τῆς γηίνης ἐπιφανείας (σπῆλαιον Ἀντιπάρου). Ἀπὸ τῆς δροφῆς τούτων συνήθως κρέμανται οἱ σταλαγμῖται, ὅμοιοι πρὸς στύλους μαρμαρίνους, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δὲ ἴστανται οἱ σταλαγμῖται. Παροσταγῇ καλοῦνται σπήλαια ψυχρῶν κλιμάτων, ἐν οἷς ὡς ἐκ τοῦ ψύχους πήγνυται τὸ ὕδωρ καὶ σχηματίζει στύλους πάγου. Καταβόθραι ἢ βάραθρα καλοῦνται ῥήγματα ἐν τῇ γῇ, διὸ ὅν ύδατα λιμνῶν (Κωπαΐς, δροπέδιον Τριπόλεως) καὶ ποταμῶν εύρισκουσι διέξοδον.

* Τὸ ύλικόν, ἐξ οὐ συνίσταται ἡ λιθόσφαιρα, καλεῖται πετρώματα· τοιαῦτα εἶνε τὸ μάρμαρον ἢ πηλὸς ἢ ἄμμος. Ὡς ἐκ τούτου καὶ τὸ ἔδαφος εἶνε α' πετρῶδες, β') ἀμμιδές, γ') εὔφορος καὶ δ') ἐλῶδες.

* Τὸ πλεῖστον τῶν στέρεων εύρισκεται ἐξ τῷ Β. ἡμισφαίριο. Ἡ τοιαύτη

Ψηφιοποιηθῆκε από τὸ Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Θέσις καὶ τὰ ἐπ’ αὐτῶν ὅρη καὶ ὀροπέδια, ἃτινα εἶνε τοσούτῳ ὑψηλότερα, ὅσῳ μᾶλλον προσεγγίζουσι πρὸς τὸν ἰστημερινόν, καθιστώσι τὸ κλῖμα ἡπιάτερον. “Ορη χθαμαλὰ ἔχοντα τὰ στενὰ αὐτῶν χθυμαλὰ διευκολύνουσι τὰ μέγιστα τὴν ἐπιμετάξιαν τῶν ἀνθρώπων καὶ συντελοῦσι πρὸς διαμόρφωσιν ζώων καὶ φυτῶν ποικίλων.

Καὶ ὁ βυθὸς τῆς θαλάσσης εἶναι ἀνώμαλος, ὡς ἔχων πεδιάδας καὶ ὅρη, διότι καὶ οὗτος εἶναι συνέχεια τῆς στερεᾶς. Ηφύσις ὅμως καταγίνεται διηγεῖται νὰ ἴσοπεδώσῃ αὐτὸν δι’ ἄμμου, ίλιος καὶ χροκαλῶν, ἃς καταφέρουσιν ἀπὸ τῆς στερεᾶς οἱ ποταμοί.

B'. Περὶ τῆς ὑδροσφαίρας, ὠκεανοί, ποταμοί, λίμναι.

§ 13. Θαλάσσια καὶ χερσαῖα ὕδατα. Τὰ ὕδατα τῆς ὑδροσφαίρας ὑποδιαιροῦνται

α' εἰς ὠκεάνεια ἢ θαλάσσια, ἃτινα εἶναι ἀλμυρὰ ὑπὸ διαλελυμένου ἐν αὐτοῖς μηχειρικοῦ ἀλατος ($2-2\frac{1}{2}\%$) καὶ σχηματίζουσιν ὠκεανούς, θαλάσσας, πελάγη, κόλπους, δρμους καὶ λιμένας καὶ

β' εἰς χερσαῖα· ταῦτα εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον γλυκέα καὶ πόσιμα, τινὰ δὲ καὶ ἀλμυρά, καὶ ἀποτελοῦσιν ἐπὶ τῶν στερεῶν λίμνας (γλυκεῖας ἢ ἀλμυράς), ποταμούς, χειμάρρους, ὁύακας καὶ πηγάς.

§ 14. Οἱ πέντε ὠκεανοὶ καὶ αἱ διακλαδώσεις αὐτῶν. Τὰ θαλάσσια ὕδατα ὑπὸ τῆς χερσοῦ χωρίζονται α') εἰς 5 μεγάλα τμήματα ἢ 'Ωκεανούς· β') εἰς τοὺς δύο Πεπηγότας 'Ωκ., τὸν βόρειον (15 ἑκατομ. □ χιλμ.) καὶ τὸν Νότιον (20 ἑκ. □ χιλμ.), τὸν ἔκατερος καταλαμβάνει μίαν τῆς γῆς κατεψυγμένην ζώνην· γ') εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ἢ Μέγαν 'Ωκ. (161 ἑκ. □ χιλμ.)· δ') εἰς τὸν 'Αιλαντικόν (80 ἑκ. □ χιλμ.)· οἱ δύο οὗτοι ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ N. Πεπηγότος 'Ωκ. καταλήγουσιν εἰς τὸν Βόρειον· καὶ ε') τὸν Ινδικὸν 'Ωκεανόν (79 ἑκ. □ χιλμ.), δοτις ἀρχόμενος ἐπίσης ἀπὸ τοῦ N. Πεπηγότος φθάνει περίπου μέχρι τοῦ Τροπικοῦ τοῦ Καρκίνου.

Θάλασσα καλεῖται μέγιστος τῶν ὠκεανῶν κλάδος, χωρίζων ἀπὸ ἀλλήλων δύο ἡπείρους (Μεσόγειος θάλασσα).

Πέλαιος εἶναι τμῆμα θαλάσσης ἢ ὠκεανοῦ, χωρίζον δύο μικροτέρας στερεᾶς (Αἰγαῖον, Ιόνιον καὶ Αδριατικὸν πέλαιγος).

Κόλπος εἶναι τμῆμα ἐν γένει θαλάσσης, βαθέως εἰσχωροῦν εἰς τὴν στερεάν (Κορινθιακὸς κόλπος).

Διμένες καὶ δρμοὶ καλοῦνται μικραὶ σχετικῶς ἐν τῇ ἔηρᾳ ἔξοχαι τῆς θαλάσσης, δυνάμεναι νὰ προφυλάττωσι τῶν τρικυμιῶν τὰ ἀγκυροβολοῦντα πλοῖα (π. χ. Πειραιεύς, Πόρος, Χαλκίς). Οἱ

λιμένες καλούνται τεχνητοί, δταν διὰ τεχνητοῦ κυματοθραύστου προφυλάσσονται τὰ πλοϊκά ἀπὸ τῶν τρικυμιῶν (Πάτραι, Καλάμας).

Πορθμὸς εἶνε θαλάσσης στενὸν μεταξὺ δύο στερεῶν, δι' οὗ συγκοινωνοῦσι θάλασσαί (Εὔριπος, Βόσπορος).

* Παρατηρεῖται δὲ ὅτι, ὅπου ἡ στερεὰ συχνότερον ὑπὸ τῆς θαλάσσης διαμελίζεται εἰς κόλπους, ὄρμους καὶ λιμένας, ἐκεῖ καὶ ἡ ἐπιψημένα τῶν ἀνθρώπων διευκολύνεται καὶ τὰ ἔθνη προάγονται πρωιμώτατα εἰς τὸν πολιτισμόν, ως π. χ. ἡ ἀρχαὶ Ἑλλάς.

* Ἡ ἐπιφάνεια τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν μεγάλων λιμνῶν ὑπὸ τῶν ἀρίμων τίθεται εἰς κυματισμούς. Τὰ κύματα κατὰ τὰς μεγάλας τρικυμίας ἔχουσιν ὕψος (ώς ἐν τοῖς ὠκεανοῖς) καὶ 12 μέτρων, ἡ κίνησις δὲ τοῦ ὄδατος φθίνει μέχρι βάθους τοῦ πολὺ 200 μέτρων. Ἐπίσης ἡ θάλασσα κυμαίνεται, καὶ ὅταν ὑποστηλάσσοι γίνωνται σεισμοί, ὅτε σχηματίζονται κύματα μεγάλα, ὀλοκλήρους καταπνίγοντα παραλίους πόλεις.

* Τὸ θαλάσσιον ὄδαρον ἐλκυόμενον ὑπὸ τοῦ ἥλιου, πρὸ πάντων δὲ ὑπὸ τῆς σελήνης, παράγει τὰς παλιρροίας. Οὕτως εἰς 24 ὥρας δἰς ἀνέρχεται τὸ ὄδαρ καὶ καλύπτει τὰ παράλια (πλημμυρίας) καὶ δἰς ἀποσύρεται καὶ ἀποκαλύπτει μέρος τοῦ βυθοῦ (ἀμπωτίς). Τὴν παλιρροιαν αἰτίαν ἔχει ἡ ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ Εὔριπον (Χαλκίς) παρατηρουμένη ἡρῷη τῆς θαλάσσης.

* Ἐπειδὴ ὁ ἥλιος ἴσχυρῶς θέρμαίνει τὰς παρὰ τὸν ἰσημερινὸν θαλάσσας καὶ μεγάλην ποσότητα ὄδατος ἐκ τούτων ἔχαται, γεννῶνται ἐντὸς τῶν ὠκεανῶν τὰ ὀκεάρεια φέύματα, πρὸς σχηματισμὸν τῶν ὅποιων συντελοῦσι τὰ μέγιστα καὶ οἱ ἐκεῖ πνέοντες ἐτήσιοι ἄνεμοι καὶ ἡ περὶ αἷσον περιστροφὴ τῆς γῆς.

* Ρεύματα δευτερεύοντα ῥέουσι καὶ ἐντὸς πορθμῶν, π. χ. τοῦ Βοσπόρου καὶ Γιεραλτάρ, ὑπὸ τὰ ὅποια εἰς βάθος τι ῥέει ἔτερον ἀντίθετον. "Οπου δύο ῥεύματα συναντῶσιν ἀλληλα, ἐκεῖ παράγεται δίρη, συμπαρασύρουσα πρὸς τὸν βυθὸν πᾶν τὸ προσεγγίζον.

* Αἱ βαθεῖαι θάλασσαι ἔχουσι τὴν ἡμέραν ἐν γένει χρῶμα κυανοῦν, ιδίως ὅταν ὁ οὐρανὸς εἴνει ἀνέφελος, ὑποπράσινον δε αἱ ἀβαθεῖαι καὶ πλήρεις ὑφάλων. Τέλος ἡ λάμψις ἡ ἡ φωσφόροις, ητις παρατηρεῖται ἐν τῇ θαλάσσῃ τὴν νύκτα, ὅταν πλέῃ τὸ πλοῖον ἡ ἡ κώπη διασχίζῃ τὸ ὄδαρ, αἰτίαν ἔχει μικρότατα ζωύφια βιοῦντα ἐν τῷ ὄδατι καὶ ἔχοντα τὴν ιδιότητα νὰ φωσφορῶσι.

§ 15. Τὰ χερσαῖα ὄδατα. Τὸ τῶν βρογῶν καὶ τῶν τηκομένων χιόνων ὄδαρος συμποτίζον ἐδάφη γεώδη ἢ πετρώδη καὶ ἀναβλύζον ἐκ χθαμαλωτέρων μερῶν διὰ ῥωγμῶν τοῦ ἐδάφους ἀποτελεῖ τὰς πλείστας πηγάς. Τινῶν τούτων τὸ ὄδαρος θερμακινόμενον ἐν τοῖς βαθυτέροις τῆς γῆς γεννᾷ θερμὰς πηγὰς ἢ θέρμας.

* Ἀρτεσιαρὰ φρέατα καλοῦνται τεχνηταὶ ὄπατι, δι' ᾧ ἀναβρύει ὄδαρος ἐντὸς ὄδρος ἀφιστήσασθαι μῆτρα τοῦ Νότιπούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Πολλαὶ πηγαὶ συνενούμεναι ἀποτελοῦσι βύσκες καὶ ποτάμια. Τὸ ποτάμιον καλεῖται ἐπιμαλάσσον ἢ ἀγχίαλον, ἢν μετὰ βραχὺν ὁσοῦν ἐμβάλλῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἢν δικαὶ συμβάλλῃ εἰς ἔτερον μείζονα ὄχθατων βραχίονα, τότε καλεῖται παραποτάμιον.

Οἱ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ καὶ μεγάλην λίμνην ἐκβάλλων βραχίων ὄχθατων καλεῖται ποταμός (π. χ. ὁ Δακνούβιος), παραπόταμος δὲ ὁ εἰς ποταμὸν χυνόμενος καὶ ἐκ πολλῶν παραποταμίων συνιστάμενος, ὡς π. χ. ὁ Σαῦος, δστις χύνεται εἰς τὸν Δακνούβιον.

Οἱ ποταμὸι καλεῖται καταπινόμενος (γεωδύτης, ψαμμοδύτης), ἢν χάνηται εἰς καταβόθρας καὶ χάσματα τοῦ ἐδάφους ἢ εἰς ἀμμον, ὡς συμβαίνει εἰς τὰς ἑρήμους. Συνήθως τὸ ὄδωρ τούτων ἀναβρύει ἀλλιχοῦ ὡς ἀναβολή (κεφαλάρι), ὡς π. χ. ἡ Λέρη, ὁ Ἐρασῖνος καὶ ὁ Μέλας (Βοιωτίας).

Χείμαρρος (ξηροπόταμος) καλεῖται ὁ τὸν χειμῶνα ἰδίως ὑπὸ βροχῶν καὶ τηκομένων χιόνων σχηματιζόμενος ὄρμητικὸς ποταμός (Ιλισσός).

Κοίτη ποταμοῦ ἐν γένει καλεῖται ἡ αὐλακοειδῆς τῆς γῆς κοιλότης, ἐν ᾧ ῥέει τὸ ὄδωρ αὐτοῦ, ὅχθοι δὲ ποταμοῦ ἢ λίμνης τὰ βραχώδη ἢ χθαμαλὰ χείλη τῆς στερεᾶς, τὰ ὑπὸ τοῦ ποταμίου ἢ λιμναῖον ὄδατος βρεχόμενα.

Δεξιὰ ὅχθη ἐπικαλεῖται ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ ἡμῶν κειμένη, καὶ ἀριστερὰ ἡ πρὸς τὰ ἀριστερά, ὅταν προσβλέπωμεν πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ.

Δρόμος ἢ δρός ποταμοῦ τινος καλεῖται ἡ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἀγριτῶν πηγῶν αὐτοῦ ἀπόστασις, ποταμία δὲ χώρα ποταμοῦ τινος ἐκείνη, ἢ; τὰ ὄδατα διὰ βύσκων καὶ ποταμίων συλλέγονται εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον (π. χ. ποτ. χώρα Δακνούβιου, Γάγγου κλ.).

Οτάν ἡ κοίτη ποταμοῦ τινος εἴνε ἀνώμαλος καὶ βραχώδης, τότε τὸ ὄδωρ καταπίπτον ἀπό τινος ὕψους σχηματίζει καταρράκτην (π. χ. τοῦ Νιαγάρα)· τοιοῦτοι πολλοὶ μικροὶ καταρράκται ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Βουραϊκῷ ποταμῷ. Οταν συστενῶται ἡ βραχώδης κοίτη, τότε γεννᾶται ποτάμιον στενόν, ἐν ᾧ τὸ ὄδωρ ῥέει ὄρμητικῶς· τοιοῦτον εἴνε καὶ Σιδηραῖ Πύλαι τοῦ Λαονούβιου.

Δέλτα (π. χ. τοῦ Νείλου) καλεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ διὰ προσχώσεως ἐν θαλάσσῃ (ἢ λίμνῃ) σχηματισθεῖσα τριγωνικὴ ἢ δελτοειδή φιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

δὴς χθαμαλὴ χώρα, ἐν ᾧ συνήθως διαμελίζονται αἱ ἐκβολαὶ τοῦ ποταμοῦ εἰς διάφορα στόμια.

Συμβολὴ καλεῖται τὸ μέρος, ὅπου ἔνοιηται δύο ποταμοί, ἐκβολαὶ δὲ τὸ μέρος, ἐνθα ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς εἰς θάλασσαν ἢ λίμνην.

Ἡ τεχνητὴ αὔλαξ, δι' ᾧς συγκοινωνοῦσι δύο θάλασσαὶ ἢ ποταμοί, λέγεται διῶρυς (π. χ. Καρίνθου. Σουέζ, Κιέλου).

Συναγωγὴ πολλῶν ὑδάτων ἐντὸς κοιλοτήτων τῆς στερεᾶς σχηματίζουσι λίμνας, ὃν αἱ πλεῖσται γλυκεῖαι, τινὲς δὲ καὶ ἀλμυραί (Κασπία θάλασσα). Τινὲς τούτων ἔχουσι καταφανεῖς τὰς ἐκβολάς, ἄλλα δὲ κεκρυμμένας (καταβόθρας) καὶ ἄλλαι γεννῶνται μόνον τὸν χειμῶνα (χειμέριαι λίμναι) καὶ τὸ θέρος ἀποξηραίνονται, ὡς ἡ Νεσσωνίς ἐν Θεσσαλίᾳ. Αἱ λίμναι ἐπικαλοῦνται παράλιαι ἢ ἀγχίαλοι, ἢν κενταὶ παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ διὰ στενοῦ πόρου ἐκβάλλωσιν εἰς τὴν θάλασσαν, στομαλίμναι δὲ ἢ λιμνοθάλασσαι, ἢν εύρισκωνται παρὰ τὰς ἐκβολὰς ποταμῶν· αὗται ἔχουσιν ὕδωρ ὑφάλμυρον (π. χ. αἱ τοῦ Νείλου καὶ Μεσολογγίου).

Ἐλος ἢ τέλμα εἶναι ἀβαθῆς συρροὴ ὑδάτων, οὕτινος ὁ πηλώδης πυθμὴν καὶ τὸ ὕδωρ φέρουσιν ὑδρόεια φυτὰ καὶ μιάσματα πυρετῶν καὶ ἄλλων νοσημάτων ἐπικινδύνων.

Γ'. Περὶ τῆς ἀτμοσφαιρᾶς.

§ 16. **Ἄτμοσφαιρα, μετέωρα, κλῖμα.** Τὸν πλανήτην ἡμῶν περιβάλλει πανταχόθεν ὁ ἀήρ, ὁσπερ σφαῖρα κοίλη ἀεριώδης, ἥτις καλεῖται ἀτμόσφαιρα (60—70 χιλ. πάχους). Αὕτη συνίσταται εἴς 79 μερῶν περίου ἀζώτου καὶ 21 δευτέρου καὶ εἶναι ἀναγκαιοτάτη διὰ τὴν ἀναπνοὴν τῶν ζῴων καὶ φυτῶν. Τὰ ἐν αὐτῇ παραγόμενα φυνέμενα καλοῦνται μετέωρο, εἴς ὃν τὰ σημαντικώτερα εἶνε τὰ ἔξιτα :

α') Τὰ ἀεριώδη. Ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνομοίως θερμαίνεται ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς καὶ ἡ ταύτην ἐγκλείουσα ἀτμόσφαιρα, διὰ τοῦτο κινεῖται ὁ ἀήρ καὶ παράγει τοὺς ἀνέμους, ἥτοι ἐτησίας (μελτέμια), περιοδικούς (π. χ. αὔρας), θυέλλας, λαλλαπας, καταιγίδας, τυφῶνας καὶ σίφωνας.

β') Τὰ ὑδάτινα. Ταῦτα, σχηματίζονται ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ, διότι φύχονται οἱ ἐν αὕτῃ ὑπάρχοντες ὑδροτομοί· εἶναι δὲ ταῦτα ἡ δρόσος, Ψηφιόποιηθῆκε ἀπό το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἡ πάχνη, ἡ δμίχλη (καταγνιά), τὰ νέφη, ἡ βροκή, ἡ χιῶν καὶ ἡ χάλαζα.

γ') Τὰ ἡλεκτρικά. Ταῦτα, ὅτινα προκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, εἶναι ἡ ἀστραπή, ἡ βροντή, δικεραυνίς καὶ τὸ πολικὸν σέλας· καὶ

δ') Τὰ φωτεινά, ὅτοι τὸ οὐράνιον τόξον (ἡ Ἰρις), ἡ ἄλως τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης κ. λ. Ταῦτα αἰτίαν ἔχουσι τὸ φῶς.

Κλῖμα τόπου καλεῖται τὸ σύνολον τῶν καταστάσεων τῆς ἀτμοσφαίρας, δηλ. ἡ θερμοκρασία, ἡ ὑγρασία, οἱ ἄνεμοι, τὸ αἷθριον ἢ νεφελώδεις τοῦ οὐρανοῦ κτλ. Μεγάλως ἐπὶ τοῦ κλίματος ἐπιδρᾷ τὸ ἔδαφος (πετρῶδες, δασῶδες, ἐλῶδες), τὰ δὲ δάση καθιστᾶσιν αὐτὸν ἡπιώτερον καὶ συντελοῦσι πρὸς γένεσιν δροσερῶν πηγῶν.

Διαχρίνουσι κλῖμα διακεκαμένοις, θερμότ., συγκερασμένοις ἢ εὑκρατοῦ, ψυχρόις καὶ κατεψυγμένοις προσέτι ξηρότ. ἢ ύγροτ. καὶ τοσσόδεις ἢ ὑγιεινότ. Τὸ κλῖμα καλεῖται ὠκεάνειον (ἡ θαλάσσιον), ὅταν δὲν ὑπάρχῃ μεγάλη διαφορά μεταξὺ χειμῶνος καὶ θέρους (θερμὸς χειμὼν καὶ δροσερὸν θέρος), ἡ πειρωτικότ. δέ, ὅταν τὸ θέρος σχετικῶς εἶναι λίγον θερμὸν καὶ διχειμώνιον λίγον ψυχρός. Καὶ τὸ μὲν ὠκεάνειον θέρος σχετικῶς εἶναι λίγον θερμὸν καὶ διχειμώνιον ψυχρός. Καὶ τὸ μὲν ὠκεάνειον θέρος δροσερωτέραν· τὸ δὲ ἡπειρωτικὸν ἐπικρατεῖ ἐν τοῖς μεσογείοις τῶν ἡπειρων, μακρὰν πάσης θαλάσσης, ὡς π. χ. ἐν Ἀμερικῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΦΥΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

§ 17. **Φυδικὰ καὶ τεχνητὰ σώματα.** Τὰ τὴν γῆν συνιτῶντα ἀψυχα σώματα, δηλ. οἱ διάφοροι λίθοι καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς ζῶντα ἐνόργανα ὄντα καλοῦνται φυσικὰ σώματα. Ταῦτα ὑποδιαιροῦνται εἰς δρυκτά, φυτά καὶ ζῷα. Τεχνητὰ σώματα καλοῦνται ἐκεῖνα, ὅτινα ὁ ἀνθρωπὸς παράγει ἐν διαφόρων φυσικῶν σωμάτων διὰ διαφόρων τῆς βιομηχανίας κλάδων· τοιαῦτα εἶναι ἡ θαλος, ὁ χάρτης, τὰ σφάσματα κλπ.

§ 18. **Ορυκτά.** Ορυκτὰ λέγονται τὰ ἀψυχα φυσικὰ σώματα, ὅτινα εἶναι ἀνόργανα καὶ ὑγρά ἢ στερεά. Τοιαῦτα εἶναι ὁ ἀδάμας, τὸ μάρμαρον, τὸ ὕδωρ, τὸ μαγειρικὸν ἄλας καὶ ἐν γένει οἱ λίθοι. Απαντῶσι δὲ εἰς πάντα τῆς γῆς τὰ κλίματα καὶ χρησιμεύουσιν εἰς πλείων

στας ἡμῶν ἀνάγκας καὶ πρὸς ἀποκάθαρσιν χρησίμων μετάλλων (χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ, μολύβδου κλπ.).

§ 19. Φυτά. Τὰ δένδρα, οἱ θάμνοι, ἡ χλόη καλοῦνται φυτά, ἀτινα διὲ τοῦ φυλλώματός των κοσμοῦσι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Τούτων πολλὰ εἰνε χρησιμα τῷ ἀνθρώπῳ, ὡς παρέχοντα αὐτῷ τροφήν, φάρμακα, ξυλείαν κλπ., π. χ. ὁ σῖτος, ἡ ἄμπελος, ἡ καφέα, τὰ γεδμῆλα κλπ. Πολλὰ τούτων καλλιεργεῖ ὁ ἀνθρωπος διὰ τὰς ἀνάγκας του, ἀλλα δὲ ἀποτελοῦσι δάση, ἀτινα ἐπίσης εἰνε χρησιμώτατα. Εύρισκονται δὲ τὰ φυτὰ ἀνομοίως ἐπὶ τῆς γῆς διεσπαρμένα, ὡς ἔξαρτώμενα ἀπὸ τοῦ κλίματος. Οὕτω π. χ. τῶν θερμῶν τόπων τὰ φυτὰ εἰνε μεγαλόσωμα καὶ παράγουσιν ἀνθη εύώδη καὶ καρποὺς γλυκεῖς καὶ θρεπτικούς.

§ 20. Ζῷα. Ὁ ἀνθρωπος, ὁ λέων, ὁ ἵππος, ὁ ἵχθυς, τὰ ἔντομα, κλ. καλοῦνται ζῷα. Τούτων πλεῖστα εἰνε χρησιμώτατα ἡμῖν ὡς παρέχοντα τροφήν, δστα, δέρματα, μαλλίον κλ. Τὰ ἔξημερωθέντα καλοῦνται κατοικίδια (κύων, γαλῆ, ἀλεκτορὶς κλ.). Ὅπως δὲ καὶ τὰ φυτά, οὕτω καὶ τὰ ζῷα εἰνε ἀνομοίως ἐπὶ τῆς γῆς διεσπαρμένα, ὡς ἔξαρτώμενα καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ κλίματος. Οὕτως ἐντὸς ψυχρῶν κλιμάτων κατοικεῖ ἡ λευκὴ ἄρκτος, ἐντὸς δὲ θερμῶν ὁ ἐλέφας, ὁ λέων, ἡ τίγρις, ὁ κροκόδειλος, οἱ πίθηκοι κλ.

Καλοῦνται δὲ τὰ ζῷα καὶ τὰ φυτὰ ὅμοι ὅντα ἑρόγραφα, διότι φέρουσιν ὅργανα, αὐξάνουσιν ἔσωθεν, προστλήψει τροφῆς ἔξωθεν, καὶ ἐκδηλοῦσι ποικίλας κινήσεις.

Καὶ φυτὰ μὲν εἰνε ἔκεινα τῶν ἐνοργάνων ὅντων, ἀτινα παραλαμβάνοντα τροφὴν ἀρόγανοι ἀπὸ τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τοῦ ἐδάφους αὐξάνουσι καὶ μεγεθύνονται παράγοντα καρπούς, ξύλα, φύλλα, βίζας· ἔξαιροῦνται τὰ παράσιτα, ὡς οἱ μύκητες, τρεφόμενα ἔξι ὄργανικῶν οὖσιών. Ζῷα δὲ εἰνε τὰ ἐνόργανα ὅντα, ἀτινα αὐξάνουσι καὶ τρέφονται διὸ τροφῶν ὄργανικῶν, εἴτε φυτικῶν εἴτε ζωικῶν, ὡς π. χ. τὰ φυτοφάγα ζῷα (ἵππος, πρόβατον) καὶ τὰ σαρκοφάγα (λέων, τίγρις). Τὰ τελειότερα τῶν ζώων εἰνε αὐτοκίνητα καὶ ἔχουσιν ἀνεπτυγμένην τὴν αἰσθησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

§ 21. Ὁ ἀνθρωπος. Τὸ ἐντελέστερον τῆς δημιουργίας πλάσμα, ὁ ἀνθρωπος, διακρίνεται τῶν ἀλλων ζώων διὰ τῆς τελειοτέρας τοῦ σώματος κατασκευῆς καὶ τοῦ λογικοῦ. Διὰ τούτου ἡδυνήθη νὰ

καθηποτάξη διάφορα ζῷα χρήσιμα εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, νὰ ἐπινοήσῃ οἶκον, ἐργαλεῖα καὶ διάφορα μηχανήματα (ἀτμόπλοια, ἐργοστάσια, σιδηροδρόμους, τηλεγράφους κλ.) καὶ νὰ γίνῃ ὁ κυρίαρχος τοῦ πλανήτου. Ἐκ τῶν κατοίκων δὲ τῆς γῆς οἱ τῆς Β. συγκερασμένης ζώνης (Εὐρώπης καὶ Β. Ἀμερικῆς) ἡδυνάθησαν νὰ φθάσωσιν εἰς ὅψιν τοῦ βαθύτερου πολιτισμοῦ καὶ διανοητικῆς μορφώσεως, ἐν ᾧ πολλοὶ τῶν ἄλλων ζωγῶν διατελοῦσιν εἰσέτι ἐν ἡμιβαρβάρῳ ἢ καὶ ἀγρίᾳ καταστάσει.

§ 22. Φυλαὶ ἀνθρώπων. Οἱ ἐφ' ὄλοκλήρου τῆς γῆς κατοικοῦντες ἀνθρώποι (1500 ἑκατομ.) ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ κρανίου καὶ τοῦ χρώματος τοῦ δέρματος διαιροῦνται εἰς τὰς ἑξῆς 5 φυλὰς κατοικούσας ἐπὶ μεγάλων τῆς γῆς ἐκτάσεων.

α') *Tὴν Καυκασίαν* (645 ἑκατομ.). Αὕτη ἔχει χρῶμα λευκόν, ὑποκίτρινον ἢ μελάγχρουν, κανονικὴν κεφαλήν, μακρὰν κόμην καὶ μικρὰ χεῖλη καὶ κατοικεῖ τὴν Εὐρώπην, ΝΔ. Ἀσίαν, Β. Ἀφρικήν, καὶ ὡς ἔποικοι τὴν Ἀμερικήν, Αὔστραλίαν καὶ τὴν Ν. Ἀφρικήν.

β') *Tὴν Μογγολικήν* (592 ἑκατ.). Αὕτη ἔχει χρῶμα κίτρινον, πρόσωπον πλατὺ μετὰ ὀστῶν ἐξεχόντων, δρθαλμοὺς στενοὺς καὶ λοξοὺς πρὸς τὰ ἔσω καὶ ῥῖνα σιμήν. Κατοικεῖ κυρίως τὴν Β. καὶ Α. καὶ μέσην Ἀσίαν καὶ τὰς ὑπερβορείους τῆς Εὐρώπης χώρας.

γ') *Tὴν Νιγριτικὴν ἢ Μαύρην* (Αἰθιοπικήν) (181 ἑκατ.), κατοικοῦσαν τὴν μέσην καὶ Ν. Ἀφρικήν. Αὕτη ἔχει χρῶμα μέλαν, κόμην οὕλην, μέτωπον στενόν, ῥῖνα πλατεῖαν καὶ χείλη πλατέα.

δ') *Tὴν Ἀμερικανικήν* (8 ἑκατ.), βαθμηδὸν ἐκλείπουσαν. Αὕτη ἀποτελεῖ τοὺς αὐτόχθονας τῆς Ἀμερικῆς, οἵτινες ἔχουσι χρῶμα καστανίνον, ὅπερ βάπτουσιν ἐρυθρόν (ἐρυθρόδερμοι), κόμην μακρὰν καὶ μέλαιναν καὶ διτὰ προσώπου ἐξέχοντα· καὶ

ε') *Tὴν Μαλαιϊκήν* (33 ἑκατ.), κατοικοῦσαν τὴν χερσόνησον Μαλάκκαν καὶ τὰς νήσους τοῦ Ἰνδικοῦ καὶ Εἰρηνικοῦ ὥκεανοῦ (Μαλατία). Αὕτη ἔχει χρῶμα κίτρινον ἢ μελανίζον, ῥῖνα πλατεῖαν, στόμα μέγα καὶ κόμην ὅμαλὴν ἢ οὕλην.

* * * Άλλοι διαιροῦσι τὴν ἀνθρωπότητα εἰς 3 μόνον φυλάς, θεωροῦντες τὴν Ἀμερικανικὴν καὶ Μαλαιϊκὴν ὡς παρασυνάδας τῆς Μογγολικῆς. Ιδίας φυλὰς βαθμηδὸν ἐκλειπούσας ἀποτελοῦσιν οἱ οὐλότριχες Παποῦαι, κατοικοῦντες τὴν νέαν Γουϊνέαν καὶ τὰς παρακειμένας νήσους, οἱ Αὔστραλιαροί, ιθαγενεῖς κάτοικοι τῆς Αὔστραλίας, οἱ Ὀττερτότοι καὶ Βουσαμᾶροι ἐν Ν. Ἀφρικῇ καὶ οἱ Δραβίδαι, οἱ πανάργαιοι κάτοικοι τῆς ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου Ἰνδικῆς.

Ἡ Καυκασία φυλὴ ὡς πρὸς τὰς λαλουμένας γλώσσας ὑπὸ τῶν λαῶν ταύτης ὑποδιαιρεῖται εἰς τρεῖς μεγάλας οίκογενείας· 1) εἰς τοὺς Χαμίτας, κατοικοῦντας τὴν Β. Ἀφρικὴν μέχρι τοῦ Σουδάν καὶ τὰ παράλια τῆς Α. Ἀφρικῆς μέχρι τοῦ Ισημερινοῦ (Βέρβεροι, ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι); 2) εἰς τοὺς Σημίτας, κατοικοῦντας τὴν Δ. Ἀσίαν καὶ μέρος τῆς Β. Ἀφρικῆς ('Εβραῖοι, Φοίνικες, Σύροι ἢ Ἀραμαῖοι, Ἀραβῖς, Ἀσσύριοι, Βαθυλώνιοι') καὶ 3) εἰς τοὺς Ἰρδογερμανούς ἢ Ἀρίους, τοὺς διαδραματίσαντας τὸ σπουδαιότατον ἐν τῇ ιστορίᾳ πρόσωπον καὶ μᾶλλον εἰς τὸν πολιτισμὸν προηγμένους. Οὗτοι διαιροῦνται εἰς Ἀσιατὸν Ἀρίους, (τοὺς Ἀρίους τῆς Ἰνδικῆς, τοὺς Μηδοπέρσας, τοὺς Ἀρμενίους καὶ πολλοὺς τῶν ἀργαίων λαῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας) καὶ εἰς Εὐρωπαίους Ἀρίους, ὑποδιαιρουμένους εἰς Βορείους Εὐρωπαίους (Σλαύους καὶ Γερμανούς ἐν γένει) καὶ εἰς Νορίους, ἦτοι Ἐλληνας, ἀρχαῖος Θρᾷκος καὶ Ἀλβανός (ὅμοιος Ἐλληνοπελασγούς), ἀρχαῖος τῆς Ἰταλίας λαούς καὶ Κέλτας, οἰκοῦντας τὸ πάλαι τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ ἐν μέρει τὴν Ισπανίαν. Ἀπόγονοι τούτων εἶνε κατὰ μέγα μέρος οἱ σημερινοὶ Γάλλοι, οἱ Ἰρλανδοί καὶ μικροί τινες λαοὶ τῆς Ἀγγλίας.

Οἱ Τουρανικοὶ λαοί (Οὐραλοαλταϊκοὶ ἢ Τουρανοφιννικοί), εἰς οὓς καταλέγονται οἱ Καυκάσιον τύπον ἔχοντες Φίννοι καὶ Ούγγροι, εἴνε ἡνωμένοι πρὸς ἀλλήλους γλωσσικῶς, διαφέρουσιν ὅμως ἀλλήλων ἀνθρωπολογικῶς, διότι ὑπάρχουσι καὶ λαοὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν Μογγολικὴν φυλήν.

§ 23. Αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἀνθρωποι διὰ τοῦ λάρυγγος, τῆς γλώσσης, τῶν ὀδόντων καὶ τῶν χειλέων παράγουσιν ἐνάρθρους φωνὰς ἢ λέξεις, δι' ὧν δύνανται νὰ συνεννοῶνται μετ' ἀλλήλων. Εἴνε δὲ ὁ ἀνθρώπος φύσει ζῷον κοινωνικόν. Αἱ λέξεις δὲ σύμπασαι καὶ ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὅποιον συνάπτονται πρὸς ἀλλήλας αἱ λέξεις πρὸς ἔκφρασιν τῶν διακονημάτων ἡμῶν, καλεῖται γλῶσσα.

Αἱ γλῶσσαι ἀνέρχονται εἰς 12 χιλ. περίου, αἵτινες, ἐπειδὴ δὲν εἴνε ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἀνεπτυγμέναι, ὑποδιαιροῦνται συγχήματι εἰς τρεῖς μεγάλας τάξεις, τὰς ἔξης :

α') Εἰς τὰς μοροσυλλάθους, τὰς ἀτελεστάτας πασῶν, συνισταμένας ἐκ μονοσυλλάθων λέξεων ἀκλίτων καὶ ὄμιλουμένας ἐν Σινικῇ, Ἰνδοσινικῇ καὶ Θιβετίᾳ.

β') Εἰς τὰς πολυσυντρίτους, εἰς τὰς ὄποιας ἡ ἀμετάβλητος ρίζα συντίθεται μετ' ἀλλων λέξεων, τιθεμένων πρὸ ἢ μετά ἢ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ρίζης. Εἰς ταύτας ἀνήκουσιν ἡ τῶν κατοίκων τῆς Πολυνησίας, ἡ τῶν Ιαπώνων, ἡ τῶν Δραδεῶν, ἡ τῶν αὐτοχθόνων Ἀμερικανῶν, ἡ τῶν Βάσκων καὶ αἱ Τουρανικαὶ (Οὐραλοαλταϊκαὶ ἢ Οὐραλοφιννικαὶ), εἰς ᾧς καταλέγονται καὶ αἱ γλῶσσαι τῶν Οὐγγρῶν, τῶν Φίννων, τῶν Μογγόλων κλπ. καὶ

γ') Εἰς τὰς κλιτὰς γλώσσας· αὗται περιλαμβάνουσι χυρίως δύο μεγάλας οίκογενείας, ἦτοι 1) τὰς Σημιτικὰς γλώσσας (Χαλδαϊκὴν, Συριακὴν, Ἐβραϊκὴν) κλπ. καὶ 2) τὰς Ἰρδοευρωπαϊκὰς ἢ Ἀρίας, ἦτοι τὴν Σασκεριτικήν, δηλ. τὴν ἀρχαῖαν ἱερὰν τῶν Ἰνδῶν γλῶσσαν, ἐξ ἣς παρήχθησαν πολλαὶ διάλεκτοι, λαλούμεναι νῦν ἐν Ἰνδικῇ, τὴν Περσικήν, τὴν Κελτικήν, τὰς Σλανικὰς γλώσσας (Πω-Ψηφιοποιηθῆκε από τὸ Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

σικήν κλπ.), τὰς Γερμανικὰς (ἰδίως Γερμανικήν, Ἀγγλικήν, Ὁλλανδικήν καὶ Σκανδιναϊκήν) καὶ τὴν Λατινικήν καὶ τὰς ἐκ ταύτης παραχθείσας νέαν Ἰταλικήν, Γαλλικήν, Ἰσπανικήν καὶ Πορτογαλλικήν. Εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην ἀνήκει καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γλώσσα, ἡ τελειοτάτη πασῶν, ἡς συνέχεια εἶνε ἡ νῦν καθωματικότητα.

§ 24. Θρησκεῖαι. Ἐκ τῶν διαφόρων δοξασιῶν, τὰς ὁποίας πρεσβευόσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ τοῦ Θεοῦ, παρήχθησαν αἱ διάφοροι θρησκεῖαι. Αὗται γενικῶς ὑποδιαιροῦνται εἰς μονοθεϊστικάς, πρεσβευόσας πολλοὺς θεούς (πνεύματα, κτίσματα ἢ εἶδωλα). Εἰς τὰς πολυθεϊστικὰς θρησκείας (858 ἔκατ.) ἀνήκουσιν ὁ φετιχισμὸς τῶν Μαύρων τῆς Ἀφρικῆς (λατρεία λίθων, θηρίων, ὄφεων), καὶ ἡ διτρολατρεία, ἡ πυρολατρεία κλ., αἵτινες εἶναι ἀνώτεροι βαθμοὶ τοῦ φετιχισμοῦ. Τελείωτεροι πολυθεϊστικαὶ θρησκεῖαι εἶναι ὁ βραμαϊσμὸς καὶ ὁ βουδισμός, ἐπικρατοῦσαι ἐν τῇ ΝΑ. Ἀσίᾳ (700 ἔκατομ.).

Εἰς τὰς μονοθεϊστικὰς θρησκείας ἀνήκουσι, α') ὁ Ιουδαιϊσμός ('Εβραῖοι, 8 ἔκ.), β'), ὁ Μωαμεθανισμός (180 ἔκ.), ὑποδιαιρούμενος εἰς Σουννίτας (τοιοῦτοι μωαμεθικοὶ εἶναι οἱ Τούρκοι, οἱ Ἀραβεῖς, οἱ Κούρδοι, οἱ Ἀφγανοί, οἱ Ἀλβανοί), καὶ εἰς Σιίτας (τοιοῦτοι οἱ Πέρσαι), καὶ γ') ὁ Χοιδτιανισμός (465 ἔκατ.), περιλαμβάνων τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸν Κύρων ἡμᾶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Οἱ χριστιανοὶ ὑποδιαιροῦνται 1) εἰς Ὁρθοδόξους ("Ελληνας, Ρώσους, Ρουμάνους, Σέρβους, Μαυροβουνίους καὶ Βουλγάρους, πρότινων ἐτῶν ἀποσχισθέντας τῆς Ὁρθοδοξίας), 2) εἰς Καθολικοὺς ('Ιταλούς, Ἰσπανούς, Πορτογάλλους, Γάλλους, μέρος Γερμανῶν καὶ Ἐλβετῶν, Βέλγους, Ἱρλανδῶν καὶ πολλοὺς τῶν κατοίκων τῆς Ἀμερικῆς) καὶ 3) εἰς Διαμαρτυρούμένους (μέγα μέρος Γερμανῶν, Ἐλβετῶν, Ὁλλανδῶν καὶ Βορείων Ἀμερικανῶν, Σκανδιναϊκούς, "Αγγλούς, Σκώτους καὶ ἐποίκους Αὐστραλίας καὶ Ἀφρικῆς κλ.).

§ 25. Πολιτισμός (δίαιτα). Ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ δὲν ἔχουσι τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἀναπτύξεως καὶ ἡμερώσεως, διαιροῦνται εἰς πεπολιτισμένους καὶ βαρβάρους. Καὶ βάρβαροι μὲν λέγονται οἱ ἐν κατωτέρῳ βαθμῷ ἀναπτύξεως εύρισκόμενοι, πεπολιτισμένοι δὲ οἱ ἐν ὑπερτέρῳ. Μεταξὺ τούτων ὑπάρχουσι διάφοροι βαθμοὶ τῶν ἡμιβαρβάρων καὶ ἡμιπολιτισμένων.

Οἱ τὰς ἔπυκτος θεούς βαθμούτητος ἔχοντες λέγονται συνήθιστοι θρησκευτικοί από το Ινστιτούτο Εκπαίδευτικής Πολιτικής

Θως ἄγριοι. 'Η διαφορὰ τῆς βαρβαρότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἀναφέρεται μὲν εἰς ὅλην τὴν κατάστασιν αὐτῶν, ἀλλ᾽ ίδίως εἰς τὸν βίον, ἦτοι εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ζῶσι, διότι ἐκ τούτου κατὰ μέγα μέρος ἔξαρται ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου.

* Κατὰ τὸν βίον λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι διαιροῦνται 1) εἰς τοὺς ἐκ θύρας ζῶντας, καὶ τοιοῦτοι εἶνε ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἄγριοι, 2) εἰς τοὺς νομάδας ἢ δικυνίτας τοὺς μὴ ἔχοντας μόνιμον κατοικίζεν, ἀλλ᾽ ὑπὸ σκηνᾶς ζῶντας καὶ πλανωμένους ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ καταγινομένους εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὰς μετὰ ταύτης συνδεομένας τέχνας, καὶ 3) εἰς τοὺς ἔχοντας μονίμους οἰκιστεῖς καὶ διὰ τοῦ συνοικισμοῦ αὐτῶν ἀποτελοῦντας κώμας, πόλεις. Τοιοῦτος δὲ βίος συνδέεται συνήθως μετὰ μείζονος βαθμοῦ πολιτισμοῦ, διότι ἐν τῇ μονίμῳ οἰκήσει ὑπάρχει ἡ ίδιοκτησία καὶ προάγεται ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ μετὰ τούτων πρὸ πάντων ἡ ὑλεικὴ εὐημερία αὐξάνει, μετὰ ταύτης δὲ καὶ ἡ πρενοματικὴ ἀράπτυξις διὰ τῆς προόδου τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.

Ἐθνος καλεῖται τὸ σύνολον πολλῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἔχουσι τὴν αὐτὴν καταγωγὴν καὶ γλῶσσαν καὶ τὰ αὐτὰ ἥθη καὶ ἔθιμα, ως ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ καὶ τὴν αὐτὴν θρησκείαν (ώς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος). **Λαός** καλοῦνται συνήθως οἱ κάτοικοι χώρας τινός, οἵτινες κυβερνῶνται ὑπὸ κοινῆς τινος ἀρχῆς, δηλ. οἱ ὑπήκοοι κράτους τινός, ως π. χ. ὁ Ἑλληνικός, οἱ Γερμανικός λαός.

Κράτος ἢ **πολιτεία** καλεῖται ἡ ἐντὸς ὡρισμένων ὅρίων περιλαμβανομένη χώρα, οἰκουμένη ὑπὸ ἐνὸς ἢ πολλῶν ἔθνων, ἀποτελούντων τὸν λαὸν τοῦ κράτους καὶ κυβερνωμένη ὑπὸ κοινῆς τινος ἀρχῆς κατὰ ὡρισμένους νόμους. 'Ἐν ἔθνος δύνανται νὰ ἀποτελῇ διάφορα κράτη ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων, ως π. χ. τὸ Γερμανικόν· ὅπως καὶ διάφορα ἔθνη δύνανται ν' ἀποτελῶσι μίαν πολιτείαν, ως π. χ. ἡ Ἐλβετία καὶ ἡ Αὐστρουγγαρία.

§ 26. **Πολίτευμα** καλεῖται ὁ τρόπος, καθ' ὃν κυβερνᾶται κράτος τι.

A') Τὸ πολίτευμα καλεῖται μοναρχικόν, δταν ἡ ἀρχὴ εὑρίσκηται εἰς χειρας ἐνὸς μόνου λοοβίου καὶ κληρονομικοῦ ἀρχοντος (αὐτοκράτορος, βασιλέως, δουκὸς κλ.) 'Η μοναρχία καλεῖται ἀπόλυτος, δταν ὁ μονάρχης συγκεντροῖ ἐν ἑκατῷ πᾶσαν τὴν ἔξουσίαν, περιωρισμένη δὲ ἡ συνταγματική, δταν ὁ μονάρχης κυβερνᾷ ἐπὶ τῇ βάσει θεμελιώδους τινὸς νόμου, τοῦ συντάγματος, ὅπερ συνετάχθη ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους (ἔθνοσυνελεύσεως) ἡ ἐδόθη ὑπὸ τοῦ μονάρχου, καθ' ὃ καὶ ὁ λαός διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του συμμετέχει εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν.

* Εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη οἱ νόμοι ἐπιψήφιζονται ὑπὸ τῶν τομοθετικῶν σωμάτων, δηλ. ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἐκλεγομένης ὑπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ τῆς γερουσίας διοικούμενης συνήθως ὑπὸ τοῦ μονάρχου, οὐτίνος τὸ πρόσωπον εἶναι ἵερον καὶ ἀνεύθυνον. Κράτη τινά, ὡς ἡ Ἑλλάς, ἔχουσι μίαν μόνην βουλήν. Οἱ νόμοι κεκυρωμένοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐφαρμόζονται ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς, δηλ. τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὅποιας ὁ πρόεδρος καλεῖται πρωθυπουργός.

Β') Δημοκρατικόν, ὅπερ ὑποδιαιρεῖται εἰς ἀριστοκρατικὸν καὶ κυρίως δημοκρατικόν. Καὶ 1) ἀριστοκρατικὸν μὲν καλεῖται τὸ πολίτευμα, ὅταν οἱ ἀριστοὶ, δηλ. οἱ κατὰ γένος ἢ κατ' ἀρετὴν ἔξεχοντες πολεῖται κυβερνῶσι (ώς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Σπάρτη), τοῦ λαοῦ ἐν περιωρισμένῳ βαθμῷ μετέχοντος τῆς διοικήσεως· 2) κυρίως δὲ δημοκρατικόν, ὅταν πᾶσα ἔξουσία πηγάδῃ ἐκ τοῦ λαοῦ, διαχειριζομένου ταύτην διὸ ἀρχόντων ἐκλεγομένων ὑπὸ αὐτοῦ καὶ ὑπευθύνων ἐνώπιον αὐτοῦ (ώς ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας). Ἡ κατάχρησις τῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἔξουσίας, ἡ διαστρεφουσα τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τῆς δημοκρατίας, λέγεται δχλοκρατία. Ὁλιγαρχία καλεῖται τὸ ἀριστοκρατικὸν πολίτευμα, ὅταν οἱ ἀρχοντες καταχρώμενοι τὴν ἔξουσίαν ἀποθέπωσιν οὐχὶ εἰς τὸ ἀγαθὸν τῆς πατρίδος, ἀλλὰ εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον.

Πολλαὶ ἐπικράτειαι ἡνωμέναι μετ' ἀλλήλων εἰς ἐν πολιτειακὸν ὅλον καὶ ἔχουσαι κοινήν τινα κυβέρνησιν μοναρχικὴν ἡ δημοκρατικὴν συνιστῶσιν δμοσπονδίαν ἢ συμπολιτείαν (Γερμανία, Ἐλβετία, Συμπολιτεία τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Μεξικοῦ κλ.).

§ 27. **Γεωγραφικοὶ χάρται καὶ ἄτλαντες.** Δυνάμεθα λεπτομερῶς νὰ παραστήσωμεν τὴν ὄψιν τμήματός τινος τῆς γῆς π. χ. χώρας τινὸς ἢ κράτους ἢ διοικήσων ἡπείρων χαράσσοντες ἐπὶ χάρτου αὐτὴν ὑπὸ ὀρισμένην σμίκρυνσιν, ώς θὰ ἐβλέπομεν αὐτὴν ἀπό τινος ὕψους δι' ἀεροστάτου. Τοῦτο δ' ἐγένετο διὰ πολλῶν καὶ ἀκριβῶν καταμετρήσεων ὑπὸ γεωγράφων καὶ γεωδαιτῶν, συνήθως ὑπὸ σμίκρυνσιν, $\frac{1}{20,000}$ μέχρις $\frac{1}{200,000}$. Ἡ τοιαύτη τῆς χώρας εἰκὼν καλεῖται γεωγραφικὸς χάρτης, ὅστις ἐπικαλεῖται τοπογραφικός, ὅταν παριστᾷ οὐ μόνον τὰς ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους, τοὺς ποταμούς, τὰς λίμνας καὶ θαλάσσας, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις καὶ χωρία, τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, τὰ κεκαλλιεργημένα ἐδάφη κλ. μετὰ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Παρὰ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ χάρτου, τὴν δηλοῦσαν τὸ ὄνομα τῆς χώρας, προστίθεται καὶ μικρὰ κλῖματα εἰς χιλιόμετρα ἢ γεωγραφικὰ μίλια, δι' ἃς δυνάμεθα εὑχερῶς διὰ τοῦ διαβήτου νὰ εῦρωμεν τὴν εὐθετῶν ἀπόστασιν μετραφθάσπιζοντα μέτρον τοῦ χάρτης.

"Ατλας δὲ γεωγραφικὸς καλεῖται συλλογὴ τοιούτων χαρτῶν τῶν διαφόρων τῆς γῆς χωρῶν κατὰ ἡπείρους καὶ κράτη. Ο γεωγραφικὸς χάρτης εἶνε τοσούτῳ ἀκριβέστερος καὶ λεπτομερέστερος, ὅσῳ ἡ κλημαξ αὐτοῦ μεγαλυτέρα, ἢτοι μικρότερος ὁ παρονομαστής τοῦ κλάσματος. Π.χ. ὁ τῆς Ἀττικῆς χάρτης ὑπὸ $\frac{1}{25,000}$ εἶνε ἀκριβέστερος καὶ μεγαλύτερος τοῦ ὑπὸ $\frac{1}{200,000}$.

ΧΩΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ, ΑΦΡΙΚΗΣ, ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΧΩΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

Φυσικὴ κατάστασις καὶ ἔθνογραφία τῆς Ἀσίας.

§ 1."Ορια καὶ ποιὸν τῆς ἡπείρου. Ή μεγίστη τῆς ὑφηλίου ἡπειρος, ἡ Ἀσία (42.973.000 □ χιλμ. καὶ 862.664.000 κκτ.), δρίζεται πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Β. Πεπηγότος Ὁκ., πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Εἰρηνικοῦ, πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Ἰνδικοῦ καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τῶν Οὐραλλῶν δρέων, τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Μεσογείου καὶ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

"Τὸ τῆς περιθρεγούσης δὲ αὐτὴν θαλάσσης διαμελίζεται συχνότατα. Καὶ πρὸς Β. μὲν ἔχει τοὺς κόλπους "Οβην, Τσαούν κλπ. Πρὸς Α. δὲ τὴν Βερίγγειον θάλ., ὃπου καὶ ὁ τὴν Ἀσίαν τῆς Ἀμερικῆς χωρίζων ὄμών. πορθμός, τὴν Ὁχοτσκήν, τὴν Ἰαπωνικήν, τὴν Κιτσινηήν καὶ τὴν Ἀγατολικήν καὶ Μεσημβριανήν Σινικὴν θάλασσαν καὶ τὸν κόλπον τοῦ Σιάμ. Πρὸς Ν. τὸν Βεγγαλικὸν κόλ., τὴν Ἀραβικὴν θάλ. (ἢ τοῦ Ὄμάν), τὸν Περσικὸν κόλ. καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλ. (Ἀράβιον κόλ.). Πρὸς Δ. δὲ τὰ πελάγη Συριακόν, Κιλικιον, Παμφύλιον καὶ τὸ Αἴγαϊον μετὰ διαφόρων τούτου ἐπὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κόλπων.

"Ἐκ τῶν χερσονήσων σημαντικώτεραι εἶνε πρὸς Α. ἡ Καμπούτικα καὶ ἡ Κορέα, πρὸς Ν. ἡ Ἰνδοσινική, ἡ Ἰνδική καὶ ἡ Ἀραβία καὶ πρὸς Δ. ἡ Μικρὰ Ἀσία (ἢ Ἐλέσσων ἡ Μικρασία).

Ψηφιοποιηθήκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὰ ἀξιολογώτερα ἀκρωτήρια εἶναι πρὸς Β. τὸ *Τσελγιουσκῖνον*, πρὸς τὰ ΒΑ. τὸ *'Ανατολικόν*, πρὸς Α. τὸ *Λοπάτικα* (ἐπὶ τῆς Κχμτσιάτκας) καὶ πρὸς Ν. ἡ *Καμβόδζα*, ἡ *'Ρωμανία*, τὸ *Κομορῶνον* καὶ τὸ *"Άδεν*, καὶ πρὸς Δ. διάφορα τῆς Μ. *'Ασίας* (Κριόν, Λεκτὸν κτλ.).

Πορθμοὺς ἔχει ἡ *'Ασία* τὸν τῆς *Μαλάκκας*, τὸν *"Ορμούζην* (ἐν Περσικῷ κόλπῳ) καὶ τὸν *Βαβελμανδέβ* (ἐν Ἐρυθρῷ θαλ.), προτέτι τὸν *"Ελλήσποντον* καὶ τὸν *Βόσπορον*. *"Ισθμοὺς* ἔχει τὸν τοῦ Σουέζ ('Αρσινόης, 113 χιλμ. πλ.) ὑπὸ *Λεσσόψη* διὰ διώρυχος τμηθέντα (160 χιλμ. μήκ., 8 μ. βάθ. καὶ 50—100 μ. πλ.), καὶ τὸν τῆς *Μαλάκκας* (45 χιλμ. πλ.).

'Απὸ τῆς Μεσογείου θαλ. ἄχρι τῆς Κίνας ἔξαπλοῦται ζώνη δροπεδίων, διαιρουμένη εἰς τὴν ὑψηλὴν χώραν τῆς Δυτικῆς *'Ασίας* καὶ εἰς τὴν τῆς *'Ανατολικῆς*, ἥτις πολλῷ ὑψηλοτέρα καὶ εὔρυτέρα τῆς πρώτης. Ἡ τῆς Α. *'Ασίας* ὑψηλὴ χώρα περιβάλλεται πρὸς Ν. ὑπὸ τῶν ὑψίστων τῆς γῆς δρέων, τῶν *Ίμαλαῖων* (κορυφὴ *Γκαουρισαγκάρ*, 8,840 μ.), πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ *Παμίρου* (7,000 μ.), πρὸς Β. ὑπὸ τῶν *'Αλταΐων* (3,350 μ.), τῶν *Σαϊανικῶν* (5,490 μ.) καὶ τῶν *Δαυρικῶν*, πρὸς Α. δὲ ὑπὸ τοῦ *Κιγγάνου* καὶ τῶν *Σινικῶν* *"Αλπεων*. Μετὰ τούτων συνάπτονται τὰ ΝΑ. τῆς Σιβηρίας, ἔξαπλούμενα ὅρη *'Ιάβλονον* καὶ *Σιάνοβον* καὶ αἱ τὴν *Ινδοσινικὴν* διαχίζουσκι δροστοιχίαι. Κεχωρισμέναι σειραὶ δρέων εἶναι τὰ ὅρη τῆς *Καμπούτικας* καὶ τὸ δροπέδιον τῆς *Δεκάνης* (*Δαχιναβάδης*). Διὰ τοῦ *"Ινδικοῦ* δὲ *Καυκάσου* (*Ινδοκούχου*, 6,000 μ.) συνάπτεται ἡ ὑψηλὴ αὔτη χώρα μετὰ τῆς Δ. *'Ασίας*, ἐν ᾧ τὰ δροπέδια τοῦ *Ιράν*, τῆς *"Αρμενίας*, τῆς *Μικρᾶς* *'Ασίας* καὶ *Συρίας* καὶ τὰ ὅρη *Καύκασος*, *Ταῦρος*, *'Αντίταυρος* κλ. *"Ασχετον* πρὸς ταῦτα εἶναι τὸ *Αράβιον* δροπέδιον.

'Εκτὸς τούτων ἐν *'Ασίᾳ* ὑπάρχουσι καὶ 5 μεγάλα βχθύπεδα, ἦτοι τὸ *Σινικόν*, τὸ *'Ινδοσιανικόν*, τὸ τῆς *Μεσοποταμίας*, τὸ *Τουρανικόν* καὶ τὸ *Σιβηριακόν*, τὸ μέγιστον τῆς γῆς. Ταῦτα διαρρέουσι μεγάλου ποταμού, ἐξ ὧν οἱ ἀξιολογώτεροι εἶναι οἱ ἔξι.

- Α') Οι εἰς τὸν Β. *Πεπηγότα* *"Ωκ.* χυνόμενοι *Λένας* (4,820 χιλμ. μήκ.), *'Ιερεσένης* (5,610 χιλμ.) καὶ *"Ορμίς* (3,400 χιλμ.).

B') Οι εἰς τὸν *Ελρηνικὸν* *'Ωκ.* *'Αμούρ* (4,420 χιλμ.), *Κίτρινος* (*Ολγγ-Χώ*, 4,400 χιλμ.) καὶ *Κυανοῦς* (*Γιάγγ-τσέ-Κιάγγ*, 5,000 χιλμ.) καὶ τινες τῆς *Ινδοσινικῆς*. *Ψηφιόποιηθῆκε* από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γ') Οι εἰς τὸν Ἰνδικὸν οἱ τῆς Ἰνδοσινικῆς Σαλουένης καὶ Ἰραβαδῆς, οἱ δίδυμοι Γάγγης (2,597 χιλμ.) καὶ Βραμαπούρας (3,000 χιλμ.), δ' Ἰνδὸς (3,000 χιλμ.) καὶ οἱ τῆς Μεσοποταμίας δίδυμοι Εὐφράτης (2,775 χιλμ.) καὶ Τίγρης (1,870 χιλμ.).

Δ') Οι εἰς τὴν Ἀράλην λίμνην χυνόμενοι Ὡξος ('Αμού, 2,200 χιλμ.), δστις τὸ πάλαι ἐχύνετο εἰς τὴν Κασπίαν, καὶ δ' Ἱαξάρτης (Σιρ Δάριος, 2,250 χιλμ.) καὶ

Ε') Οι εἰς τὴν Κασπίαν θάλ. Κῦρος, δεχόμενος τὸν ἐκ τῆς Ἀρμενίας καταρρέοντα Ἀράξην. Τῆς Μικρᾶς Ἀσίας οἱ ποταμοὶ εἶνε μικροὶ καὶ δρμητικοί· περὶ τούτων κατωτέρω.

'Ἐκ τῶν λιμνῶν τῆς ἡπείρου αἱ ὄνοματά τε φέρουσαι εἶνε ἡ Κασπία θάλ. (438,688 □ χιλμ.), ἡ Ἀράλη (67,770 □ χιλμ.), ἡ Βαλχάση (21,800 □ χιλμ. καὶ ἡ Βαικάλη ἐν Σιβηρίᾳ, διάφοροι ἀλλαι ἐπὶ τῶν δροπεδίων τῆς Θιβετίας καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἐν Παλαιστίνῃ ἡ Τιβεριάς ἡ Γεννησαρὲτ καὶ ἡ Νεκρὰ θάλ. (915 □ χιλμ.), ἡς ἡ ἐπιφύλεια κεῖται βαθύτερον τῆς Μεσογείου θαλ. περὶ τὰ 395 μέτ., τὸ δὲ ὅδωρ ἔνεκα τῶν πολλῶν ἀλάτων οὐδὲν τρέφει ἐνόργανον ὄν. Εἰς τὴν λίμνην ταύτην χύνεται ὁ Ἰορδάνης (μῆκος 340 χιλ.), ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

"Ἐχει δὲ ἡ Ἀσία καὶ πολλὰς ἑρήμους, ἐξ ὧν ἡ μεγίστη εἶνε ἡ Γόρη καὶ ἡ Τάκλα-Μακάν, ἀμφότεραι ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀσίᾳ, καὶ ἐν Ἀραβίᾳ ἡ Νεφρούδ.

'Ἐκ τῶν πολλῶν τῆς ἡπείρου νήσων αἱ σημαντικώτεραι εἶνε ἐν τῷ Ειρηνικῷ καὶ Ἰνδικῷ Ὡκ. αἱ Ἰαπωνικαί, ἡ Φορμόζα, αἱ Φιλιππῖναι καὶ Μολοῦκαι, ἡ Κελέβη, τὸ Βόρυεον, ἡ Ιάβα, ἡ Σουμάτρα καὶ ἡ Κεϋλάνη (Ταπρούσανη), ἐν τῇ Μεσογείῳ δὲ ἡ Κύπρος, ἡ Ρόδος, ἡ Κᾶς, ἡ Σάμος, ἡ Χίος, ἡ Λέσβος κ.λ.

§ 2. Προϊόντα, κλιμα, ἔθνογραφία καὶ πολιτειακὴ τῆς Ἀσίας διαιρεσίς. Ἡ Ἀσία εἶνε κοιτὶς πολλῶν χρησίμων φυτῶν, π. χ. τῆς ἀμπέλου, τῆς κερασέας καὶ τῆς καστανέας. Παράγει δὲ φυτικὰ προϊόντα πολύτιμα καὶ περιζήτητα, π. χ. κιννάμωμον, πέπερι, μοσχοκάρυα, δρυζαν, τέιον, βάμβακα, μέταξαν, ἔβενον, λίβανον, γουταπέρων κ.λ. Ἐπίσης ἡ Ἀσία εἶνε ἡ πατρὸς πολλῶν κατοικιδίων ζώων καὶ πολυτίμων λίθων, π. χ. τοῦ ὅνου, τοῦ ἵππου, αὐγοβάτερού, αἴρετού, τοῦ πράσινου, τῆς κακίλου, τῆς ἀλε-

κτιρίδος, τῶν ἀδαμάντιων καὶ τῶν σαπφείρων. Ἐν αὐτῇ ζῶσιν ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει ὁ ἔλέφας, ὁ ταύρος, ὁ διονύσεως, οἱ πίθηκοι, οἱ κροκόδειλοι, ὁ δρός βόας, ὁ λέων, ἡ τίγρις, ἡ λεοπάρδαλις.

Τὸ κλῖμα τῆς Ἀσίας, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐκτάσεως, εἶναι ποικιλώτατον, ὑποδιαιρούμενον εἰς τρεῖς μεγάλας κλιματολογικὰς ζώνας: 1) τὴν βορείαν ἡ σιβηρικὴν ζώνην, ἥτις κατάψυχρος, δασώδης, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ ἐλώδης: 2) τὴν τῆς Μέσης Ἀσίας, ἐν ᾧ στέπαι καὶ ἕρημοι (ἐν Τουράνη, Μογγολίᾳ) καὶ 3) τὴν τῶν περιοδικῶν ἀνέμων (ἐν Ἰνδίαις, Σινικῇ).

Ἐκ τῶν 812 ἔκατομμαρίων κατοίκων τῆς ἡπείρου οἱ πλεῖστοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν μογγολικὴν φυλήν (575 ἔκατ.), ἥτοι οἱ Σιναῖ (Κινέζοι), οἱ Μογγόλοι, οἱ Ἰάπωνες κ.λ., οἱ ἐπίλοιποι δὲ εἰς τὴν Κανκασίαν 250 ἔκατ.), ἥτοι οἱ Ἰνδοί, οἱ Ἀραβεῖς, οἱ Ιουδαῖοι, οἱ Ἑλληνες κ.λ. καὶ δλίγιστοι εἰς τὴν Μαλαϊκήν (33 ἔκατ.). Ἐκ τῶν ὄμιλουμένων δὲ γλωσσῶν αἱ πλεῖσται ἀνήκουσιν εἰς τὰς μονοσυγγένειας τὰς πολυσυνθέτους (ἐν Σινικῇ, Ἰαπωνίᾳ, Μογγολίᾳ), αἱ ἐπίλοιποι δὲ εἰς τὰς κλιτάς (ἐν Ἰνδικῇ, Περσίᾳ, Ἀραβίᾳ, Μ. Ἀσίᾳ). Ἐν Ἀσίᾳ διεμορφώθησαν τὰ σημαντικώτατα τῶν θρησκευμάτων, ἥτοι ὁ Ἰουδαϊσμός, ὁ Χριστιανισμός, ὁ Μωαρμεθανισμός, ὁ Βουδισμός, ὁ Βραχμισμός καὶ ὁ Κομφουκισμός. Οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων εἶναι εἰδωλολάτραι καὶ πολλοὶ βάρβαροι (Μογγόλοι) ἢ καὶ ἄγριοι, ἐκ τῶν μονοθεϊστῶν δὲ ὑπερτεροῦσιν οἱ μωαρμεθανοὶ (60 ἑκ.) καὶ μόλις 15 ἔκατ. ὑπάρχουσι χριστιανοὶ καὶ 1) 2 ἔκατ. Ἰουδαῖοι.

Τῆς Ἀσίας τὰ τῶν ιθαγενῶν κράτη ἔχουσι πολιτεύματα δεσποτικά, οὐκ δλίγαι δὲ χώραι αὐτῆς εἶναι κτήσεις εύρωπαϊκῶν κρατῶν. Τοπογραφικῶς δὲ δικιρεῖται ἡ Ἀσία εἰς τὰς ἑξῆς 4 διμάδας:

Α') Τὴν Δυτικὴν διμάδα, περιλαμβάνονταν 1) τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν, 2) τὴν Ἀνεξάρτητον Ἀραβίαν, 3) τὴν Περσίαν, 4) τὸ Ἀργανιστάν, 5) τὸ Βελούχιτσιστάν, 6) τὴν Βουγάραν καὶ Χίβαν, ὑπαγομένας τῇ Ἀσιατικῇ Ρωσίᾳ καὶ 7) τὸ Τουρκεστάν, κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Ρωσίας καὶ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Σινικῆς (Α. Τουρκεστάν).

Β') Τὴν Ν. διμάδα, περιλαμβάνονταν 1) τὴν Ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου Ινδικήν, 2) τὴν Ἐκεῖθεν τοῦ Γάγγου Ινδικήν (Ἰνδοσινικήν) καὶ 3) τὰς νήσους τῶν Ἀγατολικῶν Ινδιῶν.

Γ') Τὴν Α. διμάδα, ἐν ᾧ ἡ Ιαπωνία, ἡ Σινικὴ καὶ ἡ Κορέα καὶ

Δ') Τὴν Β. διμάδα, συγκροτοῦσκν τὴν Ἀσιατικὴν Ρωσίαν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α',

ΔΥΤΙΚΗ ΟΜΑΣ

Α'. ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

§ 3. Θέσις καὶ διαιρεσίς τῆς χώρας. Τὸ ὑπὸ τὴν ἄμεσον κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας Ἀσιατικὸν τμῆμα (1,766,800 □ χιλμ., 16,900,000 x.),¹ κατέχον τὸ δυτικότατον τῆς Ἀσίας μέρος, κεῖται μεταξὺ Εὐξείνου, Μεσογείου θαλ., Ἀραβίας καὶ Περσίας. Τοπογραφικῶς δὲ ἡ Ἀσιατικὴ Τουρκία διαιρεῖται α') εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, β') εἰς τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν Καρδουχίαν, ἦτοι τὴν δρεινὴν χώραν τῆς Ἐρζερούμης (Θεοδοσιουπόλεως), ἐν ᾧ τὸ ἡφάσιτειν Ἀραράτ (5,171 μ. ὅψ.) καὶ αἱ πηγαὶ τοῦ Ἐνδρούτου, καὶ τὴν χώραν τῆς Διαρβενίδης, ἐν ᾧ αἱ πηγαὶ τοῦ Τίγρητος καὶ ὁ Ἀρμενικὸς Ταΰρος καὶ Ἀντίταυρος (Νιφάτου), γ') εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ἣν διαρρέουσιν ὁ Ἐνδρούτης καὶ Τίγρης καὶ ὁ σύρραυς αὐτῶν Πασιτίγρης ἢ Ἀράβιος ποτ., ὅστις δὲν ὑπῆρχε κατὰ τοὺς παναρχαίους χρόνους, σγημηκτισθεὶς διὰ τῆς προσχώσεως τοῦ μυχοῦ τοῦ Ηερσικοῦ κόλπου, δ') εἰς τὴν Συρίαν μετὰ τῆς Παλαιστίνης καὶ Φοινίκης, καὶ ε') εἰς τὰ ἐπὶ τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς Ἀραβίας Τουρκικὰ βιλαχέτικα. Ἡ Μ. Ἀσία (μετὰ τῶν νήσων = 501,400 □ χιλμ. καὶ 9,089,000 x.), χωρίζομένη τῆς ἡπείρου διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Πυράμου ποτ. (Τζιχούν), ἐκβάλλοντος εἰς τὸν Ἰστικὸν κόλπον, συνάπτεται μετὰ τοῦ Ἀρμενικοῦ δροπεδίου διὰ τῆς ΒΑ. προεκτάσεως τοῦ Ἀντιταύρου (κορυφ. Καρχμπέλ, 1764 μ.).

* Εἰς τὴν ἀρχαιότητα διηρεῖτο ἡ Μ. Ἀσία εἰς 14 χώρας, ἥτοι α') εἰς τὰς βορείας Πόρτος, Παρθαροταρ καὶ Βιθυνίας, β') εἰς τὰς δυτικὰς Καρπάρ, Λυδίαν καὶ Μυσίαν, γ') εἰς τὰς νοτίας Λυκίαν, Παμφυλίαν καὶ Κιλικίαν καὶ δ') εἰς τὰς μεσογείους Λυκαορταρ, Πισιδίαν, Φρυγίαν, Γαλατίαν καὶ Καππαδοκταρ. Κατὰ τὸν μεσαίωνα δέ, ὅτε ἤκμαζε τὸ Βυζαντιακὸν ἦ 'Ελληνικὸν κράτος, αἱ ἐν Ἀσίᾳ κτήσεις αὐτῷ διηροῦντο εἰς θέματα (δηλ. νομούς), διοικούμενα ὑπὸ στρατηγῶν. Κατὰ τὸν χαθ' ἡμέρας δὲ χρέοντος πᾶσα ἡ Ἀσιατικὴ Τουρκία διαιρεῖται εἰς 22 νομούς καὶ 6 διοικήσεις ὡς ἔξης.

A' Νομούς : 1) Αἴγαιον πελάγους, 2) Ἀιδηρίου ἢ Σμύρνης, 3) Προύσης,

¹ Ἐπειδὴ ὁ μαθητὴς ἀγνοεῖ τὰ περὶ Εύρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἀνάγκη ἐ διδάσκαλος νὰ εἴπῃ προηγουμένως ὅλιγα τινὰ περὶ αὐτῆς.

4) Κασταμῶνος, 5) Τραπεζοῦντος, 6) Σεβαστείας, 7) Ἀγκύρας, 8) Ἰκορίου,
9) Ἀδάρων, 10) Μαμούρετ-οὐλ-Ἀζίζ, 11) Ἐρζερούμης, 12) Βάρ, 13) Βε-
τζίζ, 14) Διαφεκίρης, 15) Χαλεπίου, 16) Βηρυτοῦ, 17) Συρίας, 18) Μο-
σούνλης, 19) Βαγδάτης, 20) Βασσόρας, 21) Λεδζάκ καὶ 22) Τεμέρης καὶ

B' διοικήσεις : 1) Χρυσοπόλεως, ὑπαγομένης εἰς τὸν νομὸν Κωνσταντινουπό-
λεως, 2) Νικομηδείας, 3) Ἐλλησπόρτου (Βίγας), 4) Ζόρ, 5) Ἱερουσαλήμ,
ἔξαρτωμένας πάσας ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς Τουρκίας,
καὶ τέλος 6) τὴν προρομοῦσχον τοῦ Λιβάρου.

* Σιδηρόδρομοι ἐν Μικρῷ Ἀσίᾳ (2,086 χιλμ.) καὶ ἐν Συρίᾳ (1510 χιλμ.)
συνδέουσι μετ' ἄλλήλων τὰς σημαντικώτεράς πόλεις. Νέος δὲ σιδηρόδρομος θά-
συνδέσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τοῦ Ἰκονίου, τῶν Ἀδάνων, τῆς Μοσού-
λης καὶ Βαγδάτης, μήκους 2,500 χιλμ.

§ 4. Θαλάσσιος διαμελισμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.
Ἡ Μ. Ἀσία, ἵδιως κατὰ τὰ δυτικὰ αὐτῆς παράλια, διαμελίζεται
πολλαχῶς ὑπὸ τῆς θαλάσσης, σχηματίζουσας ἐν αὐτῇ διάφορα πε-
λάγη, κόλπους, δρυμούς, λιμένας, νήσους πολλάς, χερσονήσους καὶ
ἄκρωτήρια.

Καὶ πρὸς Ν. μὲν ἔχει τὸ Λύκιον καὶ τὸ Παμφύλιον πέλαγος,
οὔτινος προέκτασις ὁ κόλπος τῆς Ἀτταλείας καὶ τὸ Κιλίκιον πέλ.,
ὅπερ σχηματίζει τὸν Ἰσσικὸν κόλπον (*Ἀλεξανδρέττας). Πρὸς Δ. ἔχει
τὸ Αλγαῖον πέλαγος καὶ τὸ τμῆμα τούτου Ἰκάριον καὶ τοὺς κόλπους
Γλαῦκον (νῦν Μάκρης), Κῷον, Ἰασσικὸν (Μενδελίας), Ἐφέσου, Ἐρ-
μαῖον (Σμύρνης), Ἐλαίτην (Τσανδερλίκ) καὶ Ἀδραμυτηνόν. Πρὸς Β.
ἐν τῇ Προποντίδι ἔχει τὸν Ἀστακηνόν, τὸν τῆς Νικαίας καὶ τὸν τῆς
Νικομηδείας. Ἡ μεταξὺ δὲ Κύπρου, Αίγυπτου καὶ Συρίας θά-
λασσα καλεῖται Συριακὸν πέλαγος.

Ἐκ τῶν διαφόρων τῆς μικρᾶς Ἀσίας χερσονήσων αἱ σημαντικό-
τεραι εἰνε ἡ Θυντιάς, μεταξὺ Πόντου καὶ Προποντίδος, ἡ Κυζικηνή, ἐν
τῇ Προποντίδι, ἡ Ἐρυθραία ἀπέναντι τῆς Χίου καὶ αἱ τῆς Ἀλικαρ-
νασσοῦ καὶ Κρίδου ἐχατέρωθεν τῆς Κῶ. Ἐκ τῶν νήσων δὲ ἐν Προ-
ποντίδι αἱ Προκόννησοι (Παλαιὰ καὶ Νέα ἡ τοῦ Μαρμαρᾶ), ἐν τῷ
Αίγαιῳ ἡ Αἶγυρος, ἡ Λέσβος, ἡ Χίος, τὰ Ψαρά, ἡ Ἰκαρος, ἡ Λέ-
ρος, ἡ Κάλυμνος, ἡ Κῶς, ἡ Ρόδος, ἡ Κάρπαθος, ἡ Σάμος, ἡ Σύμη,
ἡ Νίσυρος, ἡ Κάσος κτλ. καὶ ἐν τῷ Συριακῷ πελ. ἡ Κύπρος, ἡ
μεγίστη τῶν Ἑλληνικῶν νήσων.

Τὰ ἀξιολογώτερα ἄκρωτήρια εἰνε ἐν τῷ Πόντῳ τὸ Ἰασσόνιον, τὸ
Ἔργαλκειον, ἡ Συρίας καὶ ἡ Κάραμβις, τὸ Σίγειον (παρὰ τὴν εἴσο-

δον τοῦ Ἑλλησπόντου), ἐν τῷ Αἰγαίῳ τὸ Δεκτόν, ἡ Μέλαινα "Ακρα, ἡ Μυκάλη, ἡ Κυνός" Ἀκρα ἀπέναντι τῆς Ρόδου, καὶ τέλος ἐν τῷ Παμφυλίῳ καὶ Κιλικίῳ πελάγει ἡ Ἱερὰ "Ακρα, τὸ Ἀνεμούριον καὶ τὸ Σαρπηδόνιον. Πορθμοὶ ἔκτος τοῦ Βοσπόρου καὶ Ἑλλησπόντου, πολλοὶ ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῆς στερεᾶς, ὡς π. χ. μεταξὺ Χίου καὶ Ἐρυθραίας.

§ 5. **"Οορ, λίμναι καὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας.** Ἡ Μ. Ἀσία ἀποτελεῖ δροπέδιον (1000 μέτρ. μέσου ὑψους), διερχόμενη πρὸς Β. διασχίζεται ὑπὸ κοιλάδων, πρὸς Δ. διευθυνομένων καὶ διανοιγομένων ῥιπιδοειδῶς πρὸς τὸ Αἰγαῖον, ὅπου αἱ ἀκταὶ κρημνώδεις. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ δροπεδίου τούτου εἶναι ἕρημον καὶ ἀλατοῦχον, φέρον δροστοιχίας τινὰς παραχλήλους (ὕψους 2 χιλ. μέτρ.) καὶ λίμνας, ὡν πολλαὶ ἀλμυραί. Τούτων αἱ ἀξιολογώτεραι εἶναι Σαπλάντζα (Βοάνη), πρὸς Δ. τῆς Σαγγαρίου πεδιάδος, ἡ Ἀσκανία (λίμνη τῆς Νικαίας), ἡ Ἀπολλωνία ("Ἀμπουλάτ-γκιόλ") παρὰ τὴν θάλασσαν, ἔχουσα οὖδωρ γλυκύ, ἡ Ἀφρύτης, ἐπίσης ἀγχίαλος, δεχομένη τὸν Τάρσιον ποτ., ἡ Γυγαία, οὐ μακρὰν τοῦ Καϊστρίου πεδίου, λίμνη γλυκεῖα, ἡ Σιμαός, ἡ Τάττα (Τούζ-γκιόλ) ΝΔ. τῆς Καισαρείας, λίαν ἀλατοῦχος κτλ.

Ως νότιον τοῦ δροπεδίου τούτου κράσπεδον ἔξαπλεύται ὁ Ταῦρος (3,477 μέτ. ὑψους, δοτις τοξοειδῶς πρὸς τὰ ΒΑ. καμπτόμενος σγηματίζει τὴν δροστοιχίαν τοῦ Ἀντιταύρου (3,570 μ.), κειμένην μεταξὺ τῶν κοιλάδων τοῦ Σάρου καὶ τοῦ "Αλυος ποταμοῦ.

* Ἐπὶ τοῦ δροπεδίου τούτου πρὸς Δ. τοῦ Ἀντιταύρου (ἐν Καππαδοκίᾳ) ἀνυψοῦται τὸ ἐσβεσμένον ἡφαίστειον Ἀργαῖος (4,000 μ.), παρὰ τοὺς Β. τοῦ ὃποίου πρόποδας κεῖται ἡ Καιδάρεια (950 μ. ὑψ.: ὑπὲρ θάλ.). Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡραίστεια ἐσβεσμένα καὶ ἡραίστειογενῆ πετρώματα ὑπάρχουσι καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Μ. Ἀσίας, ἰδίως ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Βοσπόρου, Ἑλλησπόντου καὶ Ἀδραμυττηνοῦ κόλπου, ὡς καὶ ἐν τῇ πρὸς Α. τῆς Σμύρνης Κατακεκαυμένη χώρᾳ, καὶ τὸ Χαδάν-Δάγ (2,400 μ.). Ἐχει δὲ καὶ πολλὰς θέρμας, ὡν αἱ διασημότεραι αἱ τῆς Προύνης, Ἱεραπόλεως, Κρήνης, Ἀμαδείας. Πολλοὶ δὲ τόποι εἶναι εὔσειστοι (Προύσα, Σμύρνη, Χίος, Ψαρά, Σπάρτη Πισιδίας, Ἀιδίνιον), πολλάκις ὑπὸ σεισμῶν καταστραφέντες. Εἶναι δὲ ἡ Μικρὰ Ἀσία πλουσία εἰς μεταλλεῖα καὶ ὄρυχεῖα (χαλκοῦ, χειροῦ, ἀργύρου, μολύβδου, σηπίου, χρωμάτου, κασσιτέρου κτλ.).

Ἐπειδὴ ἡ Μ. Ἀσία εἶναι δροπέδιον, οἱ ποταμοὶ αὐτῆς ῥέουσιν δρμητικῶς πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι πλωτοί. Τούτων

οι ἐπισημότεροι είνε οι ἔξης. Ὁ Ἱρις, ὁ Ἀλυς καὶ ὁ Σαγγάριος ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Πόντον πλησίον τοῦ τελευταίου ἔκειτο ἡ πόλις Γόρδιον, ἐν ᾧ ἐφύλασσετο ἀμαξῖα, ἔχουσα δεσμὸν ἀλυτον (τὸν Γόρδιον δεσμὸν), ὃν ἔκοψεν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος διὰ τῆς σπάθης του (334 π. X.). Ὁ Μάκιστος καὶ ὁ Γράνικος χυνόμενοι εἰς τὴν Προποντίδα πλησίον τούτου ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐνίκησε τὸ πρῶτον τοὺς Πέρσας (334 π. X.). Ὁ Ἐρμός εἰς τὸν Ἐρμαῖον, οὗτινος παραποτάμιον ὁ χρυσορρόας Πακτωλός. Ὁ Μαίανδρος ἐκβάλλων πρὸς τὰ ΝΑ. τῆς Σάμου παρὰ τὴν Μίλητον.

Ὁ Εὐρυμέδων εἰς τὸ Παμφύλιον πέλαγος παρὰ τὰς ἐκβολὰς τούτου ὁ Κίμων ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ (465 π. X.) ἐνίκησε κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν τοὺς Πέρσας. Ὁ Κύδνος εἰς τὸ Κιλίκιον πέλαγος ἐν τούτῳ λουσθεὶς ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἡσθένησε. Καὶ ὁ Σάρος καὶ Πύραμος εἰς τὸν Ἰστικὸν κόλπον. Πολλοὶ τῶν ποταμῶν τούτων διὰ προσχώσεων ἐξηλλούσαν τὰ παράλια τῆς Μ. Ἀσίας, ιδίως ὁ Μαίανδρος, οὗτις ἡδυνήθη νὰ προσχώσῃ ἐν ιστορικοῖς χρόνοις τὸν Λατμικὸν κόλπον καὶ νὰ μεταβάλῃ αὐτὸν εἰς χώραν λιμνώδην.

Ἡ χώρα τῆς Ἐρζερούμης ἔχει ἡφάστεια ἐνεργὰ ἢ ἐσθεσμένα, ὡς τὸ Μέγα καὶ Μικρὸν Ἀραράτ (5,171 μ. καὶ 4,914 μ.) παρὰ τὰ Ψωσικὰ καὶ Περσικὰ σύνορα. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι καὶ λίμναι ἀλμυραί, ὡς ἡ Οὐρμία (ἐν Περσίᾳ) καὶ ἡ Βάνη, ἤτις κέκτηται ἐν μικρογραφίᾳ τὸ αὐτὸ τοῦ Εὔξείνου Πόντου σχῆμα. Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ πηγάζει ὁ Εύφρατης παρὰ τὴν Ἐρζερούμην καὶ τὸ ὅρος Βιγγοέλ. Μεταξὺ τῆς κοιλάδος τοῦ Εύφρατου καὶ τῶν ἀνω ῥιῶν τοῦ Τίγρητος κεῖται ἡ γῆρα τῆς Διαρβενίρης (Γορδιανῆς), ἐν ᾧ ὁ Ἀρμενικὸς Ταῦρος (Καραδζά-Δάγ, 2,500 μ.) καὶ ὁ Ἀντίταυρος. Ἐκ τούτου πηγάζει ὁ Τίγρης, οὐ μακρὰν τῶν ἀνω ῥιῶν τοῦ Εύφρατου. Ἐκρέοντες τῶν ἑκατέρωθεν τῆς χώρας ταύτης κειμένων κοιλάδων οἱ ποταμοὶ Εὐφράτης (2,775 χιλ. μήκους) καὶ Τίγρης (1870 χιλ.μ.) διαρρέουσι τὴν Μεσοποταμίαν ἐνούμενοι δὲ παρὰ τὴν Κούρων, οὐ μακρὰν τῶν ἐρειπίων τῆς Κησιφῶντος καὶ Σελευκείας, συγκροτοῦσι τὸν σύρρουν τὸν ἐπικαλούμενον Πασιτίγρητα (Σάττ-ἔλ-Ἀράβ), ἐκβάλλοντα εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Περσικοῦ κόλπου.

Ἡ Συρία, ἡ Φοινίκη καὶ ἡ Παλαιστίνη, ἔξαπλούμεναι κατὰ μῆκος τοῦ Συριακοῦ πελάγους, διασχίζονται ὑπὸ δύο παραλλήλων ὁρο-

στοιχιῶν, τοῦ Λιθάνου (3,060 μ.) καὶ Ἀντιλιβάνου (Μέγας Ἐρμόν 2,860 μ.) καὶ τῶν νοτίων αὐτῶν προεκτάσεων, μεταξὺ τῶν ὑποίων κεῖται ἡ Κοίλη Συρία (Ἐλ Βένα)· αὕτη νοτιώτερον συστενοῦται εἰς τὴν βαθεῖαν κοιλάδα Γάρρ, διαρρεομένην ὑπὸ τοῦ Ιορδάνου ποταμοῦ, δῆστις, ἀφοῦ διέλθῃ τὴν Τιβεριάδα (ἢ Γεννησαρὲτ) λίμνην, χύνεται εἰς τὴν Νεκρὰν θάλασσαν (Βάχρ-ἐλ-Λούτ), οὐδεμίαν ἔχουσαν ἐκροήν. Ἐκ τοῦ πυθμένος ταύτης ἀναβλύζει ἀσφαλτος καὶ διὰ τοῦτο καὶ Ἀσφαλτίτης λίμνη καλεῖται. Ἐν αὐτῇ δὲ κατὰ τὴν Ἱερ. Ἰστορίαν ἔκειντο τὸ πάλαι αἱ πόλεις Σόδομα καὶ Γόμορρα, ἡ πατρὶς τοῦ Λώτ, ἀτινα κατέστρεψεν ὁ Θεός, μεταβαλὼν αὐτὰς εἰς λίμνην. Μεταξὺ Συρίας καὶ Μεσοποταμίας κεῖται ἡ Συριακὴ ἔρημος, ἥτις τοπογραφικῶς ἀνήκει μαζίλλον τῇ Ἀραβίᾳ, περὶ τῆς ὄποιας κατωτέρω τὰ δέοντα.

§ 6. **Αἱ νῆσοι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.** Αὗται, αἵτινες εἶνε ἀπολελυμένα τῆς στερεᾶς τρήματα, κατοικοῦνται μόνον ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ἀποτελοῦσιν, ἔξαιρουμένων τῆς Σάμου καὶ Κύπρου, τὸν νομὸν τοῦ Αἴγαλον πελάγους (Τζεζάτη· Μπάχρι· Σεφίδ. 6,900 □ χιλμ. 322,000 κ.). Εἶναι δὲ αὗται αἱ ἔξης.

Ιμβρος (Ιμρος, 254 □ χιλμ., 10 χιλ. κ.), νῆσος χθαμαλὴ καὶ κατάφυτος. Αὗτη τοπογραφικῶς ἀνήκει εἰς τὴν Θρακικὴν χερσόνησον. Λῆμνος (476 □ χιλμ., 23 χιλ. κ.), νῆσος ἀμπελόεσσα, ἐφ' ᾧ ἐμυθολογεῖτο, ὅτι ὁ Ἡφαιστος εἶχε τὸ χαλκετόν του. Τένεδος (41 □ χιλμ. 6 χιλ. κ.) ἀπέναντι τῆς Τροίας, ἔχουσα εὐρύχωρον λιμένα· μεταξὺ Τενέδου καὶ Τρωάδος ὁ ἥρως Κανάρης κατέκαυσε τὸ δίκροτον τοῦ Ταύρου ἀντιναυάρχου Μεχμέτ πασᾶ (27 Ὀκτ. 1822).

Παρὰ τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον κεῖται Λέσβος (1750 □ χιλμ., 110,000 κ.) κατάφυτος καὶ εὔφορος. Πρωτ. Μυτιλήνη (24,000 κ.), ἡ πατρὶς τοῦ εοφοῦ Πιττακοῦ καὶ τῆς Σαπφοῦς. Εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἀπετέλει ἴσχυρὰν δημοκρατίαν, νῦν δὲ εἶναι ἔδρα Μητροπολίτου καὶ ἔχει ἑλληνικὸν γυμνάσιον ἀριστα λειτουργοῦν. "Αλλαι πόλεις τῆς Λέσβου εἶναι Πλωμάριον (7,500 κ.), Σκόπελος, Τελάνια, Μόλυβος καὶ Ἐρεσσός, ἡ πατρὶς τοῦ Θεοφράστου, ἐν τῷ λιμένι τῆς ὄποιας ἔκαυσεν ὁ ἀνδρεῖος Παπανικολῆς (8 Ιουν. 1821) τουρκικὴν φρεγάταν. Μεταξὺ Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Λέσβου κεῖνται αἱ 3 νησίδες Ἀργυροῦσαι, παρὰ τὰς ὄποιας οἱ Ἀθηναῖοι κατεναυμάχησαν τοὺς Σπαρτιάτας (406 π. Χ.), ὅτε ἀπέθανεν ὁ ναύαρχος αὐτῶν Καλλικρατίδας. Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πρὸς Ν. τῆς Λέσβου εύρισκεται ἡ Χίος (827 □ χιλμ. καὶ 68 χιλ. κατ.), νῆσος εὗφορος ἐν μέρει, λίαν δὲ εὔσειστος, πολλάκις καταστραφεῖσα ὑπὸ σεισμῶν. Ἡ ὥραία αὕτη νῆσος πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχε 100 χιλ. κ., κατὰ τὸ 1822 δὲ ἔπαθεν ὑπὸ τοῦ Τούρκου ναυάρχου Καρά Ἀλῆ φοβεράς δηγώσεις καὶ λεηλασίας, ἐφονεύθη δὲ πλῆθος γυναικῶν, γερόντων καὶ παιδίων. Ἀλλὰ ταχέως, τῇ 6 Ιουνίου 1822, ἐξεδικήθη τὴν καταστροφὴν των ὁ ἥρως Κανάρης, πυρπολήσας ἐν τῷ λιμένι τῆς Χίου τὴν ναυαρχίδα, ἐν ᾧ ὁ ναύαρχος Ἀλῆς μετὰ τῶν ἐπιφανῶν τοῦ στόλου του ἐτέλει ὅργια. Πρωτ. Κάστρον (17 χιλ.κ.). Πρὸς Δ. ταύτης κεῖται Ψύρα ἡ Ψαρά (90 □ χιλμ.), ἡ πατρὸς τοῦ ναυάρχου Κανάρη καὶ ἔνδοξος διὰ τὸ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἡμῶν ναυτικὸν αὐτῆς· τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων καταστροφὴν τῆς ἐνδόξου ταύτης νήσου (22 Ιουν. 1824) καὶ τὴν ἥρωικὴν ἀμυναν καὶ σφαγὴν τῶν ἀτρομήτων αὐτῆς τέκνων ἐξύμνησεν ὁ ἔθνικὸς ἡμῶν ποιητὴς Σολωμὸς διὰ τοῦ ἑτῆς ἐπιγράμματος:

΄Σ τῶν Ψαρῶν τὴν ὄλόμαυρη ῥάχη
περπατῶντας ἡ δόξα μονάχη·
μελετᾶς τὰ λαμπρὰ παλληκάρια
καὶ τὸ τὴν κόμη στεφάνι φορεῖ,
γενομένην ἀπὸ λύγα χορτάρια
ποῦχαν μείνει τὸ τὴν ἔρημη γῆ.

ΝΑ. τῆς Χίου κεῖται ἡ γενναίας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἡμῶν ἀγωνιστικόν Σάμος, ἀποτελοῦσα νῦν ἡγεμονίαν ὑποτελῆ τῇ Τουρκίᾳ (468 □ χιλμ., 70,000 κατ. μετὰ τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ), πικράγει δὲ σταφίδας, σῖνον, ἔλαιον κλ. Ηρωτ. Βαθύ, ἐδρα τοῦ ἡγεμόνος (ό νῦν Κοπάσης) καὶ τῶν ἀρχῶν, ἔχουσα γυμνάσιον καὶ Παρθεναγωγεῖον. Ἐν τῷ στενῷ τῷ κειμένῳ μεταξὺ Σάμου καὶ Μικρᾶς Ἀσίας οἱ "Ελληνες μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Ψαρῶν κατέκαυσαν τρία διθωμανικὰ πλοῖα μετὰ 1,000 ἀνδρῶν καὶ οὔτως ἐσώθη ἡ Σάμος τῆς Τουρκικῆς ἐπιδρομῆς." Εχει ἡ Σάμος 368 πλοῖα καὶ σημαίαν ἐκ λευκοῦ σταυροῦ ἐπὶ ἐρυθροῦ καὶ κυανοῦ ἐδάφους. Ταύτης πρὸς ΝΔ. κεῖται ἡ δασώδης Ἰκαρία (267 □ χιλμ. καὶ 6,000 κατ.) καὶ 3 νησίδες καὶ πρὸς ΝΔ. ἡ πετρώδης Πάτμος (40 □ χιλμ., 5,000 κατ.), ὀνομαστὴ διὰ τὴν μονὴν τοῦ Εναγγελιστοῦ Ἰωάννου, ἔχουσα ἀξιόλογον βιβλιοθήκην χειρογράφων, καὶ ἀλλοι τινὲς νησίδες, ὡς ἡ Λειψός. Ταύτης ΝΑ κεν-

ταὶ ἡ Λέρος (49 □ χιλμ. καὶ 5,000 κ.) καὶ ἡ Κάλυμνος (109 □ χιλμ., 13,000 κατ.), κατοικούμεναι ὑπὸ σπογγαλιέων. Παρὰ τὰς νήσους ταύτας εἶχε συναθροίσθη ὁ ὑπὸ τὸν Μικούλην στόλος, ὃ καταναυμαχήσας τὸν Τουρκοαιγυπτιακὸν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Γέροντος κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου τοῦ 1824. Πρὸς Ν. τούτων ἔξαπλοῦται ἡ ἐν μέρει ἥφαιστειογενὴς Κῶς (286 □ χιλμ., 10,000 κατ.), νῆσος εὔφορος, ἡ πατρὶς τοῦ ιατροῦ Ἰπποκράτους. Πρὸς Ν. τῆς Κῶ κεῖται ἡ Νισύρος, ἔχουσα ἐνεργὸν ἥφαιστειον καὶ θερμὰ λουτρά, καὶ ἡ Σύμη (Αἴγλη, 62 □ χιλμ., 10,000 κ.) πρὸς Α. τῆς Νισύρου, κατοικουμένη ὑπὸ σπογγαλιέων. Ἀστυπάλαια ΝΑ. τῆς Ἀμοργοῦ.

Πρὸς Ν. τῆς Σύμης κεῖται ἡ Ῥόδος (1,460 □ χιλμ., 33,000 κ.), εὔσειστος καὶ λίαν εὔφορος, κακῶς δύμας κεκαλλιεργημένη. Ῥόδος πρωτ. τοῦ νομοῦ, ἐπὶ τῆς ΒΑ. γωνίας τῆς νήσου μετὰ διπλοῦ λιμένος, παρὰ τὴν εἰσόδον τοῦ ὄποίου ἴστατο τὸ ὑπὸ Χάρητος ἐξ ὀρειχάλκου κατασκευασθὲν ἀγαλμα τοῦ θεοῦ Ἡλίου (Κολοσσὸς τῆς Ῥόδου, 34 μ. ὅψ.), διπερ μετὰ 56 ἢ 66 ἔτη (224 η. Χ.) κατεκρημνίσθη ὑπὸ σεισμοῦ ἐθεωρεῖτο δὲ ὡς ἐν ἐκ τῶν 7 θαυμάτων τοῦ ἀρχαίου κόσμου. ΝΔ. τῆς Ῥόδου κείγεται ἡ ἐπιμήκης Κάρπαθος (299 □ χιλμ. 7 χιλ. κ.) καὶ ἡ ὀρεινὴ Κάσος (6 χιλ. κ.), καταστραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου κατὰ τούνιον τοῦ 1824. Παρὰ τὴν ΝΔ. γωνίαν τῆς Μ. Ἀσίας κεῖται Καστελλόρροιζον (Μεγίστη, 8 χιλ. κατ.), ἔχον ἔξαρτες τὸν λιμένα καὶ καλὸν ναυτικόν.

Μετὰ τὸν Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον διὰ συνθήκης, γενομένης μεταξὺ Μεγ. Βρεττανίας καὶ Τουρκίας (4/16 Ιουνίου 1878) ἡ ἐν τῷ Συριακῷ πελ. ἔξαπλουμένη μεγίστη τῶν Ἑλλ. νήσων, ἡ Κύπρος (9,282 □ χιλμ., 250,000 κ.), ἔχει ωράνθη εἰς τὴν διοικητικὴν διεύθυνσιν τῆς Μεγ. Βρεττανίας δι' ἐτησίας πληρωμῆς 92 χιλ. λιρῶν. Διοικεῖται δὲ ὑπὸ Ἀγγλου ἀρμοστοῦ, ἔχοντος ἐκτελεστικὸν συμβούλιον καὶ ἔτερον νομοθετικόν (Κυπριακὴν Βουλήν), ἐκ 18 συνιστάμενον μελῶν. Ἡ Κύπρος, κυριευθεῖσα ὑπὸ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, διετέλεσεν ἀκολούθως ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Πτολεμαίων (Ἑλλήνων βασιλέων τῆς Αἰγύπτου), τῶν Ῥωμαίων, τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, τῶν Ἐνετῶν καὶ Φράγκων καὶ ἐπὶ τέλους τῶν Τούρκων μέχρι τοῦ 1878, νῦν δὲ τῶν Ἀγγλων. Καίτοι δὲ ἐπὶ μακρὸν διετέλεσεν ἡ νῆσος ὑπὸ ἔνην κυριαρχίαν, διεφύλαξεν ἀκμαῖον τὸ Ἑλληνικὸν αἰσθημα, ἢν λίαν

διασόφυτος, νῦν δὲ ἀπεγυμνώθη, καταστραφέντων τῶν δασῶν αὐτῆς, καταβάλλονται ὅμως προσπάθειαι μεγάλαι πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ κακοῦ τούτου καὶ ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας. Παράγει δὲ χαλκόν, ἀμίαντον, οῖνον ἔξαίρετον (χουμανταρίαν), μέταξαν, βάρυβακα, μέλι, δέρματα. ξυλοκέρατα κτλ.

Πρωτ. τῆς Κύπρου εἶναι **Λευκωδία** (16,000 κ.), ἐν μέσῳ καταφύτου πεδιάδος, ἔδρα τοῦ ἀρμοστοῦ καὶ τοῦ *Μακαριωτάτου* "Ελληνος ἀρχιεπισκόπου πάσης Κύπρου καὶ Ιουστινιανῆς καὶ προέδρου τῆς αὐτοκεφάλου δρυθοδόξου ἐκκλησίας τῆς νήσου." Εχει δὲ καὶ τὸ ἀρισταλειτουργοῦν παγκύπριον γυμνάσιον. **Δάρωνας** (7,500 κ.), ἔδρα μητροπολίτου παρὰ τὸ ἀρχαῖον Κίτιον, δπερ πολιορκῶν ὁ *Κίμων* ἀπέθανε (449 π.Χ.). **Νέα Πάφος** ἡ *Κιῆμα* πρὸς τὰ δυτικὰ τῆς νήσου, ἔδρα μητροπολίτου, παρὰ τὴν ἀρχαῖαν *Πάφον*, *Κυρήνεια*, ἔδρα διοικητοῦ καὶ *Μύριου*, ἔδρα τοῦ μητροπολίτου Κυρηνείας, ἔνθα καὶ ἡ μονὴ τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος. **Αμμόχωστος** ἡ *Φαμαγοῦστα* ('Αρσινόη, 11 χιλ. κ.) παρὰ τὴν ἀρχαῖαν *Σαλαμῖνα*, εὐλίμενος. **Λεμησός** (Λιμανσόλ, 13 χιλ. κ.), πόλις ἐμπορικὴ ἐπὶ τῆς Ν. ἀκτῆς τῆς νήσου.

§ 7. **Πόλεις τῆς Μικρᾶς Ασίας.** Αὗτη διαιρεῖται εἰς 8 νομοὺς καὶ 3 διοικήσεις, ὃν διομαστότεραι πόλεις εἶναι αἱ ἔξης.

1) Ἐν τῷ νομῷ *Ἄιδινίου* (55,900 □ χιλμ., 1,396,500 κ. Λυδίας, Ιωνίας, Καρίας καὶ Μυσίας ἐν μέρει). Πρωτ. ΣΜΥΡΝΗ (Ίσμιρ, 300 χιλ. κ.), ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἐρμαίου κόλπου, πόλις ἀρχαῖα καὶ ἐλληνικωτάτη, ἔδρα "Ελληνος μητροπολίτου." Εχει "Ελλην. γυμνάσιον (Εὐαγγελικὴν σχολὴν) ἀριστον,¹ πολλὰ σχολεῖα, μουσεῖον, νοσοκομεῖα καὶ παράγει ἔξαίρετον σταφίδα, σῦκα κ.λ. Διὰ σιδηροδρόμου συνδέεται μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ικονίου καὶ Ἀγκύρας καὶ βραδύτερον μετὰ τῆς Βαγδάτης. ΒΑ. κεῖται τὸ ὄρος *Σίπνιλος* (1,800 μ.) καὶ πρὸς Α. ὁ *Τμῆλος* (1,800 μ.), παρὰ τοὺς Β. τοῦ ὄποιου πρόποδας κεῖνται τὰ ἐρείπια τῶν Σάρδεων ἐπὶ τῷ Πακτωλῷ ποτ. τῆς πόλαι λαμπρᾶς τοῦ *Κροίσου* καθέδρας. ΒΔ τῆς Σμύρνης κεῖται ἡ *Παλαιὰ Φώκαια*, ἡ μητρόπολις τῆς Μασσαλίας (4 χιλ. κ.), πόλις

¹ Πρακτικὸν Λύκειον, τὸ "Ελληνογερμανικὸν Κ. Γιαννίκη, ἀμφότερα ἀνεγνωρισμένα ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου, δύο μεγάλα Παρθεναγωγεῖα, τὸ Κεντρικὸν καὶ τὸ Ὁμηρειον, ἔχοντα καὶ τάξεις διδασκαλεῖου.

ἀρχαία καὶ ταύτης ΒΑ. ἡ Νέα Φώκαια (4,500 κ., Γιανιτζέ Φ.). Πρὸς Δ. τῆς Σμύρνης κεῖνται αἱ Κλαζομεναὶ (Βουρλᾶ), ἐπίνειον τῶν Βρυσούλων (24 χιλ. κ.). Κορήνη (Τσεσμές, 15 χιλ. κ.), ἀπέναντι τῆς Χίου· ἐν τῷ λιμένι ταύτης οἱ Ρῶσοι κατέκαυσαν δι' Ἑλλήνων κυρίως πυρπολητῶν ὄλοκληρον τὸν Τουρκικὸν στόλον (24 καὶ 26 Ιουν. 1770). Ἀγγά-Σολούκη, χωρίον σμικρὸν ἐπὶ τῷ ἔρειπίων τῆς ἀρχαίας Ἔφεσου καὶ τῷ ὁμώνυμῳ κόλπῳ ὀνομαστῆς δια τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ἐν τῷ 7 θαυμάτων τοῦ ἀρχαίου κύσμου, διὰ κατέκαυσεν δὲ Ἡρόστρατος. Ἐν αὐτῇ διέτριψεν δὲ ἀπόστολος Παῦλος καὶ συνεκροτήθη ἡ Γ' οἰκουμενικὴ σύνοδος. ΝΔ. ταύτης Νέα Ἔφεσος (Κούζ-Ἀδασί, 8 χιλ. κ.) καὶ ΒΑ. Θεῖρα (21 χιλ. κ.), πόλις βιομήχανος.

Πρὸς Β. τῆς Σμύρνης κεῖται Πέργαμος (23 χιλ. κ.), ὀνομαστὴ τὸ πάλαι διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς καὶ τὸν περγαμηνὸν χάρτην, ἐκ δέρματος κατασκευαζόμενον. Μαγνησία ἡ πρὸς Σιπύλῳ (Μάνησα, 35 χιλ. κ.) ΒΑ. τῆς Σμύρνης, ἕδρα τοῦ Μητροπολίτου Ἔφεσου, καὶ Μαγνησία ἐπὶ Μαιάνδρῳ. Φιλαδέλφεια ('Αλιά-σεχήρ, 22 χιλ. κ.), ἕδρα Μητροπολίτου, σιδηροδρομικῶς συνδεομένη μετὰ τῆς Σμύρνης, ὡς καὶ Ἀϊδίνιον (Τράλλεις, 36 χιλ. κ.), κείμενον ἀνατολικῶς τοῦ κόλπου τῆς Ἔφεσου, πατρὶς Ἀνθεμίου, τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ναοῦ τῆς Θεοῦ Σοφίας. Οὐ μακρὰν τῶν ἔκβολῶν τοῦ Μαιάνδρου κεῖνται τὰ ἔρειπια τῆς Μιλήτου (νῦν Παλάτια), τῆς πατρίδος τοῦ φιλοσόφου Θάλητος. Πρὸς Β. ταύτης κεῖται τὸ ὅρος Μυκάλη, ὑπὸ τὴν ὅποιαν οἱ Ἑλληνες κατετρόπωσαν τοὺς Πέρσας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθὼς ἦν ἐν Πλαταιαῖς ἐνικήθη ὁ Μαρδόνιος (479 π. Χ.), τὸν Αὔγουστον δὲ τοῦ 1824 μ. Χ. ὁ Ἑλλ. στόλος κατετρόπωσε καὶ διεκώλυσε τοὺς Τούρκους ν' ἀποβιβασθῶσιν εἰς Σάμον. Ἀλικαρνασσός (ν. Βουρδοῦμι) ἐπὶ τῷ Β. ἀκτῶν τοῦ κόλπου τῆς Κῶ, πατρὶς τοῦ Ἡραδότου. Παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Κρίος ἔκειτο ἡ Κνίδος, παρὰ τὴν ὅποιαν ὁ Ἀθηναῖος Κόνων ἐνίκησε τὸν Σπαρτιάτην Πείσανδρον (349 π. Χ.).

2) Ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Ἑλλησπόντου (Βίγα 6,600 □ χιλμ., 130,000 κ.). Πρωτ. Διρδανέλλια (Τσανάκ-Καλεσί, 10 χιλ. κ.), πόλις ὀχυρὰ ἐπὶ τῷ ὁμών. πορθμῷ, ἐνῷ ἔκειτο ἡ Ἀβυδος, ὅποθεν ὁ Ξέρξης ἤθλησε να γεφυρώσῃ τὸν Ἑλλήσποντον. Λάμψακος (10 χιλ. κ.), πόλις ὀνομαστὴ εἰς τὴν ἀρχαιότητα, καὶ Βίγα ἐπὶ τῷ Γρανίκῳ Ψηφιόποιήθηκε από το Ινστίτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ποτ. (Κοδζό-Τσχί). Διαρρέεται δὲ ή διοικησις αὗτη ύπό τῶν ποταμῶν Σιμόεντος, Σατνιόεντος καὶ Σκαμάνδρου, παρὰ τὸν ὅποιον ἡ ύπὸ Σλημαν ἀνασκαφεῖσα "Ιλιος (Τροία ἢ Τρωΐα), διοικεῖται διὰ τὸν Τρῳκὸν πάλεμον.

3) Ἐν τῷ νομῷ Προύσης ἢ Χουδάβεντικιάρ, δηλ. τοῦ Δεσπότου (65,800 □ χιλμ. 1,627,000 κ., Φρυγίας, Μυσίας καὶ Βιθυνίας). Πρωτ. **Προύσα** (76 χιλ. κ.), ἐν μέσῳ εὐφόρου πεδιάδος, παρὰ τὰς Α. ύπωρείας τοῦ Μυσίου 'Ολύμπου (2,500 μ.), πάλαι πρωτ. τῆς Βιθυνίας καὶ τῶν Σουλτάνων, ἡς ἐπίνεια ἐν Προποντίδι ή Κίος καὶ τὰς Μουνταρία, διὸ σιδηροδρόμου συνδεόμενα. ἔχει δὲ ιαματικὰς πηγὰς καὶ βιομηχανίαν μετάξης, σηπίου (διὰ καπνοσύριγγας) καὶ ταπήτων. **Νίκαια** (Ίσινί, 5 χιλ. κ.) παρὰ τὴν Ἀσκανίαν λίμνην, διοικεστὴ διὰ τὰς οἰκουμενικὰς συνόδους Α' καὶ Ζ', (325 καὶ 787 μ. Χ.), ἐπὶ τινα δὲ ἔτη ὡς πρωτεύουσα τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου (1206—1261 μ. Χ.). **Κιουτάχια** (Κοτυάειον, 22 χιλ. κ.), **Βαλουκεσέρ** (23 χιλ. κ.), ἐν μέσῳ εὐφόρου πεδιάδος καὶ οὐ μακρὰν τούτου **Μπάχια**, ἐν μέσῳ μεταλλείων μολύbdου. **Κυδωνίαι** ('Αιταλί, 21 χιλ. κ.), πόλις ἐμπορική, ύπὸ γενναίων Ἑλλήνων κατοικουμένη, διατηρούντων καὶ γυμνάσιον. **Άδραμάντιον** ('Εδρεμίτ, 16 χιλ. κ.) παρὰ τὸν ὄμών. Κόλπον. Πρὸς τὰ Ν.Α. τοῦ νομοῦ κείται **"Αφιόν-Καράς Χισσάρ** (40,000 κ.), παράγουσα ὅπιον, παρὰ τὴν Προποντίδα, ή **Κύζικος**, παρὰ τὴν ὅποιαν οἱ **"Αθηναῖοι κατευναυμάχησαν τοὺς Σπαρτιάτας** (410 π. Χ.)

4) Ἐν τῇ διοικήσει **Νικομήδειας** (8,100 □ χιλμ., 223,000 κατ.). Ἐν ταύτῃ, τῆς **Χρυσοπόλεως** (Σκουτάρεως) ἀνηκούσης εἰς τὸν νομὸν Κωνσταντινουπόλεως, κεῖνται αἱ ἔξης πόλεις. **Χαλκηδών** (15,000 κατ.), ἐν ἡ συνεκροτήθη ἡ **Δ'** οἰκουμενικὴ σύνοδος (451 μ. Χ.), καὶ **Νικομήδεια** ('Ισμίτ, 25,000 κατ.) ἐπὶ τῷ ὄμωνύμῳ κόλπῳ, σιδηροδρομικῶς συγδεομένη μετὰ τοῦ Σκουτάρεως. Ἐν αὐτῇ εδαπτίσθη καὶ ἀπέθανεν ὁ **Μέγας Κωνσταντῖνος**.

5) Ἐν τῷ νομῷ **Κασταμῶις** (50,700 □ χιλμ., 961,000 κ. Βιθυνίας, Παφλαγονίας, Πόντου). Πρωτ. **Κασταμών** (27,000 κ.), πόλις μεσόγειος, ἡς ἐπίνειον ἐπὶ τῷ Πόντῳ ἡ **'Ινέμπολις** ('Ιωνόπολις). **Σιρώπη** (13,000 κ.), ἐπὶ τῷ Πόντῳ, καθέδρα τὸ πάλαι τῶν βασιλέων τοῦ Πόντου καὶ πατρὶς τοῦ φιλοσόφου **Διογένους**. **Ποντοηράκλεια** ('Ερεγλί), παρὰ τὴν ὅποιαν ἀνθρακωρυχεῖται.

6) Ἐν τῷ νομῷ Τραπεζοῦντος (32,400 □ χιλμ., 948,000 κάτ. Πόντου). Πρωτ. Τραπεζοῦς (35,000 κ.) ἐπὶ τῷ Εὐξείνῳ, χρησιμεύσασι ἐπὶ 2 $\frac{1}{2}$ αἰῶνας ὡς καθέδρα ἐλληνικῆς αὐτοκρατορίας (1204—1461 μ. Χ.) καὶ Ἀμασός (Σχιρφοῦς, 17,000 κ.), ἔδρα τοῦ Μητροπολίτου Ἀμασίας, πόλις γεωργικὴ καὶ ἐμπορικὴ καὶ ἐπίνειον πολλῶν μεσογείων πόλεων. Κερασοῦς (Φαρνάκια, 11,000 κ.), ἐπὶ τῷ Πόντῳ, ἡ πατρὶς τῶν κερασίων. Γκιουμούς-Χανέ (Ἀργυρόπολις), εύμοιροῦσα μεταλλείων ἀργύρου.

7) Ἐν τῷ νομῷ Σεβαστείας (62,100 □ χιλμ., 1,057,000 κ. ἐν Καππαδοκίᾳ). Πρωτ. Σεβάστεια (43,000 κατ.) ἐπὶ τῶν ἀνω ῥιῶν τοῦ Ἀλυνος. Τοκάτη (30,000 κ.) ἐπὶ τῆς ὅχθης τοῦ Ἰορίου, ἡ πάλαι Εὐδοκιάς, ἐν μέσῳ βαθείας κυιλάδος, ἔχουσα μεταλλουργεῖα χαλκοῦ. Ταύτης ΒΑ. Νεοκαισάρεια (Νικτάρ, 4,500 κ.). Ἡ πατρὶς τοῦ Στράτεωνος Ἀμάσεια (30,000 κ.) κεῖται ἐπὶ τῶν ὅγθων τοῦ Ἰορίου καὶ τῇ εἰς Σεβάστειαν (Σιεβάς) καὶ Ἀμισσὸν ἀγούσῃ ὁδῷ, ἐν εὐφόρῳ πεδιάδι.

8) Ἐν τῷ νομῷ Ἀγκύρας (70,900 □ χιλμ., 933,000 κ. Γαλατίας καὶ Καππαδοκίας). Πρωτ. Ἀγκυρα ("Ἀγκορα, 28 χιλ. κ.) ἐπὶ τινὶ παραποταμίῳ τοῦ Σαγγαρίου, παρὰ τὰς ὑπωρείας λόφου, ἐφ' οὐρανορόπολις ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, δνομαστὴ διὰ τὴν νίκην Ταρμελάνου κατὰ Βαγιαζίτου (1402 μ. Χ.) καὶ διὰ τὰς λεπτομάλλους αἰγάς της. Καισάρεια (Μάζακα καὶ Εύσέβεια, 72 χιλ. κ.), ἡ πατρὶς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου παρὰ τοὺς Β. πρόποδας τοῦ χιονοσκεποῦς Ἀργαίου, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄποίου (3,960 μ. ὅψ.). καθορᾶται δὲ Πόντος καὶ δὲ Ιστικός κόλπος. Ταύτης ΝΔ. ἔκειτο ἡ Ναζιανζός, ἡ πατρὶς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

9) Ἐν τῷ νομῷ Ἰκονίου (102,100 □ χιλμ., 1,069,000 κ. Λυκίας, Λυκαονίας, Παμφυλίας, Πισιδίας). Πρωτ. Ἰκόνιον (Κόνια, 44 χιλ. κ.), ἡ πάλαι καθέδρα τῶν Σελδζουκιδῶν, διὰ σιδηροδρόμου συνδεόμενον μετὰ τῆς Σμύρνης καὶ Κων/πόλεως. ΝΑ. ταύτης κεῖται Σπάρτη (Ἴσπάρτα 20 χιλ. κ.), ἐν εὐφόρῳ πεδιάδι, ἔδρα τοῦ Μητροπολίτου Πισιδίας. Αιτάλεια ('Αδάλεια, 25,000 κ.), πόλις ὁχυρὰ καὶ εὐλίμενος ἐπὶ τῷ ὄμων κόλπῳ.

10) Ἐν τῷ νομῷ Ἀδάνων (39,900 □ χιλμ., 422,000 κ. Κιλικίας). Πρωτ. Ἀδανα (45,000 κ.) ἐπὶ τῷ Σάρω, πόλις ἀρχαία, ἐν μέσῳ εὐφορωτάτης πεδιάδος, ἔδρα Ἐλληνος Μητροπολίτου. Ἐν αὐτῇ

κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου 1909 οἱ Τοῦρκοι διέπραξαν φοβεράς σφαγάς, φονεύσαντες 20 χιλιάδας Ἀρμενίων. Ταρσός (17,000 κ.) ἐπὶ τῷ Κύδνῳ ποτ., πατρὶς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ταύτης ἐπίνειον Μερσίνα (Ζεφύριον) ἐπὶ τῷ Κιλικίῳ πελ. σιδηροδρομικῶς συνδεομένη μετὰ τῆς Ταρσοῦ καὶ τῶν Ἀδάνων. Εἰς ἀπόστασιν 15 χιλμ. ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου κεῖνται τὰ ἑρείπια τῆς Ἰσσοῦ, περὶ τὴν ὥποιαν Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἐνίκησε τὸν Δαρεῖον, αἰχμαλωτίσας ἔπασσαν αὐτοῦ τὴν οἰκογένειαν (333 π. Χ.).

§ 8. Πόλεις Τούρκικῆς Ἀρμενίας καὶ Μεδοποταμίας. Ἐκ τοῦ πάλαι βασιλείου τῆς Ἀρμενίας ἀνήκουσι τῇ Τουρκίᾳ οἱ νομοὶ Ἐρζερούμης, Βάνης (Βοάνης), Βιτλίς καὶ ἐν μέρει Διαρβενίδης καὶ Μααμουρὲτ-ούλ-Ἄζις (Κουρδιστάν, Καρδουχία· ὅμοι 186,500 □ χιλμ. καὶ 2,471,000 κ.). Ἐν τοῖς νομοῖς τούτοις κατοικοῦσι πολλοὶ Ἀρμένιοι, σίτινες πολλάκις φοβεράς ὑπέστησαν σφαγάς ὑπὸ τῶν αἵμοχαρῶν καὶ ἀγρίων Κούρδων.

Καὶ ὁ μὲν νομὸς Ἐρζερούμης (Θεοδοσιουπόλεως, 49,700 □ χιλμ. 645,000 κ.) πρωτ. ἔχει Ἐρζερούμην (39 χιλ. κ.), ἐπὶ δροπέδιον, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Εὐφράτου καὶ Ἀράξου, κέντρον τοῦ μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Περσίας ἐμπορίου. Ὁ δὲ νομὸς Βάνης (39,300 □ χιλμ., 380,000 κ.) ἔχει πρωτ. τὴν πόλιν Βάν (Βοάνην, 30 χιλ. κ.), οὐ μακρὰν τῆς ὁμών. λίμνης. Ὁ δὲ νομὸς Βιτλίς (27,100 □, χιλμ., 399,000 κ.) ἔχει πρωτ. τὴν ὁμών. πόλιν (25 χιλ. κ.), κειμένην πρὸς Δ. τῆς λίμνης Βάνης. Ὁ δὲ νομὸς τῆς Διαρβενίδης (37,500 □ χιλμ., 471,500 κατ.) πρωτ. ἔχει τὴν Διαρβενίδην (Ἀμίδην, 34,000 κατ.) ἐπὶ τῷ Τίγρητι, ἔχουσαν βιομηχανίαν μετάξης. Τέλος ὁ νομὸς Μααμουρὲτ-ούλ-Ἄζις (32,900 □ χιλμ., 575 χιλ. κ.) πρωτ. ἔχει τὴν Χαρμπούτ (20 χιλ. κ.), ἔχουσαν ὡραίους κήπους καὶ βυρσοδεψεῖα.

Ἡ μεταξὺ τῶν ποταμῶν Εὐφράτου καὶ Τίγρητος ποτ. χώρα καλεῖται **Μεσοποταμία**: ταύτης τὸ βόρειον, ὅπερ ἐν μέρει δρεινόν, καλεῖται ἀραβιστὶ Ἐλ-Ζεζιρέ (Νῆσος), τὸ νότιον δὲ Ἰράκη Ἀραβί. Ἐν αὐταῖς ἔκειτο ἡ Ἀσσυρία, πρὸς Β. καὶ ἡ Βαβυλωνία πρὸς Ν. καὶ πρὸς τὸν Πασιτίγρητα ἡ Χαλδαία: διαιρεῖται δὲ εἰς τοὺς νομοὺς **Μοσούλης**, **Βαγδάτης**, **Βασσόρας** καὶ τὴν διοίκησιν **Ζόρ**, μεταξὺ νομοῦ Χελεπίου καὶ Μοσούλης (ἐν ὅλῳ 419,100 □, 1,500,000 κ.). Ὁ διὰ Ἰκονίου, Μοσούλης, Βαγδάτης καὶ Βασσόρας κατασκευαζόμενος σιδηρόδρο-

μος θὰ καταλήξῃ εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον (κολπίσκος Κοσιμά).

Ἐκ τούτων ὁ τῆς Μοσούλης νομὸς (91,100 χιλμ., 351 χιλ. κ.) πρωτ. ἔχει τὴν ὁμώνυμ. πόλιν (61 χιλ. κ.) ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὅχθης τοῦ Τίγρητος, ὀνομαστὴν ἀλλοτε διὰ τὰ ὑφάσματα τῆς μουσελίνης. Ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὅχθης κεῖνται τὰ ἐρείπια τῆς Νινευῆς, τῆς πάλαι πρωτευούσης τῆς Ἀσσυρίας, ἐν οἷς δὲ ἀνασκαφῶν οἱ "Ἄγγλοι ἀνεῦρον Ἀσσυριακὰ συγγράμματα ἀρχαῖα γεγραμμένα διὰ σφηνοειδῶν γραμμάτων ἐπὶ ὅπτῶν πλίνθων. Πρὸς Α. αὐτῆς ἔκειτο τὸ χωρίον Γανγάμηλα καὶ ΝΑ. ἡ πόλις "Ἀρβηλα (Ἐρμπίλ), παρὰ τὰ ὄποια ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐνίκησε Δαρεῖον τὸν Κοδομανόν (331 π. Χ.).

Οὐ νομὸς τοῦ Βαγδατίου (111,300 □ χιλμ., 614,000 κ.), πρωτεύουσαν ἔχει τὸ **Βαγδάτιον** (145 χιλ. κ.) ἐπὶ τῷ Τίγρητι, τὴν πάλαι λαμπρὸν τῶν Καλιφῶν καθέδραν (763—1258 μ. Χ.), νῦν δὲ πόλιν ἐμπορικήν. Πρὸς Ν. αὐτῆς κεῖνται τὰ ἐρείπια τῆς Σελευκείας καὶ Κησιφῶντος, πρὸς τὰ ΝΔ. δὲ ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ τὰ ἐρείπια τῆς μεγίστης τοῦ ἀρχαίου κόσμου πόλεως **Βαβυλῶνος** (Μπάβ-έλοο—Θεοῦ Πύλη), τῆς καθέδρας τῶν βασιλέων τῆς Βαβυλωνίας. Αὕτη ἡτο ὀνομαστὴ διὰ τὰ πλούτην αὐτῆς καὶ τοὺς κρεμαστοὺς κήπους καὶ διότι ἐν αὐτῇ ἀπέθανεν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος. Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ταύτης κεῖται ἡ Χιλλέ, ἔδρα διοικητοῦ 30,000 κ.). ΒΔ τῆς Βαβυλῶνος κεῖται **Κέρβελλα** (65 χιλ. κ.), ἡ ἀγία τῶν Σχιτῶν μωαμεθανῶν πόλις καὶ τὰ ιερὰ αὐτῶν νεκροταφεῖα, εἰς τὰ ὄποια ἀνὰ πᾶν ἔτος μεταφέρονται πρὸς ταφὴν ἐκ τῆς Περσίας ἡμισεσηπότα πτώματα πλουσίων Περσῶν πρὸς ταφήν, ἀτινα συνήθως ἀναπτύσσουσι δεινὰς ἐπιδημίας (πανώλη).

Παρὰ τὸν Πασιτίγρητα κεῖται ἡ **Βασσόρα** (ἢ Βάσρα, 20 χιλ. κ.), ἡ πρωτ. τοῦ ὄμων νομοῦ (138,800 □ χιλμ., 433,000 κ.), σταθμὸς τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Τίγρητος. **Κόρονα** ἐπὶ τῇ συμβολῇ τοῦ Τίγρητος καὶ Εὐφράτου. Τῇ διοικήσεως Ζόρ (78,000 □ καὶ 100,000 κατ.) πρωτ. εἶναι ἡ **Δέερ-ἔλ-Ζόρ** (20 χιλ. κ.), πόλις γεωργικὴ καὶ κτηνοτρόφος. Ἐν τῇ διοικήσει ταύτη εὑρίσκονται τὰ ἐρείπια τῆς ὑπὸ Σολομῶντος κτισθείσης Παλμύρας, τῆς καθέδρας τῆς βασιλίσσης Ζηνοβίας, ἐν μέσῳ ὀλέσεως τῆς Συριακῆς ἐρήμου· ἐν τῷ χωρίῳ **Τεδμούνρ** σώζονται ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἡλίου.

9. **Πόλεις Συρίας καὶ Παλαιστίνης** (όμοῦ 218,700 □ χιλμ., 2,790,000 κάτ.). Ἡ μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Μεσογείου

Θαλ. χώρα καλεῖται Συρία, ἐν ᾧ ἡ Φοινίκη, ἡ Παλαιστίνη, ἡ μεταξὺ Λιβάνου καὶ Ἀντιλιβάνου κειμένη Κοίλη Συρία (Ἐλ.-Βένα) καὶ Α. ἡ Συριακὴ ἔρημος. Διαιρεῖται δὲ εἰς τοὺς νομοὺς Συρίας, Βηρυτοῦ καὶ Χαλεπίου, εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς τὴν προνομιούχον τοῦ Λιβάνου. Τοῦ νομοῦ Συρίας (95,900 □ χιλμ., 720,000 κ.) πρωτ. Δαμασκός (140 χιλ. κ.), ἐν εὐφορωτάτῃ πεδιάδι, ΒΑ. τοῦ ὄρους Ἐρμών, ἔδρα τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας, διοικητὴ δὲ διὰ τὰ δαμασκηνὰ ξίφη (δαμασκὶ) καὶ τὰ διὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεποικιλμένα ὑφάσματα. Βηρυτός (Βερούτη, 120 χιλ. κάτ.), ἀρχαία τῆς Φοινίκης πόλις, πρωτ. τοῦ ὁμανύμου νομοῦ (16,000 □ χιλμ., 533,500 κ.), πόλις παραλία καὶ ἐμπορική, ΒΔ. τῆς Δαμασκοῦ, μεθ' ἣς διὰ σιδηροδρόμου συνδέεται. Πρὸς Β. ταύτης κεῖνται αἱ παράλιαι πόλεις Λαοδίκεια (Λατακίγια, 22,000 κ.) καὶ Τρίπολις (Ταραχόπολις, 30 χιλ. κ.). Χαλέπιον (127 χιλ. κ.), πρωτ. τοῦ ὁμον. νομοῦ (86,600 □ χιλμ., 996,000 κ.), πόλις μεσόγειος, ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος. Πρὸς Ν. Χάμα (π. Ἐπιφάνεια) ἐπὶ τῷ Ὁρόντῃ (35 χιλ. κ.) καὶ νοτιώτερον Χόμις ("Εμεσα, 60 χιλ. κ.), σιδηροδρομικῶς συνδεόμεναι μετὰ τῆς Δαμασκοῦ καὶ Βηρυτοῦ. Ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ κεῖται Βαλβέν (Ἡλιούπολις), διάσημος τὸ πάλαι διὰ τὸν ναὸν τοῦ Ἡλίου. Ἀλεξανδρέειτα (Ισκενδερούν) ἐπὶ τῷ Ἰστικῷ κόλ. Σελεύκεια (Πιερία), τὸ ἐπίνειον τῆς πάλαι λαμπρᾶς τῶν Σελευκιδῶν πρωτευούσης 700 χιλ. κ.), νῦν δὲ μικρᾶς πόλεως Ἀντιοχείας (25 χιλ. κ.), κειμένης ἐπὶ τῷ Ὁρόντῃ ποτ., διοικητῆς δὲ ἐν τῇ ιστορίᾳ, διότι εἶνε ἡ πατρὶς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ διότι ἐν αὐτῇ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀνεκήρυξε τὸν Χριστιανισμόν, συνεκροτήθησαν δὲ 10 ἐκκλήσι. σύνοδοι (252—380 μ. Χ.). Πόλεις παράλιαι καὶ διοικηταὶ τὸ πάλαι τῆς Φοινίκης ἦσαν Πτολεμαῖς (νῦν "Ακρα ἢ "Ακια). Σιδὼν (Σάιδα) καὶ Τύρος (Σούρ), ἣν μετὰ πεισματώδη ἀγῶνα ἐξεπόρθησεν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος.

Ἡ διοίκησις τοῦ Λιβάνου (3,100 □ χιλμ., 200,000 κ.) περιλαμβάνει τοὺς περὶ τὸν Λίβανον οἰκοῦντας Μαρωνίτας, δύστις εἶνε λαὸς ὅρθοδοξος, ἀιαγνωρίζων τὸν Πάπαν καὶ τοὺς πολεμικοὺς Αρούσους. Οἱ χριστιανὸς αὐτῆς διοικητὴς ἐκλέγεται κατὰ τετραετίαν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου τῇ συναίνεσι καὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Πρωτ. εἶνε ἡ Δέοδηλ-Κάμη, πεντάρων ἀπέχουσα τῆς Βηρυτοῦ.

‘Η Παλαιστίνη (Χαναάν) ή ή ‘Αγία Γῆ (τῆς Ἐπαγγελίας), ή κοιτίς τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ Ἰουδαισμοῦ, καταλαμβάνει στενὴν λωρίδα τῆς Ν. Συρίας, ἀποτελοῦσσα διοίκησιν ἐξαρτωμένην ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Τουρκίας (17,100 □ χιλ., 342,000 κ.). Διασχίζεται δὲ ὑπὸ τῆς βαθείας κοιλάδος τοῦ εἰς τὴν Νεκρὰν θάλ. χυνόμενου Ἰορδάνου, ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη ὁ Σωτὴρ ἥμῶν καὶ ἔχει ὅρη ὀνομαστὰ τὸν Κάρμηλον, τὸν Μικρὸν Ἐρμῶνα, (553 μ.) καὶ τὸ Θαβώρ (615 μ.), λίμνας δὲ τὴν Γεννησαρὲτ καὶ τὴν γνωστὴν Νεκρὰν θάλ. Διηρεῖτο δὲ τὸ πάλαι εἰς 4 τμήματα, ἢτοι Ἰουδαίαν, Σαμάρειαν, Γαλιλαίαν καὶ Περαίαν, ἐκεῖθεν τοῦ Ἰορδάνου κειμένην.

Πόλεις ὀνομασταὶ ἐν Ἰουδαίᾳ εἰνε τὸν Ἰόπη (Γιάφα 12 χιλ. κ.) ἐπὶ τῇ Μεσογείῳ, ἐπίνειον τῆς Ἱερουσαλήμ, μεθ' ἣς συνδέεται διὰ σιδηροδρόμου (60 χιλμ.). ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ (Τόπος Εἰρήνης, ἘλΚούδης, 41,330 κ.), διάσημος ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἰστορίᾳ διὰ τὰ Πάθη καὶ τὸν Τάφον τοῦ Σωτῆρος ἥμῶν, ἐκτισμένη ἐπὶ ἀθλίας θέσεως. Ἐν αὐτῇ εὑρίσκεται ὁ Ἀγιος Τάφος, τὸ ιερὸν προσκύνημα τῶν χριστιανῶν, ἐδρεύουσι δὲ Ἐλλην πατριάρχης (ὅ νῦν Δαμιανὸς) καὶ οἱ τῶν Ἀρμενίων καὶ καθολικῶν. Πρὸς Β. κεῖται τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν (840 μ. ὑψ.), πρὸς Ν. τὸ τῆς Ἀγωνίας καὶ ἐν μέσῳ χώρας καταφύτου ἡ Βηθλεέμ, ἐν ᾧ ἐγεννήθη ὁ Κύριος, ὑπάρχει δὲ καὶ ναός, κτισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀγίας Ἐλένης. ΒΑ. τῆς Ἱερουσαλήμ κεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναοῦ ἀλωθεῖσα Ἱερικῶ, νῦν χωρίον ἐλεεινόν. Ἐν Γαλιλαίᾳ κεῖται Ναζαρέτ (9 χιλ. κ.), ἡ πατρὶς τοῦ Σωτῆρος, ἡ Καπερναούμ, ἡ Τιβεριάς καὶ ἡ Βησθαϊδά, ἡ πατρὶς τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἀνδρέου καὶ Φιλίππου. Ἐν Σαμάρειᾳ κεῖται Σαμάρεια, ἡ πάλαι πρωτ. τῶν βασιλέων Ἰσραήλ, νῦν δὲ πολίχνη. Συχέμη ἡ Συχάρ (Ναελούς) καὶ Καισάρεια ἐπὶ θαλάττῃ (τῆς Παλαιστίνης), καθέδρα τοῦ βασιλέως Ἡρώδου. Ἐν τῇ Περσίᾳ ἔκειτο Καισάρεια ἡ Φιλίππου καὶ Ἰουλιάς, ἐν τῇ ὅποις ὁ Κύριος ἐχόρτασε τοὺς πεντακισχιλίους. Πόλεις τῶν Φιλιστίων ἡσαν ἡ Ἀζωτος, ἡ Ἀσκάλων καὶ ἡ Γάζα.

Ἀπὸ τῆς Δαμασκοῦ ἀνατολικῶτερον τοῦ Ἰορδάνου καὶ παραλλήλως τῶν ῥίῶν αὐτοῦ διέρχεται ἡ ὁδὸς τῶν ἐκ Συρίας εἰς Μέκκαν μεταβαίνοντων προσκυνητῶν διὰ μέσου τῆς Ἀραβίας. Σιδηροδρόμος θά συνδέει τὴν Δαμασκὸν μετὰ τῆς Μεδίνης καὶ Μέκκας καὶ ἀκολουθῶν τὴν ὁδὸν ταύτην, μήκους 1600 περ. χιλιομ.

B'. ARABIA

§ 10. Ποιὸν τῆς χερσονήδου. Ἡ Ἀραβία ($3,156,000 \square$ χιλμ.), κειμένη μεταξὺ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλ., ἀποτελεῖ ὁροπέδιον πετρώδες καὶ ἄνυδρον (1200—2000 μ.), κλιμακοειδῶς πρὸς βραχώδεις ἀκτὰς κατερχόμεναν. Συνδέεται δὲ μετὰ τῆς Ἀφρικῆς διὰ τοῦ τμηθέντος ισθμοῦ τοῦ Σουέζ ('Αρσινόης) καὶ πλησιάζει πρὸς τὴν Περσίαν διὰ τοῦ πορθμοῦ Ὁρμούς, πρὸς δὲ τὴν Ἀφρικὴν διὰ τοῦ Βαβελμανδέβ. Τὸ κλῖμα εἶναι θερμὸν καὶ ἔηρόν, ὃ δὲ οὐρχὸνς πάντοτε σχεδὸν ἀνέφελος. Λάση δὲν ἔχει, αἱ δὲ παραχτικοὶ χώραι εἰναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ στεππώδεις καὶ τὰ μεσόγεια κατὰ τὸ πλεῖστον ἔρημοι φυκμώδεις ἀκατοίκητοι. Παράγει δὲ φοίνικας, κακπόνη, ἴνδικόν, καφὲν ἔξαριτον, ιαματικὰ φυτὰ κ.λ. καὶ τρέφει βόας, πρόδικτα, ὀνομαστοὺς ἵππους καὶ καμήλους δρομάδας, ἀπερ ζῷα ἀποτελοῦσι τὴν περιουσίαν τῶν νομάδων λκῶν. Προσέτι πιθήκους, λύκους, ὄντινας. Καὶ δρυκτὰ δὲ ποικίλα καὶ χρήσιμα ἔγκλείει τὸ ἔδαφος, π.χ. σιδήρου, μολύδου, χαλκοῦ, θείου, ἀλαζ. μαγειρικὸν καὶ πολυτίμους λίθους.

Ἡ εἰς Περσαίαν, "Ἐρημον καὶ Εῦδαιμονα Ἀραβίαν διαίρεσις τῆς χώρας εἶναι ἀγνωστος εἰς τοὺς κατοίκους. Οἱ κάτοικοι εἶναι "Αρχεῖς, ἀνήκοντες εἰς διαφόρους φυλάς.

§ 11. Πολιτειακὴ κατάστασις καὶ πόλεις τῆς Ἀραβίας. Ἡ παραχλία χώρα *Μαδιάμ* καὶ ἡ διὰ τοῦ κόλπου Ἀκαβᾶ (Αἰλανίτου) χωρίζομένη τριγωνικὴ τοῦ *Σινά* (*Σιναϊκὴ*) χερσόνησος ἀνήκουσι τῇ Αἰγύπτῳ. Ἐν τῇ χερσονήσῳ ταύτῃ κεῖται τὸ ὀνομαστὸν ἐν τῇ Π. Διαθήκῃ ὅρος *Σινά*, ἐφ' οὗ μονὴ ὁρθοδόξων. Τῇ Τουρκίᾳ ἀνήκουσιν αἱ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλ. ἀκταὶ τῆς Ἀραβίας μέχρι τοῦ "Αδεν ($441,100 \square$ χιλμ., 1,050,000 κ.). Τούτων τὸ N. τμῆμα κατέχει ὁ νομὸς τῆς Ὑεμένης ($191,100 \square$ χιλμ., 750 χ. κ. Εὐδαίμονος "A.), ἡς πρωτ. ἡ ώρκια πόλις *Σανά* ($35,000$ κ.), παράγουσα ἔξαριτον καφέν. *Χοδεϊδά* ($20,000$ κ.), τὸ ἐπίνειον ταύτης, καὶ *Μόκκα*, ὀνομαστὴ διὰ τὸν εὐώδη καφέν της. Τὸ B. τμῆμα καταλαμβάνει ὁ νομὸς *Χεδζάζ* ($250,000 \square$ χιλμ., 300 χ. κ.), ἐν ᾧ αἱ ἄγιαι τῶν ὀθωμανῶν πόλεις, ἥτοι ἡ *Μέκκα* ($60,000$ κ.) μετὰ τοῦ 100 χιλμ. ἀπέχοντος ἐπινείου αὐτῆς *Δζέδας* ($25,000$ κ.) καὶ ἡ *Μεδίνα* ($48,000$ κ.). *Μωάμεθ* ὁ προφήτης, ὃ ιδρυτὴς τῆς μωαμεθανικῆς θρησκείας ἔγεννήθη

ἐν Μέκκα τῷ 571 μ. Χ. καὶ ἀπέθανεν ἐν Μεδίνῃ τῷ 632 κειμένης 350 χιλιόμ. μακρὰν τῆς Μέκκας. Ἐτάφη δ' ἐν τῷ οἴκῳ, ἐν ᾧ ἐξέπνευσεν, ἢ δὲ θεσίς αὐτῇ, περὶ τὴν δοπίαν ὑπάρχει τέμενος, προσκυνεῖται ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων. Ἐν Μέκκᾳ δὲ ὑπάρχει οἰκοδόμημα 11 μέτρων ὅψους, ἢ Καάβα, θεωρούμενον ὡς τὸ κυριώτατον ἱερὸν τῶν μωαμεθανῶν καὶ ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν οἶκος τοῦ Θεοῦ. Ἐγειρέται δὲ τοιαύτην ἀξίαν, διότι ἐν αὐτῷ φυλάσσεται ὁ ἵερὸς λίθος, ὃν κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ Ἀγγελος Γαβρὶὴλ ἐκόμισεν ὡς δῶρον τῷ Ἀβραάμ, καὶ ὃν οἱ Ἀραβες ἐλάττευον πρὸ πολλῶν αἰώνων. Ὁ λίθος οὗτος οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἀπλούστατος οὐρανοπετῆς λίθος ἢ μετεωρίτης. Τὰς πόλεις ταύτας ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπισκέπτονται χιλιάδες προσκυνητῶν ὅθωμανῶν, ἐκ τῆς κατὰ τὰς θυσίας δ' αὐτῶν συσσωρευμένης ἀκαθαρσίας ἀναπτύσσεται ἢ Ἀσιατικὴ χολέρα, ἥτις ἔπειτα μεταφέρεται εἰς Εὐρώπην.

Τὸ B. τμῆμα τῆς ἐπὶ τῷ Περσικῷ κόλπῳ παραχλίας τῆς Ἀραβίας τὸ καλούμενον Ἐλ-Χασᾶ μετὰ τῆς πρωτ. Ἐλ-Καλλφ ὑπάγεται (ἀπὸ τοῦ 1871) εἰς τὸν νομὸν τῆς Βασσόρας. Ἐπὶ τοῦ B. ἀκρού παρὰ τὸν κόλπον Κοσίμα εὖ τῷ Περσικῷ κόλπῳ κεῖται ἡ θρησκευτικὴ αἱρεσίς Κορβέετ ἐξ 20 χιλιάδων κατοίκων. Ἐπὶ τῶν παραχλίων δὲ τῆς ἀνατολικῆς γωνίας τῆς Ἀραβίας, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κολπίσκου Βαρέεν μέχρι τοῦ ἐν τῇ Ἀραβικῇ θαλάσσῃ κόλπου Κουριάν-Μαριάν ἐξαπλοῦται τὸ εὔφορον καὶ ἀνεξάρτητον σουλτανᾶτον τοῦ Ὄμαν (194,200 □ χιλμ., 500,000 κ.), οὗτινος πρωτ. Μασκάτη (25 χ. κ.). Αἱ ἐν τῷ κόλπῳ Βαρέεν διμώνυμοι νησίδες, διατελοῦσαι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μεγ. Βρεττανίας, εἶναι λίαν μαργαριτοφόροι. Πρωτ. Μεναμάν (40,000 κ.). Ἐκ τοῦ Ὄμαν κατάγονται οἱ σουλτᾶνοι τῆς νήσου Ζανζιβάρης, κειμένης παρὰ τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς Ἀφρικῆς.

Ἡ ἀπὸ τοῦ κόλπου Κουριάν-Μαριάν μέχρι τοῦ "Ἄδεν παραχλίως χώρα καλεῖται Χαδραμάοντ (Χαδραμυτῖτις) καὶ κατοικεῖται ὑπὸ νομάδων ἀραβικῶν φυλῶν ἀνεξάρτητων· πόλεις τούτων εἶναι ἡ Τερίμ (20,000 κ.), ἡ Χιβάμ (20,000 κ.) καὶ ἡ Μακάλλα. Ἡ N. παραχλίας ἀπὸ τοῦ "Άδεν, κειμένου πρὸς A. τοῦ πορθμοῦ Βαβελμανδὲβ μετὰ τῆς Χαδραμυτίδος καὶ τῆς νήσου Σοκότρας καὶ ἄλλων τινῶν νήσων (43,880 □ χιλμ., 152,000 κ.) ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀγγλοϊνδικὸν κράτος. Ἡ δυτικὴ πόλις "Άδεν εἶναι τὸ κέντρον ἐμπορίας καὶ ναυσιπλοΐας·

Εις τοὺς "Αγγλους ἀνήκει καὶ ἡ νησὶς Περίμ, διχάζουσα εἰς δύο τὸν πορθμὸν Βαβελμανδέβ.

"Απαν τὸ B. τῆς Ἀραβίας τμῆμα μεταξὺ τῶν δρέων τῆς Συρίας καὶ τῆς κοιλάδος τοῦ κάτω Εὐφράτου, δηλ. ἡ Συριακὴ ἔρημος καὶ ἡ μεγάλη Νεφρούδ (ἐρυθρὰ ἀμμώδης ἔρημος), κατοικεῖται ὑπὸ νομάδων Ἀράβων. Ἡ μεσόγειος Ἀραβία εἶναι δροπέδιον αὐχμηρόν, ὑπὸ δρέων βραχωδῶν καὶ γυμνῶν διασχιζόμενον, ἐνῷ δάσεις εὐφραταταῖ, αἴτινες εἶναι ἡ πατρὶς τῶν δρομάδων καμήλων καὶ τῶν ἀραβικῶν ἵππων. Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Βαχαβιτῶν, οἵτινες μισεῦσι τοὺς Τούρκους καὶ ἀποτελοῦσι δύο κράτη, τὸ τῆς Νεδζὲδ μετὰ πρωτ. Ἐλ-Ριάδ (25,000 κ.), ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐδρεύει ὁ Ἰμάμης τῶν Βαχαβιτῶν, καὶ τὸ τῆς Χάμμαρ πρὸς B. μετὰ πρωτ. Χαΐλ (15,000 κ.). Πρὸς N. τοῦ Βαχαβιτικοῦ κράτους ἔξαπλοῦται ἡ μεγάλη ἔρημος Δάρα ἡ Ρόβα ἐλ-Καλλ.

Γ'. ΚΡΑΤΗ ΤΟΥ ΟΡΟΠΕΔΙΟΥ ΙΠΑΝ

ΑΡΙΑΝΗ

§ 12. Ποιὸν τῆς χώρας καὶ πολιτειακὴν αὐτῆς διαίρεσίς. Τὸ Ἰραικὸν δροπέδιον, Ἀριανὴ ἐν μέρει τῶν ἀρχαίων, ἀποτελεῖ τραπεζοειδῆ χώραν ὑψους 1200 μέτρων περίπου, ἡς δρια πρὸς B. αἱ Ῥωσικαὶ κτήσεις Ὑπερκασπία, Βουγάρα καὶ Καυκασία καὶ ἡ Κασπία θάλ., πρὸς A. ἡ Ἰνδική, πρὸς N. ἡ θάλασσα Ὀμάν, πρὸς Δ. ἡ Ασιατικὴ Τουρκία καὶ πρὸς τὰ ΝΔ. ἡ Περσικὸς κόλπος.

"Ορη ἔχει παρὰ τὴν Κασπίαν τὴν σειρὰν τοῦ Ἐλβούρσου, ἐφ' ἣς τὸ ἐσέσεμένον ἡφαίστειον Δεμαρένδον (Ἰασόνιον, 6,120 μ.), πρὸς τὰ BA. τὸν Ἰνδικὸν Καύκασον (Χινδουκοῦσον), οὔτινος προέκτατις ὁ Παροπάμισος (Παροπαμισάδαι), πρὸς A. τὰ Βραχονῆ καὶ Σουλιμάνη ὅρη καὶ πρὸς τὰ ΝΔ. τὰ ὅρη Χορούδ. Τὸ στεππῶδες τοῦτο καὶ ἀλατοῦχον δροπέδιον διαρρέουσι διάφοροι ποταμοί, καταπινόμενοι ὑπὸ ἐλαδῶν λιμνῶν· τούτων ὁ ἀξιολογώτερος εἶναι ὁ Χιλμένδης (Ἐτύμανδρος) ἐν Ἀφγανιστάν, χυνόμενος εἰς τὴν ἑλώδη λίμνην Χαμούν. Ἡ σημαντικότερα δὲ λίμνη εἶναι ἡ Ουρμία, κειμένη ἐν τῇ ΒΔ. γωνίᾳ τοῦ δροπεδίου, παρὰ τὰ Τουρκικὰ σύνορα. Ως ἐκ τούτου ἡ χώρα εἶνε

εύφορος μόνον ἐντὸς κοιλάδων καὶ ἐπὶ τῶν κλιμακωτῶν πεδίων ὑδροφόρων δρέσων. Εἶναι δὲ τὸ Ἱράν ἡ πατρὶς τῶν Περσικῶν μῆλων (ριδακίνων), ἵππων λαμπρῶν καὶ βακτριανῶν καμήλων (μετὰ δύο ὅσιων).

Πολιτειακῶς διαιρεῖται εἰς τὴν Περσίαν (Δ. Ἱράν), τὸ Ἀφγανιστάν (ΒΑ. Ἱράν) καὶ τὸ Βελουτζιστάν (ΝΑ. Ἱράν).

§ 13. **Περσία.** Τὸ ἄνυδρον καὶ αὐγμηρὸν τοῦτο τμῆμα τοῦ Ἱράν (1,645,000 □ χιλμ., 9 ἑκ. κ.) εἶναι εὔφορον μόνον ἐντὸς τῶν κοιλάδων, ἀλλὰ κακῶς κεκαλλιεργημένον.

*¹Η βιομηχανία αὐτοῦ διατελεῖ ἐν σπαργάνοις, τὸ ἐμπόριον ὅμως εἶναι ζωηρόν, ἔξαγον μέταξαν, καπνόν, δέρματα, τάπητας, δπιον κ.λ. Οἱ κάτοικοι εἶναι μωαμεθανοὶ Σζιτταί, τὸ δὲ πολλεῖν μα συνταχματικὸν ὑπὲ μονάρχην καλούμενον Σάχην (οὐ νῦν Μωχαμέτ-Ἀλῆ-σάχ-Καδᾶρ). Η συγκοινωνία εἶναι ἀτελεστάτη (σιδηρόδρ. 13 χιλμ., τηλέγρ. 9,580 χιλμ.), τὰ δὲ ἔσοδα ὑπολογίζονται εἰς 1,370,000 λίρ. στερλίνας. Ο στρατὸς ἐν πολέμῳ ἀριθμεῖ 150 χιλ. ἄνδρας. Τὸ νέον Περσικὸν κράτος ἰδρύθη ὑπὲ Ἰσμαήλ-Σαφρὶ (1501—1523 μ. Χ.), ὅπερ ἐπηγύξησαν οἱ διάδοχοι αὐτοῦ Ἀθθᾶς καὶ Ναδίρ.

Πρωτ. τοῦ κράτους εἶναι ἡ ΤΕΧΕΡΑΝΗ (280 χιλ. κ.), ἐν τῇ Α. Μηδίᾳ πρὸς τὰ ΝΔ. τοῦ Δεμακένδου, πόλις ἐμπορικὴ καὶ στρατηγική. Ταύτης πρὸς Ν. ἡ Ἰσπαχάν (70 χιλ. κ.), ἀλλοτε πρωτ. τοῦ κράτους, πόλις βιομήχανος. Σιράζ (32 χιλ. κ.) πρὸς Δ. τῆς λίμνης Νιρίς, ἐν εὐφόρῳ χώρᾳ, παράγουσα καπνὸν ἀριστον., ῥώδια καὶ ἀλλοιούς καρπούς. ΒΑ. ταύτης κείνται τὰ ἐρείπια τῆς Περσεπόλεως καὶ τῶν Πασαργάδων καὶ ὁ τάφος Κύρου τοῦ κατακιητοῦ. Ταυρὸς (200 χιλ. κ.) ἐν τῇ Περσικῇ Ἀρμενίᾳ, πρὸς Α. τῆς Οὐρμίας λίμνης, πόλις ἐμπορική. Ἀστραβάδη πρὸς Α. τῆς ΝΑ. γωνίας τῆς Κασπίας θυλάσσης. Τὰ Ἐκβάτανα ἔκειντο ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἐλβένδου, ὅπου νῦν ἡ Χαμαδάν, τὰ δὲ Σοῦσα ΝΔ. τῆς Διζφούλδης, παρά τι ποτάμιον χυνόμενον εἰς τὸν Τίγρητα.

§ 14. **Ἀφγανιστάν.** Τὸ ΒΑ. τοῦ Ἱρανικοῦ ὄροπεδίου τμῆμα κατέχει τὸ ἐκ Σουνιτῶν μωαμεθανῶν οἰκούμενον Ἀφγανιστάν (558,000 □ χιλμ., 5 ἑκατ. κ.) ἢ ἡ Δραγγιανὴ ἢ Ἀρία, ἦτοι ἡ χώρα τῶν Πακτιῶν καὶ ἡ Ἀραχωσία τῶν ἀρχαίων, τοῦ ὅποιου ὁ ἀπόλυτος μονάρχης καλεῖται Ἐμίρης (νῦν Χαμπίμπ-Οὐλλά-Χάν). Εἶναι δὲ ὀρεινόν, διότι ἐν αὐτῷ ἔξαπλουνται ὁ Ἰνδικὸς Καύκασος καὶ ὁ Παροπάμιος. Τοῦ κράτους τούτου ὑπάρχοντος ἀπὸ τῆς 8ης ἑκατονταετηρίδος μ.Χ. πρωτ. ΚΑΒΟΥΓΛ (60 χιλ. κ.), ἐντὸς εὐφόρου κοιλά-

δος του όμωνύμου ποταμίου, χυνομένου εἰς τὸν Ἰνδὸν ποταμόν. Ἐν αὐτῇ εἶχε μέχρι τοῦ 1881 φρουρὰν ἡ Ἀγγλοϊνδικὴ Κυβέρνησις. Ταύτης Α. κεῖται Ζελαλαβάδη καὶ πρὸς Ν. ἡ Γάζνα, ἡ πάλι τῶν Γαζναβίων πρωτ. ΝΔ. ταύτης κεῖται ἡ ὑπὸ Μεγ. Ἀλεξάνδρου κτισθεῖσα Κανδαχάρη (Ἀλεξάνδρεια ἡ ἐν Ἀραχώτοις, 30 χιλ. κ.), παρὰ τὸν Χιλμένδην. Παρὰ τὰ Ῥωσοπερσικὰ σύνορα κεῖται ἡ Χεράτη, ἡ πόλις τῶν 100 χιλ. κήπων (30 χιλ. κ.), τὸ μῆλον τῆς ἔριδος μεταξὺ Ἀγγλων καὶ Ῥώσων, κτισθεῖσα ἐπίστης ὑπὸ Μ. Ἀλεξάνδρου (Ἀλεξάνδρεια Ἀρίων). Εἰς τὸ Ἀφγανιστάν ἀνήκει καὶ τὸ Χανᾶτον τοῦ Βάλχ ἀπὸ τοῦ 1850.

§ 15. **Βελούτχιστάν** (224,000 □ γιλ. 502 1)2 χιλ. κ.). Τοῦτο διαβρεχόμενον πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς θαλάσσης τοῦ Ὁμάν, εἶνε δρεινόν, ἐν ᾧ ἡ ἔρημος Γεδρωσία, ἐν τῇ ὅποιᾳ δὲ Μ. Ἀλεξάνδρος ὑπέστη τὰ πάνδεινα ἐπιστρέφων ἐκ τῆς Ἰνδικῆς. Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ τολμηρῶν ληστῶν καὶ νομάδων μωαμεθανῶν (Σχιτῶν), διατελούντων ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς, οἵτινες ὑπακούουσι κατὰ βούλησιν εἰς τὸν Ἐμίρην τῆς Κελάτης. Πρωτ. Κελάτη, (15,000 κ.), ἐπὶ δροπεδίου (2 χιλ. μ. ὑψ.), διενεργοῦσα ἀξιόλογον ἐμπόριον. Διὰ συνθήκης ἡ χώρα συμπεριελήφθη εἰς τὰς ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀγγλοϊνδικοῦ κράτους διατελούσας, διερχεῖται διὰ στρατοῦ τὴν Κουατάην, δεσπόζουσαν τῆς διόδου Βολὰν καὶ τμῆμά τι τοῦ Βελούτχιστάν.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ ΟΜΑΣ

A'. Η ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΤΟΥ ΓΑΓΓΟΥ ΙΝΔΙΚΗ

§ 16. **Θέδις καὶ ποιὸν τῆς χώρας.** Ἡ ἀπὸ τῶν Ἰμαλαΐων δρέων ἀρχομένη τριγωνικὴ χερσόνησος καὶ εἰς τὸ Κομορῆνον ἀκρ. καταλήγουσα καλεῖται Ἰνδικὴ ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου, ἡς τὰς πλευρὰς βρέχουσιν ὁ Βεγγαλικὸς κόλ. καὶ ἡ τοῦ Ὁμάν ἡ Ἀραβικὴ θάλ. Ἀνήκει δ' αὗτη σχεδὸν ὄλοκληρος εἰς τὴν Ἰνδικὴν αὐτοκρατορίαν (1858) ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ βασιλέως τῆς Μεγ. Βρεττανίας ὡς αὐτοκράτορος. Τὸ κράτος δὲ τοῦτο περιλαμβάνει καὶ ἄλλας ἐμμέσους ἡ ἀμέσους κτήσεις ἐκτὸς τῆς γεογράφου (ἐν δλω 4,826,000 □ χι-

λιόμετρα 295,200,000 κ.). ιδίως ἐν τῇ Ἰνδοσινικῇ καὶ Ἀραβίᾳ.

Τὸ N.τῆς χερσονήσου τμῆμα ἀποτελεῖ τὸ ὄροπέδιον τῆς Δεκάνης, ἐνῷ τὰ A. καὶ Δ. ὅρη Γάτες καὶ Νείλυερῃ καὶ οἱ ποταμοί Γοδαβάρης, Κριχνᾶς καὶ Νερβαδᾶς. Τὸ B. τμῆμα εἶναι τὸ βαθύπεδον τῆς Ἰνδοστάνης, διαιρούμενον εἰς τὸ τοῦ Γάγγου καὶ Βραμπούντρα, χυνομένων εἰς τὸν Βεγγαλικὸν κόλ., καὶ εἰς τὸ στεππῶδες τοῦ Ἰνδοῦ, ἐκ 5 σχηματιζομένου παραποταμίων (Πενταποταμία ἢ Πεντάπατη) καὶ χυνομένου εἰς τὴν θάλ. τοῦ Ὄμυν. Μεταξὺ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας ἀνυψώνται τὰ ὑψίστα τῆς γῆς ὅρη Ἰμαλάία (κορυφὴ Γκακούρισαγκάρ, 8,840 μ.).

* Τὸ κλῖμα εἶναι ποικίλα καὶ τὸ ἔδαφος εὐφορώτατον, παράγον περιζήτητα ποικίλα προϊόντα, π. χ. ὅρυζαν, σακχαρικά λευκά, ίνδικά κάρυα, πέπερι, κιννάμωμον, βάζικκα, ὅπιον, βινάνας κ.λ. Ζωτὶ δὲ ἐν αὐτῇ θηρία ἀγρια καὶ μεγαλόσωμα, π.χ. ἡ τίγρις, ὁ λέων, ὁ ἐλέφας, ὁ κροκόδειλος, ὁ βόας καὶ ὄλλοι ὄφεις δηλητηριώδεις. Τὸ ἔδαφος ἐγκλείει ὄρυχτὰ σιδήρου, λιθάνθρωπας καὶ πολυτίμους λίθους. Οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων εἶναι Ἰνδοὶ Ἀριοι, ὃν πολλοὶ εἶναι βραμισταί, οὐκ ὀλίγοι δὲ μωαμεθοί (62 ἑκ.), βουδδισταί (10 ἑκ.), τινὲς δὲ καὶ χριστιανοί (3 ἑκ.), δομιλοῦσι δὲ γλώσσας καταγομένας ἐκ τῆς σαρακριτικῆς, συγγενοῦς τῇ Ἑλληνικῇ.

* Ἡ συγκοινωνία τῆς χώρας ἔξαπλοῦται πολλαχοῦ (48,300 χιλμ. σιδηρ. 108,000 χιλμ. τηλέγρ.), τὸ δὲ ἐμπόριον προήκθη μεγάλως. Διοικεῖται ὑπὸ ἀντιβασιλέως ἐκ Μεγ. Βρεττανίας ἀποστελλομένου μετὰ συμβουλίου καὶ διαιρεῖται εἰς 13 ἐπαρχίας καὶ 250 διοικητικὰς περιφερείας. Προσέτι περιλαμβάνει 700 ὑποτελῆ κράτη καὶ ἔχει ἴδιον προϋπολογισμόν, στρατὸν καὶ στόλον.

§ 17. Ἐπίσημοι πόλεις καὶ κράτη ἀνεξάρτητα καὶ ὑποτελῆ. ΒΔ. τῶν Ἰμαλαίων ὁρέων κεῖται ἡ Κασμύρος ἢ Σορναγάρ (122,000 κ.), δυομικστὴ διὰ τὰ κασμίρινα ὑρέσματα. Ἐπὶ τῆς N. κλιτύος τῶν Ἰμαλαίων ὁρέων κεῖται τὸ ἀνεξάρτητον κράτος Νεπάλ (154,000 □ χιλμ. καὶ 3 ἑκ. κ.), ὑπὸ βουδδιστῶν οἰκούμενον μετὰ πρωτευούσης Κατμανδοῦ (50,000 κ.). Τούτου A. κεῖται ἡ ὑποτελής ἡγεμονία Σικκίμ (8,000 □ χιλμ., 30,400 κ.) καὶ ταύτης A. ἡ ἀνεξάρτητος ἡγεμονία Βουτάν (34,000 □ χιλμ. καὶ 250,000 κ.), χώρα ἀγρία καὶ δισσώδης πρωτ. Πουνάχα. Ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἰνδοῦ κεῖται Λαχώρα (203,000 κ.), δυομικστὴ διὰ τὰ λαχούριά της, διὰ σιδηροδρόμου συνδεομένη μετὰ τῆς Πεσαβάρης (95,000 κ.), κειμένης ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ παραποταμίου Καθούλ. Δελλ (208,600 κ.), ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Γέγκου ΝΑ. Λαχώρας ἢ Πόλη τοῦ λαμπρὰ τῆς

Ινδικής πόλις και καθέδρα του βασιλείου του Μεγάλου Μογγόλου. Βεναρές (209,000 κ.), ἐπὶ τῷ Γάγγη, τὸ ἐπιστημονικὸν κέντρον τῶν βραχμιστῶν. ΚΑΛΚΟΥΤΑ (848,000 κ.), ἡ χειμερινὴ καθέδρα του ἀντιβασιλέως (ἡ θερ. Σίμλα), ἐπὶ τῆς ὄχθης του Χούγλου, ἐνὸς τῶν βραχόνων τῶν ἐκβολῶν του Γάγγου, 130 χιλιόμ. ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης, πόλις βιομήχανος και ἐμπορική, ἔχουσα πανεπιστήμιον, ἀστεροσκοπεῖον και φυτολογικὸν κῆπον· ἐν αὐτῇ κατοικοῦσι και δίγοις Ἐλληνες, ἔχοντες και ἐκκλησίαν. Ἐπὶ νησῖδος τῆς Δεκάνης ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κογκάνης (Ουμάν θάλ.) κεῖται Βουμβάν (776,000 κ.), πόλις ἐμπορική, διὰ σιδηροδρόμου συνδεομένη μετὰ τῆς Καλκούτης και ἄλλων πόλεων. Καλικούτη (66,000 κ.), ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Μαλαβάρης, ὁνομαστή, διότι εἰς αὐτὴν τὸ πρώτον προσωριμίσθη ὁ τὴν ὅδὸν τῶν Α. Ἰνδιῶν ἀνακαλύψας Πορτογάλλος θαλασσοπόρος Βάσκος δὲ-Γάμας. Ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Κορομανδέλης (Βεγγαλικὸς κ.) κεῖται Μαδράς (510,000 κ.), διενεργοῦσα σημαντικὸν ἐμπόριον μαργαριτῶν, ἀλιευομένων ἐν τῇ παρακειμένῃ θαλάσσῃ και πολυτίμων λίθων. Ἐν τοῖς μεσογείοις τῆς Δεκάνης κεῖται τὸ ὑποτελές κράτος του ἡγεμόνος (Νιζάμ) τῆς Χυδεραβάδης (214,179 □ χιλμ., 11,175,000 κ.), ὑπὸ μουσουλμάνων κατοικούμενον· τούτου ἡ ὁμών. πρωτεύουσα (448,000 κ.) κεῖται ἐν μέσῳ γραφικωτάτης τοποθεσίας.

Ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν κατέχουσιν ἐπὶ τῆς Ἰνδικῆς οἱ μὲν Πορτογάλλοι τὴν ὁχυρὰν νησῖδα Δίον και τὴν Δάμαν ἐκατέρωθεν τῆς εἰσόδου του κόλπου Καμβαΐη (Ἀραβικὴ θάλ.) και τὴν Γόαν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Μαλαβάρης, οἱ δὲ Γάλλοι τὴν Μαχὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀκτῆς, τὴν Πονδιχερὺ και Καρικάλ ἐπὶ τῆς Κορομανδέλης και ἄλλας τινὰς βορειότερον τούτων. Ἡ ΝΑ. του Κομορίου ἀκρ. (Κουμάρι) κειμένη νῆσος Κεϋλάνη ἡ Ταπροβάνη (99,990 □ χιλμ., 3,740,000 κ.) χωρίζεται τῆς Ἰνδικῆς διὰ του κόλπου Μαναλό και του στενοῦ Πάλκης (50 χλμ. πλ.), ἐν οἷς ἀλιεύονται τὰ μαργαριτοφόρα δστρεα. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτῆς ὑπάρχουσι διάφορα ὄρη, ὃν κορυφαὶ ἡ Πεδροταλλαγάλλα (2,338 μ.) και ὁ Ἀδάμ (2,538 μ.). Ἐξαρτᾶται δὲ ἀπὸ εὐθείας ἀπὸ του ὑπουργείου τῶν ἀποικιῶν τῆς Μεγ. Βρεττανίας και ἔχει ἔδαφος εὐφορώτατον και πληρες πολυτίμων λίθων. Πόλεις ἀξιαι λόγου είνε Κολόμβος και Ποαγδεγάλη. Αἱ ΝΔ. του Κομορίου ἀκρ. κείμεναι Μαλαδίβαι ηγαδῆς (300 □ χιλμ. και 30,000 κ.) είνε κοραλλοφιοπάηθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λιογενεῖς καὶ χθαμαλαί, πολλαὶ δὲ κατάφυται ὑπὸ φοινικώνων. Συγχροτοῦσι δὲ Σουλτανᾶτον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μεγ. Βρεττανίας, οὕτινος ὁ σουλτανός ἐδρεύει ἐπὶ τῆς νησιῶδος Μάλης. Ὁμοιαι πρὸς ταύτας εἶνε καὶ αἱ πρὸς Β. τούτων κείμεναι Λακκαδίβαι, ὑπαγόμεναι εἰς τὴν Ἰνδικὴν αὐτοκρατορίαν ὡς καὶ αἱ πρὸς Ν. Τσάγος.

B'. Η ΕΚΕΙΘΕΝ ΤΟΥ ΓΑΓΓΟΥ ΙΝΔΙΚΗ

§ 18. Ποιὸν τῆς χώρας. Η χώρα αὕτη (Ἰνδοσινικὴ ἢ Ἰνδοκίνα), κειμένη πρὸς Ν. τῆς Σινικῆς εἶναι πολύκολπος. Καὶ κόλπους μὲν ἔχει τὸν τοῦ Τογκίνου, τῆς Σιάμης καὶ τῆς Μαρταβάνης, στενὰ δὲ καὶ πορθμοὺς τοὺς τῆς Μαλάκκας καὶ Σιγγαπόρης, ισθμοὺς τὸν τῆς Κρᾶ καὶ Λιγόρης (ἐν Μαλάκκᾳ) καὶ χερσονήσους τὴν τῆς Κάμας καὶ Μαλάκκας.

Ἐκ τοῦ πρὸς Α. τῶν Ἰμαλαΐων ὀρέων ἐξαπλουμένου ὁροπεδίου ἀποσπῶνται πέντε παράλληλοι ὁροστοιχίαι, διευθυνόμεναι ἐκ τῶν ΒΔ. πρὸς τὰ ΝΑ. Τούτων αἱ σημαντικώτεραι εἶναι ἡ Ἀραβάν· Υόμα, ἡ δυτικωτάτη, καταλήγουσα εἰς τὸ ἀκρωτήριον Νεγραίς (κορυφὴ 2,164 μ.) καὶ ἡ Χάν· Υόμα (κορυφὴ 3.164 μ.). Τὰς μεταξὺ τῶν ὁροστοιχῶν τούτων κοιλάδας διερρέουσι 4 μεγάλοι ποταμοί, ἦτοι ὁ Ἰραβαδῆς καὶ ὁ Σαλονέν, χυνόμενοι εἰς τὸν κόλπον Μαρταβάνης, ὁ Μενάν εἰς τὸν τῆς Σιάμης καὶ ὁ Μενδόγγη εἰς τὴν Ν. Σινικὴν θάλ., καθιστῶντες τὴν χώραν εὔφορον.

* Η Ἰνδοσινικὴ εἶναι ὅλιγάνθρωπος σχετικῶς πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου Ἰνδικῆς. Τὸ κλῆμα εἶναι θερμόν, ἡ βλάστησις δὲ πλουσιωτάτη καὶ τὰ προϊόντα ποικίλα, ἥδια βάμβακ, ὅρυζα, κιννάμωμον, σάκχαρον, ἔθενος, πολύτιμοι λίθοι καὶ μέταλλα. Οἱ ζωικὸι αὐτῆς κόσμοις εἶνει πλούσιος, ὡς καὶ ὡς τῆς ἄλλης Ἰνδικῆς, ἐν ἀμφοτέραις δὲ ἀναπτύσσεται ἡ βροτολογιδὸς χολέρα καὶ ἡ παράλησ. Η ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου Ἰνδικὴ καὶ ἡ ἐκεῖθεν καλοῦνται ὄμοιος Ἀρατολικαὶ Ἰρδίαι πρὸς διάκρισιν τῶν Δυτικῶν Ἰρδίων, νήσων τῆς Κεντρώας Ἀμερικῆς.

* Οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μογγολικὴν φυλὴν (ἰδίως Σιναῖ), οἱ τῆς Μαλάκκας δὲ εἰς τὴν Μαλαικήν. Ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἔνει διονδισμός, τινὲς δὲ ἀκολουθοῦσι τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κομφουσίου (Τογκίνου, Ἀνάμ).

§ 19. Πολιτειακὴ διαίρεσις. Τὸ πλεῖστον τῆς Ἰνδοσινικῆς ἀποτελεῖ ἀμέσους ἢ ἐμμέσους κτήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, μέ-

ρος δὲ εἶνε ἀνεξάρτητον. Εἰς τὴν Ἀγγλοϊνδικὴν αὐτοκρατορίαν ἀνήκουσι τὸ Ἀσσάμ, ἡ Βιρμανία ("Ανω καὶ Κάτω), τὸ Τενασσερίμ, αἱ νῆσοι Ἀνδαμᾶναι καὶ Νικοβάραι καὶ τὸ πρός Ν. τοῦ Ἀσσάμ κείμενον ὑποτελές κράτος, Μαριπούρ (ἐν δλ. 873,550 □ χιλμ., 16,670,000 κ.). Τούτων πόλεις ἔξιαι λόγου εἶνε **Ραγγούν** (235,000 κ.) παρά τι στόμιον τοῦ Ἰρακεδῆ, ἔξαγουσκα μεγάλην ποσότητα δρύζης, καὶ **Μανδαλάν** (184,000 κ.) ἐπὶ τῷ Ἰρακεδῆ, πόλις μεγόγειος, ἡ πρωτ. τοῦ μέχρι τοῦ 1886 ισχυροῦ βασιλείου τῆς *Βιρμανίας*. **Μαλμέην** παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Σαλουέν.

Ἡ χερσόνησος Μαλάκκα, συνδεομένη μετὰ τῆς Ἰνδοκίνας διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ **Κρᾶ**, περιλαμβάνει κατὰ τὸ πλεῖστον κράτη ιθαγενῶν, Τούτων ἄλλα μὲν εἶνε ὑποτελῆ εἰς τὸν βασιλέα τοῦ Σιάμ (Λιγόρ, Πατάνη, Καλαντάν, Τριγγάνο καὶ Ῥέδα), ἄλλα δὲ εἶνε ἀνεξάρτητα ἢ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας (Περάκ, Σαλαγγόρ κ.λ.). Ἐκτὸς τούτων ἡ Ἀγγλία ἔχει ἐπὶ τῆς Μαλάκκας καὶ τὰς ἔξης 5 ἀμέσους κτήσεις. 1) Τὴν Οὐελλεσλέην μετὰ πρωτ. Γεωργεντάουν (60,000 κ.) ἐπὶ τῆς νήσου **Ποῦλλο-Πινάγγ**. 2) Τὴν Τουλλού-Σαγγάρ. 3) Τὴν **Μαλάκκαν** μετὰ ὁμωνύμου πρωτευούσης (20,000 κ.), κειμένης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ στενῷ (50 χιλμ. πλ.) καὶ ἔξαγουσαν καστίτερον, χαλκὸν καὶ γουταπέρκαν. 4) Τὴν νῆσον Σιγγαπόρην (184,500 κ.), κειμένην ἐν τῷ ὁμων. πορθμῷ μετὰ ὁμων. πρωτ., ἥτις εἶνε σημαντικὸς σταθμὸς ναυσιπλοίας. Ἡ νησὶς αὔτη (555 □ χιλμ.) χωρίζεται τῆς νοτιωτάτης τῆς Μαλάκκας ἀκρας διὰ πορθμοῦ, ἔχοντος πλάτος μόλις $1\frac{1}{2}$ χιλμ. Καὶ 5) τὴν **Παχάγγην** καὶ Ἰαχόραν ἐν τῇ Ν. Σινικῇ θαλάσσῃ κ.λ.

Τὸ **Σιάμ**, κείμενον πρός Α. τοῦ Τενασσερίμ, εἶνε βασίλειον ἀνεξάρτητον (633,000 □ χιλμ., 7,000,000 κ.), οὔτινος πρωτ. εἶνε **ΒΑΓΚΩΚ** (500,000 κ.), φύκοδομημένη ἐπὶ πασσάλων ἐν τῷ ποταμῷ Μενάμ. Ὁ ἀπόλυτος τούτου μονάρχης (ὁ νῦν **Χουλαογκόρν**) ἀπεδέχθη τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν. Οἱ κάτοικοι εἶνε βουδδισταί.

Ἡ **Γαλλικὴ Ἰνδοχίνα** (664,200 □ χιλμ., 16 ἑκατ.κ.) εἶνε κτῆσις γαλλική, 5 περιλαμβάνουσα τμῆματα, ὡν ἔκαστον διατηρεῖ τὴν διοικητικὴν του αὐτονομίαν. Εἶνε δὲ ταῦτα τὰ ἔξης. 1) Τὸ εὖφορον καὶ λίαν μεταλλοφόρον **Τογκίνον** (119,200 □ χιλμ., 5 ἑκ. 600 χιλ.κ.), ἐπὶ τῷ ὁμων. κόλ. πρωτ. **Χανόν** (150,000 κ.) ἐπὶ τῷ ἐκ τῆς

Σινικῆς καταρρέοντι Ἐρυθρῷ (Σόγγ-Κοτ) ποτ. 2) Τὸ βασίλειον τῆς Ἀννάμας (135,000 □ χιλμ., 5 1/2 ἑκατ.κατ.), κείμενον πρὸ τῆς N. Σινικῆς θαλ. Πρωτ. **Χουὲ** (30,000 κ.) παρὰ τὸν δμών. ποτ. 3) Τὸ ὑποτελές βασίλειον τῆς Καμβόδζας (96,900 □ χιλιόμ., 1,230,000 κατ.) πρὸς N. τῆς Σιάμης, δμοιάζον πρὸς ἀπέρχοντον ἀγρὸν δρύζης πρωτ. **Πνὸμ-πὲν** (35,000 κ.) ἐπὶ τῆς δεξιῆς ὅχθης τοῦ Μεκόγγ. 4) Τὴν Κοκιγκίναν (56,900 □ χιλμ., 2,840,000 κ.), κατέχουσαν τὴν χερσόνησον *Κάμαν* καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μεκόγγ. ἐπὶ τοῦ δέλτα τούτου κεῖται ἡ πρωτ. **Σαϊγών** (27 1/2 χιλ. κ.), σημαντικὸς σταθμὸς ἐμπορίας. Καὶ 5) τὴν πρὸς A τοῦ Σιάμ εξαπλουμένην χώραν *Λάος* (255,000 □ χιλ. καὶ 346,000 κ.). Εἰς τὰς κτήσεις ταύτας τῆς Γαλλίας ὑπάγεται καὶ ἡ ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς νοτίου Σινικῆς Κουάγγ-Τσέου (176 χιλ. κάτ.).

Γ'. ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΤΩΝ A. ΙΝΔΙΩΝ

§ 20. Ποιὸν καὶ πολιτειακὴν αὐτῶν κατάστασις. Αἱ νῆσοι αὗται συγχροῦσι τὴν πελαγίαν τῆς ΝΑ. *Ἄσιας* συστάδα, πληροῦσαν τὸ πέλαγος τὸ χωρίζον τὴν *Ἀσίαν* τῆς Αὔστραλίας, διότι εἰνε λείψανα στερεᾶς, ἥτις φάνεται ὅτι συνέδεε ποτε ἀμφοτέρας ταύτας τὰς ἡπείρους. Αἱ πλεῖσται τούτων εἰνε ἡφαιστειογενεῖς, φέρουσιν ἐσθεσμένα καὶ ἐνεργὰ ἡφαίστεια καὶ εἰνε ἐνφορώταται, τὸ θερμὸν δμως αὐτῶν κλῖμα βλαπτικώτατα ἐπιδρᾷ ἐπὶ τὴν ὑγίειαν τῶν Εὐρωπαίων. *Ἀποτελοῦσι* δ' ἀπασκαὶ κτήσεις εὐρωπαϊκάς, ἥτοι *Ολλανδῶν*, *Βρεττανῶν* καὶ *Πορτογάλλων*. Κατοικοῦνται δὲ ὑπὸ Μαλαΐων ἢ *Παπούων*, ἐν ἀγρίᾳ διατελούντων καταστάσει, καὶ ὑπὸ *Ινδῶν*, *Σινῶν* καὶ *Εὐρωπαίων*. Εἰνε δὲ αὗται αἱ ἔξης.

1) Αἱ *Ἀνδαμᾶναι* καὶ *Νικοβάραι* (8,240 □ χιλμ., 12 χ.κ.) κείμεναι ἐπὶ τῆς προεκτάσεως τῆς ἐν *Ινδοκίνῃ* δροσειρᾶς *Ἀρρακάν* *Τόμα*. Εἰνε κτήσεις βρεττανικαὶ καὶ χρησιμεύουσιν ὡς τόπος ἐξορίας Βρεττανῶν κακούργων.

2) Η πλήρης ἡφαιστείων *Σουμάτρα* (478,344 □ χιλμ. καὶ 4,000,000 κ.) ἀπέναντι τῆς Μαλάκων ἔχουσα ἐνεργὰ ἡφαίστεια, παράγουσα πέπερι καὶ τρέφουσα ἐλέφαντας, ῥινοκέρωτας καὶ οὐραγ-Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πόλιτικῆς

γουτάγκους. Αὕτη ἀποτελεῖ ἐπαρχίας τῆς Ὀλλανδίας μετὰ πρωτ. Παλεβάγγης (60 χιλ. κάτ.) ἐπὶ τῷ ποτ. Μοίση, ὡς καὶ αἱ νῆσοι Βάγκα (11,585 □ χιλμ., 115 χιλ. κ.) Βελιτιόν (4,842 □ χιλμ., 37 χ. κ.) καὶ ἄλλαι νησίδες καὶ αἱ πρὸς νότον τῆς Σιγγαπόρης νῆσοι Ριού (42,420 □ χιλμ. καὶ 112 χιλ. κ.). Ἡ ἐν τῷ στενῷ τῆς Σούνδης νησίς Κρακατάον εἶναι ἡφαίστειον ἐνεργόν, καταστρεπτικώτατην παθὸν ἔκρηξιν τῷ 1883.

3) Ἡ Ἰάβα, ἔχουσα ὑπὲρ τὰ 150 ἐνεργὰ καὶ ἐσθετικένα ἡφαίστεια, καὶ ἡ παρακειμένη νησίς Μαδούρα (ὅμοι 131,508 □ χιλμ., 30,000,000 κ.). Ἡ Ἰάβα, χωρίζομένη τῆς Σουμάτρας διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Σούνδης (30 χιλμ. πλ.), εἶναι εὐφορωτάτη παραγόυσα ὅρυζαν, καφέν ἔξαριτον, σάκχαρον, καπνόν, τέιον, βανίλλην, κίναν, κασσίτερον κ.λ. Πρωτ. ταύτης εἶναι Βαταβία (138 χ. κ.), ἔδρα γενικοῦ διοικητοῦ, ἐπὶ νοσώδους τοποθεσίας τῆς ΒΔ. τῆς νήσου παραλίας, καὶ Σουραβάγια (150 χ. κ.) ἀπέναντι τῆς Μαδούρας, ἔχουσα ἄριστον λιμένα. Πᾶσαι αἱ νῆσοι αὗται ὡς καὶ αἱ πρὸς Α. τούτων ἔξαπλοι μεναι (Πέλαγος Ἰάβας) μέχρι τῆς Νέας Γουϊνέας (Βάλη, Λομβόκ, Σουμάρεα, Φλωρίς κ.λ.) εἶναι κτήσεις Ὀλλανδικαὶ καὶ μόνον τὸ ΒΑ. τῆς νήσου Τιμόρ ἡμισυ ἀνήκει τοῖς Πορτογάλλοις.

Τὸ δλον τῶν ἐν Ἀνατολικαῖς Ἰνδίαις κτήσεων τῆς Ὀλλανδίας ἀνέρχεται εἰς 1,915,417 □ χιλμ., 39 ἑκ. κ.

4) Τὸ Βρόνεον, κείμενον πρὸς Β. τῆς Ἰάβας, εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀγνωστον, διότι ταῖνα γῆς τελματώδους τὰ παράλια αὐτοῦ περιβάλλουσα (75 χιλμ. πλ.) δυσχεραίνει τὴν εἰς τὰ μεσόγεια εἴσοδον. Ἐξάγει δὲ χρυσόν, ἀδάμαντας καὶ διάφορα ἄλλα μέταλλα, ἐντὸς δὲ τῶν παρθένων αὐτοῦ δασῶν ζῶσιν οὐραγγούταγκοι καὶ παραδείσια πτηνά. Τούτου τὸ πλεῖστον ἀνήκει εἰς τὴν Ὀλλανδίαν (408,145 □ χιλμ., 1 ἑκ. 400 χ. κ.), καὶ τὸ ΒΑ. εἰς τὴν Μεγ. Βρεττανίαν 80,560 □ χιλμ., 160,000 κ.), ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας καὶ τὰ ἐκ μωαμεθανῶν Μαλαίων σουλτανᾶτα Βρούνεϊ καὶ Σαραβάν (ὅμοι 124,220 □ χιλμ., 525,000 κ.), κατέχοντα τὰ Β. τῆς νήσου.

5) Ἡ πολύκολπος Κελέβη 128,500 □ χιλμ., 1,400,000 κ.), εἰς 4 χερσονήσους διαχειζομένη, ὡς καὶ αἱ πρὸς Α. ταύτης ἔξαπλοι μεναι Μολοῦκκαι (ἀσωματώδεις) νῆσοι (171,500 □ χιλμ. καὶ 833 Φηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

χ. κ.), παράγουσαι καρυόφυλλα καὶ μοσχοκάρυα ἀνήκουσιν ἐπίσης τῇ Ὀλλανδίᾳ· καὶ

6) Αἱ Φιλιππῖναι καὶ Σουλοῦ (296,310 □ χιλμ., 7,635,000 κ.).
ΒΑ. τοῦ Βαρνέου. Εἶναι δὲ εὐφορώταται, ἔξαγουσαι σάκχαρον, καφὲν καὶ εύώδη καπνόν. Αἱ μεγαλύτεραι εἶναι ἡ Λουζάνη μετὰ πρωτ. Μανίλλης (221 χ. κ.), παραγούσης εύώδη σιγάρα, καὶ Μινδανάον. Αἱ νῆσοι αὗται, αἵτινες πρὸν ἀνηκον τῇ Ἰσπανίᾳ, μετὰ τὸν τελευταῖον Ἰσπανοαμερικανικὸν πόλεμον ἐγένοντο ἀποικία τῶν Ἀμερικανῶν, οἵτινες πρὸ τῆς Μανίλλης κατέστρεψαν τὸν Ἰσπανικὸν στόλον τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὡκεανοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΜΑΣ

Α'. ΙΑΠΩΝΙΑ

§ 21. Θέσις καὶ ποιὸν τῆς χώρας^α κάτοικοι καὶ πολίτευμα. Ἡ πελαγία τῆς Ἰαπωνίας συστάσι, ἀρχομένη διὰ τῶν Κουριλῶν νήσων ἀπὸ τῆς Καμτσιάτκας, διὰ μὲν τῆς νήσου Κιουσοῦ προσεγγίζει πρὸς τὴν χερσόνησον Κορέαν, διὰ δὲ τῶν νησιδρίων Ριούν-Κιουσοῦ καὶ Ναμβοῦ-Σάρτο πρὸς τὴν νῆσον Φορμόζαν. Ἐχει δὲ πολλὰ ἡφαίστεια (ἡφαίστειον Φουσιγάμα ἐν Νιπόνῃ) καὶ χωρίζεται τῆς ἡπείρου διὰ τῆς Οχοστικῆς θαλάσσης, τῆς πολυκυμάντου Ἰαπωνικῆς καὶ τῆς Α. Σινικῆς θαλάσσης. Ἐκ τούτων αἱ 4, Χεσώ, Νιπόνη, Σικόκ καὶ Κιουσοῦ μετὰ τῆς Φορμόζης (Ταϊβάν) συγκροτοῦσι τὴν Ἰαπωνικὴν Αὔτοκρατορίαν (453,000 □ χιλμ., 53,000,000 ἑκ. κατ.), ἡς τὸ ἔδαφος εὔφορον, τὸ κλῖμα ὠκεάνειον καὶ ὑγιεινὸν καὶ τὰ προϊόντα ὅρυζα, μέταξα, χρυσός, χαλκός, σίδηρος, λιθάνθρακες, πορφυρᾶ γῆ, ἀγγεῖα καὶ ὑφάσματα μετάξινα. Οἱ κάτοικοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μογγολικὴν φυλήν, ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν προσείουσι τὸ ἀρχαῖον θρήσκευμα Σιντά (Σιντοϊσμόν, λατρείαν διαπεπτῶν προγόνων), ἄλλοι δὲ εἶναι βουδισταί.

* Άπὸ τοῦ 1868 ἡ χώρα ἀποδεξαμένη εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν ἐτέλεσε σημαντικὰς προόδους, προσαγαγοῦσα τὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ἐμπόριον, τὴν συγκοινωνίαν (8,160 χιλμ. σιδηρ. καὶ 34,525 γιλμ. τηλέγρ.) καὶ τὰς ἐπιστήμας. Οψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

νῦν αὐτοκράτωρ ἡ Μικάδος, καλώμενος Μουτσουχίτο, διοικεῖ συνταγματικῶς, μεγάλως συντελέστας εἰς προαγωγὴν τῆς πατρίδος του. Ὁ στρατὸς ἀριθμεῖ ἐν πολέμῳ ἐν ἑκατομ. ἄνδρας καὶ ὁ στόλος 126 πλοῖα. Τὰ τακτικὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 475 ἑκ. νέρας (1 ύστα ὀνομαστικὴ ἀξία=5 φρ.), τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 427 ἑκ. ύστα. καὶ τὸ δῆμο. χρέος 2165 ἑκ. ύστα. Πολλοὶ Ἰάπωνες σπουδάζουσιν ἐν Εὐρώπῃ, εἴνε δὲ ἐπιμελέστατοι, φιλομαθεῖς, εὔρυτες καὶ ζωηροί. Ἡ σημαία εἴνε λευκὴ ὅδόνη, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ κύκλον ἐρυθρόν. Κατὰ τὸν τελευταῖον μετὰ τῆς Ρωσίας πόλεμον ἡ Ἰαπωνία ἐνίκησεν αὐτὴν καὶ κατέλαβε τὴν ὄχυρὰν πόλιν Πόρτ-Αρθούρ ἐπὶ τῇ Κιτρίνῃ θαλάσσῃ, ὡς καὶ τὸ νότιον τμῆμα τῆς νήσου Σαχαλίνης.³ Έν τῷ διάπλῳ τῆς Κορέας παρὰ τὴν νῆσον Τσισμάρ οἱ Ἰάπωνες κατέστρεψαν τὸν βωσικὸν στόλον.

§ 22. **Ἐπίσημοι πόλεις.** Ἐπὶ τῆς Νιπόνης ἡ Χονδὼ νήσου κεῖται TOKION (πάλαι Ἱεδὼ) ἐπὶ τῷ ὄμων. κόλπῳ, καθέδρᾳ τοῦ Μικάδου, πόλις πανεπιστημιακή, ἐμπορική καὶ βιομήχανος (1, 820,000 κ.). Υοκαχάμα (326 χλ. κ.) παρὰ τὴν εἶσοδον τοῦ κόλπου Τοκίου, λιμὴν σημαντικός, διὰ σιδηροδρόμου συνδεομένη μετὰ τῆς πρωτευούσης. ΝΑ. κεῖται Κιότος (380,000 κ.) παρὰ τὴν λίμνην Βίβαν, ἔχουσα βιομηχανίαν πορφυρῶν ἀγγείων καὶ σιδηροδρομικῶς συνδεομένη μετὰ τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ πρὸς Ν. κειμένου ἐπινείου αὐτῆς Οσάκας (996,000 κ.), πόλεως ἐμπορικῆς καὶ βιομηχάνου. Ναγασάκη ἐπὶ τῆς Κιουσοῦ (153,000 κ.), ἔχουσα ἔξαρτον λιμένα, καὶ Καγοσίμα (56,000 κ.). Ἐπὶ τῆς Γεσὼ ἡ Χοκοδάτη (85,000 κ.), παρὰ τὸν πορθμὸν τὸν χωρίζοντα τὴν νῆσον ταύτην τῆς Νιπόνης, ὡς καὶ ἡ Ματσαμάτ. Αἱ Κουρέλαι νῆσοι (ἡ Τσλ Σίμα) ἔχουσι μόλις 500 κατοίκους, ἀσχολουμένους εἰς τὴν θάρρην καὶ τὴν ἀλιείαν. Μετὰ τὸν Σινοϊαπωνικὸν πόλεμον (1894—95) κατέλαβεν ἡ Ἰαπωνία τὴν νῆσον Φορμόζαν (34,974 □ χιλμ. καὶ 3,200,000 κατ.), παραγουσαν λιθάνθρωπος καὶ σίδηρον.

B'. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ

§ 23. **Ποιὸν τῆς χώρας καὶ πόλεις.** Ἡ μεταξὺ Ἰαπωνικῆς καὶ Κιτρίνης θαλ. κειμένη δρεινὴ χερσόνησος Κορέα συγκροτεῖ τὸ βασίλειον τῆς Κορέας (218,650 □ χιλμ., 9,780,000 ἑκ. κατ.), κηρυχθὲν μετὰ τὸν Σινοϊαπωνικὸν πόλεμον (1895) δλως ἀνεξάρτητον (ό νῦν βασιλεὺς 'Γί Χιέγγ). Ἐξάγει δέρματα, βάμβακα καὶ μέταλλα

διάφορα, οἱ δὲ κάτοικοι εἶνε βουδίσται καὶ συγγενεῖς τῶν Ἰαπώνων. Πρωτ. ΣΕΟΥΛ (193 χιλ. κατ.), κειμένη ἐντὸς εὑρείας καὶ εὐφόρου πεδιάδος. Κατὰ τὸν Ῥωσοϊαπωνικὸν πόλεμον οἱ Ἰαπωνεῖς κατέλαβον αὐτὴν, καὶ τῷ 1905 ἡ Κορέα ἀνέθεσε τῇ Ἰαπωνίᾳ τὰς ἔξωτερικὰς αὐτῆς ὑποθέσεις.

Γ'. ΣΙΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

§ 24. Θέσις καὶ πολιτειακὴ διαίρεσις. Τὸ κράτος τοῦτο, ἐν ἐκ τῶν μεγίστων τῆς ὑφηλίου, καταλαμβάνει τὸ ΝΑ. τμῆμα τῆς Ἀσίας, ὅπερ κεῖται μεταξὺ Σιβηρίας, Ἰνδιῶν καὶ Ἀφγανιστάν. Ἀπαρτίζεται δὲ ἐκ τῆς κυρίως Σινικῆς (Κίνας) καὶ τῶν ὑποτελῶν Μανδζουρίας, Μογγολίας καὶ Θιβετίας (11,139,000 □ χιλμ. καὶ 330 ἑκατ. κατ.).

§ 25. Ἱδίως Σινικὴ ἡ Σηοική. Ὁρίζεται πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Κιτσίνης θαλ., σχηματιζούσης τὸν κόλπον Πετσιλῆ, καὶ τῆς Ἀνατ. καὶ Νοτ. Σινικῆς θαλάσσης. Εἶναι δὲ εὐφορωτάτη καὶ πολυανθρωπότατη (5,303,000 □ χιλμ. καὶ 320 ἑκ. κ.), διαρρεομένη ὑπὸ δύο μεγάλων ποταμῶν, τοῦ Κιτσίνου καὶ τοῦ Κνανοῦ. Καὶ ὁ μὲν Κίτρινος (Χοάγγ-Χώ, μῆκ. 4,700 χιλμ. καὶ ποτ. χωρ. 1,900,000 □ χιλμ.), πηγάζων ἐκ τῆς Β. Θιβετίας, συγνὰ μεταβάλλει κοίτην καὶ ἐκβολάς, δεινὰς ἐπιφέρων καταστροφάς· χύνεται δὲ ἀπὸ τοῦ 1887 εἰς τὸν κόλπον Πετσιλῆ. Ὁ δὲ Κνανοῦς (Γιάγγ-τπὲ Κιάγγ, 5,200 χιλμ., ποτ. χωρ. 1,872,000 □ χιλμ.), πηγάζων ἐπίσης ἐκ τῆς Θιβετίας ἐκβάλλει εἰς τὴν Α. Σινικὴν θαλ. Ἐκτὸς δὲ πολλῶν ἄλλων ποταμῶν, οἵτινες δὲν εἶνε καὶ ἀπαντεῖς πλωτοῖς, ὑπάρχουσι καὶ διώρυχες, ἐξ ὧν ἡ αὐτοκρατορική, ἥτις συνδέει τὸν Κίτρινον μετὰ τοῦ Κυνουῦ, εἶνε ἡ μεγαλυτέρα.

* Πρὸς Β. τοῦ κράτους κεῖται τὸ μέγα Σινικὸν τεῖχος (2,400 χιλμ. μήκους) κατὰ τὸ πλεῖστον νῦν εἰς ἔρειπα μεταβεβλημένον, ὅπερ ἀνηγέρθη κατὰ τὸν γ'. π. Χ. αἰώνα, ὅπως ἐμποδίσῃ τοὺς ἐκ βορρᾶ ἐπιδρομεῖς. Τὸ κλῖμα εἶνε κυρίως ἡπειρωτικόν, τὰ δὲ προιόντα ποικίλα καὶ πολύτιμα, π. χ. σιτηρά, βάμβακτέον, ὅρυζα, σακχαροκάλαμος, μέταξα, σιδηρος, χαλκός, λιθάνθρακες.

* Οἱ κάτοικοι, οἵτινες εἶνε μογγολικῆς καταγωγῆς, ἀσχολοῦνται εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς μετάξης, τοῦ βάμβακος, τοῦ χάρτου καὶ τῶν πορφυρῶν ἀγγείων. Πολλαὶ ἐφευρέσεις ἔν Κίνῃ ἦσαν πρὸ πολλοῦ γνωσταὶ πρὶν γνωσθῶσι καὶ ἐν Εὐρώπῃ.

π. χ. τῆς πυρίτιδος, τῆς τυπογραφίας, τῆς γαντικῆς πυξίδος, τοῦ χάρτου καὶ τῶν ἀρτεσιαρῶν φρεάτων. Ἐστρώθησαν δὲ καὶ σιδηρόδρομοι (5,530 χιλμ.) καὶ τηλέγραφοι (37,780 χιλμ.), ὁ εὐρωπαϊκὸς δὲ πολιτισμὸς βραδέως εἰσχωρεῖ, διότι ἐπὶ πολλοὺς αἰώνας εἰς οὐδεμίαν συνάφειαν διετέλουν οἱ Σιναι μετ' ἄλλων ἔθνῶν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ Εύρωπαῖοι μετὰ τῆς Ἰαπωνίας καὶ Ἀμερικῆς ἐκήρυξαν πρὸ δὲ λίγων ἑτῶν πόλεμον κατὰ τῆς Κίνας, ὅπως ἐμποδίσωσι τὰς σφαγὰς κατὰ τῶν Εύρωπαίων καὶ ἐξαναγκάσωσιν αὐτὴν νὰ ἐπιτρέψῃ ἀσφάλειαν καὶ ἐμπορίαν εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Τῷ δὲ 1894—95 μόνοι οἱ Ἰαπωνες ἐνίκησαν τοὺς στρατοὺς αὐτῆς. Κατάγεται δὲ ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια ἐκ τῶν *Mardzούων* (ἢ νῦν αὐτοκράτωρ Τσάϊ-τιέν), οἵτινες κατελθόντες ἐκ Β. (1647 μ. Χ.) καθηπέταξαν τὴν χώραν. Θρησκεία ἡ μᾶλλον ἔηπλωμένη εἶναι ἡ τοῦ Κομφουσκίου, οὐχ δὲ λίγοι δὲ εἶναι βουδδισταί. Οἱ τακτικὸι στρατὸι ἀριθμεῖ περὶ τὰς 110,000 ἀνδρας, ὁ δὲ στόλος 16 πλοῖα. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἀρέχονται εἰς 88 ἑκατ. ταελ (1 ταελ = 3,18 φρ. περίπου), τὸ δὲ δημόσιον χρέος εἰς 110 ἑκατ. λίρ. ἀγγλικὰς περίπου.

Πρωτ. ΠΕΚΙΝΟΝ (ἀπὸ 500 χιλμ., 1,650,000 κ.) ἐπὶ τῷ Πεχά, χυνομένῳ εἰς τὸν Πετσιλῆ. Ἐπίνειον τούτου *Tiēn-Toli* (750 χιλ. κ.), παρὰ τὰς ἐκβολὰς τῆς αὐτοκρ. διώρυχος εἰς τὸν Πεχά. Ναγκίνη (270,000 κατ.), παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Κυανοῦ ποτ., ὀνομαστὴ διὰ τὸ γνωστὸν ὄφασμα (ναγκίν, ἐκ βάμβακος ἐρυθροῦ μεταξειδοῦς) καὶ τὸν ἐκ πορφυρᾶς γῆς πύργον (84 μέτρ. όψ.). καταστραφέντα κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1864. Σαγγάϊ (651 χιλ. κ.), πρὸς τὰ ΝΑ. τῆς προηγουμένης, οὐ μακρὰν τῆς θαλ., κέντρον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς μετάξης καὶ τοῦ τείου. ΒΔ. ταύτης κεῖται ἡ Σουτσέου·φού (500,000 κατ.), ἐπὶ τῇ αὐτοκρατορικῇ διώρυχι, πόλις μεγάλη καὶ ἐμπορική. Καγτών (Κουάγγ-Τσέ, 900,000 κατ.), 150 χιλμ. μακρὰν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ποταμοῦ τῶν μαργαριτῶν, χυνομένου εἰς τὸν μυχὸν κολπίσκου τινὸς τῆς Ν. Σινικῆς θαλ. Ἔχει δὲ ξυλίνας οἰκίας, πλειστας δὲ ἐπὶ λέμβων καὶ εἶναι πόλις ἐμπορικὴ ἐλευθέρα εἰς τοὺς Εύρωπαίους. "Αλλοι λιμένες ἐλεύθεροι τοῖς Εύρωπαίοις εἶναι *Toliyy-Kiáyy*, 197 χιλ. κ.), *Xáyy-Tséou* (778 χιλ. κ.), *Níyy-Páw* (225 χιλ. κατ.), *Φoù-Tséou* (624 χιλ. κ.). κ.λ. Οἱ διὰ τῆς Σιηνίας κατασκευασθεῖς σιδηρόδρομοι διευκολύνει τὰ μέγιστα τὴν μεταξὺ Ρωσίας καὶ Κίνας συγκοινωνίαν καὶ δι' αὐτοῦ οἱ Ρῶσοι ἐπεμπον τοὺς στρατοὺς αὐτῶν κατὰ τὸν Ἰαπώνων. Οἱ Γερμανοὶ κατέχουσι τὸ *Kiáo-Tséou* (500 □ χιλμ. 120,000 κ.) καὶ οἱ "Αγγλοι τὸ *Báy-χái* βάτ (738 □ χιλμ. 180 χ. κατ.).

Κατὰ τὴν εἰσοδον τοῦ κόλπου τῆς Καντῶνος πρὸς Δ. μὲν κεῖται ἐπὶ νησυδρίων ἐκτισμένη ἡ πόλις *Μακάον*, κτήσις Πορτογαλλική, πρὸς Α. δὲ ἡ νησίς *Χόγγ-Κόγγ*, ἀνήκουσα εἰς τοὺς "Αγγλους". Τέλος παρὰ τὸν κόλπον τοῦ Τογκίνου κεῖται ἡ νησίς *Χάϊ-Νάν*, μετὰ τῆς πρωτ. *Κιούγγ-Τσὲ-Φού*, ἀνήκουσα εἰς τοὺς Σίνας.

§ 26. **Τυποτελεῖς χώραι**. Πρὸς τὰ ΒΑ. τὴν Κίναν κεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ Αμούρ ποτ. ἀπὸ τῆς Σιβηρίας χωρίζομένη εὔφορος καὶ δασώδης *Μαρδζουρία* (939, 280 □ χιλμ. καὶ 5 1/2 ἑκ. κατ.), ἡς πόλεις ἀξιόλογοι ἡ *Γιρίη* καὶ ἡ *Μούκδερ*. Μετὰ τὸν τελευταῖον Ρωσοσπανικὸν πόλεμον (1904—5) τὴν μεσημβρινὴν Μαρδζουρίαν κατέλαβον οἱ Ιάπωνες, τὴν δὲ βορείαν οἱ Ρώσοι, διότι ἐν αὐτῇ ἐγένοντο αἱ μεταξὺ Ρωσίας καὶ Ιαπωνίας φοβεραὶ μάχαι. Οἱ Μαρδζούσιοι κατέκτησαν τῷ 1647 τὴν Σινικήν.

Τὸ N. τμῆμα τοῦ μεγάλου Ασιατικοῦ ὑψιπέδου (4—5 χιλ. μ.), ΒΑ. τῶν Ιμαλαΐων ὁρέων, κατέχει ἡ Θιβετία (2,109,000 □ χιλμ., 2,250,000 κ.), ἥτις εἶναι ψυχρὰ καὶ ὀλιγάνθρωπος, λίαν δὲ μεταλλοφόρος, ἐξ ἦς πηγάζουσιν ὁ Κίτρινας καὶ ὁ Κυκνοῦς ποτ. Πρωτ. *Λάσσα* (25 χιλ. κ.), ἡ ἀγία τῶν βουδιστῶν πόλις καὶ ἡ καθέδρα τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοσμικοῦ ἀρχηγοῦ Δάλαϊ *Λάμα*, ὑποτελοῦς τῇ Κίνᾳ, ὅτις λέγεται ὅτι κατοικεῖ ἐντὸς ἀνακτόρου ἡ μονῆς, ἔχούσης 10 χιλ. αἰθουσας πλήρεις εἰδώλων. Ταύτην κατέλαβον οἱ "Αγγλοι" (1905) καὶ κατέκτησαν.

Τὸ A. τμῆμα τοῦ ὑψιπέδου τούτου, ἐν ᾧ ἡ ἔρημος *Γόβη*, καταλαμβάνει ἡ *Μογγολία* καὶ ἡ *Ζουγγαρία* (2,787,600 □ χιλμ. 2 ἑκ. κ.), ὑποτελεῖς τῇ Κίνᾳ.

* Οἱ Μογγόλοι εἴναι βουδισταὶ νομάδες, οἵτινες τὴν Κίναν (1215 μ. X.) καὶ μέρος τῆς Εύρωπης κατέκτησαν (Τσιγγισχάν ἡ Τεμοτσίν), φθίσαντες καὶ μέχρι Γερμανίας, ὅτε κατετροπώθησαν κατὰ τὴν ἐν Όλμύτζῃ μάχην (1241 μ. X.). Καὶ βραδύτερον οἱ Μογγόλοι ἐγένοντο τρομεροὶ ὑπὸ τὸν *Ταμερλάρο* ἡ Τιμούρ, κατακτήσαντες τὴν Ινδικήν, τὴν Περσίαν καὶ μέγα μέρος τῆς Μεσοποταμίας καὶ Μ. Ασίας, ὅτε ἡγμαλωτίσθη ὁ Σουλτάνος *Βαγραζήτ Α'* (1402 μ. X.). *Μαζαρτσίν* (6,000 κ.) εἴναι ἡ ἀξιολογωτέρα πόλις ἀπέναντι τῆς Ρωσικῆς πόλεως *Κιάχτας*. Τούλδε παρὰ τὸν Ιλιν χυνόμενον εἰς τὴν Βαλχάσην λίμνην.

Τὸ A. *Τουρκεστάν* ἡ *Τουρχάν* (Κάν-Σού-Σάν-Κιάγγ, 1,489,000 □ χιλμ. καὶ 4 ἑκ. κ.), κατέχον τὸ Δ. τμῆμα τοῦ Ασιατικοῦ ὑψιπέδου, ἐν ᾧ ἡ ἔρημος *Τάκλα-Μακάν*, εἶναι εὔφορον μόνον ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ποταμοῦ *Ταρίμ*, χυνομένου εἰς τὴν λίμνην *Δόβ Νόρ*. Εἶναι δὲ ἐπαρχία τῆς Κίνας καὶ ἔχει πρωτ. τὴν *Κάσγαρ* (80 γ. κ.), παρὰ

τὸ ὄμβριον, παραποτάμιον, τὴν "Υαρκάνδην" (50,000 κ.), παρὰ τὸ ὄμβριον παραποτ., χυνόμενον εἰς τὸν Ταρόμ, καὶ τὴν Οὐρούμισην ἐπὶ τῶν δρέων Τιάν-Σάν. Ἐν τῇ ἐρήμῳ τούτῃ τῷ 1896 ἀνεκαλύφθησαν ἔρείπια δύο ἀρχαίων πόλεων κεχωσμένα ἐν τῇ ἡμέρᾳ. Οἱ κάτοικοι εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νομάδες καὶ μωαμεθανοὶ τὸ θρήσκευμα. Τὸ Α. Τουρκεστάν μετὰ τοῦ δυτικοῦ, ὅπερ εἶναι κτήσις Ρωσική, εἶναι ἡ λεγομένη Ἀσιατικὴ ἢ Μεγάλη Ταταρία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΒΟΡΕΙΑ ΟΜΑΣ

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΡΩΣΙΑ

§ 27. Θέσις καὶ τοπογραφικὴ διαιρεσίς τῆς χώρας.

Αἱ ἐν Ἀσίᾳ κτήσεις τῆς Ρωσίας, καταλαμβάνουσαι τὸ βόρειον τῆς ἡπείρου τμῆμα (17,160,900 □ χιλμ., μετὰ τῶν λιμνῶν Ἀράλης καὶ Κασπίας καὶ 22,690,000 κ.) τοπογραφικῶς διαιροῦνται 1) εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν ἢ τὸ Τουρκικὸν βαθύπεδον (Δ. Τουρκεστάν, Βεκτριανὴν καὶ Σογδιανήν), 2) εἰς τὴν Καυκασίαν καὶ 3) εἰς τὴν Σιβηρίαν.

§ 28. Κεντρικὴ Ἀσία. Ἡ χθυμαλὴ αὔτη χώρα (3,647,000 □ χιλμ., 7,747,000 κ.), κειμένη μεταξὺ Παριόρου καὶ Κασπίας θαλ. συνάπτεται μετὰ τοῦ Σιβηριακοῦ βαθυπέδου· εἶναι δὲ στεππώδης καὶ ἀμμώδης καὶ μόνον παρὰ τὰς ἔκβολάς καὶ τὰς κοιλάδας τῶν ποταμῶν εἶναι εὐφοριατάτη, παράγουσα σταφυλάς, σῦκα, ῥώδια, πέπονας, βάμβακα. Σημαντικοὺς ποταμοὺς ἔχει τὸν Ὦξον καὶ Ἰαξάρτην, χυνομένους εἰς τὴν Ἀράλην (Ὦξιανήν) λίμνην (67,769 □ χιλμ., ἦτοι μεγαλυτέρων τοῦ Ἑλλ. βασιλείου), καὶ τὸν Ἰλιν εἰς τὴν Βαλχάσην (21,800 □ χιλμ.) λίμνην. ΝΑ τῆς Κασπίας ἐν τῇ Χορασσάν ἐξαπλοῦσται ἡ ἀλατοῦχος ἔρημος Κεβέν.

* Ἐκ τούτων ὁ Ὦξος ἐν ιστορικοῖς χρόνοις ἔχύνετο εἰς τὴν Κασπίαν, δῆτις ἔνεκα προσχώσεως τῆς κοίτης αὐτοῦ μετέβαλε ῥοῦν. Κατοικεῖται δὲ ἡ χώρα ὑπὸ Περσῶν, Κιργιστῶν, Τατάρων, Τουρκομάρων κλ., μωαμεθανῶν τὸ θρήσκευμα, καὶ διαιρεῖται εἰς 9 κυβερνεῖα. Ἐν τῷ βαθυπέδῳ τούτῳ κατοικεῖται καὶ αἱ ὑποτελεῖς τῇ Ρωσίᾳ ἡγεμονίαι ἡ ἐμιρᾶτα Βουγάρα καὶ Χίβα. Οἱ σιδηρόδρομοι τῆς Ἀσιατικῆς Ρωσίας ἀνέργησαν πολλὴ θηρία ἀπό τὸ θεοτόπιον Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πόλεις ἄξιαι λόγου είνε ἡ ΤΑΣΚΕΝΤΗ (156,400 κ.), οὐ μακρὰν τῶν μέσων ῥιῶν τοῦ Ἰαξάρτου πρωτ. γενικοῦ κυβερνείου, πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος. Χονάνδη (82 χ. κ.), παρὰ τὸν "Ανω Ἰαξάρτην, κέντρον τῶν καραβανίων. Σαμαρκάνδη (Μαρακάνδα, 55 χιλ. κ.), ἐντὸς εὐφόρου κοιλάδος τῶν Δ. Τιάν-Σάν δρέων, ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ταχμερλάνου, οὕτινος ἐνταῦθα σώζεται καὶ ὁ τάφος καὶ τὸ ἔκρινον μέγαρον. Χοντζέντη (30 χιλ. κ.), πόλις δύγιρά, ἔχουσα βιομηχανίαν μετάξης.

Τὸ Ἐμιράτον τῆς Βουγάρας (205 χιλ. □ χιλμ., 1,250,000 κ.), ἔξαπλούμενον ΒΔ. τοῦ Παμίρου, πρωτ. ἔχει τὴν Βουγάραν (70 χιλ. κ.), ἐν μέσῳ εὐφόρου δάσεως. Αὗτη συνδέεται διὰ σιδηροδρόμου μετὰ τῆς Σαμαρκάνδης καὶ Κασπίας θαλ. (Ὑπερκάσπιος σιδ.) καὶ ἔχει τὸ τέμενος Μιργαράβ, 32 μέτρ. ὑψηλόν. Τὸ Χανᾶτον τῆς Χιβας (ἀρχ. Χοθερασμία), κείμενον μεταξὺ Βουγάρας καὶ Ἀράλης (60 χιλ. □ χιλμ., 800 χιλ. κ.), ἐπὶ διώρυχι, χυνομένη εἰς τὸν παραρρέοντα Ωξον Πρωτ. Χίβα (30,000 κ.).

* Αἱ στέππαι τῶν Κιργισίων ἡ Κασάκων κατοικούμεναι ὑπὸ νομάδων καὶ κτηνοτρόφων φύλων κείνται μεταξὺ τῶν κάτω ῥιῶν τοῦ Ούράλη ποταμοῦ καὶ τῆς Βαλχάσης λ. Πρωτ. τοῦ γεν. κυβερνείου είνε ἡ "Ομσκη (38 χιλ. κ.) ἐπὶ τῷ Ἰρτσχη παραπ., χυνομένῳ εἰς τὸν "Ούβιρ. Ἡ Ὑπερκασπία (605,130 τετρ. χιλμ., 382,000 κ.), ἔξαπλουμένη κατὰ μῆκος τῶν Α. ὄχθων τῆς Κασπίας θαλ. καὶ φθίνουσα μέχρι τῆς Βουγάρας, ἀποτελεῖ κυβερνεῖον τῆς Κεντρώας Ασίας καὶ καταλαμβάνει τὴν χώραν τῶν Τουρκομάρων. Πόλεις ἄξιαι λόγου ἡ Κρατόσβδσκη καὶ Μιχαηλόβσκη ἐπὶ τῇ Κασπίᾳ καὶ Μέρβη (Ἀντιόχεια ἡ Μαρακηνή) ἐπὶ τῷ Ὑπερκασπίῳ σιδηροδρόμῳ.

§ 29. **Καυκασία.** Αὕτη κείται μεταξὺ τοῦ Εὔξείνου Πόντου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης. (473,026 □ χιλμ., 9,290,000 κατ.) καὶ διασχίζεται διαγωνίως ὑπὸ τοῦ ὄρους Καυκάσου (κορυφὴ "Ελβύρος 5,642—5,620 μ.). Πρὸς Β. τῆς δροστοιχίας ταύτης ἔκειτο μέρος τῆς ἀρχαίας Σκυθίας, πρὸς Ν. δὲ ἡ Κολχίς, ἡ Ἰβηρία καὶ ἡ Ἀλβανία. Πέουσι δὲ πρὸς Β. μὲν τοῦ Καυκάσου ὁ Κουβάνης χυνόμενος εἰς τὸν Εὔξεινον, ὁ Τερέκης εἰς τὴν Κασπίαν, πρὸς Ν. δὲ ὁ εἰς Κασπίαν ἐκβάλλων Κύρος (Κουρά), εἰς ὃν χύνεται ὁ ἐκ τῆς Αρμενίας πηγάζων Ἀράξης. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων κείται ἡ λίμνη Σεβάγγα (1390 □ χιλμ.). Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ τουρκιῶν καὶ ταταρικῶν φύλων, ἐξ ὧν τὸ Γεωργιανὸν είνε τὸ ὥραιότερον τῆς Καυκασίας φυλῆς. Διαιρεῖται ηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ται δὲ ἡ Καυκασία εἰς 11 κυβερνεῖα. Πρωτ. ΤΙΦΛΙΣ (160 χιλ. κ.) παρὰ τὸν ὄρμητικὸν Κῦρον καὶ ἐπὶ τῇ σιδηρῷ ὁδῷ τῇ ἀγούσῃ εἰς Βατούμ, πόλιν εὐλίμενον καὶ ἐμπορικὴν τοῦ Ηόντου. Βακού (112 χιλ. κ.), ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Κασπίᾳ κειμένης χερσονήσου Ἀφεράν, ὀνομαστῆς διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀναβλύζον πετρέλαιον, οὗτινος ἔξαγονται μεγάλαι ποσότητες. Ἐπὶ τῆς χερσονήσου ταύτης πολλαχοῦ ἀνχρυσᾶται αὐτοφυές φωτέριον, ὅπερ ἀναφλεγόμενον ἀποτελεῖ τὰς φλόγας τῶν πυρολατρῶν. Κάρσ, πόλις ὀχυρά. Ἐριβάνη (15 χιλ. κατ.), ἐν τῇ Ῥωσικῇ Ἀρμενίᾳ ΝΔ. τῆς Σεβάγγης λίμνης. Ἄλλαι πόλεις εἶναι ἡ ὀχυρὰ Βλαδικαύκασος (44 χιλ. κ.), ἐν τῇ κοιλάδι Δαριάλη, ἡς δὲ σπέζει τὸ φρούριον ταύτης. Σιαυρόπολις (42 χιλ. κατ.), Ἀλεξανδρόπολις (32 χιλ. κατ.) κλπ.

§ 30. Σιβηρία. Ἡ μεταξὺ Β. Πεπηγότος Ὡκ. καὶ τοῦ ὑψηλέδου τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας χθαμαλὴ χώρα καλεῖται Σιβηρία (12,446,000 □ χιλμ., 5,720,000 κ.), κατοικουμένη ὑπὸ Μογγολικῶν φύλων εἰδωλολατρῶν καὶ ὑπὸ πολιτικῶν ἔχορίστων Ῥώσων καὶ Πολωνῶν. Ὁρη αὐτῆς εἶναι τὰ Οὐράλια καὶ τὰ Ἀλιάσια, ὧν προεκτάσεις τὰ Σαϊμακά καὶ τὰ Δανρικά κλ. καὶ τὰ τῆς Καμτούάτκας, ἐν οἷς ὑψηλὰ καὶ χιονοσκεπῆ ἥφαίστεια ἐνεργά.

Ποταμοὺς ἔχει τὸν Ὅβιν μετὰ διαφόρων παραποταμίων (Ἴρτυ σγης, Τοβόλσκης κλ.), τὸν Ἰενεσέην, τὸν Λέγαν καὶ Ἰνδιγέρκαν, διαρρέοντας κατὰ πλάτος τὸ Σιβηριακὸν βαθύπεδον καὶ ἐκβάλλοντας εἰς τὸν Πεπηγότα Ὡκ. Ἐκ τῆς ἐν μέσῳ θραχωδῶν δρέων κειμένης Βαϊκάλης λίμνης (34,932 □ χιλμ.) πηγάζει ὁ Ἀρω Τζουγγούσκας, ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀγγάρας, εἰς τὸν Ἰενεσέην χυνόμενος. Εἰς τὴν Ὁχοτσκικὴν θαλάσσαν ἀπέναντι τῆς νήσου Σαχαλίνης, ἀνηκούσης κατὰ τὸ ὥμισυ τῇ Ῥωσίᾳ, χύνεται ὁ Ἀμούρ, πλωτὸς κατὰ τὸ πλεῖστον δεχόμενος τοὺς ἰχθυοτρόφους Σουγγάριον καὶ Ουσούρδην. Χωρίζεται δὲ ἡ Σιβηρία τῆς Β. Ἀμερικῆς διὰ τῆς Βεριγγείου θαλ. καὶ τοῦ Βεριγγείου πορθ. (95 χιλμ. πλ.), πρὸς Β. δὲ ὀλίγιστον ὑπὸ τῆς θαλάσσης διαμελίζεται, σχηματίζούσης κόλπους τινάς.

* Τὸ κλῖμα εἶναι ψυχρότατον, καὶ τὸν μὲν κειμῶνα τὸ ἔδαφος αὐτῆς καλύπτεται ὑπὸ παχυτάτης χιόνος καὶ εἶναι διαρκῶς πεπηγός εἰς μέγα βάθος, τὸ δὲ θέρος ἐπὶ 3 μέρην μηνας θερμαίνεται σχετικῶς πολύ, ὅπερ συντελεῖ τὰ μέγιστα πρὸς ἀνάπτυξιν χόρτου καὶ πλουσίων δασῶν.

* Τὰ προϊόντα είνε ζυλεία, σισύραι, χρυσός, χρυσορος, χαλκός, σίδηρος, ανθρακες, γραφίτης καὶ ὄρυκτὸν ἐλεφάντινον διπούν, διέτι τὸ ἑλῶδες καὶ πεπηγός τῆς χώρας ἔδαφος ἐγκλείει πολλαχοῦ ἐπὶ αἰώνας ἐν τῷ πάγῳ διατηρηθέντα ἀκέραια σώματα ἐλεφάντων τριχωτῶν (μαμουθῶν), ζώων προκατακλυσμιαίων ἐκλεψάντων πρὸ πολλοῦ, ἥ διπού καὶ χαλιδόντας τούτων.

* Διαιρεῖται δὲ ἡ μεγάλη αὐτη χώρα εἰς 9 κυβερνεῖα. Αἱ ἀξιολογώτεραι πόλεις είνε Τοβόλαση (18,000 x) παρὰ τὸν Ἰρτσηγην. Τόμση (52,000 κατ.) παρὰ τὴν δεξιὰν ὅχθην τοῦ Ὀβίος, πόλις ἐμπορική. Βαρραούλη παρὰ τὸν Ὁβίν, κέντρον τῆς Σιβηριακῆς μεταλλείας καὶ μεταλλουργίας Ἰρκούτσκη (51 χ. x.), οὐ μακρὰν τῆς Βαϊκάλης, πόλις ἐμπορική. Ιακούτσκη παρὰ τὸν Λέναν, ἀποθήκη τῶν σιτηρῶν καὶ τοῦ ὄρυκτοῦ ἐλέφαντος. Οἱ κάτοικοι τῆς ἡφαιστειογενοῦς Καυτσιάκας ζῶσιν ἐκ τῆς θήρας καὶ ἀλιείας. Ἡ ἐκεῖθεν τῆς Βαϊκάλης λίμνης χώρα καλεῖται Ὑπερβαϊκαλία, ἐν ᾧ ἡ Κιάχτα παρὰ τὰ σύνορα τῆς Μογγολίας. Εἰς τὴν Σιβηρίαν καταλέγονται καὶ αἱ ΒΑ. τῶν ἑκοῦλῶν τοῦ Λένα κείμεναι κατάψυχροι νῆσοι τῆς Νέας Σιβηρίας, περὶ τὰς ὁποίας σχεδὸν διαρκῶς ἡ θάλασσα φέρει πάγους. Σιδηρόδρομος, κατὰ μῆκος διασχίζων τὴν χώραν, καταλήγει εἰς τὸ Βλαδιβοστόκ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΧΩΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Φυσικὴ καὶ ἐθνογραφικὴ κατάστασις τῆς Ἀφρικῆς.

§ 31. Θέσις καὶ διαμελισμὸς τῆς ήπειρου. Ἡ τρίτη κατὰ τὸ μέγεθος ἡπειρὸς τῆς γῆς, ἡ Ἀφρική (29,826,992 χιλ. καὶ 110 ἑκ. κατ.), ἐνουμένη μετὰ τῆς Ἀσίας διὰ τοῦ τμηθέντος ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ, περιβρέχεται ὑπὸ τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλ. ἡ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ καὶ Ἀντλαντικοῦ ὄκ. Ἐπειδὴ δὲ δλίγιστον ὑπὸ τῆς θαλάσσης δικμελίζεται, ἔχει σχῆμα φοιειδὲς καὶ κόλπους ὀλιγίστους, ὃν οἱ ἀξιολογώτεροι εἶνε πρὸς Α. ἡ Ἐρυθρὰ θάλ. καὶ ὁ κόλπος τοῦ Ἀδεν, πρὸς Δ. ὁ τῆς Γουενέας καὶ καὶ πρὸς Β. ὁ τῆς Τριπόλεως (Μεγάλη Σύρτις). Ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων τὰ σημαντικώτερα είνε πρὸς Β. τὸ Λευκόν (Τύνης), πρὸς Δ. τὸ Πράσινον (Σενεγαμβία), πρὸς Ν. τὸ τῆς Καλῆς Ἐλπίδος καὶ τὸ τῆς Ἀγουλᾶς (Μαγνητικῆς Βελόνης) καὶ πρὸς Α. τὸ Γουαρδαφούσον. Πορθμοὺς ἔχει τὸν Βαβελμανδέβ καὶ τὸν τῆς Γιβραλτάρης μεταξὺ Μεσογείου καὶ Ἀντλαντικοῦ ὥκεανοῦ.

Τὸ πλεῖστον τῆς Ἀφρικῆς εἶνε κλιμακωτὸν δροπέδιον τριγωνικόν, φέρον παρὰ τὰ κράσπεδα αὐτοῦ ὅη τινά, ἢτοι πρὸς Α. τὸ ἡφαιστειογενὲς *Καλιμάντζαρον* (5,700 μ.) καὶ πρὸς Δ. τὸ ἐπίσης ἡφαιστειογενὲς *Καμερούν* (3,901 μ.). Πρὸς Β. τοῦ Σουδὰν ἔκτείνεται ἡ μεγίστη τῆς γῆς ἕρημος *Σαχάρα* (6,662,000 χιλμ.), ἥτις εἶνε κατάστικτος ὑπὸ δάσεων καὶ ἔχει ὅρη κλιμακωτά. Πρὸς Β. ταύτης κεῖται ἡ *Βερβερία*, ἐν ᾧ τὸ ὄρος *Αιτλας* (3,800 μ.) καὶ τὸ δροπέδιον τῆς *Κυρηναϊκῆς* (Βάρκας).

Τὸ Β. τμῆμα τῆς Ἀφρικῆς εἶνε ὅγνυδρον, λίαν δὲ εὔγνυδρον τὸ Ν. ἀρδευόμενον ὑπὸ πολλῶν ποταμῶν κατὰ τὸ πλεῖστον μὴ πλωτῶν, διότι ἡ χώρα, καθὸ κλιμακωτὴ παρέχει αἰτίαν πρὸς σχηματισμὸν πολλῶν καταρρακτῶν. Οἱ σημαντικώτεροι δὲ τῶν ποταμῶν εἶνε οἱ ἔξης· 1) Ὁ *Νεῖλος* (6,170 χιλμ. καὶ 2,810,000 □ χιλμ. ποτ. χώρ.) οὗτος πηγάζων ἐκ τῶν λιμνῶν *Ἀλεξάνδρας* καὶ Οὐκερέβης (Βικτωρίας Νυάνσας 84,000 □ χιλμ.) καὶ ἐκ τῆς *Μούτα Νοίγης Μιουτάρνης* ('Αλεέρτου Νυάνσα) χύνεται εἰς τὴν Μεσόγειον θάλ., ἐν ᾧ σχηματίζει τὸ εὐφορώτατον τῆς Κάτω Αἰγύπτου δέλτα. 2) Ὁ *Ζαμβέσης* (2,280 χιλμ. μήκ., 1,430,000 □ χιλμ. ποτ. χώρ.), ὁ μέγιστος τῆς Α. Ἀφρικῆς ποταμός, χυνόμενος ἀπέναντι τῆς *Μαδαγασκάρου*. 3) Ὁ *Κόργος* (4,200 χιλμ. μήκ. καὶ 3,200,000 □ χιλμ. ποτ. χώρ.), πλωτὸς μόνον ἐπὶ 1,500 χιλμ., χυνόμενος εἰς τὸν *Ἀτλαντικὸν* ωκ. "Αλλοι ποταμοὶ ἐπίσης μεγάλοι εἶνε ὁ *Οράνης*, ὁ *Ογοβέτης*, ὁ *Νίγιρ* (4,900 χιλμ. μ., 2,750,000 □ χιλμ. ποτ. χώρ.), ὁ *Γαμβίας* καὶ ὁ *Σενεγάλης*. Πρὸς Ν. τῆς Οὐκερέβης κεῖνται αἱ λίμναι *Νυάσα* καὶ *Ταγγαρίνα*, ἐξ ἤτοι πηγαζεῖ ὁ *Κόργος*, ἐν δὲ τῷ κεντρικῷ Σουδὰν ἡ *Τσάδα*.

"Ἐκ τῶν νήσων ἀξιολογώτεροι εἶνε ἡ *Μαδαγασκάρη*, αἱ τοῦ *Πρασίνου* ἀκρωτηρίου (Καμπερδικαὶ) καὶ αἱ *Κανάριαι*.

* § 32. **Κλῖμα, προϊόντα, κάτοικοι καὶ πολιτειακὴ διαιρέσις.** Τὸ κλῖμα ἐν γένει εἶνε θερμόν, πολλοὶ δ' αὐτῆς χθαμαλοὶ τόποι νοσώδεις καὶ βλαπτικοὶ εἰς τὴν ὑγίειαν τῶν Εὐρωπαίων. Πολλαχοῦ τῆς ἡπείρου αἱ βροχαὶ εἶνε σπανιώταται, ἐνιαχοῦ δὲ βρέχει ρυγδαίτατα. Αἱ ὑψηλαὶ κῶραι ἔχουσι κατὰ τὸν χειμῶνα τὰς νύκτας ψυχράς, ἐν *Σαχάρᾳ* δέ, ἔνεκα τῆς κατὰ τὴν νύκτα ψύξεως, σχηματίζονται καὶ πάγοι. Τὰ φυτὰ τῆς Ἀφρικῆς εἶνε ποικίλα, πολλὰ δὲ ἀρωματώδη, ἄλλα δὲ μεγάλα, ὡς π. χ. *φοίνικες*, *κομμιόδερα*, *πέπερι*, *χαρές*, *ἀρτόδερα*, ἡ πελωρία *Αρδασωρία* καὶ ἄλλα. Καὶ τὰ ζῷα αὐτῆς εἶνε ἐπίσης ποι-

χίλια, πολλά δὲ μεγάλα καὶ ἄγρια, ώς π. χ. στρουθοκάμηλοι, κρικόδειλοι, πίθηκοι (γορίλαι), ἐλέφαντες, ιπποπόταμοι, φίγοκέρωτες, λέοντες, θύαιραι, λεοπαρδάλεις, καμηλοπαρδάλεις κλ. Ἡ Ν. Ἀφρική ἔχει καὶ ἀδαμαντωρυχεῖα καὶ χρυσωρυχεῖα (Καπλανδία, Τρανσόζάλη).

* Οἱ πλεῖστοι τῶν ιθαγενῶν τῆς Ἀφρικῆς εἶνε μαῦροι (204 ἑκατ.) Οἱ Ὁτερότοι καὶ οἱ Σὴρ εἶνε οἱ ἀρχαιότεροι κάτοικοι. Οἱ Αλγύπτιοι καὶ οἱ Βέρβεροι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Καυκασίαν φυλήν, οἱ δὲ τῆς Μαδαγασκάρης Χόθαι εἰς τὴν Μαλαϊκήν. Κατοικοῦσι δὲ καὶ πολλοί Ἀραβεῖς καὶ Εύρωπαιοί. Κτήσεις ἔν της Ἀφρικῆς ἔχουσιν ἡ Τουρκία, ἡ Μ. Βρετανία, ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία, ἡ Ἰσπανία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Πορτογαλλία. Τὰ τῶν ιθαγενῶν κράτη διατελοῦσιν εἰσέτι ἐν βαρύρρωφ καταστάσει. Τοπογραφικῶς ἡ ἥπειρος διαιρεῖται 1) εἰς *Boreiar*, 2) εἰς *Nostrar* Ἀφρικήν καὶ 3) εἰς τὰς Ἀφρικανικὰς νήσους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

§ 33. **Αὐτοκρατορία τῆς Ἀβηδονίας καὶ Ἐρυθραίας ἀποικία.** Αἱ χῶραι αὗται ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλ. σχηματίζουσιν δροπέδιον κατάφυτον, ἀπὸ τοῦ δποίου πρὸς τὸν Νεῖλον καταρρέουσιν δὲ *Κυανοὺς Νεῖλος* (Μπάρ-έλ-Ἀζράκ) καὶ δὲ *Ἄτιβάρης*. Φέρει δὲ τὸ δροπέδιον τοῦτο χιονοσκεπεῖς κορυφὲς καὶ εὐφόρους κοιλάδας, ἐν αἷς ζῶσι ποικίλα ζῷα. Κατοικεῖται ὑπὸ Ἀβηδονίᾳ, οἵτινες ἀπὸ τῆς 4ης ἑκατονταετηρίδος μ. Χ. ἐγένοντο χριστιανοὶ (μονοφυσῖται) καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν Καυκασίαν φυλήν, χαρακτηριζόμενοι διὰ τοῦ καστανόχρου χρώματος τοῦ προσώπου.

Καὶ ἡ μὲν Ἐρυθραία ἀποικία εἶνε κτῆσις τῆς Ἰταλίας, καταλαμβάνουσα τὰς ἀπέναντι τῇ "Υεμένῃ ἀκτὰς τοῦ Ἀρχείου κόλπου (130,000 □ χιλμ., 280 χ. κ.) μέχρι τοῦ πορθμοῦ Βαθελμανδέν. Πρωτ. *Μασσάνα* (7,800 κ.), πόλις παρθενασσία. "Αλλαι πόλεις Ἀσμάρα καὶ Καρέν. Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἰταλίας διατελεῖ τὸ συνεχόμενον σουλτανάτον *"Αουσα* καὶ *Δανακίλη*.

Ἡ δὲ αὐτοκρατορία τῆς Ἀβηδονίας ἡ *Αιθιοπίας* (450,000 □ χιλμ. περίπου καὶ πιθανὸν 8 ἑκτ. κ.), κατέχουσα τὸ ΝΔ. τῆς Ἐρυθραίας ἀνυψούμενον δροπέδιον, εἶνε μοναρχία ἀπόλυτος ὑπὸ χριστιανὸν αὐτοκράτορα (*Νεγοὺς Νεγούνεστι=βασιλέως* τῶν βασιλέων· δὲ νῦν *Μενελίκ δ' Β'*), ὑπὸ τὸν διόποιον διάφορα βασίλεια καὶ ἐπαρχία. Πρωτ. *Άδδες-Ψηφιοποιήθηκε* από τὸ Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Αρέβα (50,000 κ.). Γονδάρ και Ἀξιούμ είνε ἀρχαῖαι τῶν βασιλέων καθεδραι. Πρὸς Ν. τῆς Αἰθιοπίας κατοικεῖ ὁ πολεμικὸς λαός Ὁρόβος η Γάλα, παρὰ τὸ Βαθελμονδέν δὲ κεῖνται ἡ ὑπὸ τὴν προστασίν τῆς Γαλλίας χώρα Ὄβόκ, Ταδχούρα και Ἀζίβουτι (21,000 □ χιλμ., 50 χ. κ.), ἡ μέχρι δὲ περίου τοῦ Γουαρδαφουΐου ἀκρωτ. παραλία τῶν Σομαλῶν κατέχεται ὑπὸ τῶν Βρεττανῶν (173,100 □ χιλμ., 300 χ. κ.). Πρωτ. Βερβέρα.

§ 34. Ἀνατολικὸν Σουδάν και Νουβία. Ἡ ἐκατέρωθεν τοῦ Λευκοῦ Νείλου (Μπάχρ-έλ-Ἀμπγιάτ) χώρα, ἥτοι ὁ Σεναάρ, Δόγγολα και Κορδοφάν είνε τὸ Ἀνατολικὸν Σουδάν μετὰ τῆς Νουβίας (1,900,000 □ χιλμ., 11 ἑκ. κ.), ἥτις στεππώδης και πολλαχοῦ ἔρημος. Τοῦτο ἀπετέλει τὸ κράτος τοῦ Μαύρου Μαγδῆ, διπερ πρὸ δλίγων ἐτῶν κατέκτησαν οἱ Ἀγγλοαιγύπτιοι και ἤνωσαν μετὰ τῆς Αἰγύπτου (Ἀγγλοαιγυπτιακὸν Σουδάν). Πρωτ. τούτου είνε ἡ ΧΑΡΤΟΥΜ (50 χ. κ.), ἐπὶ τῆς συμβολῆς τοῦ Κυρνοῦ πρὸς τὸν Λευκὸν Νείλον, ἐν ᾧ ἀλωθείσῃ τῷ 1884 ὑπὸ Μαγδῆ ἐφονεύθη ὁ "Ἀγγλος στρατηγὸς Γόρδων." Άλλη πόλις είνε Σεναάρ.

§ 35. Αἴγυπτος. Ἡ χώρα αὕτη διαρρεομένη ὑπὸ τῶν κάτω ριῶν τοῦ Νείλου (994,300 □ χιλμ. ἦνε τοῦ Ἀν. Σουδάν) κεῖται μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλ. πρὸς Α. και τῆς μεγάλης Λιβυκῆς ἔρημον πρὸς Δ. και καταλήγει εἰς τὴν Μεσόγειον, ἐνθα ἔξαπλοῦται τὸ πλῆρες λειμώνων εὐφορώτατον τοῦ Νείλου δέλτα. Τὸ κεκαλλιεργημένον ταύτης μέρος είνε μόλις 33 χιλ. □ χιλμ. ἵστον πρὸς τὸ ἡμίσιο τῆς Ἑλλάδος. Τὰ κύρια προϊόντα είνε βάμβαξ, πῖτος, ὅρυζα, ἀραβόσιτος, σάκχαρον, φοίνικες. Οἱ πλειστοὶ τῶν κατοίκων είνε ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων (Κόπται), προσέτι "Αραβες (Φελλάχοι, Βεδουΐνοι), Σύροι, Ἑλληνες (38 χιλ. κ.), και ἄλλοι Εύρωπαῖοι (ἡ κυρίως Αἴγυπτος 29,437 □ χιλμ., 19,270,000 κ.). Θρησκεία ἐπικρατοῦσα είνε ὁ Ἰσλαμισμός, ὑπάρχουσιν δῆμοις και περὶ τὰς 645 χιλ. ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Τὸ ἐμπόριον λίαν ζωηρόν, ἡ βιομηχανία δημιουργοῦστον ἀνεπτυγμένη.

* Κατὰ τοὺς παναρχαίους χρόνους ἡ Αἴγυπτος ὑπὸ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς (Φαραώ) ἔφθασεν εἰς μέγαν βαθμὸν ἰσχύος και πολιτισμοῦ. Τῆς ἐποχῆς ταύτης λείψανα είνε τὰ σωζόμενα ἐρείπια ναῶν και πόλεων και αἱ πυραμίδες, αἵτινες είνε τάφοι βασιλέων. Εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἑλλήνων βασιλέων (τῶν Πτολεμαίων) και τῶν Ῥωμαίων ἡ Ἀλεξανδρεια ἐγένετο

τὸ κέντρον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης. Ἀκολούθως κατεκτήθη ὑπὸ τῶν Ἀράβων, Τούρκων καὶ κατὰ τὸ 1811 ἐκηρύχθη ὑποτελῆς τῷ Σουλτάνῳ ὑπὸ τὸν Μεχμέτ-Ἀλῆγν ὡς ἀπόλυτον καὶ κληρονομικὸν ἡγεμόνα. Κεδίθης (ἰσχυρὸς Κύριος) ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ 1867 ὁ ἡγεμών, εἰς ὃν οἱ Εὐρωπαῖοι ἀπονέμουσι τὸν τίτλον τοῦ ἀντιβασιλέως. Ἀπὸ τοῦ 1882 μετὰ τὴν στάσιν τοῦ Ἀραβῆ πασσᾶ οἱ Ἄγγλοι ἐποπτεύουσι τὰ τῆς διοικήσεως καὶ τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας ἔχοντες καὶ στρατὸν ἐκ 3,000 ἀνδρῶν. Τὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 15,000,000 λίρας Αἰγυπτιακάς (1 λίρ.=25,92 φρ.), τὸ δημόσιον χρέος εἰς 103 ἑκ. λίρ., στερ. οἱ σιδηρόδρομοι εἰς 3,950 χιλ. καὶ ἐν Σουδάν εἰς 1145 χιλμ. καὶ οἱ τηλέγραφοι εἰς 4,670 χιλμ. Ὁ στρατὸς τοῦ ἀντιβασιλέως (ὁ νῦν Ἀμπᾶς ὁ Β') ἀνέρχεται εἰς 19,000 ἄνδρας. Διαιρεῖται δὲ τοπογραφικῶς ἡ Αἴγυπτος εἰς "Αρω καὶ Κάτω καὶ τὴν Σιναϊκὴν χερσόνησον, ἐν ᾧ τὸ δονομαστὸν ἐν τῇ Ἱερῷ Ἰστορίᾳ ὅρος Σινά.

* Ἐν τῇ "Ανω Αἰγύπτῳ πόλις ἐπίσημος εἶναι Σιούτη (42,000 κ.) ἐπὶ τῷ Νείλῳ καὶ ἡ Ἀσσονάρ, ἡ ἀρχαία Συήνη, ἐπὶ τῷ Νείλῳ. Παρὰ τὴν Καρύα καὶ Λουζόρ κεῖται τὰ ἐρείπια τῶν ἑκατονταπλίων Θηθῶν ἐπὶ τῷ Νείλῳ. Εἰς τὴν "Ανω Αἴγυπτον περιλαμβάνονται τὰ κυβερνεῖα Δόρολλα καὶ Σουακίμ.

Ἐν τῇ Κάτω Αἰγύπτῳ κεῖται ΚΑ·Ι·ΡΟΝ (640,000 κ.), ἡ καθέδρα τοῦ ἀντιβασιλέως, ἔχον πολλὰ τζαμία καὶ Ἀραβικὸν πανεπιστήμιον. Πρὸς Ν. ταύτης εὐρίσκονται τὰ ἐρείπια τῆς Μέμφιδος τῆς καθέδρας τῶν Φαραώ, τὰ τῆς Ἡλιουπόλεως, ἐν ᾧ ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Ἡλίου καὶ αἱ 67 πυραμίδες, παρὰ τὰς ὁποίας ὁ Μέγας Ναπολέων ἐνίκησε τοὺς Μαμελούκους (1798 μ. Χ.). Ἐπὶ τῇ στομαλίμνῃ Μαρεσώτιδε κεῖται ἡ ὑπὸ Μ. Ἀλεξάνδρου κτισθεῖσα (332 π. Χ.) Ἀλεξάνδρεια (Ἴσκεδεριγέ, 376,000 κ.), ἡτις ὑπὸ τοὺς Πτολεμαίους ὑπῆρχε τὸ κέντρον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης. Ἐν αὐτῇ ἐδρεύει ὁ δρόδοξος Πατριάρχης καὶ Πάπας Ἀλεξανδρείας (ὁ νῦν Φώτιος), οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Πρὸς τὰ ΒΑ. κεῖται ἡ Ἀβούκιρ, πρὸ τῆς ὁποίας οἱ Ἄγγλοι κατεναυμάχησαν ὑπὸ τὸν Νέλσωνα τοὺς Γάλλους (1798 μ. Χ.). Ἀλλαι πόλεις εἰναι Δαμέττη (Ταμίαθος, 31,000 κ.), Τάντα (57 χιλ. κ.), Ζαγαζίκιον (36 χιλ. κ.) καὶ Ρωσσέτη. Πόροι-Σάτη (42 χιλ. κ.) ἐπὶ τῷ Μεσογείῳ, ὅποθεν ἀρχεται ἡ διώρυξ τοῦ Σουέζ, ἔχουσα μῆκος 169 χιλμ., βάθος 9 μ. καὶ πλ. ἐπὶ μὲν τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὄδατος 70—110 μ., ἐπὶ δὲ τοῦ πυθμένος $38\frac{1}{2}$ μ. Ἀνήκει εἰς διεθνῆ ἐταιρείαν. Σουέζ ἐπὶ τῇ Ἑρυθρᾷ θαλάσσῃ, ἔνθα καταλήγει ἡ διώρυξ. Ἐν τῇ Λιβυκῇ ἐρήμῳ κεῖται ἡ ὄασις Σιρά, ἐν ᾧ εὐρίσκετο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τὸ διάσημον μαντεῖον τοῦ Διὸς Ἀμμωνος, ὅπερ ἐπεσκέψθη καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος. Αὕτη κεῖται

βιθύτερυν τῆς θαλάσσης περὶ τὰ 30 μ. "Αλλαι δέσεις εἶνε Ἀράδος,
Μπαχαρῆ, Φαρεφρέ, Δαχέλ, Χάρις, Κούφρα κλ.

§ 36. **Τοίπολις, Τύνης, Ἀλγερία καὶ Μαρόκκον.** Αἱ χῶραι αὗται κείμεναι μεταξὺ Σαχάρας καὶ Μεσογείου θαλάσσης καταλαμβάνουσι τὸ Κυρηναϊκὸν καὶ τὸ Βερβερικὸν δροπέδιον. Καὶ τὸ μὲν Κυρηναϊκόν (157,000 □ χιλμ.), ἐν ᾧ ἔκειτο ἡ τῶν Θηραίων ἀποικία Κυρήνη, ἀνήκει εἰς τὴν διοίκησιν ἢ τὸ τουρκ. μουτεταριφλίκιον Βεγγάζης, ἔχον πρωτ. Βεγγάζην (π. Βερενίκην). Τὸ δὲ Βερβερικόν, διασχιζόμενον ὑπὸ τῆς δροστοιχίας τοῦ Ἀτλαντος (κορυφὴ Μελιτίνη 3,800 μ.), εἶνε κατάφυτον ὑπὸ εἴδους τινὸς σπάρτου (χάλφα), χρησιμεύοντος πρὸς κατασκευὴν χάρτου καὶ σχοινίων. Κατοικοῦνται δὲ ὑπὸ Μαύρων ἢ Μαυριτανῶν, μωαμεθανῶν τὸ θρήσκευμα, προκυψάντων ἐκ τῆς ἐπιμιξίας Βερβέρων (ἀρχαίων κατοίκων τῆς χώρας) μετὰ Ἀράβων, Ρωμαίων καὶ Γερμανικῶν φύλων. Ὅποδιαιρεῖται εἰς τὰς ἑξῆς 4 χώρας:

1) Τὸν Τουρκικὸν νομὸν τῆς Τριπόλεως μετὰ τῆς Φαζανίας (Φεζᾶν) καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς (Βάρκας) (όμοιος 1,051,000 □ χιλμ. καὶ ἐν ἑκ. κ.). Πρωτ. Τοίπολις (30,000 κ.) ἐπὶ τῇ Μεσογείῳ, πόλις ἐμπορική, ἀπὸ τῆς ὁποίας διὰ καραβανίων γίνεται ἡ συγκοινωνία μετὰ τῶν μεσογείων τῆς Ἀφρικῆς. Τὸ Φεζᾶν (405,000 □ χιλμ., 43,000 κ.) εἶνε τὸ πλεῖστον ἔρημος, κατάστικτος ὑπὸ εὐφορωτάτων δάσεων. Πρωτ. Μουρζούκη, κέντρον τῶν ἐκ Τιμβουκτοῦ (Γαλ. Σουδᾶν) ἐρχομένων καραβανίων.

2) Τὸν Τύνητα (167,400 □ χιλμ., 1,820,000 κατ.), ἡγεμονίαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας ἀπὸ τοῦ 1881, παράγουσαν σπάρτον, σιτηρά, μαλλίον, φοίνικας. Πρωτ. Τύνης (200 χιλ. κ.), καθέδρα τοῦ ἡγεμόνος ἢ Βέη (ὅ νῦν Νάρες βέης) παρὰ τὴν ἀρχαίαν Καρκηδόνα, πόλις ἐμπορικὴ ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῆς ὁμών. λιμνοθαλάσσης, ἡς τὸ στόμιον προστατεύει ἡ ὀχυρὰ πόλις Γουλέττα. Σφάξ, λιμὴν ἐμπορικός. Βιζέριη, ΝΔ. τῆς Σικελίας.

3) Τὴν Ἀλγερίαν (890,000 □ χιλμ., 5,230,000 κατ. μετὰ τμήματος τῆς Σαχάρας. Ἡ χώρα αὕτη μέχρι τοῦ 1830 μ. Χ. συνεκρότει δημοκρατίαν ἐκ πειρατῶν, οἵτινες ὑπῆρξαν τὸ φόβητρον τῆς Μεσογείου. Αὕτη διαλυθεῖσα καὶ κατακτηθεῖσα ὑπὸ τῶν Γάλλων ἀποτελεῖ νῦν σημαντικὴν τῆς Γαλλίας ἀποικίαν, παράγουσαν σπάρ-

τον, καπνόν, σιτηρά, οίνον καὶ βάμβακκ, ἔχει δὲ πρωτ. τὸ Ἀλγέριον (154,000 x) ἐξήγον πλειστα λαχανικά. Κωνσταντίνη (ἡ πάλαι Κύρη, 58,000 x.), πόλις δρυῦ. Ἡ Ἀλγερία κατέχει τὴν θέσιν τοῦ πάλαι βασιλείου τῆς *Noumidias*.

4) Τὸ Μαρόκκον (439,240 □ χιλμ. ἀνευ τοῦ Τουάτ καὶ τῆς ἐρήμου καὶ 8 ἑκ. x.). Τοῦτο κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι συνέχεια τῆς Σαχάρας, ἔχει ὅμως καὶ τόπους εὐφόρους, τρέφοντας λεπτομάλλους αλγας, ἐξ ὧν τὸ ὄνομαστὸν μαροκκηνὸν δέρμα καὶ πρόβατα. Κυβερνᾶται δὲ δεσποτικῶς ὑπὸ σουλτάνου (ό νῦν Μουλάι "Αβδ-Έλ-Άζιζ), οὗτοιος ἡ καθέδρα Μαρόκκου (50 χιλ. κατ.) κεῖται παρὰ τοὺς Δ. πρόποδας τοῦ ὑψηλοῦ χιονοσκεποῦς "Ατλαντος. Φέτε (150 χιλ. κατ.), ἡ δευτέρη καθέδρα τοῦ σουλτάνου, πόλις ἐμπορικὴ καὶ βιομήχανος ἐπὶ τῶν νοτίων προπόδων τοῦ μικροῦ "Ατλαντος. Λιμένες ἐπὶ τῷ πορθμῷ Γιβραλτάρ εἶναι Ταγγέρη καὶ Τετούάνη, ἐπὶ τῷ "Ατλαντικῷ δὲ ἡ Δαράση ('Ελ-Άρατς) καὶ νοτιώτερον ἡ Καζαμπλάγκα.

* § 37. Η "Ερημος Σαχάρα". Η μεγίστη αύτη της γῆς έρημος έξαπλωσται ἀπό τον Ἀτλαντικοῦ Ωκ. ἄκραι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλ. ὑπὸ σχῆμα τραπεζοειδούς ὁροπέδιου (μέσον ὑψ. 350 μ.). Διασχίζεται δὲ δικαγώνιας ὑπὸ τοῦ ὑψηλοῦ Τασσιλῆ καὶ τῶν ὄρέων Τούμον καὶ Τάρσου (2,000 μετρ. ὑψ.) διαιρεῖται εἰς τὸ τμῆμα τῆς Ἀν. ἡ Λιθυκῆς ἐρήμου, ἐν ᾧ πολλαὶ ὀάσεις, καὶ εἰς τὸ τῆς δυτικῆς ἡ Σαχάρα. Το δεύτερον τοῦτο τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τὴν Μαυριτανικήν, τὴν δυτικωτάτην, καταλήγουσαν εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ωκεανόν, οὗτινος τὰ παράλια ἀμμώδη καὶ ἀξενα. Πολλαχοῦ δὲ καλύπτεται ὑπὸ ἀμμου, εὐκόλως μετακινούμενης, πολλαχοῦ δὲ ὑπὸ μεγάλων χροκαλῶν. "Γδωρ οὐδὲλως ἡ ἐλάχιστον ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτη ὑπάρχει, αἱ δὲ ὀάσεις ἡ ἀνάσεις αὐτῆς. εἴνεις κοιλότητες σμικραὶ ἡ μεγάλαι τοῦ ἐδάφους, εἰς ᾧς εύρισκον διέζοδον τὸ ὑπεργείως ἔρον ὕδωρ, ὅπερ καὶ δι' ἀρτεσιανῶν ἔξαγεται φρεάτων, καθιστᾶ ἀυτὰς εὐφόρους Διὰ τοιούτων τεχνητῶν φρεάτων μέρη τινὰ τῆς ἐρήμου ταύτης ἐκαλύψθησαν ὑπὸ παχυσκίων φοινίκων, οἵτινες τὰς μὲν ῥίζας αὐτῶν βυθίζουσιν εἰς ἔδαφος ὑδροφόρον, τὸ δὲ φύλλωμά των ἔχουσιν ὑπὸ τὰς φλογεράς τοῦ ἥλιου ἀκτίνας. Η θερμοκρασία τῆς ἐρήμου εἴνει ἀφόρητος, ίδιως τὴν ἡμέραν (60° K), ἡ δὲ ἀμμος τοσοῦτο θερμαίνεται, ὥστε καὶ τὰ ώρα δύνανται νά ἐψηθῶσιν." Ο πνέων διάθερμος ἀνεμος Σιμούντ (Χαμσίν, Σιρόκκος) ἀνυψοῦ νέφη ἐξ ἀμμου πυκνότατα, ἦν φέρει πρὸς τὰς ἀκτὰς τοῦ ωκεανοῦ, ἔνθα σχηματίζει ὑψηλᾶς θύετας. Μόνον τὸν χειμῶνα ἡ Σαχάρα εἴνει ὑποφερτή, τὴν νύκτα δὲ μάλιστα, ἔνεκα τῆς μεγάλης τοῦ ἐδάφους θερμαντικῆς ἀκτινοθολίας, σχηματίζεται καὶ πάγος. Λιμνάνει δὲ κάρων ἐν αὐτῇ καὶ ὁ ἀρτικατοπτρισμός, ὅτε ὁ ὀδοιπόρος εὐριτάχεμος ἐν ὀπτικῇ ἀπάτῃ νομίζει ὅτι βλέπει μακρὰν εἰκόνα πολύτιμης θάλασσης ήταν.

* Η Σαχάρα (6,662,000 □ χιλμ.), καίτοι μεγίστη τὴν ἔκτασιν, κατοικεῖται μόλις ὑπὸ 3—4 ἑκατ. Ἀράβων, Βερβέρων, Τουαρήγ (ληστῶν κυρίων) καὶ Τεδά, ἀπάντων μωχμεθινῶν. Ἐκ τῶν δύτεων αὐτῆς αἱ σημαντικώτεραι εἰναι ἡ Σιρά (Αἴγυπτος), ἡ Φεζάν, ἡ Κούφρα, ἡ Δαχέλ, γνωσταὶ ἥδη, ἡ ἀλατοῦχος Βίλμα ἡ Σαχή. Ἐπὶ τῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὡκ. ἀξένων καὶ ἀμμωδῶν τῆς ἐρήμου παραλίων οἱ *Ισπανοὶ κατέχουσι τὸ Ρίο ντε "Ορο (185,000 □ χιλμ. καὶ 130,000 κ.) καὶ οἱ Γάλλοι σταθμούς τινας.

§ 38. Σενεγαμβία, Σιέρρα Λεόνη, Λιβερία καὶ Γαλλικὴ δυτικὴ Ἀφρικὴ καὶ Κεντρικὸν Σουδάν. Ἡ ὑπὸ τῶν ποταμῶν Σενεγάλη (1580 χιλμ. μήκ.) καὶ Γαμβίε (1850 χιλμ.) δικρρεομένη Σενεγαμβία εἶναι κατὰ τὸ πλειστον Ογκλικὴ ἀποικία 1,737,000 □ χιλμ., 8,300,000 κ.), μεθ' ἧς συνάπτεται ἡ πρὸς Α. ταύτης ἔξαπλουμένη Γαλλικὴ δυτικὴ Ἀφρικὴ καὶ Σαχάρα εἰσχωροῦσα μέχρι τῆς Λιβυκῆς ἐρήμου (5 ἑκατ. □ χιλμ. καὶ 790,000 κ.), ἐν ᾧ καὶ διάφορα ὑπὸ Γαλ. προστασίαν θιαγενῶν κράτη (Σαμόρα, Τιέβα). Εἶναι δὲ κχώρα θερμὴ καὶ νοσώδης καὶ κατοικεῖται ὑπὸ μαύρων (αιθιόπων), τῶν πλείστων μωχμεθινῶν. Πρωτ. Ἀγιος Λουδοβίκος (20 χιλ. κ.), ἐν μέρει ἐκτισμένος ἐπὶ τῆς νηστῖδος τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σενεγάλη.

* Ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς χώρας ταύτης εἶναι ἐσφηνωμέναι αἱ ἔξης ἀποικίαι: 1) ἡ Γαμβία, κτησίς Βρεττανική, ἔξαπλουμένη ἐκατέρωθεν τοῦ ὄμωνύμου ποταμοῦ (9,370 τετρ. χιλμ., 90 χιλ. κ.) πρωτ. Ἀγία Μαρία Βαθούρτου (3 χιλ. κ.) ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ, καὶ 2) ἡ Πορτογαλλικὴ Γουινέα μετὰ τῶν παρακειμένων νησίδων (33,900 τετρ. χιλμ., 170,000 κ.) πρωτ. Βουλάμη (3,800 κατ.) ἐπὶ νηστῖδος τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ρίο-Γέβα ἢ Ρίο-Γράνδε (Κόμβα). ΝΑ. ταύτης κεῖται ἡ Γαλλικὴ Γουινέα μετὰ τῆς Άσαλώρ (275,000 τετρ. χιλμ. καὶ 1 ½ ἑκ. κατ.). Ταύτης πρὸς Ν. κεῖται ἡ Ἀγγλικὴ ἀποικία Σιέρρα Λεόνη (77,700 τετρ. χιλμ., 1 ἑκ. κατ.) μετὰ πρωτ. Φρητόνου (30 χιλ. κ.) ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τῆς Ροκέλλης. Ταύτης ΝΑ. ἔξαπλοῦται ἡ ὑπὸ ἐλευθερωθέντων μαύρων δούλων τῆς μεγάλης Ἀμερικαϊκῆς συμπολιτείας ιδρυθεῖσα (1822 μ. Χ.) δημοκρατία Λιβερία (95,400 τετρ. χιλμ., 1 ½ ἑκατ. κ.). πρωτ. Μοροβία παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποτ. Ἀγ. Παύλου (5 χιλ. κ.).

* Τὰ Α. τεῦ Γαλλικοῦ Σουδάν εἶναι τὸ Κεντρικὸν Σουδάν, ἔχον πολλοὺς ποταμούς καὶ λίμνας (Τσάδα 34,000 τετρ. χιλμ.) καὶ ὃν πολλαχοῦ κατάφυτον καὶ εὔφορον, ἐνιακοῦ δὲ καὶ στεππῶδες. Ὑποδιαιρεῖται εἰς διάφορα μωχμεθινικὰ σουλτανᾶτα, κατοικούμενα ὑπὸ λαοῦ μιγάδος, παραχθέντος ἐξ Ἀράβων καὶ Νιγριτῶν. Τούτων τὰ ἀξιολογώτερα εἶναι τὰ ἔξης Φηφιοποιηθῆκε από τὸ Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

* 1) *Βαδάη* (445,600 τετρ. χιλμ., 2,600,000 κ.) πρὸς Α. τῆς Τσάδης λίμνης. Πρωτ. ΑΒΕΧΡ (20—30 χιλ. κατ.). Οὐάρα εἶνε τὰ ἐρείπια παλαιῶν καθέδρας, αἱ δὲ χᾶραι *Βαρχίμι*, *Φίτρι*, *Καρέμ* καὶ *Δάρ* 'Ρουγγᾶ εἶνε ὑποτελεῖς αὐτῷ).
2) *Βορροῦ* (140,000 τετρ. χιλμ., 5 ἑκ. κ.) μετὰ πολλῶν ὑποτελῶν χωρῶν. Πρωτ. ΚΟΥΚΑ (60,000 κ.). 3) *Σοκότορ* (400,000 τετρ. χιλμ., 4 ἑκ. κ.) τούτου δὲ σουλτᾶνος εἶνε καὶ θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τῶν χριστῶν *Γαρδά*, *Νουπὲ* καὶ *Άδαμάσονα*. Πρωτ. ΒΟΥΡΝΟΝ (15,000 κ.). 4) *Μασαΐτρα* (135,000 τετρ. χιλμ., 4 ἑκ. κατ.) πρὸς Α. τῆς Σενεγαμβίας. Πρωτ. *Βαρδιαράφα* ἢ *Τιμβουκτοῦ*, κειμένη οὐ μακρὰν τοῦ Νίγιρος ποτ., εἶνε τὸ κέντρον καραβανίων τῆς *Σαχάρας*. πρὸ δὲ λίγων δὲ ἐτῶν κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γάλλων. "Ἄλλα μικρότερα κράτη θιαγενῶν εἶνε *Τύμβορ*, *Μόσσιορ*, *Γούρμαρ*, *Βοργοῦ*. Πολλὰ τῶν χριστῶν τούτων συμπεριελήφθησαν εἰς τὴν *Γαλλικὴν* δυτικὴν *Αφρικὴν* καὶ εἰς τὴν Βρεττανικὴν Βορείαν Νιγιρίαν, περὶ τῆς ὧδοίς κατωτέρω (§ 40).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

§ 39. **Ανατολικὴ παραλία.** Ἡ ἀπὸ τοῦ *Γουαρδαφουΐον* ἀκρ. μέχρι τῆς νήσου *Πέμβας* δρεινὴ χώρα κατοικεῖται ὑπὸ φυλῶν τῶν νομάδων *Σομαλῶν*. Ταύτης τὰ παράλια μέχρι τοῦ ποταμοῦ *Δζούβα* κατέχουσιν οἱ *Ίταλοί* (380,000 □ χιλμ. καὶ 400,000 κ.). ΝΔ. ταύτης ἔξαπλωσται ἡ ὑπὸ Βρεττανικὴν προστασίαν Α. *Αφρικὴ* 454,500 τετρ. χιλμ. καὶ 4 ἑκ. κ.) ἔξικνουμένη πρὸς Δ. μέχρι τῶν λιμνῶν *Άλβέρτου* καὶ *Βικτωρίας*, ὅπου καὶ τὸ ὑπὸ Βρεττανικὴν προστασίαν βασίλ. *Οὐγάνδα* (578,800 τετρ. χιλμ. καὶ 4,000,000 κ.). Πρὸς Ν. κείται ἡ εἰς τὴν *Γερμανικὴν* *Ἐταίρειαν* τῆς Α. *Αφρικῆς* ἀνήκουσα χώρα (946,500 τετρ. χιλμ., 7,000,000 κ.), μεταξὺ τῆς νήσου *Πέμβας*, τοῦ ἀκρ. *Δελγάδου* καὶ τῆς *Ταγγανίκης* καὶ *Βικτωρίας* λίμνης, ἐν ᾧ τὰ διάφορα ὑποτελῆ θιαγενῶν κράτη. Λιμένες ἀνήκοντες εἰς τοὺς *Γερμανοὺς* εἶνε ὁ *Χοεντζόλεργ*-*Χάφεν*, ἡ *Βαγαμόσια* καὶ ἡ *Δάρ-ές* *Σαλάμι*. Αἱ ἀπέναντι τῆς *Γερμανικῆς* κτήσεως νῆσοι *Ζανζιβάρη*, *Λαμούς* καὶ *Πέμβα* ἀποτελοῦσι τὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μεγ. Βρεττανίας σουλτανᾶτον τῆς *Ζανζιβάρης* (2,640 □ χιλμ., 250 χιλ. κ.), οὗτινος ὁ σουλτᾶνος καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπηκόων του κατάγονται ἐκ τοῦ ἐν *Αραβίᾳ* σουλτανᾶτου *Όμάν*. Πρωτ. *ZANZIBARH* (50 χιλιόμετρα ἐπίθημα τοῦ Ινδικοῦ Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

* Από τοῦ Δελγάδου ἄχρι τοῦ ὅρμου Δελαγόδα ἔξαπλοῦται ἡ τῆς Πορτογαλλίκης Α. Ἀφρικής Μοζαμβίκη (761,040 □ χιλμ., 2,300,000 κ.), κατοικουμένη ὑπὸ Κάφρων καὶ Ζουλού καὶ διαρρεομένη ὑπὸ τοῦ ποτ. Ζαμβέση, ἐν ᾧ ὁ ὀνομαστὸς καταχράκτης τῆς Βικτωρίας Πρωτ. Μοζαμβίκη (10 χιλ. κ.). Τὸ Ν. τῆς Μοζαμβίκης καλεῖται χώρα τῆς Γάζας. Πρὸς Δ. τῆς Μοζαμβίκης ἔξαπλοῦται ἡ ἐπιμήκης λίμνη Νυάσα καὶ ταύτης πρὸς Δ. ἡ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μεγ. Βρεττανίας χώρα Νυάσα (106,000 □ χιλμ. καὶ 930 χιλ. κατ.). Πρὸς Ν. τῆς Γάζας κεῖται ἡ Ζουλουλάνδη, ἐνωθεῖσα μετὰ τῆς ΝΔ. κειμένης Βρεττανικῆς ἀποικίας Νατάλης (93,670 □ χιλμ., 1,000,000 κατ.), ἡς πρωτ. εἶναι ἡ Πίτερ Μαριτζβούργη (15 χιλ. κατ.), σιδηροδρομικῶς συγκοινωνοῦσα μετὰ τοῦ λιμένος Νατάλης.

* § 40. **Αγγλικὴ μεσοπεθαίνων Αφρική.** Ὑπὲρ τὴν ἐστρογγυλωμένην νοτιωτάτην καὶ ἀλιμενὸν τῆς Ἀφρικῆς ἀκτήν, ἥν στεφανοῦσιν ὅρη παράκτια, ἀνυψοῦνται δύο κλιμακωτὰ πεδία, φέροντα ὅρη μετὰ τραπεζοειδῶν κορυφῶν καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῶν βροχῶν μεταβαλλόμενα εἰς χλοεροὺς λειμῶνας, ἐν οὓς βόσκουσι μεγάλαι ἀγέλαι προβάτων καὶ ἀντιλοπῶν. Αὕτη δὲ κυρίως εἶναι ἡ ἀποικία τῆς Καπλανδίας, δῆλο. ἡ χώρα τοῦ Ἀκρωτηρίου ἡ τῆς Εὐέλπειδος ἄκρας, ἐν ᾧ κεῖται τὸ ἀκρωτήριον τοῦτο, ὅπερ ἀνεκάλυψαν οἱ Πορτογάλλοι, ὅτε ἀνεζήτουν νέαν ὁδὸν πρὸς τὰς Α. Ἰρδίας. Νοτιωτάτη δ' ἀπάστης τῆς Ἀφρικῆς ἄκρα εἶναι ἡ τῆς Ἀγούλας (δῆλο. τῆς Μαγρητικῆς Βελόρης), ἡ τις ἐκλήθη οὔτω, διότι, ὅτε τὸ πρῶτον πρὸς αὐτὴν ἔπλεον οἱ Πορτογάλλοι, παρετήρησαν ἀλλοίωσιν ἐπὶ τῆς μαγνητικῆς βελόνης. Τὸ κλῖμα εἶναι λαμπρὸν καὶ τὸ ἔδαφος εὐφορὸν, κτηνοτρόφον καὶ ἀδαμαντοφόρον. Οἱ Πορτογάλλοι ἀνεκάλυψαν διὰ τοῦ θιλασσοτόπου Βασκο δε-Γάμα (1497 μ.Χ.) τὴν Εὐέλπειδα "Ακραν, δὲν κατέλαθον δ' αὐτὴν, ἀλλὰ βραδύτερον ἡ Όλλανδικὴ ἑταιρεία (1601) ὥρυσεν αὐτόθι ἀποικίαν καὶ περὶ τὸ 1652 ἐκτίσθη ἡ πόλις τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἀποικοὶ Όλλανδοι χωρικοὶ (Μπούρς ἢ Μπόρες) κατέλαθον τὴν χώραν καὶ ἐξηπλώθησαν πρὸς τὰ βόρεια αὐτῆς. Κατὰ τὴν μεγάλην δὲ γαλλικὴν ἐπανάστασιν (1795) κατέλαθεν αὐτὴν ἡ Μεγ. Βρεττανία καὶ τῷ 1814 ὄριστικῶς ἐκήρυξεν ἀποικίαν αὐτῆς. Οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς εἶναι Όλλανδικῆς κατάγωγοι, οἱ δὲ ιθαγενεῖς μασῆροι καλοῦνται Ὁτετότοι, οἵτινες εἶναι κυνηγοί. Ἡ χώρα αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν ὑπὸ Βρεττανοῦ ἀπεσταλμένου διαικουμένην μεσημβρινὴν Ἀφρικήν, περιλαμβάνουσαν καὶ τὴν Βασούττολάρδην, τὴν Βετσούνάρην, τὰς κατὰ τὸ 1902 καταχτηθείσας ἐλευθέρας τῶν Βοέρσων δημοκρατίας ὘ράρην καὶ Τραροβάλην καὶ τὴν νοτίαν Ροδεσίαν (ἐν δλ. 2 370,000 □ χιλμ., 6,725,000 κ.).

* Η Καπλανδία (717,400 □ χιλμ., 2,500,000 κ.) διοικεῖται ὑπὸ διοικητοῦ μετὰ ἴδιας κυβερνήσεως καὶ δύο βουλῶν, οἱ δὲ σιδηροδρομοὶ (5,980 χιλμ.) καὶ τηλέγραφοι (13,206 χιλμ.) εἰσγωροῦσιν εἰς τὰ ψηφιοποιηθῆκε από τὸ Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

μεσόγεια τῆς χώρας· πρωτ. ΚΑΠΤΑΟΥΝ (πόλις τοῦ Ἀκρωτηρίου, 77,000 κ. μετὰ τῶν προχστείων 170 χιλμ.), πόλις ἐμπορικὴ καὶ σταθμὸς πλοίων. "Αλλαι πόλεις εἶνε Πόλις τῆς Ἐλισάβετ (23 χιλ. κ.), Κιμβερλέϋ (33 χιλ. κ.) καὶ Κωνσταντία, ὀνομαστὴ διὰ τοὺς οἰνους τῆς. Ὅποι Βρεττανικὴν προστασίαν διατελοῦσιν ἡ πρὸς Β. χώρα τῶν ιθαγενῶν Βασουτολάνδη (26,658 □ χιλμ., 350 χιλ. κ.), ἡ Βετσουάνη, ἐν ᾧ (712,200 □ χιλμ., 133.100 κ.) καὶ ἡ νοτία Ροδεσία (384,790 □ χιλμ., 678 χιλ. κ.), ἐν ᾧ ἡ χώρα Ματαβελέ. Προσέτι βρεττανικὴ κτήσις εἶνε καὶ ἡ βορεία Ροδεσία (753,700 □ χιλμ., 847 χιλ. κ.).

Πρὸς τὰ ΒΑ. τῆς Καπλανδίας κεῖνται αἱ μέχρι τοῦ 1902 ἐλεύθεραι τῶν Βοέρσων δημοκρατίαι. Καὶ ἡ μεταξὺ τοῦ Ὁράνη ποτ. καὶ τοῦ παραποτάμου αὐτοῦ Βάαλ (ἰδρυθεῖσα τῷ 1864), κειμένη Ὁράνη (130,500 □ χιλμ., 447 χιλ. κατ.), ἔχει πρωτ. ΒΛΕΜΦΟΝΤΕ·Ι·Ν (5,800 κ.). Ἡ δὲ ἐκεῖθεν τοῦ Βάαλ (τῷ 1852 ιδρυθεῖσα) Τρανσβάλη (305,000 □ χιλμ., 1,350,000 κ.) ἔχει πρωτ. ΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝ (37 χ. κ.) καὶ Γιοχανησμπούρη (158 $\frac{1}{2}$ χ. κ.). Αὗται διὰ σιδηροδρόμου συνδέονται μετὰ τῆς Πόλεως τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἐκατέρα δὲ διοικεῖται ὑπὸ Βρεττανοῦ διοικητοῦ μετὰ νομοθετικοῦ σώματος. Εἰς τὴν Τρανσβάλην ὑπάγεται καὶ ἡ Σουαζιλάνδη (16,928 □ χιλμ. καὶ 85 χιλ. κ.).

§ 41. Δυτικὴ παραλία. Ἡ μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τῶν ποταμῶν Ὁράνη καὶ Κουνένε χώρα εἶνε κτήσις Γερμανικὴ (Ναμακούνα, Χερέδρος καὶ Δαμάρα, (823,560 □ χιλμ., 200 χ. κ.), ὀλίμενος δὲ καὶ χθυμαλή. Πρωτ. Ἀγρα Πικούνέα. Ἐπὶ τῶν παραλίων ταύτης οἱ Ἀγγλοί ἔχουσι σταθμούς τινας (π. γ. Φαλαίνης κλ.).

"Η ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Κουνένε ἄχρι τῆς Σιέρρας Λεόνης παραλία καλεῖται **Γουνένεα**, διαιρουμένη διὰ τοῦ δέλτα τοῦ Νίγρου ποταμοῦ εἰς **Άνω** καὶ **Κάτω**. Τὰ παρόλια ταύτης εἶνε βραχώδη, πολλαχοῦ δὲ ἐλώδη, ἀναπτύσσοντα θανατηφόρους πυρετούς. Ἡ ἀπὸ τοῦ Κουνένε ἄχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Κόγγου καλεῖται **Ἀγγολά** (1,270,300 □ χιλμ., 3,800,000 κ. Μασσανέδα, Βεγγουέλα, Λοάνδα) καὶ εἶνε κτήσις Πορτογαλλική. Πρωτ. **Άγιος Παῦλος** τῆς Λοάνδης (16,000 κ.). Εἰς ταύτην συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ πρὸς Β. τῶν ἐκβολῶν τοῦ Κόγγου κειμένη χώρα **Καβίνδα**.

Πρὸς Α. τῆς Λοάνδης κεῖται τὸ ἀνεξάρτητον βασίλειον τῶν ιθαγενῶν Λούνδα. Ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν δὲ τοῦ Κόγγου ἄχρι τῆς Ταγγανίκης λίμνης ἔξαπλοῦται ἡ ὑπὸ Στάνλεϋ ἐρευνηθεῖσα Χώρα τοῦ Κόγγου (2,383,800 □ χιλμ. καὶ $15\frac{1}{2}$ ἑκ. κ.), κηρυχθεῖσα οὐδέτερον καὶ ἀνεξάρτητον κράτος ὑπὸ τὸν βασιλέα τῶν Βέλγων μετὰ κεντρικῆς κυβερνήσεως ἐδρευούσης ἐν Βρυξέλλαις. Καὶ ἡ μὲν παραλία αὐτοῦ ἔχει μόλις μῆκος 37 χιλμ., τὰ μεσόγεια δὲ εἰνε χῶραι εὐφορώταται, παράγουσαι ἐλαστικὸν κόμμι, καφέν, κάρυα, φοίνικας, ἐλεφάντινον δόστοιν κτλ. Πρωτ. BOMA. Σταθμὸς σημαντικὸς εἶναι ἡ Λεοπολδοβίλη.

Τὴν πρὸς Β. τῆς Καβίνδης παραλίαν μέχρι τοῦ κόλπου τῆς Βιάφρας κατέχει τὸ ὑπὸ Βράτσα καὶ Βάλλα ἐρευνηθὲν Γαλλικὸν Κόγγον (1,762,000 □ χιλμ. καὶ $8\frac{1}{2}$ ἑκ. κ.), οὗτινος σταθμοὶ οἱ ἐπὶ τῷ Κίγγῳ ποτ. Βρατσαβίλη καὶ Λιβρεβίλη ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Γαρβάν. Πρὸς Β. ταύτης ἔξαπλοῦται ἡ "Ισπανικὴ Γουϊνέα 25,700 □ χιλμ. καὶ 140,000 κ.), ὡς καὶ αἱ πρὸ τοῦ δρμοῦ Κορίσκου πρὸς Β. τῆς Λιβρεβίλης κείμεναι νησῖδες Κορίσκον καὶ Ἐλόβεϋ, αἵτινες εἰνε Ἰσπανικὴ κτήσις. Ἡ ἐντεύθεν παραλία μέχρι τοῦ ἐσθεσμένου ἥφαιστείου Καμερούν (3,960 □ μ. ὅψ.) ἀνήκει εἰς τὴν Γερμανικὴν ἀποκίαν Καμερούν (495,000 □ χιλμ., $3\frac{1}{2}$ ἑκ. κ.), ἡς διοικητὴς ἐδρεύει ἐν τῇ δύμων. πόλει, κειμένη ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Οδουνρῆ.

Ἡ παραλία τῆς "Ανω Γουϊνέας εἶναι χθαμαλὴ καὶ ἀμμώδης, πλήρης δὲ θανατηφόρων μιασμάτων. "Οπισθεν ταύτης ἔξαπλοῦνται εὐρύτατα λιμνοθάλασσαι, ὡν τὰς ὄχθας περιβάλλει βλάστησις πυκνοτάτη. Τὰ προϊόντα εἰνε ἔλαιον ἐκ φοινίκων, φοίνικες, γυρισός, ἐλεφάντινον δόστοιν κτλ.

Αὕτη περιλαμβάνει τὰς ἔξης Εύρωπαϊκὰς ἀποικίας καὶ κράτη ιθαγενῶν.

1) Τὰς γαλλικὰς κτήσεις, κατεχούσας τὰ τμῆματα α') τὴν ἀπὸ τοῦ ἄκρ. Πάλμας ἀρχομένην Παραλίας ἐλεφαρτόδοτος μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Τάνου, ἐν ἡ τὸ Μέγα Βασσάμ καὶ ἡ Ἀσσιρία. Πρὸς Β. κείνται διάφορα ιθαγενῶν κράτη (Κόρη κτλ.) ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας (310,700 □ χιλμ. καὶ 1,955,000 κ.) καὶ 6') τὴν Δαχομένην, ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Πόπου μέχρι τοῦ Νέου Διμένος (170,000 □ χιλμ., 6,35 χιλ. κ.). Ἡ Δαχομένη κατελήφθη κατὰ τὸ 1894 ὑπὸ τῶν Γάλλων, ἡς οἱ ἄγριοι βασιλεῖς ἐφημίζοντο διὰ τὰς ἀνθρωποθυσίας, εἴχον δὲ φρουράν ἐκ γυναικῶν. Πρωτ. τούτου Ἀβομένη (20 χ. κ.).

2) Τὴν Χρυσῆν Παραλίαν, πρὸς Α. τῆς παραλίας τοῦ Ἐλεφαντόδοντος, ἀνή-

Φιφιόποιηθῆκε από τὸ Ινστιτούτο Εκπαιδεύτικῆς Πολιτικῆς

κουσαν εἰς τὴν Μεγ. Βρετανίαν (309,000 χιλμ., 1 ἑκ. 697 χιλ. κ.), ἐν ᾧ καὶ τὸ πρώην βασιλείον Ἀσσαρτῆ. Πόλεις ταύτης εἶναι ἡ Χριστιανοθέρη (6 χ. κ.) καὶ ἡ Κάπ-Κώστ (10 χ. κ.).

3) Τὴν Γερμανικὴν ἀποικίαν Τόγορ, μεταξὺ Χρυσῆς Παραλίας καὶ Δαχομένης, περιλαμβάνουσαν καὶ τὸν Ἀσφαλῆ Λιμένα καὶ τὸν Μικρὸν Πόπον. "Εδρα τοῦ διοικητοῦ εἶναι ἡ Σεββέ (ἐν ὅλῳ 87,200 □ χιλμ., 1 ἑκ. κ.).

4) Τὴν Μεσημβρινὴν Νιγιρίαν καὶ Λάγος, μετὰ τοῦ βασιλείου Ὑορούβα καὶ τῆς "Εγβας 200,100 □ χιλμ., 6,000,000 κ.) μετὰ τῆς πρωτευούσης αὐτῆς Ἀδεοκούτης (290 χ. κ.).

5) Τὴν βορείαν Νιγιρίαν (Νιγιρος π.) μετὰ διαφόρων ιδιαγενῶν κρατῶν 664 100 □ χιλμ., 8,780,000 κατ.). Ὁ διοικητὴς τῆς Μ. Νιγιρίας ἐδρεύει ἐν Ἀκάσσα, κειμένῃ ἐπὶ τοῦ δέλτα τοῦ Νιγιρος, οὐτινος ὁ πλοῦς ἐκηρύχθη ἐλεύθερος εἰς πάντα τὰ ἔθνη. Ἡ βορεία εξικνουμένη μέχρι τῆς λίμνης Τσάδας (τὸ Κεντρικὸν Σουδάν) καὶ ἡ μεσημβρινὴ Νιγιρία εἶναι κτήσεις βρετανικαῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ

§ 42. Αἱ νῆσοι τοῦ Ἰνδικοῦ Ὡκεανοῦ. Αὗται εἶναι αἱ ἔξι;
1) Αἱ τῇ Μ. Βρετανίᾳ ἀνήκουσαι νῆσοι Σοκότρα ἢ Σοκοτόρα (3580 □ χιλμ., 12 χιλ. κ) πρὸς Α. τοῦ Γουαρδαφουΐου ἀκρωτ. παράγουσα ἀλόνη ἐξαίρετον καὶ αἱ πρὸς Α. τῆς Ζανζιβάρης νησίδες Ἀμιράνται καὶ Σε-
ῦχέλλαι (όμοιοι 490 □ χιλμ., 200 χ. κ.), περικυκλούμεναι ὑπὸ κο-
ραλλιογενῶν ὑφάλων. Ἐπίσης αὐτῇ ἀνήκουσιν ἐκ τῶν Μασκαρένων
νήσων (πρὸς Α. τῆς Μαδαγασκάρης) ἡ Μαυρίκιος, ἡ τοῦ Ῥοδρίγου
καὶ ἄλλαι τινὲς κατάφυτοι ὑπὸ σακχαροκαλάμων (όμοιοι 2090 □ χιλμ.,
378 χ. κ.).

2) Ἡ πρὸς Α. τῆς Μαζαρίκης κείμενη Μαδαγασκάρη μετά τινων νησίδων (592,100 □ χιλμ., 2,645,000 κ.), ὑπὸ διαμαρτυρομένων πρεσβυτεριανῶν οἰκούμεναι, ἐξ ὧν 850 χ. Μαλαϊοί (Χοβᾶς). Εἶναι δὲ τὰ μὲν Α. αὐτῆς εὔφορα, τὰ Δ. δὲ ξηρὰ καὶ τὰ Β. ἡφαιστειογενῆ μετὰ 4 ἡφαιστείων· ἐξάγει δὲ βόρα, ηρόν, δέρματα, ἐλαστικὸν καὶ δραστικὸν κόρμι, λιθόνθρακας, μέταλλα καὶ.

* Ἡ Μαδαγασκάρη ἀπὸ τοῦ 1896 ἀποτελεῖ γαλλικὴν ἀποικίαν διοικουμένην ὑπὸ γενικοῦ διοικητοῦ, ἐδρεύοντας ἐν τῇ πρωτ. Tararapíθη (60 χιλ. κ.), κέντρον δμως τοῦ ἐμποριοφράγματος τούτου οὗτοῦ διοικητικοῦ περιοχῆς. Ἐπίσης τῇ

Ταλλία ἀνήκουσιν αἱ μεταξὺ Μαδαγασκάρ καὶ Ἀφρικῆς κείμεναι νῆσοι Κομόρας καὶ Μαϋόττη (1978 □ χιλ., 85 χιλ. x), ἡ πόδις Α. τῆς Μαδαγασκάρ "Ερωσίς (Βουρβώνος, 1980 □ χιλ., 173,000 κατ.) ἔχουσα ἡφαιστειον ἐνεργὸν καὶ κατάφυτος ὑπὸ σαχχαροκαλάμων.

* § 43. Αἱ νῦνδοι τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὡκεανοῦ. Αύται εἶνε κατὰ σειράν αἱ ἔξης: 1) Ἡ τοῦ Τριστάρ δὲ Κούρα (116 □ χιλ.), ΝΔ. τῆς Εὐέλπιδος Ἀκρας, ἔχουσα λιμένα ἔξαρτον χρησιμεύοντα ως σταθμὸν τῶν πλοίων. Παρ' αὐτὴν κείνται δύο ἄλλαι ἀκατοίκητοι ἡφαιστειογενεῖς νησίδες. 2) Ἡ ἡφαιστειογενῆς Ἀγία Ἐλένη (123 □ χιλ., 3,500 x.), ΒΔ τῆς Εὐέλπιδος Ἀκρας, ἐν ἡ ἔξησεν ἔξοριστος καὶ ἀπέθανεν ὁ Μ. Ναπολέων (1821 μ. X.). 3) Ἡ τῆς Ἀραλήψεως, νησὶς ὅση ἡ Αἴγινα, ἔχουσα ἡφαιστειον ἐσθεσμένον. Καὶ αἱ τρεῖς εἶνε κτήσεις τῆς Μεγ. Βρεττανίας 4) Αἱ ἐν τῷ κόλπῳ Γουΐνεας νῆσοι "Ἄγιος Θωμᾶς (825 □ χιλ., 38,000 x.), καὶ ἡ τοῦ Πρίγκιπος (114 □ χιλ., 4,500 x.) ἀνήκουσαι τῇ Πορτογαλλίᾳ, ἡ ἐν τῷ μυχῷ τοῦ κόλπου τούτου (κόλπος Βιάφρας) τοῦ Φερδινάρδου Πώ (2000 □ χιλ., 20,700 x.) καὶ ἡ πόδις Δ. τοῦ ἀκρ. Λοπέζ "Άρω Μπόρ, κτήσεις τῆς Ἰσπανίας. 5) Αἱ τῇ Πορτογαλλίᾳ ἀνήκουσαι νῆσοι τοῦ Πρασίου ἀκρωτ. ἡ αἱ Καστερδικαὶ (3,820 □ χιλ., 147 χιλ. x.), ΒΔ. τῆς Πορτογαλλικῆς Γουΐνεας, αἵτινες εἶνε εὐφοριώταται. 6) Αἱ Καράραι τῆς (7,273 □ χιλ., 405 χιλ. x.) (τῶν Μακάρων) πρός Δ. τῶν ἀξένων παραλίων τῆς Σαχάρας, ἡ πατρὶς τῶν καραριών πτηνῶν, συγκροτοῦσαι ἐπαρχίαν τῆς Ἰσπανίας, πρός δὲ ἡ Μαδέρα, νῆσος εὐφοριώτατη καὶ ὄνομαστὴ διὰ τοὺς οἴνους τῆς πρός Δ. τοῦ Μαρόκου (815 □ χιλ., 150 x.), καὶ αἱ πρός Δ. τῆς Πορτογαλλίας Αζόραι νῆσοι, 9 τὸν ἀριθμὸν (2,390 τετρ. χιλ., 256 χιλ. x.), ἀπαρτίζουσαι ἐπαρχίας Πορτογαλλικάς.

ΤΜΗΜΑ Γ'. ΧΩΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Φυσική, ἐθνογραφική καὶ πολιτειακή κατάστασις
τῆς ἡπείρου.

§ 44. Θέσις καὶ θαλάσσιος διαμελισμός. Ἡ ὑπὸ Χριστοφόρου Κολόμβου τῷ 1492 ἀνακαλυφθεῖσα Ἀμερικὴ (40,754,000 □ χιλ. καὶ 159,328,000 x. μετὰ τῶν νῆσων) κεῖται: μεταξὺ Εἰρηνικοῦ καὶ Ἀτλαντ. Ὡκ., διευθυνομένη ἐκ τῶν ΒΔ. πρός τὰ ΝΑ. Ἡ δευτέρα κατὰ μέγεθος μεγάλη ἀστὴ τῆς γῆς ἡ πειροῦ διὰ τοῦ ισθμοῦ τοῦ Παναμᾶ (75 χιλ. πλ.) διαιρεῖται εἰς Β. καὶ Ν. Ἀμερικὴν, διὰ τοῦ Βεριγγείου δὲ πορθμοῦ χωρίζεται τῆς Ἀσίας. Ὁ Β. Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής 6

Πεπηγώς Ὡκ. διαμελίζων τὴν χώραν διὰ κόλπων καὶ πορθμῶν ἀποχωρίζει ἐκ τῆς ἡπείρου καταψύχρους τινὰς χερσονήσους καὶ νήσους. Καὶ ἐκ μὲν τῶν κόλπων σημαντικώτερος εἶναι ὁ τῆς Βοοθίας, ἐκ δὲ τῶν χερσονήσων ἡ τῆς Μελβίλλης καὶ Βοοθίας Φέλιξ, ἡ Πατρικίου, ἡ Μελβίλλη, ἡ τοῦ Ἀλβέρτου ἡ τοῦ Πρίγκιπος τῆς Ονδαλλας καὶ ἡ Βαφίνη. Ἐκ τῶν πορθμῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀξιολογώτεροι εἶναι Φουρύ, Ἐκλα καὶ Φόξη, ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων τὸ Δισβοῦρον καὶ τὸ Μουρκισάριον ἐπὶ τῆς Βαφίνης. ΕΑ. τῆς Βαφίνης ἔξαπλοιται ἡ κατάψυχρος Γροενλανδία (2,170,000 □ χιλμ.), χωρίζομένη διὰ τοῦ Βαφίνιου κόλπου καὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Δάρβυ. Τμήματα ταύτης εἶναι αἱ ἡφαιστειογενεῖς καὶ κατάψυχροι νῆσοι Θούλη ἡ Ἰσλανδία καὶ ἡ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Μαΐεννου, ἀνήκουσαι τῇ Δανίᾳ.

Ο Ἀτλαντικὸς Ὡκεανὸς σχηματίζει τοὺς ἑζήνις κόλπους. 1) Τὸν Οὐδσώνιον (177,000 □ χιλμ.), συγκοινωνοῦντα διὰ τοῦ Οὐδσωνίου πορθμοῦ. Ἐν αὐτῷ κεῖνται αἱ νῆσοι Σουθαμπτών, Βέλλ, Μαρσέλδη, Νοτιγγάμη κλ., πρὸς Α. δ' ἀποχωρίζεται ἡ κατάψυχρος χερσόνησος Λαβραδορία (1,087,000 □ χιλμ.). 2) Τὸν τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου, ἐν ᾧ αἱ νῆσοι Νέα Φουνδλανδία ἡ Νέα Γῆ (110,670 □ χιλμ.), ἡ Ἀγικόστη, ἡ τοῦ Ἐδονάρδου, ἡ τοῦ ἀκρωτηρίου Βρετών καὶ ἡ χερσόνησος Νέα Σκωτία (56,280 □ χιλμ.) 3) Τὸν ἐλλειψοειδῆ Μεξικανικόν (μήκ. 1760 χιλμ., πλ. 1125 χιλμ.), ἔχοντα τὰς χερσονήσους Φλωρίδα (152,760 □ χιλμ.) καὶ Υουκατάνην (85,827 □ χιλμ.) καὶ 4) τὸ Καραϊβιον πέλ. ἡ τὴν Θάλασσαν τῶν Ἀντιλλῶν, ἀποχωρίζομένην τοῦ Ὡκεανοῦ διὰ τῶν Βαχαμαίων νήσων καὶ τῶν Μεκρῶν καὶ Μεγάλων Ἀντιλλῶν (Δ. Ἰνδίαι).

Τὰ ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκ. σημαντικώτερα ἀκρωτηρία εἶναι ἐκ Β. πρὸς N. Φερούνέλλ (Γροενλανδία), Ράσε (Νέα Γῆ), Σάρβλε (Φλωρίς), Κατόχη (Τουκατάνη), Ἀγιος Ρόκος (Βρασιλία) καὶ τῆς Παρθένου ἐπὶ τῷ Μαγγελανείῳ πορθμῷ. Διὰ τοῦ πορθμοῦ τούτου ἀποχωρίζεται ἡ Γῆ τοῦ πυρός, διαμελίζομένη πρὸς N. καὶ Δ. εἰς νησούδηρια, ἐφ' ἐνὸς τῶν δύοιν τείται τὸ νοτιώτατον τῆς ἡπείρου ἀκρωτηρίον Χόρν. Πρὸς Α. ταύτης κεῖνται αἱ Φακλανδικαὶ νῆσοι ἐκ δύο τμημάτων συνιστάμεναι.

Ο Ἑρηνικὸς ὥκεαν. ἀποκόπτει πρὸς Β. τὰς ἡφαιστειογενεῖς Ἀλεούτιας νήσους, ἔνθα καὶ ἡ Βερίγγειος θάλ. μετὰ δρμωνύμου πορθμοῦ, Ψηφιοποιηθῆκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πρὸς Δ. δὲ τοῦ Μεξικοῦ σχηματίζει τὸν κόλπον τῆς Καλιφορνίας, στενὸν καὶ μακρὸν καὶ τὴν χερσόνησον τῆς Καλιφορνίας. Ἐκ τῆς Ν. Ἀμερικῆς ἀπὸ σπῆζον δὲ λίγας τινὰς νήσους, ιδίως παρὰ τὰς ακτὰς τῆς Χιλῆς. Τὰ ἐπὶ τοῦ ὡκεανοῦ τούτου ἀξιολογώτερα ἀκεωτήρια εἰναι τὸ τοῦ Πρέικι ποστῆς Οὐαλλίας (Βερίγγειος πορθμός), τὸ Σκάτ (Βαγκάνερ νῆσος) καὶ τοῦ Ἀγ. Λουκᾶ (Καλιφορνία).

§ 45. **Οροὶ καὶ πεδιάδες.** Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει πολλὰς ὁροστοιχίας χιονοσκεπεῖς μετὰ πολλῶν ἵφαιστείων καὶ πεδιάδας εύρυτάτας, διαρρεομένας ὑπὸ μεγάλων ποταμῶν καὶ ἐγκλεισμάσας λειμῶνας πολυβότους. Κορδιλλέρας καλοῦσι σύστημα ὄροστοιχιῶν, αἵτινες ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ Μαγγελανείου πορθμοῦ, καταλήγουσι παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μακένζη ποτ. ἐν τῷ Β. Πεπηγότι ὡκεανῷ.

* Αὗται διευθυνόμεναι παραλλήλως τῶν ἀκτῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ ὥκ. ὑποδιαιροῦνται εἰς τὰ ἑξῆς 3 τμήματα.

1) Εἰς τὰς Κορδιλλέρας τῶν "Αρδεω τῆς Ν. Ἀμερικῆς καταληγούσας εἰς τὸν ἴσθμον τοῦ Παναμᾶ. Ἐν αὐταῖς κείνται ὄροπέδια ύψηλὰ (Κουΐτου) καὶ ἡφαιστεια χιονοσκεπῆ, ὡς τὸ Ἀκογάρουνα (6,384 μ.) καὶ τὸ Λεμβόρασον (6,697 μ.). 2) Εἰς τὰς "Αρδεις τῆς κεντρικῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τοῦ Παναμᾶ ἄχρι τοῦ ἐν τῷ Μεξικῷ ἴσθμοῦ τῆς Τεχουαντεπέκης, καὶ 3) Εἰς τὰς "Αρδεις τῆς Β. Ἀμερικῆς, ἐν αἷς τὰ ἡφαιστεια Ποποκατάπετλον (6,421 μ.) καὶ Ὁριβάτα (5,450 μ.) κλ. ὑποδιαιρούμένας εἰς τὰς ὄροστοιχίας Σιέρρας Μάδρε (ἐν Μεξικῷ), Σιέρρας Νεβάδας καὶ Βραχώδη ὅρη (ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ Συμπολιτείᾳ) καὶ Καταρρακτώδη (ἐν Καναδῷ). Ἐκτὸς τούτων πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν Ωκ. συνορεύουσιν ἐν Β. Ἀμερικῇ τὰ Ἀλεγάρια ὅρη (2,000 μ.) καὶ τὰ νησίζοντα τῶν Μεγάλων Ἀρτιλλῶν, καὶ ἐν Ν. Ἀμερικῇ ἡ Σιέρρα Νεβάδα τῆς Ἀγ. Μάρθας (5,200 μ.), τὸ ὄροπέδιον τῆς Γονιάρης καὶ τὰ Βρασιλιαρά ὅρη.

"Ἐκ τῶν εύρυτάτων τῆς ἡπείρου πεδίων τὰ σημαντικώτερα εἰναι 1) τὸ Οὐδσώνιον, 2) ἡ Λεκάνη τοῦ Μισσισσιπῆ καὶ οἱ λειμῶνες (σαβάναι) τοῦ Μισσισσιπῆ (Β. Ἀμερική). 3) Ἡ Λεκάνη τοῦ Ορενόκου (Ν. Ἀμερική), ἥτις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν βροχῶν εἰς λιπαροὺς μεταβάλλεται λειμῶνας· τούτους οἱ κάτοικοι καλοῦσι λάνος 4) Ἡ δασώδης τοῦ ποτ. τῶν Αμαζόνων καὶ 5) τὰ πεδία τῆς Δαπλατίας, πάμπας καλούμενα ὑπὸ τῶν κατοίκων.

§ 46. **Ποταμοὶ καὶ λίμναι.** Χαρακτηριστικὸν τῆς Ἀμερικῆς εἰναι οἱ μεγάλοι καὶ πλωτοὶ αὐτῆς ποταμοὶ καὶ λίμναι, ἐν αἷς συλλέγονται τὰ ὄδατα ἀπεράγτων ἐκτάσεων. Τούτων σημαντικώτεροι εἰναι Α') ὁ εἰς τὸν Β. Πεπηγότα Ωκ. ἐκβάλλων Μακένζης (μήκ. 3,700 Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

χιλμ.), δεχόμενος τὰ ὄρθια πολλῶν λιμνῶν ('Αθηβάσκως, "Αρκτων, Δούλων κλ.).

B') Οἱ εἰς τὸν Ελρηνικὸν Ὡκ. χυνόμενοι 1) 'Υουκάν (2,800 χιλμ.) ἐν 'Αλάσκα, 2) Κολονμβίας ἡ 'Ορεγόνης (1950 χιλμ.) πρὸς N. τῆς νήσου Βαγκόνερ καὶ 3) Κολοράνος 'Ερυθρὸς τῆς Δύσεως· οὗτος λαμβάνων τὰ ὄρθια διαφόρων παραποταμίων καὶ διαρρέων βαθυτάτας κοιλάδας χύνεται εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τῆς Καλιφορνίας. Οἱ ἐκ τῆς N. 'Αμερικῆς εἰς τὸν Ειρηνικὸν ὡκ. καταρρέοντες ποταμοὶ εἶνε χειμαρρώδεις· καὶ Γ') Οἱ εἰς τὸν 'Αιτανικὸν Ὡκ. 1) 'Ο 'Αγιος Λαυρέντιος (1140 χιλμ.). οὗτος δεχόμενος τὰ ὄρθια 5 μεγάλων λιμνῶν ἐκβάλλει εἰς τὸν ὄμών. κόλπον. 2) 'Ο Μισσισσιπῆς (6,200 χιλμ., ποτ. χώρ. 3,496,000 τετρ. χιλμ.). οὗτος παρκλαμβάνων καὶ ἄλλα παραποτάμια ('Ιλλινόν, Μισσούρην κτλ.) χύνεται εἰς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον. 'Ο Μέγας τοῦ Βορρᾶ (2,500 χιλμ.), χωρίζων τὴν Μεξικὴν τῆς 'Αμερικανικῆς συμπολιτείας, ἐκβάλλει εἰς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον. Οἱ τρεῖς οὗτοι διαρρέουσι τὴν B. 'Αμερικήν. 'Εκ τῆς Νοτίας δὲ καταρρέουσιν οἱ ἔξι· 4) 'Ο 'Ορενόκος (2,380 χιλμ.), διαρρέων τὴν Βενεζουέλην. 5) 'Ο τῶν 'Αμαζόνων ἡ Μαρανίν (5,570 χιλμ. μήκ. ποτ. χώρ. 7,000 τετραγ. χιλμ.), ὁ μέγιστος τῆς γῆς διὰ τὴν πληθὺν τῶν ὄρθιων του, διότι οὗτος ἀνὰ δευτερόλεπτον χύνει εἰς τὸν 'Ωκεανὸν περὶ τὰς 80 χιλ. κυβικὰ μέτρα ὄρθιας. Δέχεται δὲ πλεῖστα παραποτάμια (200), διαρρέων χώρας δασώδεις καὶ παρθένους· καὶ 6) 'Ο Λαπλάτας ἡ 'Αργυρορρός (3,800 χιλμ.), δοτις εἶνε ὁ σύρρος τοῦ Παράρα καὶ Οὐρουγονάη (ἐν 'Αργεντίνῃ).

Λίμνας ἡ 'Αμερικὴ ἔχει πλείστας, πρὸ πάντων ἡ Βορεία. 'Εν Καναδῷ ὑπάρχουσιν αἱ τῶν "Αρκτων καὶ τῶν Δούλων, ἡ 'Αθαβάσκα, ἡ Οὐδολλοστρόγη, ἡ Οδηνιπέγη κλ. 'Εν τῇ 'Αμερικανικῇ δὲ Συμπολιτείᾳ παρὰ τὰ σύνορα τοῦ Καναδᾶ κείνται πέντε μεγάλαι, ὃν τὰ ὄρθια συγκροτοῦσι τὰς πηγὰς τοῦ 'Αγίου Λαυρεντίου. Εἶνε δὲ αὐταὶ ἡ "Ανω Λίμνη (83,360 τετρ. χιλμ.), μεγαλυτέρος τῆς 'Ελλαδὸς, ἡ Μασιγάνη (62,000 τετρ. χιλμ.) ἡ Χουρόνη καὶ ἡ "Ερίη. Τούτων τὰ ὄρθια διὰ τοῦ Νιαγάρα ποτ. (55 χιλμ. μήκ.) χύνονται εἰς τὴν πέμπτην, τὴν 'Ονταρίων λίμνην, ἐξ ἣς πηγάζει ὁ "Αγ. Λαυρέντιος. 'Εν τῷ Νιαγάρᾳ, 35 χιλμ. ἀπὸ τῆς 'Ερίης, κείται ὁ εἰς δύο διχαζόμενος φρτσοράκτης τοῦ Νιαγάρα (ὑψ. 47 μέτρ.), ἀπὸ τοῦ ὅποιου ἀνά

πᾶσαν ὥραν καταπίπτουσι 40 ἑκατομμύρια τόννων ὅδατος. Τὰ
ὅδατα τούτου χρησιμοποιοῦσι πρὸς ἀνάπτυξιν ἡλεκτρισμοῦ, δι’ οὐ κι-
νοῦνται ἐργοστάσια καὶ σιδηρόδρομοι τῶν πλησίον πόλεων καὶ παρά-
γεται ἡλεκτρικὸν φῶς. Προσέτι ἄλλη λίμνη τῆς αὐτῆς συμπολιτείας
εἶναι ἡ ἐν Οὐρᾳ πρὸς Δ. τῶν Βραχωδῶν ὁρέων κειμένη ἐν μέσῳ ἐρή-
μου Μεγάλη Ἀλμυρὰ Λίμνη, ἐμπεριέχουσα διαλελυμένον πολὺ ἔλας.

Ἡ Ν. Ἀμερικὴ δὲν ἔχει πολλὰς λίμνας· τούτων αἱ μεγαλύτεραι
εἶναι ἡ Τιτικάκα, ἐπὶ δροπεδίου 3,090 μέτρων, ἡ Μαρακαΐβιος καὶ ἡ
Λαουρικόχη, ἐξ ḥις πηγάζει ὁ τῶν Ἀμαζόνων ποταμός.

* § 47. **Κλῖμα, προϊόντα καὶ έθνογραφία.** Ως ἐκ τῶν ΒΔ. πρὸς
τὰ ΝΑ. ἐπὶ τῶν Β. καὶ Ν. ἡμισφαιρίου ἔξαπλώσεως αὐτῆς ἡ Ἀμερικὴ ἔχει
κλῖμα ποικίλον. Οὕτως αἱ μὲν πρὸς Β. χῶραι εἶναι κατάψυχροι καὶ πλήρεις πά-
γων, ἡ τοῦ Καναδᾶ δὲ καὶ τὸ πλεῖστον τῆς Β. Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας
ἔχουσι θέρος καυστικὸν καὶ χειμῶνα παγετώδη. Αἱ Δ. ὄμως ἀκταὶ τῆς Β. Ἀμε-
ρικανικῆς Συμπολιτείας ἔχουσι θέρος καυστικὸν καὶ χειμῶνα παγετώδη. Αἱ Δ.
ὄμως ἀκταὶ τῆς Β. Ἀμερικῆς ἔχουσι κλῖμα ὡκεάνειον, ὡς καὶ αἱ τῆς Νοτίας,
ἐν αἷς ὄμως βρέχει φραγδαιότητα. Αύχμηραι καὶ στεππώδεις χῶραι κεινται πρὸς
Α. τῶν Ἀνδεων, αἱ δὲ παρὰ τὸν Ἀτλαντικὸν χῶραι ἔχουσι κλῖμα τροπικόν.
Ἐνιαχοῦ τῶν παραλίων ἀναπτύσσονται κίτρινοι πυρετοὶ θανατηφόροι.

* Ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἴδιας ἡ νοτία, ἔχει ποικίλιαν φυτῶν καὶ ζώων, πολλα-
χοῦ δὲ καὶ δάση παρθένα, ἐν τοῖς ὅποιοις βιοῦσι πολλὰ ἄγρια θηρία, οἵον πούμα
καὶ ιαγονάρ (ζῷα λεοντοειδῆ, βόρασοι, ἄγριοι ἵπποι, πίθηκοι, κάστορες, ἄρκτοι
κλ. Παράγει δὲ ἡ Ἀμερικὴ ἐλαστικὸν κόρμι, πέπερι, καφέν, κίναν, βανίλλην,
κακάον, καπνόν, σῖτον, ἀράβιστον.

* Οἱ δρυκτὸς τῆς ἡπείρου πλοῦτος εἶναι ποικίλος καὶ πλούσιος, διότι ἔξαγεται
ἄφθονος χρυσός (Ἀλάσκα), ἄργυρος, πλάτινα (λευκόχρυσος), μόλυβδος, χαλκός,
ὑδράργυρος, ἀδάμαντες, λιθάνθρακες,

* Οἱ κάτοικοι ἀνέρχονται εἰς 125 ἔκ., ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι εἶναι ἔποικοι Εὐρω-
παῖοι (ἰδίως Ἀγγλοί, Γάλλοι, Ισπανοί, Πορτογάλλοι, Ὀλλανδοί, Γερμανοί, οἱ
ἐπίλοιποι δὲ μιγάδες, Μαυροί, ἐξ Ἀφρικῆς καταγόμενοι, Σιναῖ καὶ ἰθαγενεῖς
Ἰρδιάροι, ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν φυλήν, οἵτινες βαθμηδὸν ἐκλείπου-
σιν. Ἀπό τινων ἐτῶν μετώχησαν καὶ χιλιάδες τινὲς Ἐλλήνων. Εἶναι δὲ πλεῖ-
στοι καθολικοὶ ἢ διαμαρτυρόμενοι, οἱ αὐτόχθονες δὲ καὶ εἰδωλολάτραι. Ἐπικρα-
τέστεραι γλώσσαι εἶναι ἡ Ἀγγλικὴ, ἡ Ισπανικὴ, ἡ Πορτογαλλικὴ καὶ ἡ Γαλλικὴ,
ἐν ὅλῳ δὲ ἐν Ἀμερικῇ ὄμιλοῦνται 60 περίπου γλώσσαι καὶ διάλεκτοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ

§ 48. Πολιτειακή διαίρεσις. Η Β. Αμερική μετά τῆς Κεντρώας (21,936,000 □ χιλμ. καὶ 115,648,000 κ. μετά τῶν 'Αντιλλῶν) καταλήγουσα εἰς τὸν ίσθμὸν τοῦ Παναμᾶ, περιλαμβάνει τὰς ἔξης δημοκρατίας καὶ Εύρωπακάς κτήσεις. 1) Τὰς ἐν Γροενλανδίᾳ Δανικὰς κτήσεις. 2) Τὴν αὐτόνομον *Επικράτειαν τοῦ Παναμᾶ μετά τινων ἀμέσων Βρετανικῶν κτήσεων (Β. Αγγλική Αμερική). 3) Τὴν Συμπολιτείαν τῆς Β. Αμερικῆς. 4) Τὴν Συμπολιτείαν τοῦ Μεξικοῦ. 5) Τὰς δημοκρατίας τῆς Κεντρώας Αμερικῆς καὶ 6) Τὰς νήσους τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, ἐν αἷς κι ἐλεύθεραι δημοκρατίαι τῆς Κούβας, τῆς *Αϊτῆς καὶ τοῦ Αγίου Λομίγγου καὶ κτήσεις Δανῶν, Βρετανῶν καὶ Γάλλων.

§ 49. Δανικὰ κτήσεις. Αὗται οὖσαι 13 τὸν ἀριθμὸν κενταὶ ἐν τῇ καταψύχρῳ Γροενλανδίᾳ καὶ ταῖς περὶ αὐτὴν νήσοις καὶ κατοικοῦνται ὑπὸ Εσκιμώων. Εὑρίσκονται δὲ ἀπαταὶ κατὰ σειρὰν ἐπὶ τῆς ΝΔ. τῆς χώρας ἀκτῆς, ἐπὶ τῷ Βαφφινίῳ κόλπῳ καὶ τῷ κόλπῳ τοῦ Δάρβυ, ἦν θερμάνει τὸ ἐκ νότου εἰσρέον θερμὸν ὥκεάνειον ῥεῦμα, ἐλεύθερον παγετώνων (88,100 □ χιλμ., 12,000 κ.). Τούτων αἱ ἀξιολογώτεραι εἰναι Νέα Χερσονήση, Λιχτενάνη καὶ Φρειδριχστάλη.

§ 50. *Επικράτεια τοῦ Καναδᾶ. Η πρὸς τὰς ἀκτὰς τοῦ Β. Πεπηγότος ὡκ. καταλήγουσα ἀχανῆς καὶ πολλαχοῦ κατάψυχρος τῆς Αμερικῆς χώρα ἀποτελεῖ αὐτόνομον συμπολιτείαν, διοικουμένην ὑπὸ Βρετανοῦ γενικοῦ διοικητοῦ, μετὰ γερουσίας καὶ βουλῆς τῶν κοινοτήτων. Η συμπολιτεία αὕτη, *Επικράτεια τοῦ Καναδᾶ (9,660,000 τετρ. χιλμ. καὶ 5,371,000 κατ.) καλουμένη καὶ ἐγκλείουσα τὸν Ούδσωνιον κόλπον, συνορεύει πρὸς Ν. πρὸς τὴν μεγάλην άμερικανικὴν συμπολιτείαν, ἔνθα ὑπάρχουσιν αἱ πέντε μεγάλαι λίμναι, ἐξ ὧν πηγάζει ὁ "Αγιος Λαυρέντιος. Διαιρεῖται δὲ εἰς 10 πολιτείας ἢ ἐπαρχίας, ἑκάστη τῶν ὅποιων ἔχει ἴδιαν βουλήν, καὶ εἰς διαμερίσματα ἢ νομούς (τερριτόρια). *Επισημότεραι πόλεις εἰναι ἡ ΟΤΤΑΒΑ (60 χ. κ.), ἔδρα τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ. Μοντρεάλη (268 χ. κ.) μετὰ πανεπι-

στημίου. Κουεβέκη (69 χ. κ.) παρὸ τὰς ἐκθελὰς τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου. Τοούντον (208 χ. κ.) ἐπὶ τῇ ὅχθῃ τῆς Ὀνταρίου λ. μετὰ πανεπιστ. Κιγγατόνη ἐπὶ τῇ αὐτῇ λίμνῃ μετὰ πανεπιστ. Ἀγιος Ἰωάννης (40 χ. κ.) ἐν N. Βρουνσβίκη καὶ Χαλιφάξη (40 χ. κ.) ἐν Νέᾳ Σκωτίᾳ μετὰ πανεπιστ.

* Μέρος τῆς Λαθραδορίας (18.000 □ χιλμ., 4.000 κ.) καὶ ἡ παρακειμένη νῆσος Νέα Φουρδλαρδία ἡ rēa Γῆ (130,000 □ χιλμ., 230,000 κ.) εἶναι ἀμεσοὶ Βρεττανικαὶ κτήσεις. Ἡ Νέα Γῆ εἶναι δύνομαστὴ διὰ τοὺς ὠραίους αὐτῆς κύνας καὶ διὰ τὴν παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς γενομένην ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀλιείαν τῶν γάδων (βρακαλάων) ὑπὸ "Αγγλων, Γάλλων καὶ Όλλανδῶν. Αἱ παρακειμέναι μικραὶ νῆσοι "Αγιος Πέτρος καὶ Μικελώτη εἶναι κτήσεις Γαλλικαί, μεθ' ὧν συνδέεται τὸ τηλεγρ. καλώδιον τῆς Γαλλίας.

§ 51. Συμπολιτεία τῆς B. Ἀμερικῆς. Ἡ ἀχανῆς αὔτη χώρα (9,386,000 τετρ. χιλμ., 84 ἑκ. κ.) κεῖται μεταξὺ Εἰρηνικοῦ καὶ Ἀτλαντικοῦ Ωκ. Αὕτη ἀπετέλει μέχρι τοῦ 1773 Βρεττανικὴν ἀποικίαν.

* Ἐπαναστατήσασα κατὰ τὸ ῥηθὲν ἔτος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Οὐασιγκτῶνος ἐσχημάτισε (1776 μ. Χ.) μετὰ μέγαν ἀγῶνα ἴσχυρὰν δημοκρατικὴν συμπολιτείαν, ἵσην κατ' ἔκτασιν περίπου πρὸς τὴν Εὐρώπην, σὺν τῷ χρόνῳ μεγεθυνθεῖσαν καὶ καταστᾶσαν διὰ τὴν πρόδον αὐτῆς καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐφάμιλλον πρὸς τὰ μεγάλα Εὐρωπαϊκά κράτη. Εἶναι δὲ εὐφορωτάτη, πλουσία καὶ βιομήχανος, παράγουσα σιτηρά, ὄρυζαν, βάμβακα, καπνόν, σικκαροκάλαμουν, πλεῖστα μέταλλα, λιθόνθρακας, πετρέλαιον καὶ ζῷα χρήσιμα. Ἡ χερσόνησος Φλωρίς εἶναι εὐφορωτάτη καὶ κατὰ τὸ μέγεθος διπλασία καὶ πλέον τοῦ Ἑλλ. κράτους. Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία, ἡ συγκοινωνία (367,000 χιλμ. σιδηρόδρ. καὶ 331,000 χιλμ. τηλέγρ.) καὶ ἡ ναυτιλία (14,800 ιστιοφόρα, 10,000 ἀτμόπλ.) διατελοῦσιν ἐν ἀκμαιοτάτῃ καταστάσει. Θρησκεία ἐπικρατοῦσα εἶναι ἡ τῶν διαμαρτυρομένων, ἡ ἐκπαιδεύσεις δὲ λίγην προγραμμένη. Τὸ πολίτευμα εἶναι ὅμοσπονδιακὸν δημοκρατικὸν μετὰ προέδρου (ὁ κ. Τάαφτ) ἀνὰ 4 ἔτη ἐκλεγομένου, καὶ βουλῆς καὶ γερουσίας. Ὁ μόνιμος στρατὸς ἐν εἰρήνῃ ἀριθμεῖ ἔκτος τῆς ἐθνοφρουρᾶς 175,000 ἄνδρας, ἐν πολέμῳ δὲ 10,000,000, ὁ δὲ στόλος 137 πλοῖα, ὡν τὰ 53 θωρηκτὰ διεφέρων τάξεων, ναυπηγοῦνται δὲ καὶ ἔτερα 30 διάφορα. Τὰ ἔσοδα τῆς Συμπολιτείας ἀνέρχονται εἰς 846 ἑκ. δολλάρια, αἱ δυπάναι εἰς 762 ἑκ. δολλάρια καὶ τὸ δημόσιον χρέος εἰς 852 ἑκ. δολάρ. (1 δ. = 5 1/2 περίπου φρ. χρ.). Κατὰ τὸ παρὸν ἡ συμπολιτεία συνίσταται ἐκ 45 πολιτειῶν ἡ δημοκρατιῶν, ὡν ἐκάστη ἔχει 1/6ιον πρόεδρον μετὰ βουλῆς, ἕξ 6 τερριτορίων ἡ νομῶν, ἐν οἷς καὶ αἱ Συνδικικαὶ νῆσοι ἡ Χαβρά, καὶ ἐκ μιᾶς ἐπαρχίας, ἐν ᾧ ἡ πρωτ. τῆς ὅμωσπονδίας. Ἀποικίαι αὐτόνομοι τῆς Ἀμερικῆς εἶναι αἱ Φιλιππίναι (§ 20), ἡ νῆσος Πορτορέκορ, μία τῶν μεγάλων Ἀντιλλῶν, περὶ τῆς ὄποιας ἐν οἰκείῳ τόπῳ

καὶ αἱ νῆσοι Σαμός εἰν τῇ Ὀκεανίᾳ. Ἡ σημαία, ἀπαρτιζομένη ἐκ 13 ὄριζον-
τίων ταινιῶν καὶ ἐπαλλαγὴν λευκῶν καὶ ἔρυθρῶν, ἔχει τὸ ἄνω τετραγωνίδιον
κυανοῦν, ἐν ᾧ 46 ἀστέρες. Ἐπισημότεραι πόλεις εἰν αἱ ἑξῆς.

A') Τῶν παρὰ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὡκεανὸν πολιτειῶν, **Βοστόνη**
(602,000 κ.) παρὰ τὸν Ὡκεανὸν μετὰ πανεπ., πόλις ἐμπορικὴ καὶ
ὄνομαστή, διότι ἐν αὐτῇ ἐκηρύχθη ἡ ἐπανάστασις. **ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ**,
ἀριθμοῦσα μετὰ τῆς **Βρούκλινης** καὶ Ὁβόκης 4,113 γιλ. κ. παρὰ
τὸν Οὔδσωνα ποταμόν, ἡ ἐμπορικωτάτη τῆς συμπολιτείας πόλις μετὰ
πανεπιστημίου. **Νιόρκ** (290,000 κατ.), παρὰ τὴν Ἱερσέην. **Βού-
φαλον** (382,000 κατ.) παρὰ τὰς ἐκβολὰς τῆς Ἑρίνης λίμνης. **ΦΙ-
ΛΑΔΕΛΦΕΙΑ** μετὰ πανεπ. (1,411,000 κατ.), λίαν βιομήχανος καὶ
ἐμπορικὴ μετὰ πανεπιστημίου καὶ πολυτεχνείου. **ΝΔ.** τῆς Νέας Υόρ-
κης. **Πιττσβούργον** (375,000 κατ.), ἐπὶ τῷ Ὁχίῳ ποταμῷ, βιο-
μήχανος καὶ τὸ κέντρον τοῦ πετρελαίου καὶ τῶν λιθανθράκων. **Βαλ-
τιμόρον** (554,000 κατ.) **ΝΔ.** τῆς Φιλαδέλφείας, ἔχουσα νεώριον,
ἐμπόριον σημαντικὸν καὶ πανεπιστήμιον. **ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ** (308,000
κατ.) ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Κολομβίας **ΝΔ.** τῆς Βαλτιμόρης, ἡ
καθέδρα τοῦ προέδρου καὶ τῆς κυβερνήσεως τῆς Συμπολιτείας μετὰ
πανεπιστημίου καὶ ἀστεροσκοπείου. **Σαρλεσιόνη** (56,000 κατ.) ἐπὶ
τῷ Ἀτλαντικῷ Ὡκεανῷ, ἐξάγουσα ὄρυζαν καὶ βάμβακα. Πρὸς Δ.
ταύτης κεῖνται διάφοροι γεωργικοὶ πολιτεῖαι, ἥτοι **Γεωργία**, **Άλα-
βάμα**, **Άρκανσα**, **Μισσισιπά**, **Τεξάς**, **Λουισιάνη** κλ. Πόλις διονομα-
στὴ εἰν **Νέα Οοδεάνη** (314,000 κατ.) παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ
Μισσισιπᾶ, πόλις ἐμπορικὴ μετὰ πανεπιστημίου. **ΒΑ.** τῆς **Σαρ-
λεστόνης** κεῖνται αἱ **Βερμοῦδαι** νησῖδες καὶ ὄφαλοι, ἐξ ὧν αἱ 19 οἰ-
κοῦνται, ἀνήκουσαι τῇ **Μ. Βρεττανίᾳ**.

B') Πόλεις τῶν μεσογείων πολιτειῶν πρὸς **Α.** τῶν **Βραχωδῶν**
δρέων. Αὗται ἐξάγουσιν ἀργυρον, χαλκόν, μόλυβδον, σίδηρον καὶ
σιτηρά. Πόλεις σημαντικαὶ εἰν **ΣΙΚΑΓΟΝ** (2,050,000 κατ.), ἐπὶ
τῇ Μιτσιγάνῃ λίμνῃ, πόλις πλουσιωτάτη, ἔχουσα πανεπιστήμιον καὶ
μέγα ἐμπόριον σιτηρῶν καὶ χοίρων. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῷ 1893
ἐγένετο παγκόσμιος ἔκθεσις ἐφάμιλλος πρὸς τὴν τῶν Παρισίων. **Κιγ-
κινδτοι** (345,000 κατ.), πρὸς **Ν.** τῆς Ἑρίνης, μετὰ ἀστεροσκο-
πείου, διενεργοῦσα μέγα ἐμπόριον χοίρων. **"Αγιος Λουδοβίκος**
(650,000 κατ.), πόλις ἐμπορικὴ παρὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Μισσούρη

εις τὸν Μισσισσιπῆν μετὰ πανεπ. Καὶ ἐν αὐτῇ ἐπίσης ἐγένετο τῷ 1903 παγκόσμιος ἔκθεσις.

Γ') Πόλεις τῶν παρὰ τὸν Εἰρηνικὸν Ὀκεανὸν πολιτειῶν πρὸς Δ. τῶν Βραχωδῶν δρέσων. Τούτων ἡ σημαντικωτέρα πολιτεία εἶναι ἡ χρυσοφόρις Καλιφορνία, ἡς πρωτεύουσα ὁ "Ἀγιος Φραγκίσκος" (356,000 κατ.), πόλις παραλία, τὸ κέντρον τῶν μεταλλείων τῆς δασοφύτου Σιέρρας Νεβάδας μετὰ πανεπ. Αὕτη κατὰ Μάιον τοῦ 1906 κατεστράφη ὑπὸ φοβεροῦ σεισμοῦ καὶ πυρκαϊδές.

Οἱ νομοὶ ἔχουσι πληθυσμὸν κατώτερον τῶν 60,000 κατ. καὶ διοικοῦνται ὡς ἐκ τούτου ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως. Κεῖνται δὲ οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῶν Βραχωδῶν δρέσων, ἀτινα πολλαχοῦ δασόφυτα καὶ πλήρη θερμῶν πηγῶν καὶ διαλειπόντων κρουνῶν θερμοῦ ὅδατος. Ἐν Οὐάζ εὑρίσκεται ἔρημος ἀλατοῦχος καὶ ἡ Μεγάλη Ἀλμυρὰ Λίμνη. Ο νομὸς τῆς Ἀλάσκας, (1,552,500 □ χιλ., 64,000 κ.) κατάψυχρος κατὰ τὸ πλεῖστον κατέχει τὸ ΒΔ. τμῆμα τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλοτε δὲ ἡτο κτῆσις· Ρωσική, ἐκχωρηθεῖσα πρό τινων ἐτῶν τῇ συμπολιτείᾳ διὰ συνθήκης. Ἐν αὐτῷ ἀνεκαλύφθησαν κατὰ τὸ 1898 πλούσια χρυσωρυχεῖα. Νομὸς εἶναι καὶ αἱ ἐν τῷ Εἰρην. Ὡκ. νῆσοι Χαβαῆ.

§ 52. Μεξικανικὴ Συμπολιτεία (Μεξικόν, 1,987,000 □ χιλ., 13,610,000 κατ.). Αὕτη, ἐν ᾧ ἡ ἡ χερσόνησος τῆς Κάτω Καλιφορνίας καὶ ἡ "Youskaiάνη καὶ ὁ ίσθμος τῆς Τεχοναντεπέκης (μήκ. 190 χιλ.)", ὅπου καὶ σιδηρόδρομος, κεῖται πρὸς Ν. τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, μεταξὺ τῶν δύο ὥκεκνῶν, χωρίζομένη διὰ τοῦ ποτ. ὁ Μέγας τοῦ Βορρᾶ.

* Τὸ Μεξικὸν εἶναι χώρα ὄρεινὴ καὶ πολλαχοῦ ἡφαιστειώδης, ἡς τὰ ὅρη πλήρη χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ ἀλλων μετάλλων, τὸ δὲ ἔδαφος εὔφορον, παράγον καφέν, καπνόν, ἐσπεριδοειδῆ κτλ. Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ Ἰνδιάνων, κρεολῶν καὶ μιγάδων καὶ ἀλλων Ἰσπανικῆς καταγωγῆς, ὅμιλούντων τὴν Ἰσπανικήν, διότι πρότερον τὸ Μεξικὸν ἦν ἀποικία τῆς Ἰσπανίας. Θρησκεία ἐπικρατοῦσα εἶναι ἡ καθολική. Ἡ βιομηχανία, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐκπαίδευσις ὀλίγην ἔλασθον ἀνάπτυξιν, ἡ δὲ συγκοινωνία προσάγεται διαρκῶς (σιδηρ. 23,000 χιλ., τηλέγρ. 62,400 χιλ.). Ο στρατὸς ἀριθμεῖ ἐν εἰρήνῃ μεν 28,000 ἄνδρας, ἐν πολέμῳ δὲ 84,000, ὁ δὲ στόλος 5 μόνον πολεμικὰ σκάφη. Τὸ πολιτεύμα τῆς χώρας εἶναι δημοκρατικὴ δημοσιονομία, τῆς δοπίας δὲ πρόδερμος ἐκλέγεται ἀνὰ 4 ἔτη (δ νῦν διά).

Τὸ Μεξικὸν διαιρεῖται εἰς 27 πολιτείας, ἐν διαμέρισμα, ἐν ᾧ ἡ

πρωτεύουσα Μεξικόν, καὶ δύο νομοὺς (τερριτόρια). Πρωτεύουσα τῆς Συμπολιτείας εἶναι τὸ Μεξικόν (345 χιλ. κατ.), ἐπὶ λαμπρᾶς τοποθεσίας ἐν μέσῳ λιμνῶν καὶ χιονοσκεπῶν ἡφαιστείων. Τούτου ΝΑ. κεῖται Πουέβλα (93,500 κατ.), πόλις βιομήχανος καὶ ἐμπορική. Βέρα-Κρούζα (180,000 κατ.) ἐπὶ τῷ Μεξικκνικῷ κόλπῳ λιμὴν σημαντικός, διὰ σιδηροδρόμου συνδεομένη μετὰ τοῦ Μεξικοῦ. Γουαναχονάτον (41,500 κ.) καὶ Ἀγιος Λουδοβίκος Ποτόσης (61,000 κατ.), πρὸς Β. τοῦ Μεξικοῦ, ἔχων πλούσια μεταλλεῖα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Ἡ μακρὰ καὶ στενὴ χερσόνησος Κάτω Καλιφορνία ἀποτελεῖ νομὸν τῆς Συμπολιτείας, ὡς καὶ ἡ χώρα Τεπίκη.

§ 53. **Κεντρόφα Αμερική.** Τὸ τμῆμα τῆς ἡπείρου, ὅπερ δισπερ γέφυσα συνδέει τὴν Βορείαν μετὰ τῆς Νοτίας Αμερικῆς, καλεῖται Κεντρόφα Αμερική. Εἶναι δ' αὕτη ὁρεινὴ καὶ ἡφαιστειώδης, καλλικα ἔχουσα θερμόν, ἐνιαγοῦ δὲ καὶ νοσῶδες καὶ ἔδαφος εὔφορον, παράγον κακά, κακφέν, ὅρυζαν, ἀρχόσιτον κλ. Διαιρεῖται δὲ εἰς 6 μικρὰς δημοκρατίας ἀνεξαρτήτους ἀπὸ ἀλλήλων καὶ μίαν Βρεττανικὴν κτῆσιν.

* Εἶναι δὲ αἱ ἔξης. 1) Ἡ δημοκρατία τῆς Γουατεμάλης (113,000 τετρ. χιλμ., 1,842,000 κατ.) ΝΑ. τοῦ Μεξικοῦ πρωτ., ΓΟΥΤΑΤΕΜΑΛΑ 125,010 κατ.), σιδηροδρομικῶς συνδεομένη μετὰ τοῦ Ατλαντικοῦ καὶ Βίρηνικοῦ Όκ. 2) Ἡ τοῦ Αγίου Σωτῆρος (Σαλβαδώρ, 21,160 τετρ χιλμ., 1,116,000 κ.), πρὸς Α. τῆς προηγουμένης πρωτ., ΣΑΛΒΑΔΩΡ (60,000 κ.), πόλις μεσόγειος, συνδεομένη μετὰ τοῦ Βίρηνικοῦ Όκ. διὰ σιδηροδρόμου, πολλάκις ὑπὸ σεισμῶν καταστραφεῖσα. 3) Ἡ τῆς Χορδονίας (114,620 τετρ. χιλμ., 543 χ. κ.), ΒΑ. τῆς προηγουμένης, εὔφορον καὶ μεταλλοφόρον πρωτ. ΤΕΓΟΥΖΚΙΓΑΛΠΑ (23 χιλ. κ.) Πρὸς Α. τῆς Γουατεμάλης ἐπὶ τῷ Καραϊβίῳ πελ. κεῖται ἡ Βρεττανικὴ ἀποικία Χορδονία (19,580 τετρ. χιλμ., 41,000 κ.), χώρα δασόφυτος, πολλὴν παράγουσα ξυλείαν, ἥτις εἶναι ἡ μόνη Εύρωπαικὴ κτῆσις ἐπὶ τῆς βορείας Αμερικανικῆς ἡπείρου. 4) Ἡ τῆς Νικαραγούνας (128,340 τετρ. χιλμ. 460 χ. κ.). Ταύτης πρωτ. εἶναι ἡ ΜΑΝΑΓΟΥΤΑ (35,000 κ.), ἐπὶ τῇ ὁμωνύμῳ λίμνῃ προσέπει ἡ Λεών (45,000 κ.), ΒΔ. τῆς Μαναγούνας λίμνης, ἥς τὰ ὅδατα ἐκβάλλουσιν εἰς τὴν τῆς Νικαραγούνας (8,000 τετρ. χιλμ.), χυνομένης διὰ τοῦ ποτ. Αγίου Ιωάννου εἰς τὸ Καραϊβιον πέλ. 5) Τὴν τῆς Κόστα-Ρίκας (48,400 τετρ. χιλμ., 351,000 κ.), ἔκτεινομένην μέχρι τοῦ κόλπου Δούλκην καὶ τῆς λιμνοθαλάσσης Λερίκης. Αὕτη εἶναι εὐφορωτάτη καὶ πρωτ. ἔχει τὸν ΑΓ. ΙΩΣΕ (27,000 κ.) καὶ 6) Τὴν δημοκρατίαν τοῦ Παραμᾶ, ἀποσπασθεῖσαν ἀπὸ τῆς Κολομβίας (Ν. Αμερική) ἀπὸ τοῦ 1902 (87,480 τετρ. χιλμ. καὶ 400,000 κ.). Πρωτ. Παραμᾶς (30,000 κ.) ἐπὶ τῷ ὁμωνύμῳ κόλπῳ καὶ ισθμῷ, εἰς δὲ καταλήγει ὁ διὰ μέσου Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πυκνῶν διασῶν ἐκ τῆς Ἀσπικθάλης (Καραϊβίον πέλ.) σιδηρόδρομος (76 χιλμ.), θά καταλήξῃ δὲ καὶ ἡ μέλλουσα νὰ συνδέσῃ τοὺς δύο ὥκεανούς διώρυξ.

§ 54. **Δυτικαὶ Ινδίαι.** Οὕτω καλοῦνται αἱ ΒΑ. τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς κατὰ 3 στίχους ἔξαπλούμεναι νῆσοι (όμοιοι 235,600 τετρ. χιλμ. καὶ 6,746,000 κ.), αἵτινες κατοικοῦνται κυρίως ὑπὸ Μαύρων ἐξ Ἀφρικῆς μεταφερθέντων καὶ εἶνε εὐφορώταται, παράγουσαι καφέν, καπνὸν καὶ σάκχαρον καλάμον. Ἐκ τούτων ἡ Κούβα καὶ ἡ Ἰσπανίδλα εἶνε ἀνεξάρτητοι, αἱ ἐπίλοιποι δὲ εἶνε κτήσεις ἀλλων κρατῶν (Μ. Βρεττανίας, Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, Πορτογαλλίας, Γαλλίας, Ολλανδίας καὶ Δανίας). Διαιροῦνται δὲ τοπογραφιῶς εἰς τὰς Βαχάμας ἡ Λουκαϊκὰς νήσους, 2) εἰς τὰς Μεγάλας Ἀντίλλας καὶ 3) εἰς τὰς Μικράς.

* A') *Βαχάμαι* νῆσοι (44,400 τετρ. χιλμ., 60 χ. κ.). Αὔται κείμεναι ΒΑ. τῆς Κούβας ἀποτελοῦσι κτήσιν Βρεττανικὴν καὶ εἴνε αἱ πλεῖσται κοραλλιογενεῖς. Τούτων ἐπισημοτέρα εἶνε ἡ Γοναραχάρη ἡ ὁ "Ἄγιος Σωτήρ, διότι ταύτην ἀνεκάλυψε τὸ πρώτον ὁ Κολόμβος τῇ 12 Οκτωβρίου 1492.

B') *Μεγάλαι* Ἀντίλλαι. Ἡ πελαγία αὗτη συστάς, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ τῆς Υουκατάνης καὶ πρὸς Α. διεύθυνομένη καταλήγει εἰς τὸ Πορτορίκον. Ταύτης αἱ ἐπισημότεραι εἶνε 1) ἡ Κούβα (118,830 τετρ. χιλμ., 2,050,000 κ.), ἡ μεγίστη πασῶν, ἡτις μετὰ τὸν μεταξὺ Ἰσπανίας καὶ Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας πόλεμον ἐκηρύχθη ἀνεξάρτητος δημοκρατία (1901), προσωριῶς δῆμος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Μεγ. Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας. Εἶνε δὲ εὐφορωτάτη, παράγουσα καπνὸν εὐωδῆ καὶ σάκχαρον· πρωτ. ***Αβάνα** (297,000 κ.), ἀπέναντι τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Φλωρίδος, πόλις ὡραία μετὰ πανεπ. Σαντιάγον τῆς Κούβας (45,000 κ.) πρὸς τὰ νότια τῆς νήσου, ἔξαγον σάκχαρον καὶ διομαστὰ διὰ τὴν εὐωδίαν τῶν σιγάρων. 2) ἡ Ἰαμαϊκή (10,900 τετρ. χιλμ., 830,000 κ.), πρὸς Ν. τῆς Κούβας, κτῆσις Βρεττανική, λίσιαν εὐφορος, παράγουσα διομαστὸν δῶμιον (οἰνοπνευματῶδες ποτὸν ἐκ σάκχαρον καλάμου). *Κιγγοτόνη* εἶνε καθέδρα τοῦ "Ἄγγλου διοικητοῦ. Εἰς τὴν διοίκησιν ταύτης ὑπάγονται καὶ ἀλλαι πλησίον νησίδες. 3) πρὸς Α. τούτων κεῖται ἡ ὑπὸ Κολόμβου Ἰσπανίδλα κληθεῖσα νήσος, διαιρουμένη εἰς δύο ἀνεξάρτητους ἀπὸ ἀλλήλων δημοκρατίας Μαύρων, τὴν τῆς Ἀϊτῆς καὶ τὴν τοῦ Ἀγίου Δομίγγου. Ἐκ τούτων ἡ μὲν τῆς Ἀϊτῆς (28,676 τετρ. χιλμ., 1,500,000 κ.) πατέχει τὸ Δ. τῆς νήσου τμῆμα, ἔχουσα πρωτ. τὸν **Λιμένα τοῦ Πρίγκιπος**

(70,000 κ.), ἡ δὲ τοῦ Ἀγίου Δομίγγου (48,580 τετρ. χιλ. 416,000 κ.) καταλαμβάνει τὸ Α. τμῆμα τῆς νήσου καὶ ἔχει πρωτ. τὴν ὅμων πόλιν (20,000 κ.), κειμένην ἐπὶ τῶν νοτίων ἀκτῶν τῆς νήσου. 4) πρὸς Α. τῆς Ἰσπανίδας κεῖται τὸ Πορτορίκον (9,315 τετρ. χιλ., 953 χ. κ.), ἀπεικία αὐτόνομος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας. Ταύτης πόλεις εἶναι Πόγκη (26 χ. κ.) καὶ Ἀγιος Ἰωάννης (32 χ. κ.).

* Πρὸς Α. ταύτης κεῖνται αἱ Παρθένοι νῆσοι, ἐξ ὧν ἡ μὲν Κουλέθρα καὶ ἡ τῶν Καρίδων συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ Πορτορίκον, ὁ δὲ Ἀγιος Σταυρός, ὁ Ἀγιος Θωμᾶς καὶ ὁ Ἀγιος Ιωάννης ἀνήκουσι τῇ Δανίᾳ καὶ αἱ ἐπίλοιποι τῇ Μεγ. Βρεττανίᾳ.

* Γ') Μικρὰ Ἀρτίλλαι. (ὅμοιοι 6,770 □ χιλ. καὶ 927 χιλ. κατ.). Αὗται, συγχρητιζούσαι πρὸ τοῦ Καραϊβίου πελάγους σειρὰν ἡμίκυκλικὴν μετ' ἐνεργῶν καὶ ἐσθεσμένων ἡραιστείων, εἶναι εὐφορώταται καὶ κατάφυτοι ἐκ σαχχαροκαλάμων καὶ πορτοκαλλεώνων, ὑφίστανται ὅμως συγνότατες δεινάς καταστροφὰς ὑπὸ βιαιοτάτων τυφώνων καὶ ἡραιστείων ἐκρήξεων. Τούτων ἄλλαι μὲν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Ἀγγλους (Βαρβάδος, Ἀγία Τράπη, Τοβάγος κλ.), ἄλλαι εἰς τοὺς Γάλλους (Μαρτίνικη καταστραφεῖσα τῷ 1902 ὑπὸ ἡραιστείας ἐκρήξεως, Γουνδελούπη, Ἀγιος Βαρθολομαῖος καὶ τὸ Β. ἥμισυ τοῦ Ἀγίου Μαρτίνου) καὶ ἄλλαι εἰς τοὺς Ολλανδούς ("Ἀγιος Εὐστάθιος, τὸ Ν. ἥμισυ τοῦ Μαρτίνου, Κουρασάον, Ὁρούβα κλ.). Ἐκ τούτων ὄνομαστὴ εἶναι ἡ νήσος Κουρασάον, ἐν ᾧ κατασκευάζεται ἐκ φλοιῶν μαρδαριών τὸ γλυκὺ καὶ εὐώδες ποτὸν κιουρασώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

§ 55. Πολιτειακὴ διαιρεσίς. Ἡ Ν. Ἀμερικὴ, σχῆμα τριγωνικὸν ἔχουσα (18,817,000 ἑκατ. τετρ. χιλ. καὶ 43 ἑκατ. 500 χιλ. κατ.), διαιρεῖται εἰς 10 δημοκρατίας καὶ 3 Εὐρωπαϊκὰς κτήσεις: οἵτοι 1—3) τὰς τρεῖς Κολομβιανὰς δημοκρατίας, Κολομβίαν, Βενεζουέλαν καὶ Ἰσημερίαν, αἵτινες μέχρι τοῦ 1830 μετὰ τῆς τοῦ Παναμᾶ ἀπετέλουν μίαν καὶ μόνην δημοκρατίαν, 4) εἰς τὴν δημοκρατίαν τῆς Περούβιας, 5) τὴν τῆς Βολιβίας, 6) τὴν τῆς Χιλῆς, 7) τὴν τῆς Ἀργεντίνης, 8) τὴν τῆς Παραγουάνης, 9) τὴν τῆς Οὐρουγγουάνης, 10) τὴν τῆς Βρασιλίας καὶ 11) τὰς Ενδημοκρατίας ἀποικίας ἐπὶ τῆς Γουιάνης.

* Οἱ κάτοικοι εἶναι καθολικοὶ τὸ θρήσκευμα καὶ οἱ πλεῖστοι Ἰσπανικῆς καταγωγῆς καὶ μόνον οἱ τῆς Βραζιλίας εἶναι Πορτογαλλικῆς. Πολλοὶ ὅμως τῶν κατοίκων Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

κων είνε μιγάδες, όλοι γοι δε ιθυγενεῖς εἰδωλολάτραι, διατελοῦντες ἐν ἡμιαγρίᾳ καταστάσει. Δυστυχῶς δύμως αἱ χῶραι αὗται, καίτοι πλούσιαι, ως ἐγκλείσουσαι μέταλλα καὶ εὐφορώταται, διατελοῦσιν ἐν ἀθλίᾳ πολιτικῇ καταστάσει ἔνεκα τῶν συγνῶν στάσεων καὶ πολέμων.

§ 56. Αἱ Κολομβιαναὶ δημοκρατίαι. Τὴν ΒΔ. γωνίαν τῆς N. Ἀμερικῆς κατέχει ἡ Δημοκρατία τῆς Κολομβίας (1,181,600 τετρ. χιλμ., 4,140,000 κ.), ἣτις μέχρι τοῦ 1861 ἐκαλεῖτο Νέα Γρενάδα. Ταύτης τὸ δυτικὸν τμῆμα διαρρέει ὁ εἰς τὸ Καραϊβιον πέλ. ἔκβάλλων ποταμὸς *Μαγδαληνῆς* (1800 χιλμ. μήκ.). καθιστῶν τὸ ἔδαφος αὐτῆς εὐφορώτατον. Πρός A. τοῦ ποταμοῦ τούτου ἔξαπλον ται μεγάλα πεδία λάνος καλούμενα, κατάφυτα ἐκ χόρτου κατὰ τὴν ὥραν τῶν βροχῶν. Πρωτείουσα τῆς δημοκρατίας είνε ΒΟΓΟΤΑ (100 χ. κ.) ἐπὶ δροπεδίου, ἔχουσα καὶ ἀκαδημίαν. *Καρχηδὼν* τῶν Ἰνδιῶν (20,000 κ.), πόλις εὐλίμενος παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαγδαληνῆς. *Μεδελλίνη* (54 χιλ. κ.), *Μανιζάλες* (25,000 χ. κ.).

Πρός A. τῆς δημοκρατίας ταύτης ἔξαπλοιται ἡ Συμπολιτεία τῆς Βενεζουέλας ἢ *Μικρᾶς Βενετίας* (942,300 τετρ. χιλμ. καὶ 2,647,000 κ.) ἐκ 13 πολιτειῶν, ἐνὸς διαιμερίσματος καὶ τινῶν νομῶν, διαρρεομένη ὑπὸ τοῦ Ὁρενόκου ποτ. (2,370 χιλμ. μήκ.), οὗτινος τὸ δέλτα είνε εὐφορώτατον. Ἡ χώρα παράγει ἀνθρακας, ἄλας μαγνειτικόν, ἐλαστικὸν κόμμι, βανίλλην, καφέν κλ. καὶ ἔχει δάση παρθένα εἰσέτι καὶ πεδία εὐφορώτατα. Πρωτ. τῆς Συμπολιτείας είνε ΚΑΡΑΚΑ (72,500 κ.), οὐ μακρὸν τοῦ Καραϊβίου πελ., πολλάκις ὑπὸ σεισμῶν καταστραφεῖσα. "Αλλαι πόλεις είνε *Βαρίνα* ὀνομαστὴ διὰ τὸν καπνὸν τῆς καὶ Οὐαλεντία (38 χ. κ.) διὰ τὸν καφέν της. Ἀγγοστούρα ἐπὶ τῷ Ὁρενόκῳ καὶ *Κουμάνα* ἐπὶ τῷ κόλπῳ *Κυριάκῳ*, πολλάκις καὶ αὕτη ὑπὸ σεισμῶν καταστραφεῖσα. *Μαρακάϊβον* (34,300 κ.) παρὰ τὰς ἐκβολὰς τῆς δύμων, λιμνοθαλάσσης.

Πρός N. τῆς Κολομβίας κεῖται ἡ Δημοκρατία τῆς Ἰσημερίας (Ἐκουαδόρ μετὰ τῶν νησίδων Γαλαπάγος (307,245 τετρ. χιλμ., 1,272,000 κ.), ἐν ᾧ καὶ τὸ ὀνομαστὸν διὰ τὸ γλυκὺ κλήμα του ὀροπέδιον τοῦ Κουΐτου. "Εχει δὲ ἡφαίστεια ύψηλά, πεκαλυμένα διαρκῶς ὑπὸ χιόνων καὶ ἀτμίζοντα, δάση βαθύστικα καὶ παρθένα καὶ ὅρη ἐγκλείοντα χρυσόν, ψρυγυρόν, πλάτιναν καὶ δρυκτοὺς ἀνθρακας. Πρωτ.

ΚΟΥΓΙΤΟΝ (80 χ. κ.), ἐπὶ δροπεδίου πρὸς Β. τοῦ ἡφαιστείου Κοτοπαξίου.

* Σιδηρόδρομος ἀπὸ τοῦ λιμένος Γοναγκίλη (51 χ. κ.) ἄγει μέχρι τῶν προπόδων τοῦ ἡφαιστείου Χιμβοράσον. Εἰς τὴν δημοκρατίαν ταύτην ἀνήκουσιν αἱ ἡφαιστειογενεῖς νησῖδες Γαλαπάργος ἢ τῶν Χελωρῶν (ἐν δλω 7,618 τετρ. χιλμ.) κείμεναι ἔκατέρωθεν τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν 1000 χιλμ. ἀπὸ τῆς Ἰσημερίας. Ἐπὶ τῶν νήσων τούτων εὑρίσκονται ὑπὲρ τοὺς 2 χιλ. ἐσθεσμένοι κρατήρες ἡφαιστείων καὶ βιοῦσι φυτὰ καὶ ζῷα παράδοξα καὶ πληθύς χελωνῶν θαλασσίων, αἵτινες διαρκῶς ἔκλειπουσι, διότι θηρεύονται πρὸς τροφήν.

§ 57. Δημοκρατία τῆς Περουβίας. Πρὸς Ν. τῆς Ἰσημερίας ἐπὶ τῶν Δ. τῆς ἡπείρου ἀκτῶν ἔξαπλοῦται ἡ Δημοκρατία τῆς Περουβίας ἢ Περού (1,770,000 τετρ. χιλμ., 4,560,000 κ.), ἥν διασχίζουσι κατὰ μῆκος αἱ Περουβιαναὶ "Ανδεῖς, ἐντὸς τῶν ὁποίων εὑρίσκονται εὐρύτατα δροπέδια καὶ κοιλάδες βαθύταται, κατάφυτοι ὑπὸ δασῶν πυκνοτάτων καὶ ἀδιαβάτων. Πρωτ. τῆς δημοκρατίας εἶναι ΛΙΜΑ (145 χ. κ.), πόλις ἐμπορικὴ μετὰ πανεπιστημίου, ἥνωμένη σιδηροδρομικῶς μετὰ τοῦ δύχυροῦ λιμένος Καλλάου (35,000 κ.), πολλάκις ὑπὸ σειτμῶν καταστραφέντος. Κοῦσκον (30,000 κ. ἐπὶ ὥραίς τοποθεσίας, ἐφ' ἣς σώζονται ἐρείπια ναῶν καὶ ἀνακτόρων ἀρχαίας ἐποχῆς καὶ ἀκμῆς τῆς χώρας, πρὶν ἀνακαλυφθῆ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων.

* Τὰ προϊόντα εἶναι νίτρον, σάχαρον, φλοίος τῆς κίνας, μαλλία, χαλκός, ἄργυρος. Τὸ ἔδαφος πολλαχοῦ εἶναι εὔφορον, τὸ δὲ κλῖμα ἐπὶ χθυμαλῶν μὲν τόπων θερμόν, ἐπὶ ὑψηλῶν δὲ συγκεκρασμένον. Ἐν τῇ λίμνῃ Τιτικάκᾳ (8,354 τετρ. χιλμ.), κείμενη 3,840 μέτρα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν πλέουσα πολλὰ ἀτμόπλοια καὶ ὑπάρχουσι πολλαὶ νησῖδες, ἔξ ὧν ἡ μεγίστη ἔχει ἐρείπια ὄνομαστοῦ ναοῦ ἀρχαιοτάτου τοῦ Ἡλίου. Συγχοινωνεῖ δὲ ἡ λίμνη αὕτη μετὰ τοῦ ἐπιλοίπου κράτους διὰ σιδηροδρόμου, διερχομένου διὰ στενοῦ τῶν "Ανδεων, ὅπερ ἔχει Ὅψος 4,000 μέτρων ὑπὲρ τὴν θάλασσαν. Πρὸς Ν. τοῦ Καλλάου ἐν τῷ ὄρμῳ Πίσκω κείνται τρεῖς νησῖδες, ἔξ ὧν ἔξορύσσεται γονάρος, ἡτοι κόπρος θαλασσίων πτηνῶν, χρήσιμευον ἐν Εὐρώπῃ πρὸς λίπανσιν τῶν ἄγρων.

§ 58. Δημοκρατία τῆς Βολιβίας. Τὸ πρὸς Α. τῆς Περουβίας καὶ Χιλῆς κείμενον μεσόγειον τοῦτο κράτος (1.470,000 □ χιλμ. καὶ 1,954,000 κ.) ἔξαπλοῦται κυρίως ἐπὶ τοῦ Α. ἀποκλίματος τῶν "Ανδεων (κορυφαὶ Σογιάμα 6,415 μ., Σοράτα 6,550 μ.), ἀπὸ τοῦ ὁποίου καταρρέουσι πολλὰ παραποτάμια τοῦ ποταμοῦ τῶν Ἀμαζόνων. Τὸ κλῖμα εἶναι ποικίλον, τὰ δηρη λίσαν μεταλλοφόρα καὶ δασόφυτα καὶ τὸ ἔδαφος εὐφορώτατον. Πρωτεύουσα ΤΣΟΥΓΚΙΣΑΚΑ Ψηφιοποιηθῆκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἢ Σοῦκρε 22,000 κ.) μετὰ πανεπιστημίου. Λαπάζη (60 χ. κ.) ἐπὶ δροπεδίου ὑψηλοῦ (3,700 μ.), πόλις ἐμπορική καὶ πανεπιστημιακή. Ποτίση (21 χ. κ.), ἀλλοτε ὄνομαστὴ διὰ τὰ μεταλλεῖα αὐτῆς.

§ 59. **Δημοκρατία τῆς Χιλῆς.** Αὕτη κειμένη πρὸς Δ. τῆς Βολιβίας καὶ Ἀργεντίνης (755,000 □ χιλμ., 3,400,000 κ.), ἀποτελεῖ στενὴν καὶ ἐπιμήκη χώραν παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ ὥκεννοῦ, ἐξικνουμένην διὰ τῆς Παταγονίας καὶ τῆς Γῆς τοῦ Πυρός μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Χόρου. Πρωτ. ΣΑΝΤΙΑΓΟΝ (388 χ. κ.) μετὰ πανεπιστημίου σιδηροδρομικῶς συνδεομένη μετὰ τοῦ Βαλπαραΐσου (151 χ. κ.), τοῦ σπουδαιοτάτου λιμένος τοῦ κράτους.

* 'Η Χιλὴ ἔχει πολλὰ ἐπὶ τῷ "Ἀνδεων ἡφαίστεια, ἔδαφος πολλαχοῦ γόνιμον καὶ δασόφυτον ἢ ύπὸ λειμώνων κατάφυτον καὶ πλούσια μεταλλεῖα ἀργύρου, χαλκοῦ, λιθανθράκων καὶ νίτρου. (Σιδηρόδρ. 2,485 χιλμ., τηλέγραφοι 19,060 χιλμ.). Εἰς τὴν Χιλῆν ἀνήκουσιν αἱ πλούσια στρώματα γουάνου ἔχουσαι νῆσοι Χιλίας, ἡ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ Εἰρηνικῷ Όκεανῷ καὶ μέρος τῆς Παταγονίας, τῆς Γῆς τοῦ Πυρός καὶ τῶν παρακειμένων πρὸς Δ. τῶν νησίδων.

§ 60. **Συμπολιτεία τῆς Ἀργεντίνης.** Αὕτη κειμένη πρὸς Α. τῆς Χιλῆς (2,950,500 □ χιλμ., 6,000,000 κ.) περιλαμβάνει λειμώνας εὐφορωτάτους ὑπὸ τοῦ Παράνα καὶ τῶν παραποταμίων του διαρρεομένους, τὸ Παταγονικὸν δροπέδιον καὶ τὸ Α. τμῆμα τῆς Γῆς τοῦ Πυρός. Πρωτεύουσα τῆς Συμπολιτείας ΒΟΥΕΝΟΣ Α·Υ·ΡΕΣ (1,150,000 κ.) ἐπὶ τῇ δεξιᾷ ὅχθῃ τῶν κολποειδῶν ἐκβολῶν τοῦ Λαπλάτα ποτ., πόλις ἐμπορικὴ μετὰ πανεπιστημίου. ΒΔ. τκύτης κεῖται Κορδόβα (48,000 κ.) παρὰ τὸν Πριμέρον ποτ. μετὰ πανεπιστημίου, Λαπλάτα (45,000 κ.) ΝΑ. τοῦ Βουένος "Αὔρες καὶ Ροζάριον (94,000κ.).

* 'Ἐν αὐτῇ κείνται αἱ ὕψισται καὶ ἡφαίστειογενεῖς τῶν "Ἀνδεων κορυφαὶ" (Ἀκογκάγουα 6,970 μ.). Τὰ προσόντα εἶνε ποικιλα, ίδιας ὅρυζα, βύμβαξ, ἵπποι, βόες, δέρματα, μαλλία κλ. Ἐκ τῶν ποταμῶν του μόνον πλωτὸς εἶνε ὁ Παράνας, χύνων τὰ ὅδατά του εἰς τὸν Λαπλάταν. Ἀποτελεῖται δὲ ἡ Συμπολιτεία ἐκ τῆς πρωτευούσης, ἐκ 14 πολιτειῶν καὶ ἐκ τῶν νομῶν, ἔχει δὲ σιδηροδρόμους οὐκ ὀλίγους (21,670 χιλμ. καὶ τηλέγρ. 25,000 χιλμ.). 'Η Παταγονία κατοικεῖται ὑπὸ ιθαγενῶν ἡμιαγρίων ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ἡ δὲ διὰ τοῦ Μαγγελανείου πορθμοῦ χωριζομένη Γῆ τοῦ Πυρός, ὑπὸ τινος ὀλιευτικοῦ καὶ ἡμιαγρίου λαοῦ. Αἱ πρὸς Α. τοῦ πορθμοῦ τούτου κείμεναι Φακλαρδικαὶ νῆσοι (16,890 τετρ. χιλμ., 2,000 κ.) εἶνε κτῆσις Βρετανική, ἐπὶ τῶν ἀκτῶν δὲ τούτων διαιτᾶται πληθὺς θαλασσίων πτηνῶν καὶ θαλασσίων ἴππων καὶ κυνῶν.

§ 61. **Δημοκρατία Παραγουάνης.** 'Η Παραγουάνη (253,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

100 □ χιλμ. καὶ 631 χιλ. κ.), εἶνε δημοκρατία μεσόγειος κειμένη μεταξὺ τοῦ ἐκ Βρασιλίας καταρρέοντος Παράνα καὶ τοῦ Πιλκομάγιου, δοστις συμβάλλει εἰς τὸν διασχίζοντα αὐτὴν Παραγουάην, χυνόμενον εἰς τὸν Παράναν. Πρωτ. ΑΣΟΥΓΝΣΙΟΝ (60 χ. κ.), ἐπὶ τῶν δχθῶν τοῦ ποτ. Παραγουάην.

* "Εχει κλῆμα θερμὸν καὶ ύγιεινὸν καὶ ἔδαφος εὔφορον καὶ πολύθοτον παράγον παραγουάνιον τέιον, καπνόν, ἀραβίσιτον κλ. καὶ τρέφει ἵππους, βοῦς καὶ πρόβατα, τῶν δοπιών τὰ δέρματα ἔξαγονται τοῦ κράτους. Καίτοι δὲ κεκλεισμένη μεταξὺ ἄλλων κρατῶν συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκ. διὰ τῶν ἀρδευόντων ποταμῶν, ιδίᾳ δὲ διὰ τοῦ μεγαλοπρεποῦς Παράγα.

§ 62. **Δημοκρατία Ούρουγουάης.** Αὕτη (187,000 □ χιλμ., 1,103,000 κ.) κείται ΒΑ. τοῦ κολποειδοῦς Λαπλάτα ἐπὶ τριγωνικοῦ δροπεδίου καὶ διασχίζεται ὑπὸ περιποταμίων τοῦ Ούρουγουάην ποτ. Πρωτ. MONTEVIDEON (200 χ. κ.) ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς δχθῆς τοῦ κολποειδοῦς Λαπλάτα, πόλις δχυρῷ μετὰ πανεπιστ. Φράδι Βέντος ἐπὶ τῷ Ούρουγγουάη ποτ. ἔχουσα μεγάλα ἔργοστάσια, παράγοντα ἐκχύλισμα κρέατος.

* Τὸ κλῆμα εἶνε εὔκρατον, αἱ πεδιάδες εύφορώταται, παράγουσαι καπνόν, σακχαροκάλαμον, καφέν, σιτηρά ἔξαγει δὲ μαλλία, στέαρ, ζῷα, κρέας ἀλίπαστον καὶ ἐκχύλισμα αὐτοῦ.

§ 63. **Βρασιλιανὴ Συμπολιτεία.** (8,528,220 □ χιλμ., 171)2 ἑκ. κατ.).

Πρωτ. PION IANE-I-PON (730 χιλ. κ.) ἐπὶ τῷ ὁμιανῷ κολπῷ ἔχον λιμένα ἀσφαλῆ καὶ ἐμπόριον καφέ καὶ ἀδαμάντων. **Βαχία** η "Αγ. Σωτήρ (205 χ. κ.), ΒΑ. τῆς προηγουμένης, ἔξαγουσα σάκχαρον καὶ καπνόν. Ταύτης ΒΑ. κείται **Περοναμβούκον** (113 χ. κ.), παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποτ. **Παρᾶ**, χυνομένου εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὥκ. ἀνατολικώτερον τοῦ ποταμοῦ τῶν Ἀμαζόνων. "Αλλαι πόλεις ἀξιαὶ λόγου εἶνε **Πόρτον** "Αλέγρον, **Παραΐβα**, **Μαρανάον**, "Αγ. Παῦλος, (240,000), **Φορταλέζα**, **Ούρον**, **Πρέτον** κλ.

* "Η ἀχανῆς αὐτῇ ὁμοσπονδιακὴ δημοκρατία ἀπετέλει μέχρι τοῦ 1822 ἀποκίαν Πορτογαλλικήν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ἐγένετο συνταγματικὴ αὐτοκρατορία, προσχθεῖσα σημαντικῶς ὑπὸ τὴν σοφὸν καὶ ἀγαθὸν αὐτοκράτορα Πέτρον τὸν B'. Καταλυθεῖσης ὅμως τῆς αὐτοκρατορίας δι' ἐπαναστάσεως τῷ 1889 (3 15 Νοεμβρίου), ἡ χώρα ἐκηρύχθη ὁμοσπονδιακὴ δημοκρατία (1891), πολλοὺς ἔκτοτε ὑφισταμένη σπαραγμούς καὶ ἐμφυλίους πολέμους. Διαιρεῖται δὲ νῦν εἰς 20 Ψηφιούσιακή θήκη απλάπομνη περύθε Εκπαιδευτικής πολτακησύουσα τῆς Συμ-

πολιτείας, καὶ ἔνα νομόν. Καταλαμβάνει δὲ τὸ Α. ἡμισυ περίπου τῆς Ν. Ἀμερικῆς, ὅπερ εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ὀροπέδιον, ἀποτέμως ἀποκλίνον πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὡκ., εὔφορώτατον δὲ ὡς ἀρδευόμενον ὑπὸ τοῦ ποταμού συστήματος τοῦ ποταμοῦ τῶν Ἀμαζόνων (5,570 χιλμ. μήκ. καὶ ποτ. χώρ. 7 ἑκ. τετρ. χιλμ.), τῶν ἄνω φίῶν τοῦ Παράνα καὶ ἄλλων ποταμῶν Παράγει δὲ καφέν, σάκχαρον, βάμβακα, κακάον, βινίλην, καπνόν, πλάτιναν καὶ ἀδάμαντας. Οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων εἶνε καθολικοὶ καὶ Πορτογαλλικῆς καταγωγῆς.

* § 64. **Γουϊάνη.** Πρὸς Α. τῆς Βενεζουέλης καὶ πρὸς Β. τῆς Βρασιλίας κείται ἡ εὐφορος καὶ ἐν μέρει πεδινή, ἐν μέρει δὲ ὀρεινὴ χώρα τῆς Γουϊάνης, ἥτις εἶνε ἡ μόνη ἐκ τῶν τῆς Ν. Ἀμερικῆς χωρῶν, ἥτις κατέχεται ὑπὸ Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Τὸ κλῖμα ταύτης πρὸς τὰ παράλια εἶνε θερμὸν καὶ ύγρον, πρὸς τὰ μεσόγεια δὲ εὐκρατόν, ἐν γένει δὲ νοσηρόν, διότι ἐν αὐτῇ ἀναπτύσσεται ὁ κιτριος πυρετός, διότις εἶνε θανατηφόρος. Καὶ εἰς μὲν τὴν Μεγ. Βρεττανίαν ἀνήκει τὸ Δ. τμῆμα (233.800 τετρ. χιλμ. 300 χιλ. κ.), ἔχον πρωτ. τὴν ΓΕΩΡΓΙΟΥΠΟΛΙΝ (49 χιλ. κ.), ἐξάγουσαν σάκχαρον καὶ βώμιον. Εἰς δὲ τὴν Ὁλλανδίαν ἀνήκει τὸ μέσον τμῆμα, καλούμενον Σουριγάμ (129,100 τετρ. χιλμ. καὶ 81 χιλ. κατ.), ἐν τῷ ὥποιφ καλλιεργεῖται σακχαροκάλαμος, καφές, βάμβακας καὶ κακάον πρωτ. ΠΑΡΑΜΑΡΙΒΟΝ (31 χιλ. κ.), παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Σουρινάμ ποτ. Καὶ τέλος εἰς τὴν Γαλλίαν ἀνήκει τὸ Δ. τμῆμα (78,900 τετρ. χιλμ., 33 χιλ. κ.), οὗτινος κυρίᾳ παραγωγὴ εἶνε ἡ χρυσῆς τῶν ποταμῶν ἄμμος. Πρωτ. ΚΑΤΑΓΕΝΗ (12 χιλ. κατ.), τόπος ἐξορίας Γάλλων ἐγκληματιῶν.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

ΧΩΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΩΚΕΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Θέσις καὶ ἐμγογραφία τῆς ἡπείρου.

§ 65. **Θέσις καὶ διαίρεσις τῆς χώρας.** Τὸ πέμπτον τῆς στερεῆς τμῆμα (8,519,344 □ χιλμ. 6,277,000 κ.), κείται σχεδόν δλόκληρον ἐν τῷ Ν. ἡμισφαῖρῳ, μεταξὺ Ἰνδικοῦ καὶ Ειρηνικοῦ ὥκεανοῦ. Διαιρεῖται δὲ τοπογραφικῶς εἰς τὴν ἡπειρὸν Αὐστραλίαν (πρὶν Νέαν Ὁλλανδίαν) μετὰ τῆς Τασμανίας, καὶ εἰς τὴν Ὡκεανίαν, ὑποδιαιρουμένην τοπογραφικῶς εἰς Μελαγησίαν, Μικρονησίαν, Πολυνησίαν καὶ Νέαν Σηλανδίαν.

* § 66. **Ἐθνογραφία.** Οἱ κάτοικοι τῆς Αὐστραλίας ἀνέρχονται μόλις εἰς 412 ἑκατομ· "Οθεν εἶνε ἀραιότατα κατφημένη. Ἐκ τῶν κατοίκων αὐτῆς οἱ Αὐστραλιαροὶ οὐδεποτὲ θρησκευόμενοι εἰσάγοντες τοιούτους θρησκευμάτης εἰνε οἱ

Παπούοι, οἱ ἐπίλοιποι εἰνε *Μαλαῖοι*, *Εὐρώπατοι* καὶ *Σῆται*. Διατελοῦσι δὲ οἱ πλεῖστοι τῶν ιθαγενῶν ἐν ζωφόδει καὶ ἀγρίᾳ καταστάσει, ζῶντες ἐκ τῆς ἀλιείας καὶ θήρας καὶ λατρεύοντες πνεύματα ἀγχθοποιὰ καὶ κακοποιῶν. Βαθμηδὸν ὅμως αἱ φυλαὶ αὗται ἔκλείπουσιν, ὑποχωροῦσαι εἰς τοὺς Εὐρωπαῖους, σίτινες μεταβαίνοντες εἰς τὰς εὐφόρους ταύτας καὶ πλουσίας χώρας, ἐκπολιτίζουσιν αὐτάς. Ὅποδιαιρεῖται δὲ ἐθνογραφικῶς ἡ Ὀκεανία εἰς τὰς *Νήσους τῷ Παπούῳ* ἀπὸ τῆς Νέας Γουϊνέας ἄχρι τῶν Νέων Ἐβρίδων καὶ εἰς τὰς τῶν Μαλαίων (Πολυνησίαν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΚΑΙ Η ΤΑΣΜΑΝΙΑ

(7,933,400 □ χιλμ., 4,530,000 κ.)

§ 67. **Θαλάσσιος διαμελισμός.** Ἡ ηπειρος *Αὐστραλία*, μικροτέρα τῆς Εὐρώπης, διλιγίστους καὶ ἀσημάντους ἔχει κόλπους καὶ χερσονήσους, διότι ἀσθενῶς ὑπὸ τῆς θαλάσσης διαμελίζεται, καὶ διὰ τοῦτο τὸ σχῆμα αὐτῆς ἔξαγωνικὸν περίπου. Πρὸς Β. ἔχει τὴν χερσόνησον *Υόρκην*, καταλήγουσαν εἰς τὸ ὅμώνυμον ἀκρωτήριον, ὃπου καὶ τὸ στενόν *Τόρρες* (185 χιλμ.), καὶ τὸν κόλπον τῆς *Καρπενταρίας*, ἀποχωρίζοντα μετὰ τοῦ πελάγους τῆς *Τιμόρης* τὴν τεγραπλευρικὸν σχῆμα ἔχουσαν *Γῆν τοῦ Αρνεμ.* ΒΑ. τῆς ηπείρου ἔξαπλοιται ἡ πλήρης κοραλλιογενῶν ὑφάλων θάλασσα τῶν *Κοραλλίων*, πρὸς Ν. δὲ ὁ *Μέγας* καὶ λίαν ἀνοικτὸς *Αὐστραλιανὸς* κόλπος, ὁ τριγωνικὸς τοῦ *Σπένσερ* καὶ ὁ τοῦ *Άγιου Βικεντίου*. Ἐνταῦθα κεῖνται ἡ τριγωνικὴ χερσόνησος *Εὐρη* καὶ ἡ στενὴ καὶ ἐπιμήκης *Υόρκη* ἐπίσης καλουμένη, καὶ ἡ νῆσος *Κεγκουρώ*, πρὸς Α. τῆς ὥποιας ἔξαπλοινται ὁ ἀνοικτὸς κόλπος *Εγκῶντερ*. Πρὸς τὰ ΒΔ. τῆς Γῆς τοῦ *Αρνεμ.* κεῖται ὁ κόλπος *Λεῖμαν*, πρὸ τοῦ ὅποιου αἱ νῆσοι *Μελβίλλη* καὶ *Βαθούρστη* χωριζόμεναι διὰ στενοῦ ἡ φυσικῆς διώρυχος, *Ασπλεύ* καλουμένης. Παρὰ τὴν ΝΑ. τῆς ηπείρου γωνίαν κεῖται ἡ *Τασμανία*, χωριζόμενη τῆς Αὐστραλίας διὰ τοῦ στενοῦ *Βάσση*.

§ 68. **"Οροί, πεδιάδες, ποταμοί καὶ λίμναι.** Μόνον πρὸς τὰ ΝΑ. τῆς ηπείρου ἔξαπλοινται τὰ ἐκ ψαμμιτικῆς πέτρας συνιστάμενα *Κυανᾶ δρη*, διασχιζόμενα ὑπὸ ἀγρίων χαραδρῶν καὶ φράγγων. Πρὸς τὰ ΝΑ. κεῖνται αἱ παράλληλοι τῇ ἀκτῇ *Αὐστραλιακαὶ* ψηφιόποιηθῆκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πόλιτικῆς

"Αλπεις, ών ή ίψίστη κορυφὴ εἶνε δὲ Κοσμιοῦσκος (2,241 μ.) Πρὸς Β. τοῦ κόλπου Σπένσερ ἔξαπλοῦται η ὁροστοιχία Φλίνδερς 'Ράγγες, ἐκατέρωθεν τῶν ὅποιων κεῖνται πολλαὶ ἀλμυραὶ λίμναι, ὡς η Γαιρ-δηρέρη, η Τορένση, η Ἐσθρη κλπ. Τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡπείρου τμῆμα εἶνε ὁροπέδιον αὐχμηρόν, ἀχανὲς καὶ ἀκατοίκητον, πρὸς τὴν Σαχάραν δμοιον, ἐν φάνυψοῦνται χθαμαλαὶ τινες σειραὶ ὁρέων. Τούτου τὰ με-σόγεια εἰς τὸν ὄδοιπόρον ἐμποιοῦσι φρίκην, διότι οὐδαμοῦ ἀπαντᾶξιν ὕδωρ ἀλλὰ πανταχοῦ ὑπάρχουσι θάμνοι ἀκανθώδεις καὶ ἀδιάβατοι.

Τὸ μόνον δὲ ἀξιὸν λέγου ποτάμιον σύστημα εἶνε τὸ τοῦ Μουράνη ποτ. (1800 χιλ.), πηγάζοντος ἐκ τῶν ΝΑ. ὁρέων τῆς ἡπείρου, ἐπὶ τῶν ὅποιων αἱ βροχαὶ συχνόταται. Οὗτος δεχόμενος διαφόρους παρα-ποτάμους, ἐξ ὧν ἀξιολογώτερος ὁ Δάρδιγγος (2,000 χιλ.) καὶ διερ-χόμενος τὴν στομαλίμνην 'Αλεξανδρίνην ἐκβάλλει εἰς τὸν κόλπον 'Εγκῶντερ, ἔχων τὰς ἐκβολάς του ἀμμώδεις καὶ ἀδιαβάτους εἰς τὰ πλοῖα. Οἱ τοῦ Δ. τμήματος τῆς ἡπείρου ποταμοὶ εἶνε σμικροὶ σχετι-κῶς καὶ ἀσήμαντοι η χειμαρρώδεις, πολλῶν δὲ τὰ ὕδατα καταπίνον-ται ὑπὸ τελμάτων.

* § 69. Κλῖμα καὶ προϊόντα. Τὸ κλίμα ἐν γένει εἶνε ύγιεινόν. Δάση πυκνὰ δὲν ὑπάρχουσι, διότι αἱ βροχαὶ, ἀς φέρουσιν οἱ περιοδικοὶ ἀνέμοι (μουσῶ-νες), ποτίζουσι μόνον τὰ ΒΑ. μέρη καὶ ΝΑ. Ἐπὶ τῶν πεδιάδων ἀπαντῶσι σω-ροὶ μικροὶ δένδρων, ἀτινα συνήθως εἶνε ἀκακίαι καὶ εὐκάλυπτοι (μέχρι 300 μ.).

* Γεωλογικῶς ἀπεδεικνύεται, ὅτι ποτὲ η Αὔστραλια συνεδέετο μετὰ τῆς 'Ασίας, ἀπὸ τῆς ὥποιας ἀπεχωρίσθη, βιθισθείσης τῆς μεταξὺ χώρας καὶ εἰς νήσους μετα-βληθείσης. Τινὰ τῶν ἐν αὐτῇ ζώντων ζῷων ἀλλαχοῦ γῆς δὲν ἀπαντῶσιν, ὡς π. χ. η κερκουρώ, ἥτις εἶνε ζῷον θηλαστικόν, φέρον ἐπὶ τοῦ ὑπογαστρίου θύλα-χον, ἐν φυλάσσει τὰ θηλάζοντα τέκνα της, καὶ δίγγος ζῷον κυνοειδές. Ἐξ Εὐρώπης δὲ μετεφέρθησαν ἀπὸ τοῦ 1788 τὰ σιτηρά, η ἀμπελος καὶ διάφορα χρήσιμα ζῷα καὶ νῦν η Αὔστραλια ἔξαγει μεγάλας ποσότητας σίτου, οἴνου, κρέατος, μαλλίου κλ. Τὸ ἔδαφος ἔγκλείει πλούσια στρώματα λιθονθράκων, ἀλλας ὄρυκτον, χρυσόν, ἄργυρον καὶ πολὺν χαλκόν. Μεγάλως δμως τὴν γεωργίαν βλά-πτουσιν οἱ ἐξ Εὐρώπης μεταφερθέντες κόνικλοι, οἵτινες ηῆσαν κατὰ ἐκατομμύ-ρια. Χάριν τῆς συγκοινωνίας ἐστρώθησαν πολλοὶ σιδηρόδρομοι (24,560 χιλ.) καὶ τηλέγρ. 126.000 χιλ.), ἐν Αὔστραλιᾳ καὶ Τασμανίᾳ.

§ 70. Πολιτειακὴ διαίρεσις. Η Αὔστραλια ὄλοκληρος εἶνε ἀποικία Βρετανική, ὑποδιαιρουμένη εἰς ἑνα νομὸν (τερριτόριον) καὶ 5 αὐτονόμους ἀποικίας, τῶν ὅποιων ἐκάστη ἔχει ἴδιον "Αγγλον διοικη-

τὴν καὶ ιδίαν κυβέρνησιν καὶ κοινοθύλιον. Εἶνε δὲ αἱ ἀποικίαι αὗται αἱ ἔξης.

1) Ἡ ἀποικία τῆς **Κηνολαγδίας** (Χώρας τῆς Βασιλίσσης μετὰ τῶν Παπούων 1,966,000 χιλμ., 842,000 κ.). Αὕτη κατέχουσα τὸ ΒΑ. τμῆμα τῆς ἡπείρου, ἔξαγει πολὺν χρυσόν. Πρωτ. **Βρισβάνη** (132,000 κατ.), ἐπὶ τῶν Α. ἀκτῶν, διὰ σιδηροδρόμου συνδεομένη μετὰ τῆς **Σαρλεβίλλης**. "Αλλαι παράλιαι πόλεις εἶνε ἡ **'Ροκαμπτών** καὶ ἡ **Τουουνσβίλη**, σιδηροδρομικῶς συνδεόμεναι μετὰ τῶν μεσογείων. Εἰς ταύτην διοικητικῶς ὑπάγονται καὶ αἱ νῆσοι τῶν Παπούων (229,000 τετρ. χιλμ. καὶ 300,000 κ.), περὶ τῶν ὅποίων κατωτέρω. (Νέα Γουΐνεα § 71).

2) Ἡ **Νέα Μεσημβρινή Ουαλλία** (804,580 τετρ. χιλμ., 1,526,000 κατ.), πρὸς Ν. τῆς προηγουμένης ὀνομαστὴ διὰ τοὺς λιθάνθρακας, τὸν χρυσὸν καὶ τὰ ζῷα τῆς. Πρωτ. **Σίδνεϋ** (538 χιλ. κ.), ἐπὶ τῷ Ειρηνικῷ Ὡκ., πόλις εὐλίμενος καὶ ἐμπορικωτάτη σιδηροδρομικῶς συνδεομένη μετὰ τῆς **Βούρκης**, **Χάνης** καὶ **Μελβούρνης**.

3) Ἡ τῆς **Βικτωρίας** (227,610 τετρ. χιλμ., 1,248,000 κ.) πρὸς Ν. τῆς προηγουμένης. Αὕτη εἶνε χρυσοφόρος, γεωργικὴ καὶ κτηνοτρόφος. Πρωτ. **Μελβούρνη** (526 χιλ. κ.), ἐπὶ τῷ λιμένι τοῦ **Φιλίππου**, λίαν ἐμπορικὴ μετὰ πανεπιστημίου, σιδηροδρομικῶς συγκοινωνῆσα μετὰ τῆς Σίδνεϋ καὶ ἄλλων πόλεων.

4) Ἡ τῆς **Μεσημβρινῆς Αὐστραλίας** (984,330 τετρ. χιλιομέτρ., 386 χιλ. κ.) πρὸς Δ. τῆς Βικτωρίας, ἔχουσα κλῖμα γλυκύ, ἔδαφος εὔφορον καὶ σημαντικὴν κτηνοτροφίαν. Πρωτ. ***Ἀδελαΐς** (176 χιλ. κ.) ἐπὶ τῷ κόλπῳ τοῦ Ἀγ. Βικεντίου, σιδηροδρομικῶς συνδεομένη μετὰ τῆς νοτίου **Ἐθρης** λίμνης. Διοικητικῶς εἰς τὴν ἀποικίαν ταύτην ὑπάγεται ὁ νομὸς τῆς Β. Αὐστραλίας (1,356,130 τετρ. χιλμ., 5 χιλ. κατ.), ἐν ᾧ καὶ ἡ χώρα τῆς **Άλεξάνδρας**. Πρωτ. **Παλμερστόνη** ἐπὶ τῆς Γῆς **"Αρνεμ** καὶ τῷ λιμένι **Δαρβίνου** αὕτη συνδέεται δι' ἐναερίου τηλεγράφου (2,890 χιλμ. μήκ.), μετὰ τῆς **"Άδελαΐδος** καὶ διὰ καλωδίου μετὰ τῆς **Σιγγαπόρης** (Ν. Μαλάκκα) καὶ ἐκεῖθεν μετὰ τῆς **Άγγλίας**. Τὸ τηλεγραφικὸν τοῦτο σύρμα ἔχει μῆκος ἐν ὅλῳ 20,000 χιλμ.

5) Ἡ **Δυτικὴ Αὐστραλία** (2,527,530 τετρ. χιλμ., 291,000 κ.), κατέχουσα τὸ Δ. τῆς ἡπείρου τμῆμα, εἶνε χώρα λίαν ἀραιὰ κατωκη-

μένη καὶ ἔρημος (ἔρημοι: Βικτωρίας, Γύψανος, Σάνδης), κεκαλυμμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ἀκανθωδῶν καὶ ἀδιαβάτων θάμνων. Πρωτ. Πέρθη (54 χιλ. x.) ἐπὶ τῷ χειμαρρώδει ποταμῷ τῶν Κύκνων, διὰ σιδηροδρόμου συνδεομένη μετὰ τῆς Ἀλβάνης καὶ ἄλλων μεσογείων πόλεων. Οἱ αὐτόχθονες τῆς Αὐστραλίας ἀνέρχονται εἰς 30,000 ἐν δλφ καὶ οἱ Παποῦοι εἰς 300,000.

*' Απέναντι τῆς Βικτωρίας κεῖται ἡ μεγαλυτέρα τῆς Ἑλλάδος νῆσος Τασμανία (67,894 τετρ. χιλμ., 184,000 x.), ἥτις ἀποτελεῖ ἐπίσης αὐτόνομον τῆς Μεγ. Βρεττανίας ἀποικίαν. "Εχει δ' αὕτη πλούσια μεταλλεῖα χρυσοῦ, ἀργύρου, μολύβδου, χαλκοῦ, κασσιτέρου καὶ σιδήρου καὶ ἔδαφος εὐφορώτατον καὶ κτηνοτρόφον. Πρωτ. Χοβάριη (35,000 x.), πρὸς τὰ ΝΑ. σιδηροδρομικῶς συνδεομένη μετὰ τῆς Λασούγκεστόνης (22 χιλ. x.).

* "Απασαι αὗται αἱ ἀποικίαι μετὰ τῆς Τασμανίας καὶ τμῆματος τῆς Νέας Γουϊνέας συνεκρότησαν ἀπὸ τοῦ 1901 αὐτόνομον Αύστραλιανὴν συμπολιτειαν ὑπὸ τὸ στέμμα τῆς Μεγ. Βρεττανίας, διοικουμένην ὑπὸ γενικοῦ διοικητοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ βασιλέως τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ ἔδρεύοντος ἐν Σίδνεῳ μετὰ βουλῆς καὶ γερουσίας. "Εχει δὲ καὶ ἕδιον στρατὸν (103 χιλ.) καὶ στόλον (20 πλοῖα).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΤΩΝ ΠΑΠΟΥΩΝ ΚΑΙ ΜΑΛΑΙΩΝ

§ 71. Αἱ νῆσοι τῶν Παπούων. Αὗται περιβάλλουσαι τὴν Αὔστραλιαν πρὸς τὰ ΒΑ. δρεπανοειδῶς εἰνε αἱ ἔξης.

1) Πρὸς Β. ἡ Νέα Γουϊνέα, ἡ μεγίστη τῆς γῆς νῆσος, ἔχουσα: ὅρη ὑψηλά, ἀκτὰς ἀποκρήμνους καὶ δάση πυκνότατα, ἐντὸς τῶν ὁποίων βιοῦσι πτηνὰ παραδείσια. Ταύτης τὸ Δ. ἡμίσου ἀνήκει εἰς τοὺς Ὁλλανδὸν (394,790 τετραγων. χιλμ., 240 χιλ. κατ.), τὸ ΒΑ. εἰς τοὺς Γερμανούς· ἥτοι ἡ Χώρα τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου μετὰ τῶν παρακειμένων νήσων τοῦ Βισμαρκείου πελάγους καὶ μιᾶς τῶν νήσων τοῦ Σολομῶντος καὶ ἄλλων τινῶν (ἐν δλφ 343,750 τετρ. χιλμ., 453 χιλ. x.) καὶ τὸ ΝΑ. εἰς τοὺς Ἀγγλους (229,100 τετρ. χιλμ., 453 χιλ. x.). 2) Αἱ ἡφαιστειογενεῖς καὶ νοτώδεις νῆσοι Νέαι Ἐρείδες

(13,227 τετρ. χιλιμ., 70 χιλ. κ.), κατοικουμέναι ύπό τῶν ἀνθρωποφάγων Παπούων· αὗται κατελήφθησαν ἀπό τινων ἐτῶν ύπό τῶν Γερμανῶν καὶ ἐγένοντο κτῆσις Γερμανική. 4) Ἡ Νέα Καληδονία, κτῆσις Γαλλική, χρησιμεύουσα ὡς τόπος ἔζορίας Γάλλων κακούργων. Αὕτη μετὰ τῶν παρακειμένων νήσων τῆς Χρηστότητος ἀποτελεῖ τὴν Γαλλικὴν ἀποικίαν τῆς Νέας Καληδονίας (19,825 τετρ. χιλιμ., 53 χιλ. κ.). καὶ 5) Αἱ Φίτση νησιδεῖς, 225 τὸν ἀριθμὸν (20,000 τετρ. χιλιμ., 125 χιλ. κ.), πρὸς Α. τῶν Ἐβρίδων. Αὕται ἀνήκουσι τῇ Ἀγγλίᾳ, οἱ δὲ πάλαι ἀνθρωποφάγοι αὐτῶν κατοικοῦσι ἐγένοντο χριστιανοὶ κατὰ τὸ πλεῖστον.

§ 72. Αἱ νῆσοι τῶν Μαλαΐων. Τούτων ἄλλαι μὲν εἶνε ήφαιστειογενεῖς, φέρουσαι ἐνεργὰ ἡ ἐσβεσμένα ἥφαίστεια καὶ θερμὰς πηγάς, ἄλλαι δὲ κοραλλιογενεῖς, κατάφυτοι ύπό φοινικώνων καὶ χθαμαλάτ, ὅλιγιστον ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ἔχουσαι. Τινὲς τῶν κοραλλιογενῶν τούτων νήσων ἔχουσι σχῆμα δακτυλιοειδὲς καὶ ἐγκλείσουσι θάλασσαν γαληνιαίαν, διὰ πόρου συγκοινωνοῦσαν μετὰ τοῦ ὡκεανοῦ· ταύτας καλούσιν Ἀτόλας. Οἱ ἀρχαῖοι κατοικοῦσαι βαθμηδὸν ἔκλείπουσι. Τούτων ἀξιολογώτεραι εἶνε

1) Ἡ Νέα Σηλαρδία (271,000 τετρ. 950,000 χ. κ.), συνισταμένη ἐκ δύο τυμημάτων χωρίζομένων διὰ τοῦ πορθμοῦ Κούκ. Αὕτη εἶνε εὔφορος καὶ φέρει δρη ὑψηλὰ μετὰ παγετώνων, θερμὰς πηγάς, διαλείποντας πίδακας μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἥφαίστεια. Ἀποτελεῖ δὲ αὐτόνομον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἀποικίαν, τῆς ὄποιας πρωτ. ἡ Ἀουκλάρδη (34 χ. κ.), ἔχουσα τὸν ὥραιότατον καὶ ἀσφαλέστατον τοῦ κόσμου λιμένα. Ἀλλαι πόλεις εἶνε Οὐέλιγγστων (58 χ. κ.) καὶ Χρισάρτες (Χριστοῦ Ἐκκλησία, 50 χιλ. κάτ.).

2) Αἱ Φιλικαὶ ἡ Τόγγα νῆσοι ἔχουσαι ιθαγενῆ βασιλέα, ἐδρεύοντα ἐν ΤόγγαΤαβοὺ καὶ διατελοῦσαι ύπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μ. Βρεττανίας.

3) Αἱ πρὸς Β. τούτων κείμεναι Σαμδαι, κατεχόμεναι ύπὸ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Μ. Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας.

4) Αἱ ΒΑ. τοῦ Σολομῶντος, ὃν μέρος κατέχεται ύπὸ τῶν Ἀγγλῶν, κείμεναι νῆσοι Μαρσάλαι, ἀνήκουσαι τῇ Γερμανίᾳ ὡς καὶ

5) Αἱ πρὸς Δ. τούτων κείμεναι Καρολίται καὶ αἱ πρὸς Β. Μαριᾶται.

6) Αἱ νῆσοι τῆς Ἐγαρίας, πρὸς Α. τῶν Σαμοῶν, καὶ αἱ Μαρκήσιαι ἀνήκουσαι εἰς τοὺς Γάλλους, καὶ 7) αἱ 12 Σαρδιχικαὶ ἡ Χαβαή, κείμεναι BN. τῆς Πολυνησίας (10,700 τετρ. χιλιμ. καὶ 192 χιλ. κάτ.). Αὕται εἶνε ἥφαιστειογενεῖς καὶ κατοικοῦνται ύπὸ Μαλαΐων, διαμαρτυρομένων τὸ θρήσκευμα. Ἀποτελοῦσι δὲ τὸν νομὸν τῆς Χαβαῆς, ἀνήκοντα εἰς τὴν μεγάλην Ἀμερικανικὴν συμπολιτείαν πρωτ. ἡ Ιοροδουλοῦ ἐπὶ τῆς Οαχοῦ νήσου (§ 51).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΟΥΣ ΧΩΡΑΙ

§ 73. Ποιὸν τῶν πολιτικῶν χωρῶν. Αἱ χῶραι αὗται ἔνεκα τοῦ δριμυτάτου φύχους εἶνε κεκαλυμμέναι ὑπὸ παχυτάτων παγετώνων καὶ ὡς ἐξ τούτου ἀκατοίκητοι καὶ ἀπρόσιτοι. Περιηγηταὶ τολμηροὶ ἡδυνήθησαν μέρος τούτων, ιδίας τοῦ Β. πόλου, νὰ ἐρευνήσωσι καὶ περιγράψωσι.

Καὶ ἐν μὲν τῷ Β. πόλῳ ἐκτὸς τῶν γνωστῶν ἐν μέρει καταψύχρων χωρῶν τῆς Γροειλαρδίας, Σπιτζθέργης, Νοθόγιας (Νέας) Σέμλας καὶ Νέας Σιεβηρίας, ἀνεκάλυψαν καὶ τὴν πελαγίαν συστάδα τοῦ Φραγκίσκου Ιωσήφ, πρὸς Β. τῆς Νόσσιας Σέμλας (όμοδι 3,817,240 τετρ. χιλμ.).

Ἐν δὲ τῷ Ν. πόλῳ ἐγένοντο γνωσταὶ αἱ ἔξης κατάψυχροι χῶραι, ἡ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἡ τοῦ Πάλμερ, ἡ τοῦ Λουλούτικου Φιλίππου, ἡ τοῦ Γράχαμ, ἡ τοῦ Οὐίλκου καὶ αἱ τῆς Ἀδελλας καὶ Βικτωρίας. ᘾν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἀνεκαλύφθησαν καὶ δύο ἡραίστεια, ὁ Τρόμος καὶ τὸ Ἔρεβος, ὃν τὸ ἐν εἰνέ ἐνεργόν. Νεωστὶ ἐξηρευνήθη ὁ νότιος πόλος ὑπὸ τοῦ ἀτρομήτου Σακλεστένη, λίαν προσεγγίσαντος πρὸς τὸν πόλον.

ΤΕΛΟΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ίνστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής